

การศึกษาเจาะลึกการประกอบอาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช.
วิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส

IN-DEPTH STUDY OF SUCCESS IN VOCATIONAL LEVEL
(PAW WAW CHAW) FORM NARATHIWAS TECHNICAL
COLLEGE FOR SMALL ENTERPRISE

นายดำรงค์ บำรุงตา
MR. DAMRONK BAMRUNGTA

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2540

ISBN 974-621-977-4

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

การศึกษาเจาะลึกการประกอบอาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช.

วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา

IN-DEPTH STUDY OF SUCCESS IN VOCATIONAL LEVEL
(PAW WAW CHAW) FORM NARATHIWAS TECHNICAL
COLLEGE FOR SMALL ENTERPRISE

วิทยานิพนธ์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อ พ.ศ. 2540 เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและเผยแพร่ไปยังเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

**IN-DEPTH STUDY OF SUCCESS IN VOCATIONAL LEVEL (PAW WAW
CHAW) FROM NARATHIWAS TECHNICAL COLLEGE
FOR SMALL ENTERPRISE**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มาไปใช้

1997

ISBN 974-621-977-4

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาเจาะลึกการประกอบอาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษาระดับ
ปวช. วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา

IN-DEPTH STUDY OF SUCCESS IN VOCATIONAL LEVEL
(PAW WAW CHAW) FROM NARATHIWAS TECHNICAL
COLLEGE FOR SMALL ENTERPRISE

ชื่อนักศึกษา

นายคำรงค์ บำรุงตา

รหัสประจำตัว 33604522

หลักสูตร

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชา การบริหารอาชีพศึกษา

ภาควิชา

ครุศาสตร์อุตสาหกรรม

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.รวิวรรณ

ชินะตระกูล

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

นายอำนาจ

สวัสดิวษ์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์		ลายมือชื่อ
ผศ.ดร.เนาวรัตน์	วิไลชนม์	
รศ.ดร.รวิวรรณ	ชินะตระกูล	
นายอำนาจ	สวัสดิวษ์	
อาจารย์อัจฉรา	สิบลินธุ์สกุลไชย	
ดร.มาลัย	จิรวัดานเกษตร์	

ค่าระดับคะแนนที่เป็นเอกฉันท์จากคณะกรรมการสอบ GOOD

วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 26 มีนาคม 2540 เวลา 13.00 น. เป็นต้นไป

สถานที่สอบ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(รศ.ดร.มนต์ สังวรศิลป์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 30 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2540

หมายเหตุ การวัดผลวิทยานิพนธ์ให้ใช้ค่าระดับคะแนนดังนี้

ค่าระดับคะแนน	ผลการศึกษา
O	Outstanding (ดีเยี่ยม)
G	Good (ดี)
P	Pass (ผ่าน)
F	Fail (ไม่ผ่าน)

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษาเจาะลึกการประกอบอาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา
นักศึกษา	นายคำรงค์ บำรุงตา
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	รศ.ดร.รวีวรรณ ชินะตระกูล
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	นายอำนาจ สวัสดิวงษ์
ระดับการศึกษา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
ภาควิชา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ.	2540

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีส่วนเกื้อหนุนต่อผู้สำเร็จการศึกษา ระดับ ปวช. จากวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมาเข้าสู่การประกอบอาชีพอิสระ และเพื่อศึกษาปัจจัยที่เกื้อหนุนให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมาประกอบอาชีพอิสระให้ประสบความสำเร็จ โดยใช้กรณีศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. 5 สาขาวิชา สาขาวิชาละ 2 รายรวม 10 ราย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบเชิงคุณภาพการศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. จากวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา แล้วเข้าสู่การประกอบอาชีพอิสระประสบความสำเร็จเป็นรายกรณีศึกษา โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ และการสังเกต เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบฟอร์มการพิมพ์ แยกออกเป็น 4 ตอน ตอนที่ 1 สภาพท้องถิ่นหรือชุมชนของผู้ที่เป็นกรณีศึกษา ตอนที่ 2 ประวัติส่วนตัว การประกอบอาชีพในอดีตและปัจจุบัน ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีส่วนเกื้อหนุนต่อผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมาเข้าสู่การประกอบอาชีพอิสระ ตอนที่ 4 ปัจจัยที่มีส่วนเกื้อหนุนให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมาประกอบอาชีพอิสระประสบความสำเร็จ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการวิจัยพบว่า

1. ลักษณะทั่วไปของชุมชน เป็นปัจจัยขั้นพื้นฐานในการนำไปสู่การประกอบอาชีพอิสระ ถ้าลักษณะชุมชนเป็นชุมชนใหญ่ผู้คนหนาแน่นมีการประกอบอาชีพเป็นหลักแหล่งมีทรัพยากรที่มีค่าต่อการผลิต ย่อมนำรายได้มาสู่ประชาชนของชุมชนนั้น ๆ กระแสของความต้องการสินค้าอุปโภคบริโภคย่อมมีอัตราสูง อันเนื่องมาจากความต้องการ การตอบสนองความเป็นอยู่ที่สะดวกสบาย สิ่งเหล่านี้ย่อมเป็นสิ่งที่กระตุ้นทำให้เกิดการประกอบอาชีพอิสระเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชน

2. ประวัติส่วนตัว และการประกอบอาชีพ ในอดีตและปัจจุบัน จากการศึกษาพบว่า การเข้าสู่อาชีพอิสระของกรณีศึกษามีอยู่ 4 รูปแบบ คือการประกอบอาชีพตามอย่างบิดามารดา, เกิดจากแรงผลักดันภายนอก, การเกิดขึ้นโดยบังเอิญ และด้วยความตั้งใจ ส่วนประกอบอาชีพในอดีตนั้นผลจากการได้รับประสบการณ์ตรงเป็นสิ่งกระตุ้นทำให้ประกอบอาชีพอิสระได้

3. ปัจจัยที่มีส่วนเกื้อหนุนในการประกอบอาชีพอิสระ ของผู้สำเร็จการศึกษา ระดับปวช. วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา ได้แก่

3.1 ปัจจัยด้านชุมชน ถ้าเป็นชุมชนขนาดเล็กย่อมมีความต้องการปัจจัยในการครองชีพต่ำ ถ้าเป็นชุมชนขนาดใหญ่ย่อมมีความต้องการปัจจัยในการครองชีพสูงตามไปด้วยปัจจัยด้านครอบครัว

3.2 ปัจจัยด้าน สถานศึกษา เป็นปัจจัยต่อมา ซึ่งทั้ง 2 ปัจจัย เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมแนวความคิดให้เกิดการประกอบอาชีพอิสระ

3.3 ปัจจัยส่วนตัวและปัจจัยอื่น ๆ ย่อมเป็นปัจจัยเร่งที่จะทำให้การประกอบอาชีพอิสระสูงยิ่งขึ้น

4. ปัจจัยที่เกื้อหนุนให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา ประกอบอาชีพอิสระประสบผลสำเร็จ จากการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านส่วนตัวเป็นองค์ประกอบที่ทำให้ประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพอิสระ เช่น

4.1 ความขยันอดทน ความรอบรู้ในงานอาชีพ การมีมนุษยสัมพันธ์

4.2 ปัจจัยด้านสังคมก็เป็นปัจจัยหนึ่ง เนื่องจากต้องมีการพึ่งพาสังคม และช่วยเหลือสังคม สังคมอยู่ได้คนในสังคมก็อยู่ได้ ต้องอาศัยซึ่งกันและกัน

4.3 ปัจจัยด้านอื่น ๆ นั้นเป็นแนวความคิดที่เกิดขึ้นในขณะที่ประกอบอาชีพ เพื่อเป็นการแก้ปัญหาในการที่จะทำให้ธุรกิจของตนเองอยู่รอด เช่น การจัดการ การกำหนดราคา การจูงใจลูกค้า และการพัฒนาธุรกิจของตนเอง ให้เป็นที่ถูกใจของลูกค้ามากยิ่งขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จในการประกอบอาชีพอิสระ

Thesis Title In-Depth Study of Success in Vocational Levev (Paw waw
chaw) From Narathiwas Technical College for small enterprise

Student Mr. Damronk Bamrungra

Thesis Advisor Associate Pro.Dr. Rawewan Shinatrakool

Thesis Co-Advisor Mr.Amnat Sawasdiwong

Level of Study Master of Industrial Education in Vocational Administration

Department Industrial Education King Mongkut's Institute of Technology
Ladkrabang

Year 1997

ABSTRACT

The purpose of this research were to study the factors deemed to bring decision of the students who have finished certificate vocational (PAW WAW CHAW) from Narathiwas Technical College to independence vocation, to study the factors deemed to bring to success in independence vocation.

The research is quality research. The sample was case study group consisted of 10 graduates from 5 brances. The tools employed consisted of 4 parts of interview and observation forms constructed by the researcher.

Part 1 : Local background of case study.

Part 2 : Biography, past and present of case study's vocation.

Part 3 : The factors deemed to bring decision of graduates to independence vocation.

Part 4 : The factors deemed to bring to success in independence vocational.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

The research result was found that :

1. General background of locality was base factor to bring the graduates to independence vocation. In large locality, there are densely population who had firm vocational, many value resources for producing, high income and high demand. These things will prod to do independence vocational of the graduates.

2. Autobiography and occupations in previous and present time. The finding were as follows : There were 4 kinds of be coming to independence vocation in case studies ; following their parents, external forces, by accident and with intention. The direct experience from previous occupations can stimulate them to perform independence vocation.

3. Factors deemed to bring decision to independence vocational were :

3.1 Locality factor in small locality, population want the factor for way of living at low level while in large locality want the factor way of living at high level.

3.2 Family factor and education institute factor were promoted factors to choose independence vocation.

3.3 Individual factor and other factors were factors which pressed to do independence vocation in higher level.

4. The most important factor deemed to bring to success independence vocation of graduates were :

4.1 Individual factors such as diligence, enduringness, well-informed in vocational and human relationship.

4.2 Social factors because human and social will be rely each other's aid.

4.3 Other factors which happened to solve the problem such as management, price settlement, customer motivation and business development for the customer.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.วิวรรณ ชินะตระกูล และ อาจารย์ อำนาค สวัสดิวงษ์ รองอธิบดีกรมอาชีวศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา การวิจัย และรองศาสตราจารย์ ดร.เมธี ปิลันธนานนท์ ประธานสาขาการอาชีวศึกษา ที่ได้ให้ คำแนะนำ ชี้แจง และช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ มาโดยตลอด ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณอย่าง สูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา และอาจารย์ ณรงค์ ตี๋ยง ผู้อำนวยการ วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา อาจารย์ ชุมพล บุญช่วย และนางสาว จีรวรรณ นวภูษณะกนก ที่ กรุณาให้รายละเอียดข้อมูลเกี่ยวกับกรณีศึกษาและช่วยติดต่อประสานงานกับกรณีศึกษา ในการ ทำวิจัยในครั้งนี้ ตลอดจนกรณีศึกษาทั้ง 10 ราย ที่ได้ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลในการทำ วิจัยครั้งนี้และอาจารย์น้อย ไช้มาลา , อาจารย์เกศราภรณ์ ผดุงพันธ์ ช่วยในการจัดพิมพ์และจัด รูปเล่ม และที่สำคัญกำลังใจและการสนับสนุนที่ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ก็สืบเนื่องมา จากคุณสุคนธ์ บำรุงตา และลูกหนูและนิต คอยเป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยอย่างดียิ่ง

ดำรงค์ บำรุงตา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย-----	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ-----	III
กิตติกรรมประกาศ-----	VI
สารบัญ-----	VII
สารบัญตาราง-----	X
สารบัญภาพ-----	XI
บทที่	
1. บทนำ	
ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา-----	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย-----	7
กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย-----	7
ขอบเขตของการวิจัย-----	12
ข้อจำกัดของการวิจัย-----	13
นิยามศัพท์-----	13
เชิงอรรถ-----	15
2. บรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	
การเลือกอาชีพ-----	17
ค่านิยมและค่านิยมในการเลือกอาชีพ-----	25
ความสนใจในอาชีพ-----	27
การประกอบอาชีพส่วนตัว-----	31
วัตถุประสงค์ นโยบาย แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8-----	43
เชิงอรรถ-----	46
3. วิธีดำเนินการวิจัย	
กลุ่มประชากร-----	50
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล-----	52
การเก็บรวบรวมข้อมูล-----	52
วิธีวิเคราะห์ข้อมูล-----	53
การนำเสนอข้อมูล-----	54

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

สภาพท้องถิ่นหรือชุมชนของกรณีศึกษา-----	55
รายกรณีศึกษา รายที่ 1-----	62
ประวัติชีวิตกรณีศึกษา รายที่ 1-----	62
ปัจจัยที่เกื้อหนุนให้เข้าสู่อาชีพอิสระ-----	63
ปัจจัยที่สนับสนุนให้ประกอบอาชีพอิสระประสบผลสำเร็จ-----	65
รายกรณีศึกษา รายที่ 2-----	68
ประวัติชีวิตกรณีศึกษา รายที่ 2-----	68
ปัจจัยที่เกื้อหนุนให้เข้าสู่อาชีพอิสระ-----	68
ปัจจัยที่สนับสนุนให้ประกอบอาชีพอิสระประสบผลสำเร็จ-----	70
รายกรณีศึกษา รายที่ 3-----	74
ประวัติชีวิตกรณีศึกษา รายที่ 3-----	74
ปัจจัยที่เกื้อหนุนให้เข้าสู่อาชีพอิสระ-----	74
ปัจจัยที่สนับสนุนให้ประกอบอาชีพอิสระประสบผลสำเร็จ-----	76
รายกรณีศึกษา รายที่ 4-----	79
ประวัติชีวิตกรณีศึกษา รายที่ 4-----	79
ปัจจัยที่เกื้อหนุนให้เข้าสู่อาชีพอิสระ-----	80
ปัจจัยที่สนับสนุนให้ประกอบอาชีพอิสระประสบผลสำเร็จ-----	82
รายกรณีศึกษา รายที่ 5-----	85
ประวัติชีวิตกรณีศึกษา รายที่ 5-----	85
ปัจจัยที่เกื้อหนุนให้เข้าสู่อาชีพอิสระ-----	86
ปัจจัยที่สนับสนุนให้ประกอบอาชีพอิสระประสบผลสำเร็จ-----	87
รายกรณีศึกษา รายที่ 6-----	91
ประวัติชีวิตกรณีศึกษา รายที่ 6-----	91
ปัจจัยที่เกื้อหนุนให้เข้าสู่อาชีพอิสระ-----	91
ปัจจัยที่สนับสนุนให้ประกอบอาชีพอิสระประสบผลสำเร็จ-----	93

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์อื่นใดได้
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และข้อมูลอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

บทที่

หน้า

รายการนักศึกษา รายที่ 7-----	96
ประวัติชีวิตกรณีนศึกษา รายที่ 7-----	96
ปัจจัยที่เกื้อหนุนให้เข้าสู่อาชีพอิสระ-----	96
ปัจจัยที่สนับสนุนให้ประกอบอาชีพอิสระประสบผลสำเร็จ-----	98
รายการนักศึกษา รายที่ 8-----	101
ประวัติชีวิตกรณีนศึกษา รายที่ 8-----	101
ปัจจัยที่เกื้อหนุนให้เข้าสู่อาชีพอิสระ-----	102
ปัจจัยที่สนับสนุนให้ประกอบอาชีพอิสระประสบผลสำเร็จ-----	103
รายการนักศึกษา รายที่ 9-----	106
ประวัติชีวิตกรณีนศึกษา รายที่ 9-----	106
ปัจจัยที่เกื้อหนุนให้เข้าสู่อาชีพอิสระ-----	106
ปัจจัยที่สนับสนุนให้ประกอบอาชีพอิสระประสบผลสำเร็จ-----	108
รายการนักศึกษา รายที่ 10-----	111
ประวัติชีวิตกรณีนศึกษา รายที่ 10-----	111
ปัจจัยที่เกื้อหนุนให้เข้าสู่อาชีพอิสระ-----	111
ปัจจัยที่สนับสนุนให้ประกอบอาชีพอิสระประสบผลสำเร็จ-----	113
5. สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย-----	115
อภิปรายผล-----	121
ข้อเสนอแนะ-----	123
บรรณานุกรม-----	125
ภาคผนวก-----	129
ประวัติผู้เขียน-----	154

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่

หน้า

1. แสดงการเปรียบเทียบผู้สำเร็จ ปวช. ประกอบอาชีพอิสระปี 2531 - 2535----- 5
2. แสดงกรณีศึกษาตามเกณฑ์ที่จะทำการศึกษา-----50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

หน้า

1. แสดงปัจจัยเกื้อหนุนการเข้าสู่อาชีพอิสระ-----10
2. แสดงปัจจัยที่เกื้อหนุนให้การประกอบอาชีพอิสระประสบผลสำเร็จ-----12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

การพัฒนาคนสามารถช่วยให้พัฒนาสังคมให้ก้าวหน้ามีความสุข เกิดความเป็นธรรมสอดคล้องและสนับสนุนการพัฒนาประเทศโดยส่วนรวมไปพร้อมๆกับการธำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของชาติวัฒนธรรมและค่านิยมอันดี นอกจากนี้ยังยกระดับมาตรฐานคุณภาพชีวิตของคนตามแนวทางและสนับสนุนให้ทุกฝ่ายมีความตื่นตัวในการผลิตสินค้าที่มีต้นทุนต่ำเป็นที่นิยมทั้งตลาดในประเทศและสามารถแข่งขันขยายตลาดสินค้าและบริการในต่างประเทศเพื่อนำรายได้เข้าสู่ประเทศมากยิ่งขึ้นอันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการและประชาชนโดยส่วนรวมการที่จะทำให้ประชากรมีคุณภาพจะต้องใช้กระบวนการทางการศึกษา ช่วยพัฒนาประชากรทุกกลุ่มทุกวัย ทั้งทางกาย สติปัญญา และทักษะในการประกอบอาชีพ เพื่อดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข สำหรับรัฐบาลกระทรวงศึกษาธิการในเรื่องนี้ ดังจะเห็นได้จากการกำหนดเป้าหมายและแนวทาง ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพคนและแรงงาน สำหรับประชากรกลุ่ม 15 - 25 ปี จะเน้นการปรับปรุงคุณภาพการศึกษาทั้งในและนอกระบบ โรงเรียน และการแก้ปัญหาไม่มีงานทำ และทำงานต่ำกว่าระดับของเยาวชนที่มีได้อยู่ในระบบ โรงเรียน ทั้งในชนบทและในเมือง สำหรับประชากรกลุ่มอายุ 26 - 59 ปี จะเน้นการมีงานทำเต็มที่ และสนับสนุนการสร้างงานด้วยการประกอบอาชีพส่วนตัวให้มากขึ้น¹

อย่างไรก็ตาม การจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (2530-2534) ได้มีเป้าหมายเพื่อผลิต และพัฒนากำลังคนสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ในระดับ กลางและระดับสูงให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพโดยพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียนให้เป็นผู้มี คุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัยตลอดจนความสามารถในการสร้างงาน เพื่อประกอบอาชีพ อิสระได้ และได้ตั้งเป้าหมายในการรับนักเรียนนักศึกษา ของกรมอาชีวศึกษาปี 2530-2534 ระดับ ปวช.ไว้ดังนี้ ปี 2530 จำนวน 189,000 คน,ปี 2531 จำนวน 196,330 คน,ปี 2532 จำนวน เอกสารนี้ 202,300 คน,ปี 2533 จำนวน 198,870 คน,ปี 2534 นี้จำนวน 207,050 คน² ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีก ดังนั้นเพื่อให้การจัดการด้านอาชีวศึกษาได้ตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ตามที่ กำหนดไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 กรมอาชีวศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ในการจัดการ

ศึกษาทางด้านวิชาชีพให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคมของประเทศมุ่งเน้นผลิตนักเรียน นักศึกษาให้มีคุณภาพ และปริมาณ ได้มีนโยบายเป็นแนวทางปฏิบัติหรือจุดเน้น 10 ประการ ดังต่อไปนี้

1. สนองความต้องการของตลาดแรงงานทั้งในหลักสูตรระยะสั้นและหลักสูตรระยะยาวอันเป็นแนวทางส่งเสริมโอกาสในการมีงานทำ และความก้าวหน้าให้นักเรียน นักศึกษา
2. จัดการเทคโนโลยีใหม่ ให้เน้นการศึกษาเกี่ยวกับอุปกรณ์สมัยใหม่ที่ใช้ในธุรกิจอุตสาหกรรมทั้งในปัจจุบัน และอนาคต เพื่อให้ผู้สำเร็จอาชีวศึกษามีความสามารถในการใช้และซ่อมบำรุงอุปกรณ์ดังกล่าวได้
3. ส่งเสริมอาชีพอิสระ เพื่อให้ผู้จบอาชีวศึกษาออกไปประกอบอาชีพอิสระ โดยเฉพาะ กลุ่มเกษตรกรกรรม และคหกรรม ทั้งนี้จะมีการตั้งกองทุนส่งเสริมอาชีพอิสระ เพื่อสนองนโยบายอย่างจริงจัง
4. เน้นการสอนระยะสั้นไปสู่ประชาชน โดยให้สถาบันการศึกษาทุกแห่งพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นในสาขาที่เป็นประโยชน์
5. พัฒนาหลักสูตร และสื่อการสอน ให้ก้าวหน้า ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และความต้องการของตลาดแรงงาน
6. งานอาชีวศึกษาครบวงจรได้มาตรฐาน โดยส่งเสริมให้เกิดผลผลิตระหว่างการศึกษาให้นักเรียนนักศึกษา คิดเป็น ทำเป็น จำหน่าย และจัดการ เป็นทั้งนี้ผลผลิตที่ออกจำหน่ายจะต้องมีคุณภาพมาตรฐาน
7. เร่งงานคุณภาพนักเรียนนักศึกษา เน้นกลวิธีที่จะเสริมสร้างความอดทน ขยัน ซื่อสัตย์ ตรงต่อเวลา ความรับผิดชอบ ให้แก่นักเรียนนักศึกษา
8. พัฒนาคครู-อาจารย์ โดยเร่งรัดการจัดตั้งสถาบันพัฒนาคครูอาชีวศึกษา เพื่อเพิ่มความรู้และประสบการณ์ให้กับครู-อาจารย์
9. ประสานสัมพันธ์มวลชน โดยพัฒนาวิธีการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ประชาชนทราบ ความก้าวหน้าของการอาชีวศึกษา
10. เพิ่มประสิทธิผล วิเคราะห์ วิจัยเนื้อหา และแนวทางพัฒนาการอาชีวศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาสังคมชนบทและการส่งเสริมอาชีพ³

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้ก่อนการนำไปเผยแพร่โดยไม่มีการแก้ไข
ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม การนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย

การที่จะให้บรรลุจุดเน้นทั้ง 10 ประการได้นั้น กรมอาชีวศึกษามีมาตรการเพื่อนำไป
สู่แนวทางปฏิบัติหลายประการ ในการวิจัยนี้จะกล่าวเฉพาะจุดเน้นที่ 3 ส่งเสริมอาชีพอิสระเพื่อ

นอกจากนี้ กรมอาชีวศึกษาได้ให้สถานศึกษาในสังกัดได้นำสู่การปฏิบัติ การส่งเสริม อาชีพอิสระอย่างจริงจังโดยจัดการประกวดการส่งเสริมอาชีพอิสระของสถานศึกษาในระดับชาติ และระดับภาคที่ส่งเสริมอาชีพอิสระให้แก่ นักเรียน นักศึกษา ตั้งแต่การเตรียมความพร้อมจน กระทั่งไปประกอบอาชีพอิสระได้ ทั้งนี้ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงาน CDGSEAPO (Carl Duisberg Gesellschaft South East Asia Program Office) จากรัฐบาลเยอรมันจำนวนเงิน 60,000 บาท จากผลการประกวดปีการศึกษา 2533 ปรากฏผลดังนี้

1. รางวัลชนะเลิศระดับชาติ ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคปัตตานี 2. รางวัลชนะเลิศระดับภาคได้แก่ ภาคเหนือ วิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์ ภาคกลาง วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี ภาคตะวันออก วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา 3. รางวัลรองชนะเลิศ ระดับภาค ได้แก่ ภาคเหนือ วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร วิทยาลัยเทคนิคพะเยา ภาคกลาง วิทยาลัยสมุทรสาคร วิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี ภาคตะวันออก เชียงเหนือ วิทยาลัยเทคนิคหนองคาย วิทยาลัยเทคนิคเลย ภาคใต้ วิทยาลัยเทคนิคสตูล วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง และกรม อาชีวศึกษา ยังมีการมอบรางวัลเสมาทองคำ แก่สถานศึกษาที่ได้ดำเนินการตามโครงการจุดเน้น 10 ประการ ที่ประสบผลสำเร็จสูงสุดโดยเฉพาะจุดเน้นที่ 3 ส่งเสริมอาชีพอิสระ สถานศึกษาที่ได้รับรางวัลมีดังนี้ ได้แก่ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี วิทยาลัย-อาชีวศึกษาจะเขิงเทรา วิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ วิทยาลัยเกษตรกรรมสุโขทัย⁷

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 7 (2535-2539) ได้กล่าวถึงการประกอบอาชีพ อิสระของผู้สำเร็จระดับมัธยมศึกษาซึ่งมีวัตถุประสงค์นโยบายและมุ่งเน้นในการพัฒนาการศึกษาดังนี้

เร่งผลิตและพัฒนากำลังคนให้เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของ ตลาดแรงงาน และการพัฒนาประเทศรวมทั้งส่งเสริมการจัดการศึกษาให้ผู้ เรียนมีความรู้ความสามารถที่จะเป็นผู้ประกอบอาชีพอิสระได้⁸

ในส่วนของกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535-2539) ได้เกิดการประกอบอาชีพอิสระสำเร็จการศึกษาดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ส่งเสริมการศึกษาเพื่ออาชีพในทุกระดับและทุกประเภทการศึกษาโดย นำไปใช้

เน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ มีทักษะ มีความมั่นใจในการประกอบ

อาชีพโดยเฉพาะอาชีพอิสระและสามารถพัฒนาอาชีพให้เหมาะสมกับความ
ถนัดสอดคล้องกับความต้องการของตนเอง สังคมและตลาดแรงงาน⁹

และกรมอาชีวศึกษาได้นำแผนพัฒนาการศึกษาฉบับที่ 7 (2535-2539) มากำหนด
เป็นนโยบายในการจัดการอาชีวศึกษาดังนี้ เพื่อให้เกิดการประกอบอาชีพอิสระอย่างจริงจัง เมื่อ
สำเร็จการศึกษา

เร่งรัดพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน ให้มีระยะเวลา
และสาขาวิชาที่หลากหลาย ยืดหยุ่นสอดคล้องกับความต้องการของสภาพ
ตลาดแรงงานและทรัพยากรท้องถิ่นและการประกอบอาชีพอิสระ¹⁰

นอกจากนี้กรมอาชีวศึกษาได้วางแนวทางการพัฒนาอาชีวศึกษาโดยแยกเป็นการ
พัฒนาบุคคล และอาชีพทั้งในด้านปริมาณ และคุณภาพให้สามารถผลิตกำลังคนสอดคล้องกับ
การพัฒนาประเทศ ทั้งด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และการบริการ โดยเน้นการให้ความรู้
ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม และการปลูกฝังนิสัยการทำงาน เพื่อการประกอบอาชีพและดำรง
ชีวิตได้อย่างเป็นสุขอีกทั้งมีการสนับสนุนให้มีการจัดตั้งกองทุน และองค์การในสถานศึกษา เพื่อ
สนับสนุนให้ผู้สำเร็จการศึกษาเป็นผู้ประกอบการขนาดย่อม เพื่อเป็นการสร้างงานเพื่อตนเอง
และสร้างงานให้กับสังคมในท้องถิ่น

จากการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของ
กรมอาชีวศึกษา (2531 - 2535) พบว่าผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. เข้าสู่อาชีพอิสระและว่าง
งานดังนี้¹¹

ตารางที่ 1

แสดงการเปรียบเทียบผู้ประกอบอาชีพอิสระปี 2531 - 2535

พ.ศ.	จำนวนผู้ สำเร็จการ ศึกษา	จำนวนผู้ ประกอบ อาชีพอิสระ	คิดเป็น ร้อยละ	จำนวนผู้ ว่างงาน	คิดเป็น ร้อยละ
2531	64,604	3,663	13.18	6,296	22.66
2532	63,924	3,461	12.27	3,991	14.15

ตารางที่ 1 (ต่อ)

พ.ศ.	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา	จำนวนผู้ประกอบอาชีพอิสระ	คิดเป็นร้อยละ	จำนวนผู้ว่างงาน	คิดเป็นร้อยละ
2534	58,208	2,157	10.13	1,759	8.26
2535	64,293	1,955	9.06	1,886	8.74

จากข้อมูลดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงความสนใจในการประกอบอาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปวช. ลดลงตามลำดับและได้แยกตามลักษณะที่สำคัญของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่ติดตามได้ และได้แสดงไว้ในตารางภาคผนวกที่ 1 และวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมาได้มีการติดตาม ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในปี 2534 พบว่า

จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา 334 คน ติดตามได้ 264 คน คิดเป็นร้อยละ 79.04 ติดตามไม่ได้ 70 คน คิดเป็นร้อยละ 20.96 มีผู้ประกอบอาชีพอิสระ 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.09¹²

และแยกตามลักษณะสำคัญ ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา ที่ติดตามได้ดังแสดงไว้ในตารางภาคผนวกที่ 2

จากตารางภาคผนวกที่ 1 พบว่ามีผู้ประกอบ อาชีพธุรกิจส่วนตัวโดยเฉลี่ยตั้งแต่ปี 2531 - 2535 ผู้ประกอบอาชีพอิสระ 2,770 คน คิดเป็นร้อยละ 13.90 จากผู้สำเร็จการศึกษาระดับปวช. 62,107 คน และมีผู้ว่างงาน 3,203 คน คิดเป็นร้อยละ 12.51 เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผู้ประกอบอาชีพอิสระกับจำนวนผู้สำเร็จการศึกษา แล้วพบว่ามีผู้ให้ความสนใจประกอบอาชีพอิสระน้อยมาก ถึงแม้ว่ากรมอาชีวศึกษามีนโยบายที่ชัดเจน และมีมาตรการส่งเสริมให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. ประกอบอาชีพอิสระมากยิ่งขึ้น แต่ได้รับการสนองตอบจากผู้สำเร็จการศึกษาน้อยมากซึ่งเป็นปัญหาหนึ่งที่กรมอาชีวศึกษาต้องหาแนวทางแก้ไขซึ่งรวมทั้งสถานศึกษาที่สังกัดกรมอาชีวศึกษาต้องหาแนวทางในการแก้ไขตนเองด้วยจากตารางภาคผนวก 2 วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา เป็นสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาแห่งหนึ่งที่ประสบปัญหาในกรณีเดียวกัน ซึ่งต้องหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาเพื่อให้มีผู้ประกอบอาชีพอิสระมากขึ้นหลังสำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. โดยผู้วิจัยได้นำผลการสำรวจอาชีวศึกษาตัวอย่าง ปี 2534 ของวิทยาลัย

เทคนิคนราธิวาส จากผู้สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่ประกอบอาชีพอิสระ ประสบผลสำเร็จตามสาขาอาชีพที่สามารถดำเนินการเป็นไปอย่างมั่นคง เป็นที่ยอมรับนับถือของคนในท้องถิ่นมาศึกษาค้นคว้าถึงประวัติความเป็นมาของบุคคลเหล่านี้ว่ามีปัจจัยอะไรบ้างที่กระตุ้นและสนับสนุนทำให้ประสบผลสำเร็จ และหลักสูตรที่ศึกษานั้น เอื้ออำนวยต่ออาชีพอิสระมากน้อยหรือไม่เพียงไรตลอดจนปัญหา และอุปสรรคต่าง ๆ และข้อเสนอแนะของบุคคลเหล่านั้น เพื่อนำมาเผยแพร่เป็นแนวทางในการประกอบอาชีพของบุคคลอื่น ๆ ที่ว่างงานอยู่และนำมาพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรเพื่อให้เอื้ออำนวยต่อการประกอบอาชีพอิสระมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกื้อหนุนผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. วิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส เข้าสู่การประกอบอาชีพอิสระ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกื้อหนุนให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปวช. วิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส ประกอบอาชีพอิสระให้ประสบความสำเร็จ

กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

1. ปัจจัยที่เกื้อหนุนการเข้าสู่อาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปวช. วิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส

จากการศึกษาทฤษฎีและงานวิจัย ผู้วิจัยได้สรุปเป็นกรอบแนวความคิดสำหรับใช้ในการวิจัยศึกษาปัจจัยที่มีส่วนเกื้อหนุนการเข้าสู่อาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปวช. วิทยาลัยเทคนิคนราธิวาสซึ่งประกอบไปด้วย

ปัจจัยด้านชุมชน

ปัจจัยด้านชุมชน นอกจากจะมีส่วนในการให้ความรู้ ทักษะและทัศนคติต่อสาขาวิชาชีพ โดยมีปฏิสัมพันธ์กับปัจจัยด้านสถานศึกษาแล้ว สภาพทางเศรษฐกิจสังคมของชุมชนและทำเลที่ตั้งในชุมชนยังมีส่วนในการตัดสินใจเข้าสู่ประกอบอาชีพอิสระหรือ ส่วนตัวของผู้สำเร็จอีกด้วย โดยในกรณีที่การประกอบอาชีพส่วนตัวมีความสอดคล้องกับความต้องการ และกำลังซื้อในด้านอุปโภคบริโภคของคนในชุมชน ทำให้มองเห็นความเป็นไปได้ในการประกอบอาชีพนั้น ๆ สูงและในขณะเดียวกันก็ได้รับแรงเสริมในด้านอื่น ๆ เช่น ผู้สำเร็จมีความรู้และทัศนคติที่ดีมีเงิน

ลงทุน ฯลฯ ก็มีแนวโน้มว่าผู้สำเร็จการศึกษา จะตัดสินใจเข้าสู่การประกอบอาชีพอิสระ แต่ถ้าสภาพชุมชนไม่ช่วยให้มองเห็นว่าธุรกิจนั้น จะดำเนินไปได้หรือไม่ อาจจะทำให้ผู้สำเร็จการศึกษา เลือกลงไปประกอบอาชีพอื่น ๆ ถึงแม้ว่าจะมีความพร้อมเกี่ยวกับปัจจัยด้านอื่นที่เอื้ออำนวยต่อการ ประกอบอาชีพอิสระหรือ ส่วนตัวอยู่บ้างก็ตาม

ปัจจัยด้านครอบครัว

ปัจจัยด้านครอบครัว มีปฏิสัมพันธ์ในการให้ความรู้ทักษะและทัศนคติต่อสาขา วิชาชีพตลอดจนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกการประกอบอาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษาเช่นเดียวกับปัจจัยด้านชุมชน แต่ปัจจัยด้านครอบครัว น่าจะมีอิทธิพลสูงกว่า ปัจจัยด้านชุมชนเนื่องจากมีความใกล้ชิดกับผู้สำเร็จการศึกษามากกว่าจึงมีส่วนในการถ่ายทอดทักษะ ลักษณะนิสัย และทัศนคติได้ดีกว่า โดยเฉพาะในกรณีที่ครอบครัวประกอบอาชีพส่วนตัวอยู่แล้วอาชีพครอบครัว ย่อมเป็นแบบอย่างและบทเรียนที่ดี ตลอดจนช่วยเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ ที่จะช่วยให้ผู้สำเร็จการศึกษาเข้าสู่อาชีพอิสระ เพื่อสืบต่อกิจการของครอบครัวได้โดยสะดวก และถึงแม้ว่าครอบครัวจะไม่ได้ประกอบอาชีพส่วนตัวอยู่ก่อนก็ตาม แต่ครอบครัวก็อาจจะมีส่วนสนับสนุนให้ผู้สำเร็จการศึกษาเข้าสู่อาชีพอิสระได้ เช่น ในการช่วยเหลือด้านเงินทุนการให้คำแนะนำ และกำลังใจ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม และทัศนคติต่ออาชีพของผู้สำเร็จการศึกษาเป็น อย่างมาก

ปัจจัยด้านสถานศึกษา

ปัจจัยด้านสถานศึกษา มีอิทธิพลต่อการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และทัศนคติต่อการประกอบอาชีพอิสระนอกจากนี้ปัจจัยด้านสถานศึกษายังมีอิทธิพลต่อการเรียน ในสาขาวิชาชีพ ในขณะที่เดียวกันก็มีปฏิสัมพันธ์กับปัจจัยด้านอื่น ๆ สำหรับความรู้ความเข้าใจ ทักษะและทัศนคติที่ได้จากสถานศึกษาน่าจะมีส่วนในการตัดสินใจให้ผู้สำเร็จการศึกษา เข้าสู่การ ประกอบอาชีพอิสระ ซึ่งถือว่าเป็นการนำความรู้ ความเข้าใจ และทักษะที่ศึกษามาใช้ให้เป็น ประโยชน์โดยตรง คุณสมบัติอีกส่วนหนึ่งที่ได้รับจากสถานศึกษาที่มีต่อการตัดสินใจในการเข้าสู่ อาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษาจะมีความเข้มข้นเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับแรงเสริมที่ได้รับจาก

เอกสารปัจจัยด้านอื่น ๆ วนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

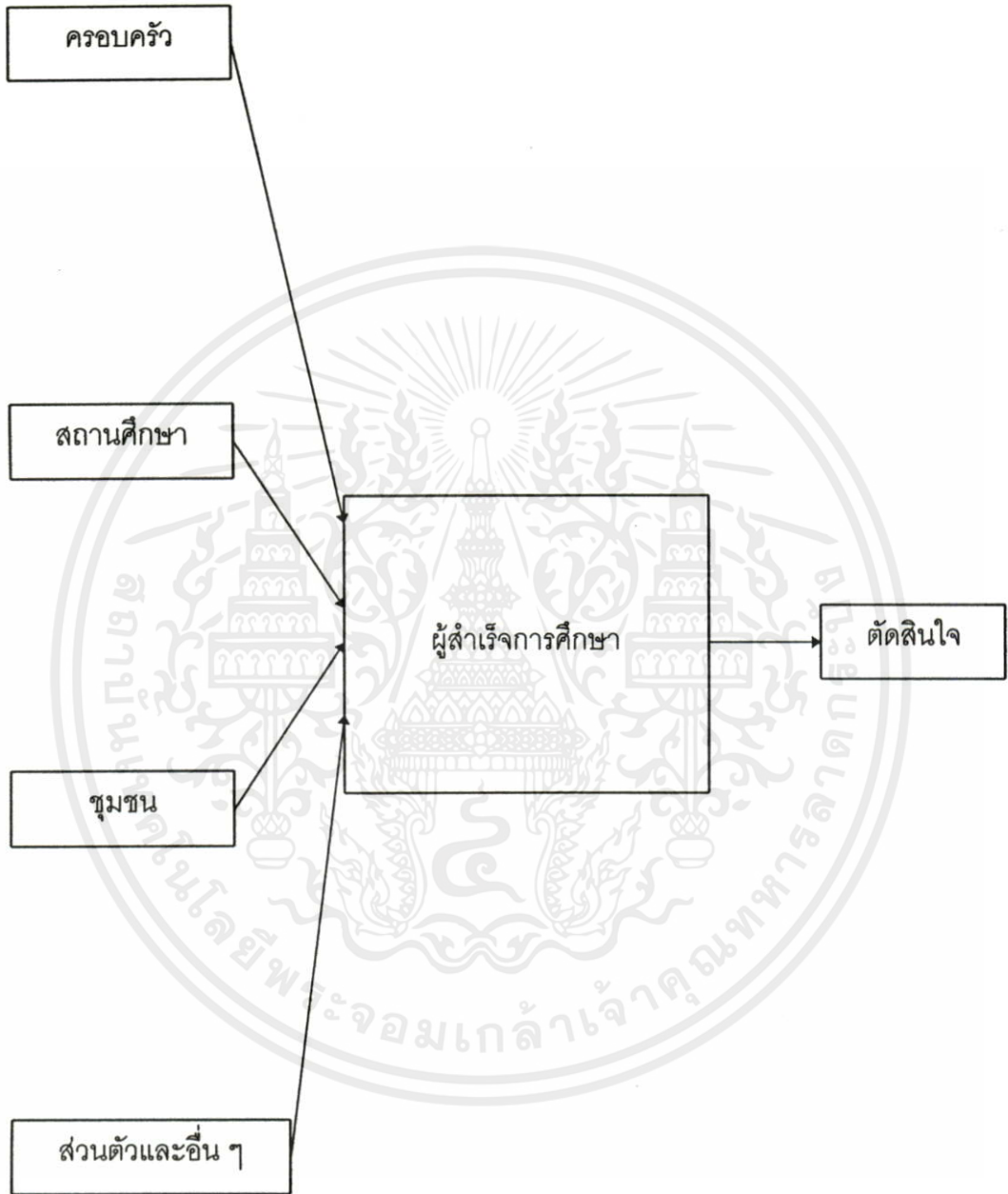
ปัจจัยด้านส่วนตัวและด้านอื่น ๆ

ปัจจัยส่วนตัว หมายถึง ปัจจัยเฉพาะตัวของผู้สำเร็จการศึกษา ซึ่งอาจจะได้รับการปลูกฝังจากสถานศึกษา จากสภาวะแวดล้อม ตลอดจนความเป็นอยู่รอบด้าน แล้วก่อตัวเป็นคุณลักษณะประจำตัวขึ้น เช่น ความรู้ ทักษะ และทัศนคติต่อสาขาวิชาชีพ ก็นับว่า เป็นปัจจัยด้านส่วนตัวของผู้สำเร็จการศึกษาเช่นเดียวกัน นอกจากตัวแปรต่าง ๆ ดังกล่าวนี้อีกก็ยังมีคุณสมบัติและลักษณะส่วนตัวด้านอื่น ๆ ที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเข้าสู่อาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษาอีก เช่น ความเป็นอิสระเสรี ไม่ชอบรับคำสั่งหรือเป็นลูกจ้างคนอื่น ความกล้าได้กล้าเสีย กล้าเสี่ยง ความมุ่งมั่นในสิ่งที่ต้องการ ความขยันขันแข็ง ความรับผิดชอบ และอดทนเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นคุณสมบัติส่วนตัวที่ทำให้ผู้สำเร็จการศึกษา มีความมั่นใจในการตัดสินใจเข้าสู่อาชีพอิสระ ส่วนปัจจัยด้านอื่น ๆ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นต่อการตัดสินใจได้แก่ โอกาสแสวงหาเงินทุนโอกาสในการรับข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับตลาด ซึ่งจะช่วยให้มองเห็นช่องทางในการประกอบ อาชีพอิสระต่อไป เป็นต้น

ปัจจัยเหล่านี้มีรูปแบบการทำงานที่เป็นปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันทำให้เกิดผลกระทบต่อการเข้าสู่อาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. ดังได้แสดงปฏิสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ ในแผนภูมิที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนภูมิที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ที่เริ่มมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๓

แสดงปัจจัยที่เกื้อหนุนการเข้าสู่อาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษา ระดับ ปวช.

2. ปัจจัยที่เกื้อหนุนให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปวช.วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา ประกอบอาชีพอิสระให้ประสบผลสำเร็จ

กรอบแนวความคิดที่ผู้วิจัยได้ศึกษาจากทฤษฎีและงานวิจัย ต่าง ๆ เพื่อใช้ในการ วิจัยศึกษาปัจจัยที่ช่วยเกื้อหนุนให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. ประกอบอาชีพให้ประสบผล สำเร็จประกอบไปด้วย

1. ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนตัว ได้แก่

- 1.1 ความขยัน อดทน
- 1.2 ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในอาชีพ
- 1.3 การประหยัด
- 1.4 การมีมนุษยสัมพันธ์
- 1.5 ทศนคติที่ดีต่ออาชีพ

2. ปัจจัยด้านสังคม ได้แก่

- 2.1 บิดา มารดา เป็นที่รู้จักกันในชุมชน
- 2.2 ครอบครัว พี่น้องมีส่วนช่วยเหลือสนับสนุนให้ดำเนินการเป็นไปอย่างราบรื่น กล่าวคือ มีความสามัคคีช่วยเหลือกันในการประกอบอาชีพในบางกรณี
- 2.3 ท่าเลที่ตั้งของร้านค้า ดังได้กล่าวมาแล้วว่า สถานที่ที่ตั้งร้านค้าอยู่ในทำเลที่เหมาะสม

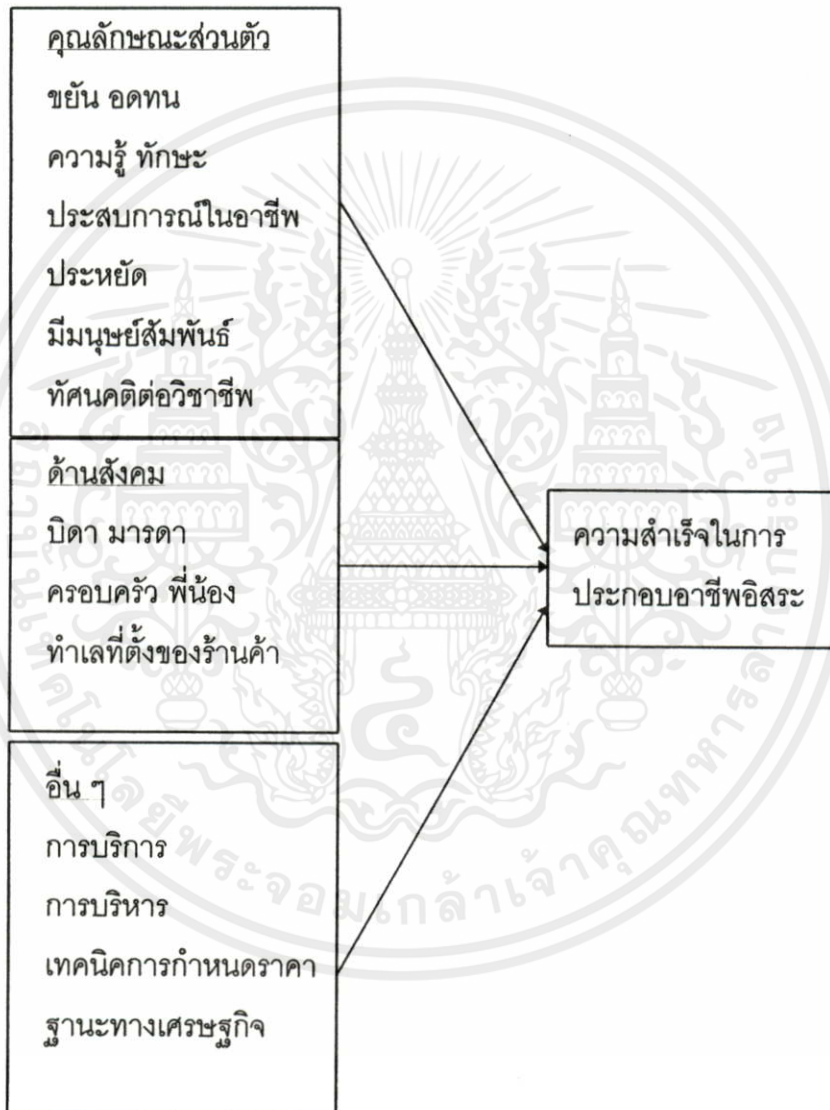
3. ปัจจัยด้านอื่น ๆ ได้แก่

- 3.1 การบริการให้เกิดการประทับใจแก่ลูกค้า
- 3.2 การบริหารงานอย่างมีระบบ โดยนำเทคนิคหรือวิธีการจากการศึกษาและประสบการณ์มาเป็นแนวทางในการบริหารงาน
- 3.3 การใช้เทคนิควิธีในการกำหนดราคาสินค้าเพื่อไม่ให้กระทบต่อผู้มารับบริการหรือมีผลกระทบน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภายในเท่านั้น การศึกษาเพื่อทำเป็นแบบอย่างนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม ถือว่าไม่มีผลผูกพันเนื้อหา และข้อมูลอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารหรือฉบับที่ใครนำไปใช้
กันและกันทำให้เกิดกลไกในการทำงานและทำให้สู่เป้าหมายความสำเร็จของผู้ประกอบการศึกษา

ระดับ ปวช. ที่ประกอบอาชีพอิสระได้อย่างมั่นคง ดังได้แสดงความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ ใน

แผนภูมิที่ 2

แสดงปัจจัยที่เกื้อหนุนให้การประกอบอาชีพอิสระประสบผลสำเร็จ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ขอบเขตของการวิจัย
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการศึกษาครั้งนี้จะศึกษาบุคคลซึ่งสำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. สาขาวิชาชีพต่าง ๆ

ตามหลักสูตรที่เปิดสอนจากวิทยาลัยเทคนิคคนราธิวาส ประกอบอาชีพอิสระจนประสบผลสำเร็จมี

ฐานะมั่นคง เป็นที่ยอมรับของสังคมในท้องถิ่น และได้ประกอบอาชีพอิสระตามสาขาที่สำเร็จการศึกษาไม่น้อยกว่า 3 ปี โดยจะเลือกกรณีศึกษา 10 ราย จากแบบสำรวจอาชีพที่ศึกษาตัวอย่างปี 2534 ได้แสดงไว้ในภาคผนวก 3 ที่ประกอบอาชีพอิสระของวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา ดังนี้

ประกอบธุรกิจงานช่างโลหะ	2	ราย
ประกอบธุรกิจงานช่างไฟฟ้า	2	ราย
ประกอบธุรกิจงานรับจัดดอกไม้	2	ราย
ประกอบธุรกิจงานตัดเสื้อผ้าสตรี	2	ราย
ประกอบธุรกิจงานขายอาหาร	2	ราย

เนื้อหาที่จะศึกษาในแต่ละรายกรณีนั้นจะศึกษาเกี่ยวกับประวัติส่วนตัว ประวัติการทำงาน สถานภาพทางครอบครัว สภาพแวดล้อมทางสังคม บุคลิกภาพ เจตคติต่ออาชีพเครื่องชี้วัดความสำเร็จในอาชีพ และความคาดหวังเกี่ยวกับอนาคตในการประกอบอาชีพ

ข้อจำกัดของการวิจัย

1. การศึกษานี้เป็นการศึกษาย้อนหลังตั้งแต่ผู้ประกอบอาชีพอิสระ สำเร็จการศึกษาในระดับ ปวช. และเริ่มเข้าสู่อาชีพอิสระจนถึงปัจจุบัน การเก็บข้อมูลจึงใช้วิธีการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยมิได้สังเกตอย่างมีส่วนร่วมในการเหตุการณ์นั้นจริงๆ แต่ใช้วิธีการสังเกตบุคลิกท่าทีในปัจจุบันและสัมภาษณ์บุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและที่มีอยู่ในเหตุการณ์นั้นมาประกอบกับการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล
2. การศึกษานี้เป็นการศึกษารายกรณีผู้ประกอบอาชีพที่สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ 2524 ผู้ประกอบอาชีพอิสระยังมีอายุน้อย และอาจจะไม่ใช่อาชีพสุดท้าย
3. เนื่องจากมีข้อจำกัดเรื่องเวลาในการจัดรวบรวมข้อมูล ทำให้ข้อมูลที่ได้อาจจะไม่ละเอียดลึกซึ้งมากนัก

นิยามศัพท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้อัปโหลดขึ้นหา และเผยแพร่ข้อมูลใดๆ ของเอกสารฉบับนี้เป็นการไป

งาน หมายถึง งานที่ทำ ทำแล้วได้รับค่าจ้าง เงินเดือน หรือสิ่งตอบแทนโดยไม่

คำนึงถึงว่าจะได้รับในรูปเงินสดหรือสิ่งของ งานที่ทำแล้วได้รับกำไรในไร่นาหรือธุรกิจโดยบุคคล

นั้นอาจเป็นเจ้าของหรือผู้ดำเนินการเอง หรือเป็นหุ้นส่วนกับบุคคลอื่นรวมทั้งงานที่ทำ โดยไม่ได้รับค่าจ้างหรือผลกำไรในนาเกษตร หรือธุรกิจของหัวหน้าครัวเรือนหรือ สมาชิกในครัวเรือน

อาชีพ หมายถึง ประเภทหรือชนิดของงานที่บุคคลนั้นทำอยู่ จะมีอาชีพเดียวหรือหลายอาชีพก็ได้

อาชีพอิสระหรืออาชีพส่วนตัว หมายถึง อาชีพที่ตนเองเป็นเจ้าของกิจการหรืออาจทำร่วมกับครอบครัวก็ได้

ผู้สำเร็จการศึกษา หมายถึง ผู้ที่เรียนจบการศึกษา จากแผนการเรียนตาม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) กรมอาชีวศึกษา

การศึกษาเจาะลึก หมายถึง การจัดเก็บข้อมูลที่เป็นปรากฏการณ์ทางสังคม วัฒนธรรมอันได้แก่ความรู้สึกรู้จักคิดต่าง ๆ ประวัติชีวิต ค่านิยมและประสบการณ์หรือปัญหาในการดำเนินชีวิตรวมทั้งอุดมการณ์ต่าง ๆ

ผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. หมายถึง ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) สาขาต่าง ๆ ตามหลักสูตรปวช. 2524 จากวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา

ชุมชน หมายถึง กลุ่มคนที่อาศัยในหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัดนครราชสีมา

ครอบครัว หมายถึง ครอบครัวของกรณีศึกษาที่ผู้วิจัยนำมาเป็นกลุ่มประชากร

สถานศึกษา หมายถึง วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา

ส่วนตัว หมายถึง กรณีศึกษาที่ผู้วิจัยนำมาเป็นกลุ่มประชากร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชิงอรรถ

¹สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ,แผนกพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 2530 - 2534 (กรุงเทพมหานคร : 2529) , หน้า 3.

²สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ,แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 2529-2534 (กรุงเทพมหานคร : 2529) , หน้า 9.

³องแผนงาน กรมอาชีวศึกษา ภาวะการมีงานทำผู้สำเร็จอาชีวศึกษา (กรุงเทพมหานคร : องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก , 2533) , หน้า 1 - 2

⁴วิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี,พิธีเปิดสำนักงานโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมสำหรับช่างอุตสาหกรรม วันที่ 19 พฤษภาคม 2532 (อุดรธานี : ภาคอีสาน , 2534) หน้า 30.

⁵ธงชัย สุววัฒน์เมฆินทร์ , หลักสูตรอาชีวศึกษา (อัดสำเนา) , หน้า 4.

⁶ธงชัย สุววัฒน์เมฆินทร์ , เรื่องเดียวกัน , หน้า 5.

⁷วิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง , รายงานการประชุมผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา วันที่ 15 - 22 ตุลาคม 2533 , (อัดสำเนา) , หน้า 7 - 11.

⁸กรมอาชีวศึกษา , ก้าวไปในแผนฯ 7 , (กรุงเทพมหานคร : องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก , 2533 , หน้า 21 - 22.

⁹เรื่องเดียวกัน , หน้า 23 - 24.

¹⁰เรื่องเดียวกัน , หน้า 25 - 26.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11กรมอาชีวศึกษา , ครบรอบ 53 ปี กรมอาชีวศึกษา , รายงานประจำปี 2536 - 2537
(กรุงเทพมหานคร : การศาสนา , 2537) หน้า 132 - 134.

12วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา , รายงานประจำปี 2534 (อัดสำเนา) หน้า 10.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

วรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การเลือกอาชีพ

การประกอบอาชีพเป็นกิจกรรมที่จำเป็นสำหรับบุคคลโดยทั่วไปการที่บุคคลจะตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพอย่างไรโดยหนึ่งให้ประสบผลสำเร็จนั้นนับว่าเป็นปัญหาสร้างความยุ่งยากให้แก่บุคคลมาก เนื่องจากการเลือกอาชีพเป็นจุดที่สร้างความยากลำบากให้แก่บุคคลมาก เช่นนี้จึงมีผู้ให้ความสนใจศึกษาเรื่องการเลือกอาชีพของบุคคลไว้อย่างกว้างขวางแล้วรวบรวมสรุปตั้งเป็นทฤษฎีทางการเลือกอาชีพเอาไว้ แต่ละทฤษฎีจะแสดงถึงทัศนคติของเจ้าของทฤษฎีเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ สิ่งแวดล้อม และค่านิยมในการประกอบอาชีพ

กินสเบอร์ก กล่าวถึงการเลือกอาชีพว่าเป็นกระบวนการตั้งแต่เกิดจนตายไม่ใช่การตัดสินใจเพียงครั้งเดียว แต่เป็นการตัดสินใจที่เป็นลำดับติดต่อกันไป แต่ละขั้นของกระบวนการมีความสัมพันธ์กับพัฒนาการของอายุของแต่ละบุคคลซึ่งกาลเวลาเหล่านี้จะไม่หวนย้อนกลับหลังไปอีก ดังนั้นเมื่อตัดสินใจแล้วกลับหลังไม่ได้ การเลือกเป็นกระบวนการที่มุ่งไปสู่กาลข้างหน้า และจะจบลงด้วยการประนีประนอมระหว่างความสนใจความต้องการของตนเองกับความเป็นจริงในโลก ดังนั้นความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเลือกอาชีพตามทฤษฎีของกินสเบอร์กจึงมี 3 ประการ คือ

1. การเลือกอาชีพเป็นกระบวนการ (Process)
2. กระบวนการเลือกอาชีพจะย้อนกลับหลังไม่ได้ (Irreversible)
3. การเลือกอาชีพจะมีการประนีประนอมขั้นสุดท้ายระหว่างความสามารถ ความสนใจและความเป็นจริงของสภาพแวดล้อม (Compromise)

กินเบอร์ก แบ่งช่วงการเลือกอาชีพของบุคคลออกเป็น 3 ระยะคือ

1. Fantasy period เริ่มตั้งแต่ก่อนอายุ 11 ปี การเลือกอาชีพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารระยะ นี้เป็นกระบวนการเลือกแบบเพื่อฝันเป็นแต่เพียงความอยากเท่านั้นด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น เท่านั้นเด็กจะคิดเกี่ยวกับอาชีพในรูปของความปรารถนาที่จะเป็นเมื่อเป็นผู้ใหญ่ เด็กไม่สามารถที่จะประมาณความสามารถ หรือโอกาสและขอบเขตของความจริงได้ ระยะนี้เป็นระยะที่เกิดทัศนคติและค่านิยม

เกี่ยวกับงาน เช่นเด็กจะพูดว่า "ฉันไม่ชอบทำงานหนัก" "ฉันไม่ชอบทำงานที่เกี่ยวกับความสกปรก"

2. Tentative Period อายุ 11-17 ปี การเลือกอาชีพระยะนี้แสดงถึงความรู้สึกนึกคิดของบุคคลเกี่ยวกับปัญหาของการตัดสินใจเกี่ยวกับอาชีพในอนาคตคำนึงถึงอนาคตมากกว่าปัจจุบันระยะนี้การเลือกยังเป็นการเลือกยึดองค์ประกอบเกี่ยวกับตัวเองอยู่ เช่นคำนึงถึงความสนใจ ความสามารถและค่านิยมของตนเองคนส่วนมากจะมีระยะการเลือกสูงสุดอยู่แค่ระยะนี้ยังแบ่งออกเป็นขั้นต่าง ๆ ได้ดังต่อไปนี้

2.1 Interest Stage การเลือกในขั้นนี้จะอยู่ในรูปของความสนใจและส่วนมากจะสัมพันธ์กับความปรารถนาในระยะ Fantasy Period

2.2 Capacity Stage การเลือกจะคำนึงถึงความสามารถโดยการประเมินความต้องการของตนเอง ควรเลือกที่อาศัย ความสนใจอย่างเดียวอาจจะผิดพลาดได้

2.3 Value Stage การเลือกจะคำนึงถึงค่านิยมของตนเองด้วยเด็กจะเพิ่มมีความนิยมเมื่ออย่างเข้าสู่วัยรุ่นตอนต้น

2.4 Transition เป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อ โดยทั่วไปเด็กจะสุขุมขึ้นมีความตื่นตัวเกี่ยวกับองค์ประกอบของความเป็นจริงมากขึ้น ในขั้นนี้เด็กหญิงจะปรับตัวให้เข้ากับบทบาทในอนาคต คือบทบาทของความเป็นภรรยาและความเป็นแม่และมักจะนึกถึงการแต่งงานมากกว่าการทำงาน ซึ่งตรงกันข้ามกับเด็กชายที่มุ่งจะเลือกอาชีพอย่างใดอย่างหนึ่ง

3. Realistic Period อายุ 17ปี - ผู้ใหญ่ ระยะนี้บุคคลจะยอมรับเอาความจริงในสิ่งแวดล้อมเข้ามามีอิทธิพลต่อการเลือก การเลือกจะเป็นการประนีประนอม (Compromise) ระหว่างความต้องการของตนเองกับโอกาสที่จะเป็นไปได้ ระยะนี้แบ่งออกเป็นขั้นต่าง ๆ ได้ดังต่อไปนี้

3.1 Exploration Stage เป็นขั้นที่พยายามจะให้การตัดสินใจเลือกเป็นสิ่งที่ตรงกับความเป็นจริง คำนึงถึงความสนใจและค่านิยมของตนเอง เป็นขั้นที่เด็กคำนึงถึงอนาคตของตนเองมาก

3.2 Crystallization Stage อายุประมาณ 20 ปี เป็นขั้นที่ยอมรับคุณภาพของตนเอง คำนึงถึงจุดประสงค์ของอาชีพที่ตนจะเลือกต่อไปเป็นการตัดสินใจขั้นสุดท้าย

3.3 Specification Stage เป็นขั้นวางแผนเกี่ยวกับขอบข่ายของการเลือกในอาชีพใดอาชีพหนึ่งโดยมีการฝึกเพื่อหาความรู้และประสบการณ์ ถ้าปรากฏว่างานที่เลือกแล้วไม่นำมาซึ่งความพอใจก็จะเข้าไปรับการฝึกเฉพาะงานด้านใดด้านหนึ่ง เป็นการหาความรู้ใหม่เฉพาะอาชีพต่อไป¹

ซูเปอร์ ได้ทำการศึกษาการเลือกอาชีพและได้สรุปรวบรวมตั้งเป็นทฤษฎีการเลือกอาชีพขึ้นโดยใช้ชื่อทฤษฎีว่า “Theory of Vocational Development” ซูเปอร์ใช้คำว่า Development แทน Choice ก็เพราะว่า Development กว้างกว่า ซึ่งหมายถึงความชอบการเลือกการพิจารณาตัดสินใจ และการเข้าประกอบอาชีพ ความรู้อันเป็นรากฐานเบื้องต้นของทฤษฎีนี้มีอยู่ 12 ประการ คือ

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences) ทฤษฎีของความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นหลักสำคัญทั้งด้านที่เกี่ยวกับการศึกษาและจิตวิทยาทางอาชีพ เพราะบุคคลย่อมแตกต่างกันทั้งในด้านความสามารถ ความสนใจ และบุคลิกภาพ ดังนั้นการเลือกอาชีพของบุคคลก็ควรต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

2. ความสามารถหลาย ๆ อย่างในตัวบุคคล (Multipotentiality) บุคคลแต่ละคนมีขีดความสามารถประจำตัวของแต่ละบุคคลที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในงานอย่างใดอย่างหนึ่งหรือพอใจในงานอย่างใดอย่างหนึ่ง การที่จะนำเอาคนหนึ่งไปเปรียบเทียบกับอีกคนหนึ่งนั้นไม่ได้ ทุกคนจะมีความสามารถเฉพาะตัวแต่มีคนละอย่าง

3. กระบวนของความสามารถในอาชีพ (Occupational Ability Patterns) อาชีพแต่ละอาชีพจะมีกระบวนของความสามารถเฉพาะของแต่ละอาชีพ เช่น ความสามารถ ความสนใจ และบุคลิกภาพ นั่นคืออาชีพหนึ่ง ๆ ก็ต้องการบุคคลที่มีความสามารถ ความสนใจ และบุคลิกภาพ ต่างไปจากอีกอาชีพหนึ่ง

4. การเลียนแบบและบทบาทของรูปแบบ (Identification and Role of Models) บุคคลส่วนมากจะเลียนแบบบิดามารดาหรือบุคคลอื่นในด้านการประกอบอาชีพเด็กวัยรุ่นจะสนใจอาชีพของผู้ใหญ่ ดังนั้นผู้ใหญ่ก็ควรจะเป็นรูปแบบที่ดีให้แก่เด็ก

5. ความต่อเนื่องของการตัดสินใจ (Continuity of Adjustment) การที่บุคคลจะเลือกอาชีพอะไรนั้นการตัดสินใจเลือกจะต้องจัดให้เป็นกระบวนการ

การที่ต่อเนื่อง(Continuous Process) ทั้งนี้เนื่องจากสถานการณ์สิ่งแวดล้อมที่บุคคลอาศัยอยู่หรือทำงานอยู่รวมทั้ง Self Concept ของตนเองย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา และประสบการณ์ดังนั้นการเลือกและการตัดสินใจก็ต้องเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องกันไป

6. ช่วงของชีวิต (Life Stage) กระบวนการเลือกอาชีพเป็นกระบวนการต่อเนื่องตามช่วงชีวิตของบุคคล ซึ่งแบ่งออกเป็นชั้น ๆ ดังต่อไปนี้

6.1 Growth Stage ชั้นของการเจริญเติบโต เริ่มตั้งแต่เกิดจนถึงอายุ 14 ปี เป็น ระยะเวลาที่เด็กกำลังเจริญเติบโต

6.2 Exploration Stage ชั้นของการสำรวจ ระหว่างอายุ 14-25 ปี เป็นช่วงที่บุคคลพยายามทำความเข้าใจตนเอง ทดลองสวมบทบาทของผู้ใหญ่ เช่น การหาคู่ การหาชีพ และการหาตำแหน่งในสังคม

6.3 Establishment Stage ชั้นของการสร้างหลักฐาน ระหว่างอายุ 25-45 ปีเป็นช่วงที่บุคคลคิดมีครอบครัวมีบทบาทในสังคมมีอาชีพแน่นอน มีงานทำมั่นคง และมีบ้านอยู่อาศัย

6.4 Maintenance Stage ชั้นของชีวิตที่มั่นคง ระหว่างอายุ 45-65 ปี เป็นช่วงที่เห็นความสำคัญของครอบครัว พยายามที่จะมีหน้ามีตา หาความก้าวหน้าในการทำงาน

6.5 Decline Stage ชั้นของความเสื่อม ตั้งแต่อายุ 65 ปีถึงตาย เป็นช่วงที่ทำงานน้อยลงมีความรับผิดชอบน้อยลง และมีบทบาทในสังคมน้อย

7. กระสวนของอาชีพ (Career Patterns) กระสวนของอาชีพขึ้นอยู่กับระดับสังคม เศรษฐกิจ และโอกาส ซึ่งกระสวนอาชีพนี้ได้แก่ ระดับความสูงต่ำของอาชีพความถี่ในการเปลี่ยนงาน อาชีพบางอย่างทำให้เปลี่ยนงานบ่อย แต่อาชีพบางอย่างก็ไม่ต้องเปลี่ยนงานบ่อย ๆ

8. การพัฒนาอาชีพควรได้รับการแนะแนวทาง(Development Can Be Guided) การพัฒนาตลอดทุกช่วงของชีวิตควรได้รับการแนะแนวทางให้ถูกต้องเพื่อให้เกิดการพัฒนาอาชีพ อย่างเหมาะสม โดยการให้ทดลองฝึกงานบ้างตามโอกาสอันควร

9.การพัฒนาอาชีพเป็นผลของการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อม (Development the Result of Interaction) สิ่งแวดล้อม ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูจากบ้าน การได้รับการศึกษาจากโรงเรียนและจากสังคม ซึ่งจะเป็นสิ่งช่วยประเมิณแปลความหมายข้อมูลเกี่ยวกับ อาชีพ

และทดลองวางแผนเกี่ยวกับอาชีพเพื่อทำให้เกิดความเข้าใจตนเอง ซึ่งนับว่าเป็นการสร้าง Self - Concept ของตนเองด้วย คือทำให้รู้จักตนเอง เช่น รู้จักความสนใจ ความถนัด และความสามารถของตนเอง อันจะทำให้รู้จักประเมินประนีประนอมระหว่างความสามารถของตนเองกับโอกาสที่จะเป็นไปได้จริง

10. ความไม่คงที่ของกระสวนอาชีพ (The Dynamics of career Patterns)

กระสวนของอาชีพซึ่งขึ้นอยู่กับระดับของสังคม เศรษฐกิจ ของบิดามารดา สติปัญญา ความสามารถและความสนใจของบุคคลซึ่งไม่คงที่เช่นเดียวกับการพัฒนาการของบุคคลซึ่งไม่คงที่เช่นเดียวกับการพัฒนาการของบุคคลตามช่วงชีวิต ระหว่างช่วงของการเจริญเติบโต (the growth stage) และระยะต้นของช่วงการสำรวจ (the early exploration stage) บุคคลจะมีความเข้าใจเพียงเล็กน้อยต่อกระบวนการพัฒนาอาชีพ แต่ความเข้าใจอันเล็กน้อยนี้จะมีประโยชน์สำหรับกระบวนการนี้ในช่วงหลังของขั้นการเจริญเติบโต (late exploratory stage) ขั้นของการสร้างหลักฐาน (establishment stage) และขั้นของชีวิตที่มั่นคง (maintenance Stage)

11. ความพอใจในงานขึ้นอยู่กับความแตกต่างระหว่างบุคคล ตำแหน่งและบทบาทของบุคคล (Job Satisfaction : Individual Differences, Status and Role) บุคคลจะพึงพอใจในงานต่างงานนั้นไปกันได้กับวิถีชีวิตความสามารถและการได้สวมบทบาทตามที่บุคคลนั้นต้องการระดับของความพอใจขึ้นอยู่กับระดับของการพัฒนา (Self-concept) ของบุคคล

12. งานคือวิถีทางของชีวิต (Work is a Way of Life) งานเป็นวิถีทางแห่งชีวิตของบุคคล การที่บุคคลจะพึงพอใจในงานและพึงพอใจในวิถีชีวิตของตนเองนั้นขึ้นอยู่กับสิ่งที่บุคคลได้ค้นพบทางออกที่ใช้แสดงความสามารถ ความสนใจ บุคลิกภาพ และค่านิยมของบุคคลนั้นๆ และสามารถกระทำได้ตามบทบาทที่บุคคลนั้นเลือกแล้ว²

ทฤษฎีการเลือกอาชีพที่รู้จักกันดีอีกทฤษฎีหนึ่งคือ ทฤษฎีการเลือกอาชีพของ ฮอลแลนด์ (Holland's Theory of Vocational Choice) เจ้าของทฤษฎีคือ ฮอลแลนด์ ซึ่งมีความเชื่อว่าความสนใจในอาชีพและความชอบในอาชีพของบุคคลมีส่วนสัมพันธ์กับบุคคลนั้น ดังนั้นการเลือกอาชีพจึงเป็นการแสดงออกซึ่งบุคลิกภาพของบุคคลและแบบสำรวจความสนใจในอาชีพก็คือแบบสำรวจบุคลิกภาพนั่นเอง นอกจากนี้ ฮอลแลนด์ยังเชื่อว่าความพอใจในอาชีพ ความมั่นคงในอาชีพ และความสัมฤทธิ์ผลใน

อาชีพขึ้นอยู่กับความสอดคล้องกันระหว่างบุคลิกภาพและสิ่งแวดล้อมของงานแต่ละชนิด จากความเชื่อเช่นนี้ ฮอลแลนด์จึงแบ่งแยกประเภทบุคลิกภาพของบุคคลและประเภทของสิ่งแวดล้อมของงานดังต่อไปนี้

ประเภทของบุคลิกภาพ

ฮอลแลนด์แบ่งประเภทของบุคลิกภาพของบุคคลออกเป็น 6 ประเภทนี้ คือ

1. The Realistic Model คุณลักษณะของบุคคลที่มีบุคลิกภาพ

ประเภทนี้ คือมีลักษณะของความเป็นผู้ชาย แข็งแรง ไม่ชอบเข้าสังคม มีความก้าวร้าว มีความสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อ และทักษะเป็นอย่างดี แต่ขาดความสัมพันธ์ระหว่างสัญลักษณ์และทักษะ ชอบปัญหาที่เป็นรูปธรรมมากกว่านามธรรม บุคคลที่มีบุคลิกภาพประเภทนี้มักจะชอบอาชีพต่อไปนี้คือ อาชีพด้านเทคนิคการบิน การก่อสร้าง ช่างไฟฟ้า การประมง วิศวกรรมเครื่องกล ช่างต่อท่อประปา ช่างถ่ายรูป พนักงานควบคุมเครื่องตัดขุดดิน พนักงานวิทยุ ช่างสำรวจ การเกษตร

2. The Intellectual Model บุคคลผู้มีบุคลิกภาพประเภทนี้มี

ลักษณะของผู้ชาย เข้าสังคมไม่ค่อยเป็น ชอบเก็บตัว ชอบคิดมากกว่า การกระทำ ชอบใช้สติปัญญามีค่านิยมและทัศนคติที่ไม่ค่อยตรงตามประเพณี บุคคลประเภทนี้ชอบอาชีพที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ เคมี บรรณารักษารวบรวมวารสารวิทยาศาสตร์ ธรณีวิทยา การวิจัยทางวิทยาศาสตร์ อุตุนิยมศาสตร์ กายภาพศาสตร์ เขียนบทความทางวิทยาศาสตร์ และสัตวแพทย์

3. The Social Model บุคคลผู้มีบุคลิกภาพประเภทนี้ชอบการ

สังคม มีความรับผิดชอบ มีลักษณะของเพศหญิง ชอบทางด้านอักษรศาสตร์ การศาสนา มีความสัมพันธ์ระหว่างสัญลักษณ์ และการใช้ทักษะเป็นอย่างดี หลีกเลี่ยงวิธีการแก้ปัญหาโดยใช้สติปัญญาชอบกิจกรรมทางกายภาพ ชอบแก้ปัญหาใช้แก่ผู้อื่น มีความสามารถในการพูด ชอบอาชีพที่ช่วยเหลือผู้อื่น เช่น เป็นผู้ดูแลหรือผู้จัดการโรงเรียน นักจิตวิทยาคลินิก ตัวแทนของสวัสดิภาพทางสังคม นักสอนศาสนา ครู ผู้เชี่ยวชาญทางด้านปัญหาเยาวชน ผู้ให้คำปรึกษาหารือ ครูพลศึกษา ผู้ควบคุมดูแลสนามกีฬา หรือสนามเด็กเล่น จิตแพทย์ นักพูด

4. The Conventional Model บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบนี้ชอบรูป

แบบทางภาษา และกิจกรรมเกี่ยวกับตัวเลข ชอบบทบาทของการเป็นผู้

อยู่ได้บังคับบัญชา หลีกเลี้ยงสถานการณ์ที่กำกวม และการเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้อื่น ชอบการกระทำตามระเบียบแบบแผน ขาดผู้ดูแลรักษา หนังสือ ผู้ตรวจเงิน ผู้ประเมินราคา พนักงานชวเลข นักวิเคราะห์การเงิน ผู้ควบคุมการสำรวจ พนักงานบัญชี ผู้เชี่ยวชาญในการควบคุมคุณภาพ นักสถิติ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านบัญชี ผู้จัดการการค้า และการขนส่ง

5. The Enterprising Model บุคคลที่มีบุคลิกภาพประเภทนี้ไม่ชอบการเข้าสังคมมีความต้องการที่จะแสดงออกตามแบบ เฉพาะของตนไม่ต้องเหมือน หรือตามอย่างผู้อื่น มีบทบาทของผู้หญิง มีความหุนหันจากความไม่สงบของอารมณ์บ่อย ๆ ชอบถ่ายถอดปัญหาสิ่งแวดล้อมออกมาโดยการแสดงออกทางศิลปะ อาชีพที่บุคคลที่มีบุคลิกภาพประเภทนี้ชอบ ได้แก่ ผู้จำหน่ายผลงานทางศิลปะ นักเขียน นักเขียนการ์ตูน พนิชย์ศิลป์ นักประพันธ์เพลง นักร้อง ผู้สอนการแสดง นักเขียนที่ไม่ประจำอยู่ในสำนักงานหนังสือพิมพ์ ผู้เรียบเรียงเสียงประสานดนตรี นักดนตรี คนเขียนบทละคร นักกวี ผู้จัดเวที ผู้ควบคุมวงดนตรี

ประเภทของสิ่งแวดล้อม

ประเภทของสิ่งแวดล้อมที่ฮอลแลนด์ แบ่งไว้มี 6 ประเภท ซึ่งสอดคล้องกับประเภทของบุคลิกภาพคือ

1. The Realistic Environment สิ่งแวดล้อมประเภทนี้มีลักษณะที่เป็นรูปธรรม เช่น งานที่ใช้ทักษะทางจักรกล งานที่ต้องใช้กำลังกาย งานกลางแจ้ง งานที่เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อมประเภทนี้ เช่น ช่างเทคนิค ช่างไฟฟ้า งานก่อสร้าง การเกษตร สถานที่ที่จัดอยู่ในสิ่งแวดล้อมประเภทนี้ เช่น สถานีเติมน้ำมัน ร้านค้าเครื่องจักร ฟาร์ม สถานที่ก่อสร้าง และร้านตัดผม

2. The Intellectual Environment สิ่งแวดล้อมประเภทนี้แสดงลักษณะที่เป็นนามธรรมงานที่ต้องใช้ความสามารถ งานสร้างสรรค์ อันเป็นผลมาจากความคิดและสติปัญญาใช้ความสามารถทางสติปัญญา มากกว่าการใช้ฝีมือ สิ่งที่เป็นสำหรับงานในสิ่งแวดล้อมประเภทนี้คือ ความสามารถในการเขียน งานที่จัดอยู่ในสิ่งแวดล้อมประเภทนี้ เช่น วิศวกร ภาษาศาสตร์ นักดาราศาสตร์ นักชีววิทยา นักพฤกษศาสตร์ นักวิจัยในห้องทดลอง นักวินิจฉัยโรคในโรงพยาบาลหรือคลินิก งานห้องสมุด งานวิจัยเครื่องจักร นักคำนวณ สถานที่ที่จัดอยู่ในสิ่งแวดล้อม

ประเภทนี้ เช่น ห้องทดลองวิจัย ห้องวินิจฉัยโรคในโรงพยาบาลหรือ
คลินิก ห้องอ่านหนังสือ และที่ทำงานที่มีหนังสือวิทยาศาสตร์ ห้องสมุด

3. The Social Environment สิ่งแวดล้อมประเภทนี้แสดงลักษณะ
งานที่ต้องการความสามารถในการแปลความหมาย และแก้ไขพฤติ
กรรมของมนุษย์ สนใจในการสื่อสารกับผู้อื่น งานที่จัดอยู่ในสิ่งแวดล้อม
ประเภทนี้ได้แก่ ผู้จัดการโรงเรียน นักจิตวิทยาคลินิก ตัวแทน
สวัสดิภาพทางสังคม ครู นักสอนศาสนา สถานที่ที่จัดอยู่ในสิ่งแวดล้อม
ประเภทนี้ เช่น โรงเรียนหรือวิทยาลัย สำนักงานบริการให้คำปรึกษา
หรือ สถานบริการสัมภาระเพื่อการบำบัด โรงพยาบาลโรคจิต วัด
สำนักงานทางการศึกษา และศูนย์พักผ่อนหย่อนใจ

4. The Conventional Environment สิ่งแวดล้อมประเภทนี้แสดง
ลักษณะงานที่ต้องมีระบบ งานในเวลา งานที่เป็นรูปธรรม งานที่ต้องใช้
กระบวนการทางภาษา และการคำนวณ เช่นงานธนาคาร ผู้ดูแล
หนังสือ ผู้ตรวจเงิน ผู้ประเมินราคา พนักงานชวเลข นักวิเคราะห์การเงิน
ผู้ควบคุมการสำรวจ พนักงานบัญชี ผู้ช่วยชาวุญการควบคุมคุณภาพ
สถานที่ที่จัดอยู่ในสิ่งแวดล้อมประเภทนี้ได้แก่ ธนาคาร บริษัท ที่ทำการ
ไปรษณีย์ ห้องเอกสาร และสำนักงานธุรกิจ

5. The Enterprising Environment สิ่งแวดล้อมประเภทนี้แสดง
ลักษณะงานที่ต้องใช้ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการโฆษณา ชัก
ชวน และแนะนำผู้อื่น ได้แก่งานบริหารธุรกิจ ผู้ขาย ผู้จัดการโรงแรม
ประชาสัมพันธ์ของโรงงานอุตสาหกรรม สถานที่ทำงานที่จัดอยู่ในสิ่ง
แวดล้อมประเภทนี้ ได้แก่ ยานพาหนะ สำนักงานที่ดิน ที่ชุมนุมทางการ
เมือง และสำนักงานนายหน้าแจ้งความ

6. The Artistic Environment สิ่งแวดล้อมประเภทนี้แสดงลักษณะ
งานที่ต้องการการแปลความหมาย หรือการสร้างสรรค์รูปแบบของศิลปะ
ตลอดถึงรสนิยม ความรู้สึก และจินตนาการและต้องการความสามารถ
ในการวาดเส้น ใช้ความรู้สึกและอารมณ์ในการแก้ปัญหา สถานที่ทำงาน
ที่จัดอยู่ในสิ่งแวดล้อมประเภทนี้ได้แก่ สถานที่ซ้อมและแสดงละคร
สถานที่แสดงดนตรี ห้องเต้นรำ ห้องเขียนหนังสือ และห้องสมุด³

เมื่อพิจารณาทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอลแลนด์แล้วพอจะมอง
เห็นแนวทางของการเลือกอาชีพได้ว่าถ้าบุคคลใดต้องการจะเลือกอาชีพ
ให้เหมาะสมกับตนเองเพื่อให้เกิดความพอใจในอาชีพความมั่นคงใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่ควรนำเอกสารนี้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกหรือทำซ้ำและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของลิขสิทธิ์ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาชีพแล้วบุคคลนั้นก็ควรจะพิจารณาอาชีพที่มีลักษณะงานและสิ่งแวดล้อมของงานที่สอดคล้องและเหมาะสมกับลักษณะของตนเอง

ค่านิยมและค่านิยมในอาชีพ

การศึกษาเรื่องค่านิยม (Value) นับเป็นสิ่งสำคัญพื้นฐานในการทำความเข้าใจถึงพฤติกรรมของบุคคล เพราะพฤติกรรมหรือการแสดงออกต่าง ๆ ของบุคคล ย่อมขึ้นอยู่กับลักษณะค่านิยมที่เขามีอยู่ ในบางครั้งบุคคลต้องเผชิญกับการตัดสินใจว่าเข้าต้องการอะไร หรือในบางสถานการณ์เขาต้องตัดสินใจว่าเขาต้องปฏิบัติอย่างไรการเลือกในสิ่งที่เขาต้องการหรือการเลือกในสิ่งที่เขาต้องปฏิบัติก็คือ "ค่านิยม" ของบุคคลนั่นเอง⁴

สมุทรา นุชนาถ อธิบายว่าค่านิยม หมายถึงความรู้สึกซึ่งประกอบด้วย ความชอบ ความพอใจ ความสนใจ และความต้องการต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดถ้าความรู้สึกเหล่านี้เกิดขึ้นต่อสิ่งใด สิ่งนั้นก็จะมีค่านิยมต่อผู้นั้น ดังนั้นค่านิยมจึงเป็นสิ่งที่คนสนใจสิ่งที่คนปรารถนาจะได้ ความปรารถนาจะเป็นค่านิยมรวมไปถึงจุดมุ่งหมาย และความต้องการในชีวิต สอดคล้องกับคำอธิบายของ การ์เรทท์ ซึ่งกล่าวว่า ค่านิยมหมายถึงสิ่งต่าง ๆ ที่บุคคลปรารถนา เมื่อค่านิยมเกิดเป็นพฤติกรรมโต้ตอบกับบุคคลหรือสังคมใดเราเรียกว่าความต้องการ ตามความรู้สึกโดยทั่วไปแล้วจะรู้สึก ว่า ค่านิยมเป็นสิ่งมาก่อนความต้องการ ค่านิยมเป็นเสมือนสิ่งนำทางให้แก่ความต้องการ เมื่อบุคคลต้องการสิ่งหนึ่งสิ่งใดก็เพราะว่าสิ่งนั้นเป็นค่านิยมของเขา หรือสิ่งนั้นมีเกียรติ เกียรติภูมิอยู่ในตัวของมันเอง บุคคลแต่ละคนจะวางค่านิยมของตนไว้ ซึ่งค่านิยมที่วางไว้นั้นอาจจะเกิดขึ้นจากการนึกคิดขึ้นมาเอง หรืออาจจะเกิดจากการที่เขาหมายใจเอาไว้⁵

บีช ได้วิจัยเกี่ยวกับระบบค่านิยม ทศนคติ และสิ่งดึงดูดในระหว่างบุคคล จากผลการวิจัยพบว่า ยิ่งบุคคลได้รับสิ่งต่าง ๆ จากผู้อื่นที่คล้ายกับคนมากเท่าไรสิ่งเหล่านั้นจะเป็นเครื่องดึงดูดให้เขามีแนวโน้มเหมือนกับผู้นั้นมากยิ่งขึ้น แต่สิ่งที่เขาได้รับมาจากผู้อื่นนั้น จะต้องตรงกับทศนคติ และระบบค่านิยมที่เขามีอยู่ โดยทั่ว ๆ ไปแล้วค่านิยมของผู้ใดจะแสดงออกมา ตามทศนคติของเขา บุคคลจะมีค่านิยมเหมือนกับผู้อื่น ก็ต่อเมื่อบุคคลสองคนมีระบบค่านิยมที่คล้ายคลึงกัน และมีพฤติกรรมโต้ตอบกันในระยะยาวนาน⁶

สำหรับค่านิยมทางอาชีพนั้น ยูพรรณี ศุขสมิติ สรุปไว้ว่า ค่านิยมทางอาชีพคือ ความสำคัญของอาชีพนั้น ๆ ที่มีต่อบุคคล ในด้านการวิจัยค่านิยมทางอาชีพปรากฏว่าในปี ค.ศ. 1956 - 1957 วิลสัน ให้นิสิตปีที่ 4 แห่งมหาวิทยาลัยอวาร์ต 165 คน ตอบแบบสอบถาม แบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาร่วมกัน ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สอบถามนั้นเป็นค่านิยมทางอาชีพรวม 16 ข้อปรับปรุงตามแบบสอบถามของเซนเตอร์ส กลุ่มตัวอย่าง เป็นนิสิตที่มาจากโรงเรียนรัฐบาล 88 คนและจากโรงเรียนราษฎร์ 77 คน ผลการวิจัยพบว่า นิสิตที่มาจากโรงเรียนรัฐบาล เลือกค่านิยมเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้ปฏิบัติงาน ด้วยความสามารถ การอุทิศตนให้กับสังคมเป็นส่วนใหญ่ และการสะสมความรู้ ส่วนนิสิตที่มาจากโรงเรียนราษฎร์ เลือกค่านิยมเกี่ยวกับโอกาสในด้านการตัดสินใจ และออกคำสั่ง มีความรับผิดชอบ และมีโอกาสได้ติดต่อกับคนอื่นอยู่เสมอ⁷

นอกจากนี้ แชนเนย์ ได้ศึกษาวิจัยค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนเกรด 5 เกรด 7 และเกรด 9 ในรัฐโอไฮโอ จำนวน 960 คน โดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางอาชีพ 7 อย่างคือ ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ความมีอิสระ เงิน เกียรติยศ ความมั่นคงปลอดภัย การควบคุมงาน และการรู้จักตนเองในเรื่องงาน ผลการวิจัยพบว่า

1. เด็กนักเรียนจากชุมชนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ เลือกค่านิยมทางอาชีพทางการเงิน การควบคุม และเกียรติยศของงานสูงกว่านักเรียนที่มาจากชุมชนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีกว่า ซึ่งพวกหลังนี้จะมีค่านิยมสูงในด้านการรู้จักตนเองในเรื่องงาน

2. เด็กเกรด 5 มีค่านิยมสูงในด้านความเห็นอกเห็นใจ และเกียรติของงานมากกว่าเด็กเกรด 7 และเกรด 9

3. การเลือกอาชีพของเด็กสะท้อนให้เห็นค่านิยมทางอาชีพ คือ เด็กที่เลือกอาชีพชั้นสูงมีค่านิยมทางด้านความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น และการรู้จักตนเองมากกว่าคนที่ไม่ได้เลือกอาชีพชั้นสูง⁸

ด้านการวิจัยของไทยนั้น จิตรอารี เนตรหิน ได้ศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคศึกษา 11 จำนวน 450 คน โดยใช้แบบสอบถามค่านิยมทางอาชีพจำนวน 42 ข้อ พบว่า นักเรียนมีค่านิยมทางอาชีพพิจารณาตามลำดับความสำคัญดังนี้ คือ ความก้าวหน้า เกียรติยศชื่อเสียง ทางด้านบริการสังคมทางด้านความเป็นผู้นำ ทางด้านความเป็นอิสระ ทางด้านความมั่นคงปลอดภัย ทางด้านรายได้และทางด้านความพอใจในการทำงานกับธรรมชาติ⁹

ส่วน ประมวล วิทยากร ได้ศึกษาวิจัยค่านิยมทางอาชีพ และการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 531 คน โดยใช้แบบสอบถามค่านิยมทางอาชีพเรียงตามลำดับจากสูงไปต่ำดังนี้ คือ ด้านบริการสังคม ด้านบริการสังคม ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และความก้าวหน้า ด้านความมั่นคงปลอดภัยในอาชีพ

ด้านความเป็นอิสระ ด้านความมีอำนาจและการเป็นผู้นำ ด้านความสามารถด้านการทำงานกับ
ธรรมชาติและวัตถุ ด้านรายได้ และด้านความมีระเบียบแบบแผน¹⁰

ความสนใจในอาชีพ

ทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในอาชีพนี้ ได้มีผู้สนใจและศึกษามากพอสมควรแต่ในที่นี้จะกล่าวถึงเพียงด้านที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยฉบับนี้ เช่น จิตรา วสุวานิช ได้กล่าวไว้ว่า "ชนิดและปริมาณของความสนใจเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล เพราะเราทุกคนย่อมจะสนใจในเหตุการณ์และสิ่งของที่แตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละคนที่ได้รับมาไม่เหมือนกัน" นอกจากนี้แล้วยังได้มีคำกล่าวว่า "ความสนใจนี้จะเป็แรงผลักดันอันหนึ่งที่กระตุ้นให้บุคคลกระทำการใด ๆ หรืออาจจะกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าความสนใจแสดงถึงความโน้มเอียงในการที่บุคคลจะเลือก หรือทำสิ่งหนึ่งมากกว่าสิ่งอื่น"¹¹

เพาเวล กล่าวว่า ความสนใจ วัดได้โดยใช้วิธีต่อไปนี้คือ

1. ใช้แบบสอบถามวัดความสนใจ (Interest Inventory) แบบสอบถามวัดความสนใจประกอบด้วยข้อความชุดหนึ่งสำหรับให้แต่ละบุคคลแสดงความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบต่อข้อความต่าง ๆ เหล่านี้
2. ใช้แบบสอบถามแบบเปิด (Open-ended Questionnaires) โดยให้แต่ละบุคคลมีอิสระที่จะตอบคำถามต่าง ๆ ได้ตามความรู้สึกที่แท้จริงของตน
3. ใช้การสัมภาษณ์ (Interviews) ซึ่งจะช่วยให้ผู้สัมภาษณ์ได้สังเกตเห็นพฤติกรรมของผู้ถูกสัมภาษณ์ได้¹²

จากการวิจัยของ เอ็ดดี้ ได้ศึกษาวิจัยองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนเกษตรกรรมในรัฐหลุยเซียนาในปี 1965 โดยใช้แบบสอบถามและใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 741 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. บิดามารดามีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ และมารดามีอิทธิพลอย่างมากในการตัดสินใจทางการศึกษาของเด็ก

2. ระดับการศึกษาของบิดามารดา มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีก

3. การเลือกอาชีพของเด็กขึ้นอยู่กับความสนใจส่วนตัว ความพึงพอใจ ความสามารถและคำตอบแทน ซึ่งผลการวิจัยทั้งสามประการนี้ ก็ได้สอดคล้องกับการวิจัยของ เออร์เดแมน ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ

ของเด็กวัยรุ่นที่เรียนซ้ำพบว่าประสบการณ์ที่เกี่ยวกับอาชีพที่เด็กได้รับจากที่บ้านและชุมชน มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพมากกว่าโรงเรียน และเด็กวัยรุ่นที่เรียนซ้ำเหล่านี้รู้จักตนเอง พยายามเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับตนเอง ซึ่งเมื่อปี ค.ศ. 1951 แกลเลอร์ ได้ศึกษาพบว่า ความสนใจในอาชีพของเด็กวัยรุ่น ซึ่งมีอายุระหว่าง 12 - 14 ปี พบว่าเด็กวัยนี้ทั้งชายและหญิง ต่างมีความกระตือรือร้นในเรื่องอาชีพแล้ว และอาชีพที่สนใจก็มีได้สูงไปกว่าระดับอาชีพของบิดามารดา นอกจากนี้แล้ว โครเกอร์ และ เลาด์ติส (Kroger and Louttet) ได้ วิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลของอาชีพบิดา ที่มีต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชายในชั้นมัธยม พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพบิดา และความมุ่งหวังในอาชีพของเด็กมีอิทธิพลทำให้เด็กจำนวน 2 ใน 3 มุ่งหวังในอาชีพที่มีรายได้และมีสถานะทางสังคมสูงกว่าระดับอาชีพของบิดา ส่วน ชูบเปอร์ ก็ได้สรุปข้อคิดเห็นไว้ว่า ความสนใจของเด็กต่อการศึกษาต่อในวิทยาลัยนั้น ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของครอบครัวในสังคมที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็ว เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจต่ำมีแนวโน้มที่จะมุ่งหวังในอาชีพที่สูงกว่าที่บิดามารดาทำได้ เด็กที่มาจากครอบครัวที่เป็นอิสระจะเลือกอาชีพพอ ๆ กับบิดามารดา¹³

เพียงใจ พิงพระเกียรติ ได้สำรวจความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่านักเรียนมีความรู้ความสามารถในเรื่องอาชีพต่าง ๆ อยู่ในวงจำกัด นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการมีอาชีพ แพทย์ตามความนิยมของคนทั่ว ๆ ไป และอิทธิพลสำคัญที่โน้มนำความสนใจของนักเรียนให้เห็นความสำคัญของการประกอบอาชีพต่าง ๆ และเกิดความสนใจที่จะศึกษาเล่าเรียน เพื่อออกไปประกอบอาชีพนั้น ๆ คือ ความคิดเห็นและความสนใจในด้านอาชีพของบิดามารดา และการวิจัยนี้ก็สอดคล้องกับการวิจัยของอีกหลายคนดังนี้ เปล็อง จันดา ได้ศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 506 คน พบว่าอาชีพของผู้ปกครองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีส่วนสัมพันธ์ในการเลือกอาชีพหมวดต่าง ๆ นักเรียนที่มีผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ให้เหตุผลหรือแรงจูงใจในการเลือกอาชีพแตกต่างกัน ณรงค์ศักดิ์ คิดโดสา ได้ศึกษาจากเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2515 พบว่าบิดามารดามีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนและเพศของนักเรียนมีส่วนทำให้การเลือกอาชีพของนักเรียนแตกต่างกัน นักเรียนหญิงเลือกอาชีพได้ถูกต้องเหมาะสมตรงตามความเป็นจริงมากกว่านักเรียนชาย สมพงษ์ มั่นระวัง ก็ได้ศึกษาพบว่าผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนมากกว่าครู นักเรียนที่

มีผู้ปกครองทำไร่ ทำนา ทำสวน จะเลือกสายอาชีพ มากกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย ครู และข้าราชการ ส่วน อรรพรรณ ประคองเวช ก็ได้ศึกษาพบว่านักเรียนที่มีบิดามารดาเป็นเกษตรกร มีปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ และครอบครัวมากที่สุด ส่วนอาชีพอื่น ๆ นั้น พบว่า มีปัญหาใกล้เคียงกัน ระดับการศึกษาของผู้ปกครองต่างกัน นักเรียนมีปัญหาในการเลือกอาชีพไม่แตกต่างกัน¹⁴

นอกจากนี้แล้ว ถนอม อินทรกำเนิด ได้ศึกษากับนักเรียนนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใน 14 จังหวัดภาคใต้ พบว่าความแตกต่าง ในการเลือกวิชา ระหว่างเพศหญิงและเพศชาย ไม่แตกต่างกัน ระดับการศึกษาของมารดาต่างกัน ผลการเลือกวิชา เพื่อศึกษาต่อของนักเรียนจะตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาล หรือสุขาภิบาล หรือนอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาลจะเลือกวิชา เพื่อศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน¹⁵

การศึกษาวิจัยในประเทศไทย ที่เกี่ยวกับความสนใจในอาชีพที่ได้ศึกษามาแล้วนั้น จะสังเกตได้ว่า บิดามารดา อาชีพของบิดามารดา และสภาพแวดล้อม ไม่มีผลทำให้การเลือกอาชีพแตกต่างกัน แต่ระดับการศึกษาของบิดามารดา และสภาพแวดล้อมไม่มีผลทำให้นักเรียนแตกต่างกัน

จากการศึกษาของ มัทนา พนานิรามัย พบว่า ความสูญเสียที่เกิดจากการว่างงานของผู้จบอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาที่เกินกว่า 6 เดือนขึ้นไป คิดเป็นมูลค่า 810 ล้านบาทต่อปี ในปี พ.ศ. 2520 มีผู้มีการศึกษาว่างงานจำนวน 52,167 คน และเพิ่มเป็นสองเท่าในปี 2525 คือ 105,549 คน ในจำนวนนี้คือผู้จบอุดมศึกษา 14,492 คน คิดเป็นร้อยละ 7 ของผู้ทำงานเชิงเศรษฐกิจทั้งหมด นอกจากนี้ ข้อมูลจากทางการสำรวจภาวะการมีงานทำของบัณฑิตในปี 2523-2524 ของทบวงมหาวิทยาลัยแห่งรัฐได้ยืนยันให้เห็นว่าอัตราการว่างงานของบัณฑิตทั้งหมดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น คือ จากร้อยละ 13.84 ในปี 2521 มาเป็นร้อยละ 20.53 ในปี 2523-2524 สาขาที่มีปัญหาของอัตราการว่างงานมากที่สุดของปี 2523-2524 คือ สาขาสังคมศาสตร์เท่ากับร้อยละ 25.48 และ 37.13 ตามลำดับเมื่อแยกย่อยเป็นสาขาเศรษฐศาสตร์เท่ากับร้อยละ 27.96 ในปี พ.ศ. 2521 และ ร้อยละ 39.15 ในปี 2523-2524 สาเหตุที่สำคัญคืออุปทาน (Supply) ของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับนี้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเกิดว่าตลาดแรงงานที่จะดูดซับได้หมดทำให้อัตราการว่างงานของผู้มีการศึกษารุนแรงขึ้นทุก ๆ ปี¹⁶

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกสิ่งนี้ไป และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของสิทธิ์ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ และเป็นแหล่งที่ผลิตกำลังคนชั้นอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาประเทศ กำลังคนที่ผลิตได้จะต้องมีคุณภาพและให้เกิดความสูญเสียเปล่าน้อยที่สุด ตามวัตถุประสงค์นี้การค้นหาแนวทางแก้ไขความรุน

แรงของปัญหาว่างงานของผู้มีการศึกษาจึงเป็นภาระหน้าที่หนึ่งของ มหาวิทยาลัยที่ต้องคำนึงถึง มิใช่แต่เพียงการผลิตให้สำเร็จได้ชื่อว่าเป็นบัณฑิตเท่านั้น อย่างไรก็ตามในภาวะปัจจุบันเป็นที่ ยอมรับกันว่าเกิดความไม่สอดคล้องของระบบการศึกษา และตลาดแรงงาน มหาวิทยาลัยต่าง ๆ มุ่งจะพัฒนาให้เป็นมหาวิทยาลัยที่สมบูรณ์แบบ จึงได้มีการเปิดสอนสาขาวิชาต่าง ๆ อย่างกว้าง ขวางและซ้ำซ้อนกัน ประกอบกับนโยบายของรัฐที่ให้ขยายโอกาสการศึกษาระดับอุดมศึกษา ใน แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4 และ 5 เพิ่มการรับนักศึกษาเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและ เอกชน และการจัดตั้งมหาวิทยาลัยเปิดขึ้น ส่งผลให้มีจำนวนบัณฑิตว่างงานเพิ่มขึ้นทุกปี โดยเฉพาะบัณฑิตจากสาขานิติศาสตร์ สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ นอกจากนี้ยังเกิดการชลลการว่างงานโดยการศึกษาต่อ ซึ่งนับเป็นจุดอันตรายอย่างยิ่งหากผู้รับผิดชอบ ด้านการศึกษาไม่ตระหนักในเรื่องนี้ แต่กลับมุ่งขยายการจัดการศึกษาในระดับสูงขึ้น นับเป็น ภาพลวงตาของการแก้ปัญหาการว่างงาน และจะก่อให้เกิดความรุนแรงของปัญหาการว่างงานใน อีกระดับหนึ่งในอนาคตข้างหน้า

ภาพของการจัดการศึกษาที่ผ่านมาในอดีต มีเป้าประสงค์เพื่อการสร้างกำลังคนเข้า สู่ระบบราชการ ทำให้ทัศนคติของสังคมมุ่งเข้ารับการศึกษาเพื่อความประสงค์เพื่อความเป็นชน ชั้นทางเศรษฐกิจ สิ่งเหล่านี้นับเป็นทัศนคติที่ไม่เหมาะสมและส่งเสริมให้เกิดปัญหาการว่างงานของ ผู้มีการศึกษาให้รุนแรงขึ้นในทุกวันนี้ ทำอย่างไรจึงจะเบี่ยงเบนทัศนคติของการมุ่งศึกษาเพื่อเข้าสู่ ระบบราชการและความเป็นเจ้าคนนายคน สังคมต้องมีทัศนคติของการศึกษาที่ถูกต้อง การ ศึกษาไม่ใช่เพียงการผลิตคนเข้าสู่ตลาดแรงงานเท่านั้น แต่ข้อเท็จจริงมีว่า ไม่ว่ามนุษย์จะมีการ ศึกษาหรือไม่ก็ตามการจะมีชีวิตอยู่โดยไม่เป็นภาระแก่ผู้อื่นนั้นจำเป็นต้องมีการประกอบอาชีพ ไม่ ว่ามนุษย์จะมีการศึกษาหรือไม่ก็ตาม การจะมีชีวิตอยู่โดยไม่เป็นภาระแก่ผู้อื่นนั้นจำเป็นต้องมีการ ประกอบอาชีพ ไม่ว่าจะประกอบอาชีพอะไรก็ตามที่เป็นสัมมาอาชีพ และเมื่อสังคมมีความสลับซับซ้อน มากขึ้นมีการแบ่งงานกันทำมากขึ้น ทักษะในการประกอบอาชีพมีความหมายมากขึ้น การ ศึกษาจึงมีบทบาทในการเสริมสร้างทักษะเพื่อการประกอบอาชีพด้วยการสร้างทักษะเช่นนี้ จึงจะ นำไปสู่หนทางของการแก้ปัญหาการว่างงานได้ เมื่อมองกันว่าจะเข้าศึกษาเพื่อทำงาน สร้างงาน ไม่ใช่เพียงรับราชการอย่างเดียว ทุกคนจะมึงานทำไม่ว่างงานอะไรก็ตาม หรืออาชีพอะไรก็ตาม หากเป็นเช่นนี้การว่างงานจึงจะไม่เกิดฉะนั้นการจัดการศึกษาเช่นไร จึงจะเป็นการก่อให้เกิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการ ใช้งานเพื่อการศึกษานานาน ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแบบลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การประกอบอาชีพส่วนตัว (อิสระ)

ในประเทศที่กำลังพัฒนา การประกอบอาชีพส่วนตัวเป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่สุดของการมีงานทำในประเทศ ในกรณีของประเทศไทย ประมาณร้อยละ 66 ของผู้มีงานทำทั้งหมด ในปี 2527 เป็นผู้ทำงานส่วนตัวและทำงานช่วยเหลือกิจการของครัวเรือนในสาขาเกษตรกรรม ในสาขานอกการเกษตร ร้อยละ 5 ของผู้มีงานทำทั้งหมดเป็นผู้ทำงานในอาชีพส่วนตัว แต่ถ้าจะพิจารณาเฉพาะในเมืองหรือในเขตเทศบาลร้อยละ 36 ของผู้มีงานทำเป็นผู้ประกอบอาชีพส่วนตัว เฉพาะในกรุงเทพมหานคร มีถึงร้อยละ 45 ของผู้มีงานทำทั้งหมด¹⁷

ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (2530-2534) ผู้กำหนดนโยบายและวางแผนเศรษฐกิจได้ให้ความสนใจการประกอบอาชีพส่วนตัวมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากปัญหาการว่างงานได้ทวีความรุนแรงมากขึ้น อันเนื่องมาจากกำลังแรงงานได้เพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงและคาดว่ากำลังแรงงานจะยังเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูง คือร้อยละ 2.8 ตลอดช่วงแผนที่ 6 แต่การขยายตัวของสาขาเกษตรมีจำกัดแรงงานชนบทจะหลั่งไหลเข้าสู่เมืองและคาดว่า การขยายตัวของเศรษฐกิจในสาขาที่มีระบบ เช่น สาขาอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกจะไม่สามารถสร้างงานให้เพียงพอกับแรงงานที่เพิ่มขึ้น

จากปัญหาและความจำเป็นดังกล่าวทำให้การวางแผนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มองหาลู่ทางในการแก้ไขปัญหาการว่างงานและการส่งเสริมการมีงานทำในลักษณะต่างๆ หลายคนจึงให้ความสนใจกับการประกอบอาชีพอิสระส่วนตัวในสาขาเศรษฐกิจที่ไม่เป็นระบบ (informal sector) อันได้แก่อาชีพค้าขายต่าง ๆ บริการซ่อมแซม และเกษตรในครัวเรือน เป็นต้น ทั้งนี้เนื่องจากมีความเชื่อกันว่าการประกอบธุรกิจในสาขานี้ไม่จำเป็นต้องใช้เงินทุน และความรู้วิชามากมายนัก ถ้าหากส่งเสริมแล้วคงไม่ยากนัก ข้อสำคัญอยู่ที่ปัจจัยและสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่จะเอื้ออำนวยต่อการประกอบอาชีพอิสระในแต่ละสาขามากน้อยแค่ไหนตลอดจนแรงขับเคลื่อนจากอิทธิพลภายนอกจะผลักดันจนทำให้เกิดกระบวนการเข้าสู่อาชีพอย่างไม่คาดหวัง¹⁸

JAN E LARSSON ได้ศึกษาพบว่าผู้ประกอบอาชีพอิสระส่วนมากมักจะได้รับความรู้ และประสบการณ์จากแหล่งอื่นก่อนนอกเหนือจากการศึกษาในระบบโรงเรียนซึ่งอ้างจาก ประดิษฐ์ ขาสมบัติ และผาสุข พงษ์ไพจิตร ได้ศึกษาผู้ประกอบอาชีพส่วนตัวเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยในการตัดสินใจ¹⁹

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่วางไว้สำหรับงานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เจลิยว บุรีรักษ์ ได้ศึกษาแนวโน้มในการทำงานของเยาวชนไทยว่า เหตุผลที่เยาวชนไทยใช้ในการเลือกประกอบอาชีพที่มีรายได้ดีมีเกียรติยศ มีชื่อเสียง ส่วนนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะดี จะเลือกอาชีพตาม ความถนัดหรือความสามารถของตนในงานนั้น ๆ²⁰

Channay ซึ่งอ้างจากชุตีรัตน์ วัชรจรัสสกุล ได้สรุปว่า นักเรียนที่มาจากฐานะยากจนจะเลือกอาชีพที่มีรายได้ดี มีเกียรติยศ มีชื่อเสียง ส่วนนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะดี จะเลือกอาชีพตามความถนัดหรือความสามารถของตนในงานนั้น ๆ²¹

มนัส ภาคภูมิ ได้ข้อสรุปจากการศึกษารายกรณีผู้ประกอบการอาชีพอิสระ ในการพาณิชย์กรรม และบริการของผู้จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ซึ่งปัจจัยที่เข้าสู่อาชีพอิสระ ดังนี้

1. สภาพแวดล้อมในชุมชน
2. อาชีพดั้งเดิมของบรรพบุรุษ
3. รายได้
4. ความรู้ความเข้าใจความสามารถที่เกี่ยวข้องกับงานอาชีพ
5. ความมั่นคงและความเป็นอิสระในอาชีพ²²

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตรอารีย์ เนตรหินและประมวล วิทยากรในการศึกษาการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 3 พบว่านักเรียนมีค่านิยมทางอาชีพ เรียงลำดับความสำคัญคือ ความก้าวหน้า เกียรติยศชื่อเสียง ความมั่นคงปลอดภัย ความอิสระความมีอำนาจและการเป็นผู้นำ ความสามารถ รายได้และความมีระเบียบแบบแผน

อุมาพร หล่อสมฤดี ได้สรุปไว้ในรายงานการวิจัยการสังเคราะห์กรณีศึกษาผู้ประกอบการอาชีพในภาพพาณิชย์กรรมและบริการผู้จบการศึกษาระดับประถมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ถึงการเข้าสู่ตลาดแรงงานจนกระทั่งเลือกประกอบอาชีพในปัจจุบันดังนี้²²

ในการศึกษากระบวนการเข้าสู่ตลาดแรงงานของผู้ที่เป็นกรณีศึกษา จะพิจารณาถึงงานที่ทำมาในอดีต โดยจะดูในแต่ละงานว่ามีวิธีการเข้ามาทำงานอย่างไร จนกระทั่งเหตุผลของการเลือกงานที่ทำในปัจจุบัน และเมื่อพิจารณาจากกรณีศึกษาทั้งหมด 15 ราย พบว่ากระบวนการเข้าสู่ตลาดแรงงานของบุคคลเหล่านี้บ้างก็แตกต่างกัน บ้างก็คล้ายคลึงกัน สามารถนำมาจัดเป็นรูปแบบต่าง ๆ ของการเข้าสู่อาชีพได้ 4 รูปแบบด้วยกันคือ

รูปแบบที่ 1 การประกอบอาชีพตามอย่างบิดามารดา

เป็นการก้าวเข้าสู่อาชีพแบบอัตโนมัติไม่ได้ใช้ความพยายามมากนัก เพราะได้เห็นและคุ้นเคยกับงานอาชีพนี้มาตั้งแต่สมัยที่เป็นเด็ก แต่สิ่งที่ถือได้ว่าแตกต่าง และเป็นความสามารถของผู้รับช่วงกิจการต่อก็คือ การปรับปรุง และขยายงานที่มีอยู่แล้ว ให้เจริญก้าวหน้า ขยายตลาดเพิ่มขึ้นกรณีศึกษาที่เข้าสู่อาชีพด้วยรูปแบบนี้ นับว่าได้เปรียบกรณีศึกษาอื่น ๆ เพราะไม่ได้เริ่มต้นศูนย์หรือไม่มีอะไรเลย แต่กรณีศึกษาแบบนี้มีกิจการของบิดามารดาอยู่แล้ว เมื่อมารับหน้าที่ในอาชีพนี้ได้ แต่ไม่ได้หมายความว่าทุกคนที่เข้าสู่อาชีพในรูปแบบนี้จะประสบความสำเร็จเหมือนกัน มีผู้คนที่จำนวนมาก ที่รับช่วงกิจการของบิดามารดา แล้วไม่สามารถที่จะทำได้ เหมือนเก่าต้องเลิกกิจการไปก็มี ความสามารถและคุณลักษณะส่วนตัวของบุคคลที่จะบริหารงานจนประสบความสำเร็จจึงเป็น สิ่งจำเป็น ซึ่งจะได้อธิบายในตอนต่อไป

รูปแบบที่ 2 การประกอบอาชีพโดยไม่ได้ตั้งใจมาก่อน หรือทำด้วยความบังเอิญ

เป็นการเข้าสู่อาชีพโดยไม่คาดคิดหรือตั้งความหวังไว้ก่อนว่าจะต้องมาประกอบอาชีพนี้แต่เมื่อต้องเข้ามาอยู่ในสิ่งแวดล้อม หรือผู้คนที่ประกอบอาชีพอย่างนี้ ก็ทำให้มองเห็นช่องทางที่จะหาอาชีพให้กับตัวเอง และสามารถที่จะยึดเป็นอาชีพได้ในที่สุด ความบังเอิญเท่าที่พบจากกรณีศึกษาครั้งนี้มีอยู่ด้วยกันหลายอย่าง และเป็นความบังเอิญที่เป็นประโยชน์ต่อกรณีศึกษา เพราะเป็นจุดเริ่มต้นของการที่จะทำให้เกิดความคิดจะประกอบอาชีพ ซึ่งเข้าไปพัวพัน และพบเห็นอยู่ อย่างเช่นกรณีศึกษาทั้ง 4 ราย ที่มีความบังเอิญต้องเข้าสู่อาชีพต่าง ๆ กัน

1. เข้าสู่อาชีพด้วยความบังเอิญเข้าไปเลี้ยงเด็กในสถานเสริมสวย ได้พบเห็นแต่ไม่ได้ลงมือช่วยทำในระยะแรก ต่อมาเมื่อมีแขกเข้าร้านมากและช่างเสริมสวยไม่พอ เจ้าของร้านก็ช่วยฝึกให้จนกระทั่งพอจะทำได้บ้าง แต่ก็ยังไม่เก่ง เมื่อต้องออกจากร้านเสริมสวยนี้ ก็ได้ไปเป็นลูกจ้างในร้านเสริมสวยอื่น ในขณะที่เดียวกันก็ไปเรียนเพิ่มเติมจากร้านเสริมสวยที่มีชื่อ จนในที่สุดก็สามารถเปิดกิจการด้วยตัวเองได้ จากจุดเริ่มต้นที่เป็นความบังเอิญ จนกระทั่งยึดเป็นอาชีพได้ในทุกวันนี้

2. เนื่องจากการชักชวนของเพื่อน ๆ อย่างเช่นกรณีศึกษาที่เป็นช่างเสริมสวยอยู่ที่จังหวัดมหาสารคาม ทั้ง ๆ ที่ตัวเองไม่ชอบและไม่ได้ตั้งใจประกอบอาชีพเสริมสวย เนื่องจากมีอาชีพเดิมอยู่แล้วคือ ขายก๋วยเตี๋ยว แต่บังเอิญเพื่อนต้องการไปเรียนเสริมสวยมาชักชวนให้ไปเรียนเป็นเพื่อนด้วยความเกรงใจ จึงไปเรียนด้วยจนในที่สุดก็ออกมาเปิดกิจการเป็นของตัวเอง ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุผลเบื้องหลัง และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ แสดงว่ากรณีศึกษารายนี้ไม่ได้มีความตั้งใจมาก่อนว่าจะต้องมาประกอบอาชีพเป็นช่างเสริมสวย

แต่เมื่อได้ไปเรียนและศึกษาจนจบหลักสูตร ก็เลยหันมายึดเป็นอาชีพ ประกอบกับมีลูกค้ามากพอสมควร และมีรายได้ดีก็เลยทำมาจนทุกวันนี้ กรณีศึกษาที่ประกอบอาชีพเป็นช่างซ่อมรถจักรยานยนต์ ก็เป็นช่างซ่อมรถจักรยานยนต์ ให้ไปเป็นลูกมือและได้ฝึกหัดจนกระทั่งมีความสามารถเปิดร้านดำเนินการด้วยตนเองในที่สุด

3. เป็นความบังเอิญเกี่ยวกับสถานที่อยู่ เช่นกรณีศึกษาที่เป็นผู้ชายเศษผ้าที่ใช้ทำพรมเช็ดเท้าผืนใหญ่บ้านที่อยู่อาศัยเป็นย่านที่มีการทำพรมเช็ดเท้าขาย กรณีศึกษาก็รับทำพรมเช็ดเท้าด้วย แต่เกิดปัญหาเรื่องหาเศษผ้าที่จะมาทำ ด้วยความฉลาดและมองเห็นการณ์ไกลจึงพยายามรวบรวมเงินทองเท่าที่มีอยู่ไปซื้อเศษผ้ามาขายให้กับคนในบริเวณนั้น จนสามารถที่จะขยายเป็นกิจการใหญ่โตในปัจจุบัน

รูปแบบที่ 3 มีความตั้งใจและกำหนดทางที่จะเข้าสู่อาชีพที่เลือกไว้

ในรูปแบบที่ 3 นี้จะแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะของความตั้งใจคือ

ลักษณะแรก มีความตั้งใจที่จะหาอาชีพหลังจากจบชั้นประถมศึกษา และเข้าสู่ตลาดแรงงานแล้ว

ลักษณะที่สอง ความตั้งใจเกิดขึ้นในขณะที่ยังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษา เป็นความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพด้วยความชอบส่วนตัว

ลักษณะแรก การเข้าสู่อาชีพในลักษณะนี้ ถือได้ว่ามีความตั้งใจจริง มองหาอาชีพที่คิดว่าเหมาะสมกับตัวเอง ซึ่งอาจจะเป็นอาชีพที่ตัวเองชอบหรือไม่ชอบก็เป็นได้ แต่ในสถานการณ์ปัจจุบันที่เป็นอยู่ ด้วยความรู้ที่จำกัดเพียงชั้นประถมศึกษา และความยากจน ดังนั้นอาชีพที่คิดว่าจะทำได้อย่างมีเกียรติ ไม่หนักจนเกินไป และยังสามารถที่จะทำรายได้เลี้ยงครอบครัวให้มีความสุขได้ การมองหาอาชีพของบุคคลเหล่านี้ มักจะมองจากสภาพสังคมแวดล้อมตัวเอง อาชีพที่คิดว่าจะทำได้ โดยลงทุนน้อย ให้ผลเร็ว เช่น อาชีพตัดเย็บเสื้อผ้า และเสริมสวย การเข้าสู่อาชีพในรูปแบบนี้มักจะใช้วิธีการเข้าไปเรียนในสถาบันที่เปิดสอนวิชาเหล่านี้โดยตรง ต้องเสียค่าเล่าเรียนและค่ากินอยู่ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการลงทุนระยะสั้นและเสียเงินไม่มาก สามารถออกมาประกอบอาชีพได้เลย

ลักษณะที่สอง เป็นความตั้งใจที่สูงกว่าในลักษณะแรก เพราะในลักษณะแรกเป็นความตั้งใจที่มองหาอาชีพให้กับตัวเองเมื่อโตหรือจบชั้นประถมศึกษาแล้ว บางคนอาจจะมีอาชีพอื่นอยู่ก่อน แต่มองเห็นความลำบาก ถ้าจะทำอาชีพเก่าต่อไป จึงพยายามมองหาอาชีพใหม่ที่คิดว่าเหมาะสมกับตัวเอง แล้วหาทางเข้าสู่อาชีพนั้น แต่ในลักษณะที่ 2 นี้ เป็นความตั้งใจที่คิดไว้ตั้งแต่สมัยที่เป็นเด็กยังเรียนไม่จบชั้นประถมศึกษา ว่าในอนาคตจะต้องประกอบอาชีพอะไร และ

พยายามที่จะก้าวไปให้ถึงความตั้งใจไว้เท่านั้น นับว่าเป็นความตั้งใจที่แรงกล้ามากที่สุดที่เดียวอย่างเช่นกรณีศึกษาที่เป็นเจ้าของร้านเฟอร์นิเจอร์ เขตบางเขน ในปัจจุบัน ตั้งใจและฝึกขายของตั้งแต่สมัยยังเด็กและเรียนชั้นประถมอยู่ เมื่อจบการศึกษาแล้ว ก็ออกมาขายเอง เริ่มจากการหาเร่พายเรือขาย ค่อย ๆ พัฒนาการค้าขายมาเรื่อย แม้ว่าในระยะแรกบิดามารดาจะไม่เห็นด้วย แต่ในที่สุดก็ไม่สามารถที่จะหยุดยั้งความตั้งใจได้ และด้วยความตั้งใจที่แน่วแน่ ทำให้ปัจจุบันมีกิจการที่ใหญ่โต เลี้ยงครอบครัวได้เป็นอย่างดี

รูปแบบที่ 4 ทดลองทำหลาย ๆ อาชีพ

การเข้าสู่อาชีพด้วยวิธีนี้อาจจะต้องใช้เวลามากกว่ารูปแบบอื่นๆ เพราะกว่าจะพบอาชีพที่พอใจซึ่งทำรายได้พอที่จะเลี้ยงตัวเองและครอบครัวได้ดีต้องใช้เวลาพอสมควร ในการเปลี่ยนงานแต่ละครั้ง มักจะมีเหตุผลเสมอว่า งานที่เปลี่ยนใหม่อาจทำรายได้ให้มากกว่าเก่า หรือมีเงินงานเก่าก็หนักและน่าเบื่อจนเกินไป การเปลี่ยนงานแต่ละครั้ง อาจจะทำงานเก่าไปเลยหรือมีเงินนั้นก็ทำงานเก่าไปพร้อม ๆ กับที่เริ่มงานใหม่ด้วย เป็นการทดลองทำงานใหม่ว่าจะไปได้ดีหรือไม่ ถ้าเห็นว่าดีก็อาจจะเลิกทำงานเก่า หรืออาจจะยังทำงานเก่าควบคู่กันไปได้ดีสุดแล้วแต่ความพอใจ มีข้อสังเกตสำหรับคนที่ทดลองทำหลาย ๆ อาชีพ พบว่ามักจะเป็นคนที่มีวิถึญาณของการชอบต่อสู้ ไม่ยอมแพ้อะไรง่าย ๆ หนักเอาเบาสู้ทุกรูปแบบ เมื่อล้มเหลวในงานหนึ่ง ก็ลุกขึ้นมาสู้กับงานใหม่ ทดลองทำงานโน้นงานนี้ไปเรื่อย ๆ จนในที่สุดก็ค้นพบว่าควรจะทำงานอะไรที่เป็นหลักและยึดเป็นอาชีพจนกระทั่งปัจจุบัน²³

จากการศึกษาของนักวิจัยใน 7 จังหวัด ซึ่งศึกษาประวัติชีวิต กระบวนการเข้าสู่ตลาดแรงงาน รวมทั้งปัจจัยที่เกื้อหนุนให้เกิดความสำเร็จในงานอาชีพ ของกรณีศึกษาทั้ง 15 ราย ได้นำมาแยกแยะเป็นรูปแบบของการเข้าสู่ตลาดแรงงานในรูปแบบต่าง ๆ อยู่ 5 รูปแบบ ซึ่งในสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันอาจจะมีรูปแบบซึ่งนอกเหนือจากรูปแบบที่กล่าวมาแล้วก็เป็นได้ ซึ่งการศึกษาครั้งนี้ยังค้นไม่พบ ใน 5 รูปแบบนั้น รูปแบบที่ 1 ซึ่งเป็นรูปแบบที่เข้าสู่อาชีพตามอย่างบิดามารดานั้น นับว่าพบมากในสังคมไทย เพราะส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม ซึ่งเมื่อมีบุตรหลานจบการศึกษาภาคบังคับแล้วก็จะดำเนินอาชีพตามอย่างบิดามารดาต่อไป ส่วนในรูปแบบอื่น ๆ ก็พบเห็นอยู่ทั่วไป แต่ยังไม่พบผู้ใดสำรวจไว้ว่ารูปแบบการเข้าสู่อาชีพแต่ละรูปแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นงราม เศรษฐพานิช ได้สรุปรายงานการวิจัย การส่งเสริมเพื่อการประกอบอาชีพ ส่วนตัวและการเข้าสู่การเป็นผู้ประกอบการขนาดเล็ก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ จึงสอดคล้องกันดังนี้

ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลเกี่ยวเนื่องต่อการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษาทั้ง 3 กลุ่มผู้ประกอบการส่วนตัวตรงกับแผนการเรียนที่เรียนมา กลุ่มผู้ประกอบการส่วนตัวไม่ตรงกับแผนการเรียนที่เรียนมา และกลุ่มผู้ประกอบการรับจ้าง

กลุ่มผู้ประกอบการส่วนตัวตรงกับแผนการเรียนที่เรียนมา พบว่าปัจจัยที่มีผลเกี่ยวเนื่องต่อการเลือกประกอบอาชีพส่วนตัวตรงตามแผนการเรียน เรียงตามลำดับ ความสำคัญ จากมากไปหาน้อยได้แก่

ปัจจัยด้านครอบครัว เป็นปัจจัยที่มีผลเกี่ยวเนื่องต่อการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพส่วนตัวตรงตามแผนการเรียนที่เรียนมาเป็นอย่างมาก กรณีศึกษาในกลุ่มนี้เกือบทุกราย เลือกประกอบอาชีพโดยได้รับอิทธิพลมาจากครอบครัวทั้งสิ้น โดยปัจจัยด้านครอบครัวอาจแบ่งออกเป็น 2 ประเด็นหลัก ๆ คือ อาชีพเดิมของครอบครัว และฐานะทางเศรษฐกิจและความจำเป็นของครอบครัว

ปัจจัยด้านชุมชน โครงสร้างทางอาชีพและวิธีการผลิตหลักในชุมชน ความต้องการด้านอุปโภคบริโภค ฐานะทางเศรษฐกิจของชุมชน ตลอดจนลักษณะโครงสร้างอื่น ๆ ของชุมชน เป็นปัจจัยที่มีผลเกี่ยวเนื่องต่อการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพส่วนตัวตรงกับแผนการเรียน

ปัจจัยด้านโรงเรียน โรงเรียนมีส่วนเกี่ยวเนื่องในด้านความรู้ ทักษะและทัศนคติที่ดีต่อวิชาอาชีพและปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้สำเร็จการศึกษาก็มีส่วนต่อการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพของผู้สำเร็จ อย่างไรก็ตาม ปัจจัยด้านโรงเรียนเพียงอย่างเดียวยังมีอิทธิพลไม่เพียงพอที่จะทำให้ผู้สำเร็จประกอบอาชีพส่วนตัวถ้าไม่มีปัจจัยอื่นช่วยเกี่ยวเนื่องอยู่ด้วย

ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนตัว เป็นปัจจัยที่ไม่ได้มีอิทธิพลโดยตรง แต่จะมีอิทธิพลสูงมากเมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับปัจจัยอื่น คุณลักษณะส่วนตัวนี้ คือ การไม่ชอบเป็นลูกจ้าง ความขยัน ความรับผิดชอบ ความเอาใจจริงเอาใจ และความมุ่งมั่น

กลุ่มผู้ประกอบการส่วนตัวไม่ตรงกับแผนการเรียนที่เรียนมา ปัจจัยที่มีผลเกี่ยวเนื่องต่อการเลือกอาชีพส่วนตัวไม่ตรงกับแผนการเรียนที่เรียนมา เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย ได้แก่

ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านครอบครัวมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพส่วนตัวที่ไม่ตรงกับแผนการเรียน โดยปัจจัยนี้แบ่งเป็น 2 ด้าน ได้แก่ อาชีพเดิมของครอบครัว

ครัวและฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ซึ่งมีผลในด้านการส่งเสริมและการให้ทุนรอนในการประกอบอาชีพส่วนตัวของเด็ก

ปัจจัยด้านชุมชน เกื้อหนุนในลักษณะเช่นเดียวกับกลุ่มผู้ประกอบอาชีพส่วนตัวตรงกับแผนการเรียนที่เรียนมา

ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนตัว เป็นปัจจัยหลักอย่างหนึ่งในการเลือกตัดสินใจประกอบอาชีพ คุณลักษณะส่วนตัวเหล่านี้ ได้แก่ ความมานะอดทน ความขยัน ความเชื่อมั่น ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ความซื่อสัตย์ต่อลูกค้า ความสามารถในการวิเคราะห์ความต้องการของตลาด การวางแผนในการทำงาน และความรักในงานอาชีพอิสระ

ปัจจัยด้านโรงเรียน ปัจจัยด้านโรงเรียนมีอิทธิพลน้อยมากสำหรับกรณีศึกษากลุ่มนี้ โดยโรงเรียนทำหน้าที่เพียงให้ความรู้ที่เสริมการประกอบอาชีพและการปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพส่วนตัวเท่านั้น

กลุ่มผู้ประกอบอาชีพรับจ้างปัจจัยที่มีส่วนเกื้อหนุนต่อการเลือกประกอบอาชีพรับจ้างเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้แก่

ปัจจัยด้านครอบครัวเป็นปัจจัยที่ผลักดันให้ผู้จบการศึกษาต้องเลือกประกอบอาชีพ รับจ้างแบ่งเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจตลอดจนความจำเป็นของครอบครัว และทัศนคติรวมทั้งการสนับสนุนจากผู้ปกครอง โดยผู้ปกครองที่สนับสนุนให้เด็กประกอบอาชีพรับจ้างจะมีทัศนคติที่ดีต่อเหมือนอาชีพเกษตรกรรมเป็นต้น

ปัจจัยด้านความรู้ ทักษะ ในการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นความรู้และทักษะที่ได้จากโรงเรียนมัธยมศึกษาและสถาบันการศึกษาที่สูงขึ้นไป

ปัจจัยด้านผู้ชักนำ ซึ่งได้แก่บุคคลที่เป็นผู้ที่ให้ข่าวสารข้อมูลในเรื่องการเข้าทำงานหรือเป็นบุคคลที่ฝากเข้าทำงานกับเจ้าของหรือสถานประกอบการ

ปัจจัยด้านโรงเรียน มีบทบาทในการให้ความรู้ ทักษะและทัศนคติต่อวิชาอาชีพ กลุ่มกรณีศึกษาที่ปัจจัยด้านโรงเรียนมีอิทธิพลหรือมีส่วนส่งเสริมต่อการประกอบอาชีพรับจ้าง ได้แก่ กลุ่มผู้ประกอบอาชีพรับจ้างซึ่งทำงานตรงกับแผนการเรียนในโรงเรียนเท่านั้นและไม่ได้ศึกษาต่อ ซึ่งมีโอกาสได้ใช้ความรู้จากโรงเรียนในการประกอบอาชีพของตน²⁴

คุณวราพร ตรีเพชร อาชีวะตัวอย่างกรมอาชีวศึกษาปี 2529 ได้พูดถึงการเข้าสู่การประกอบอาชีพอิสระว่า ²⁴

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. เป็นงานที่ทำหาย
2. รายได้ดี

3. เป็นงานที่ตรงกับที่เรียนมา

คุณองอร โรจนนิรไพพงษ์ อาชีวะตัวอย่างกรมอาชีวศึกษา ปี 2534 กล่าวได้ตรงกันกับคุณวราพร ตรีเพชร ถึงแรงจูงใจเข้าสู่อาชีพอิสระเพราะการประกอบอาชีพอิสระให้มีข้อจำกัดเรื่องความสำเร็จ ความรวย ถ้าทำได้มากก็เป็นของเราและที่สำคัญไม่มีการเกษียณอายุ ²⁵

สมยศ นาวิการ และมุสตี สุนาคม ได้สรุปคุณสมบัติทั่ว ๆ ไปของบุคคลที่ประสบผลสำเร็จในการประกอบธุรกิจไว้ดังนี้ ²⁶

1. ความเต็มใจเสียสละ หมายความว่า ในระยะเริ่มต้นประกอบธุรกิจในปีแรกจะพบว่ามีรายได้น้อยบางทีน้อยกว่าการเป็นพนักงานที่ ได้รับเงินเดือนทั่ว ๆ ไป ถ้าไม่เสียสละอาจจะต้องเลิกกิจการไป ผู้ประกอบธุรกิจจะต้องยอมเสียสละและทนต่อการมีรายได้น้อยไปก่อน เพื่อจะได้เติบโตในโอกาสต่อ ๆ ไป

2. ความรู้เรื่องสินค้า และความสามารถทางด้านการบริหารนักธุรกิจ จะต้องรู้จักสินค้าและตลาดสินค้าจะสามารถดึงดูด และรักษาลูกค้าไว้ได้ อย่างไร จะต้องรู้ถึงประโยชน์และวิธีการใช้สินค้าอย่างดี ผู้บริหารธุรกิจจะต้องวางแผนจัดองค์การสั่งการ และควบคุมธุรกิจขอบเขตเหมือนกับองค์การอื่น ๆ

3. ความสามารถในการตัดสินใจไม่ผิดพลาดจะขึ้นอยู่กับ การประเมินทางเลือกต่าง ๆ อย่างระมัดระวัง

4. ความสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นจะต้องสามารถจูงใจ พนักงานมีความสัมพันธ์ที่ดีกับลูกค้า ผู้ขาย พนักงานและหุ้นส่วน ²⁶

สำหรับ จินตนา บุญบงการ ได้สรุปลักษณะของนักธุรกิจที่ประสบผลสำเร็จไว้ดังนี้

คือ

1. ลักษณะทางการศึกษา (3 Rs) คือ

1.1 การอ่าน (Reading) นักธุรกิจที่ประสบผลสำเร็จได้ต้องสามารถอ่านเอกสารต่าง ๆ ได้จำนวนมากและรวดเร็ว สามารถทำความเข้าใจและจดจำ จำได้ดีสามารถจับใจความสำคัญได้

1.2 การเขียน (Writting) นักธุรกิจต้องมีความสามารถในการเขียน เขียน ชัดเจน คมคาย กระชับรัดกุม เข้าใจง่าย รู้จักใช้ภาษาได้ถูกต้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ลิขสิทธิ์เป็นของเจ้าของเอกสารและจะสงวนสิทธิ์ในการนำออกไปใช้

1.3 เลขคณิต (Aritthmetic) สามารถประยุกต์วิชาคณิตศาสตร์ไปใช้แก้ปัญหาธุรกิจได้

2. ลักษณะด้านบุคลิกภาพ

2.1 ความสุขุม (Calmness) มีความเยือกเย็นขณะที่มีปัญหาหรือถูกโจมตีรู้จักรักษาสมาธิเมื่อเผชิญกับการกระทำที่ใช้อารมณ์และไม่มีเหตุผล

2.2 ความสันโดษ (Contentment) นักธุรกิจไม่ควรนั่งเฉย ควรสนใจเปลี่ยนแปลงปรับปรุงองค์กรอยู่เสมอ แต่ก็ควรมีความพอใจกับตัวเองในชีวิตการทำงานและองค์กรที่ตนอยู่จะทำให้สุขภาพกายและจิตใจอยู่ในสภาพดีซึ่งจะทำให้เกิดความอดทนและมั่นใจ

2.3 ความสนใจ (Caring) สนใจผู้ร่วมงาน ลูกค้า เจ้าของวัตถุดิบ นักธุรกิจผู้เกี่ยวข้องและอื่น ๆ

2.4 การผูกมัดตนเอง (Commitment) มีความผูกมัดตนเองกับงาน ปฏิบัติงานให้ดีที่สุด อุทิศตัวเองเพื่องาน

2.5 ความสร้างสรรค์ (Creativity) นักธุรกิจจะต้องรู้จักขยายขอบเขตความคิด รู้จักคิดให้ลึกซึ้งไปกว่าคนธรรมดา รู้จักหาวิธีใหม่ ๆ ที่ดีกว่ามาแทนวิธีเก่า ขวนขวายหาเป้าหมายใหม่ ผลิตภัณฑ์ชนิดใหม่

2.6 การติดต่อสื่อสาร (Communication) นักธุรกิจจะต้องหาทางให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากที่สุด ทั้งแบบทางการและไม่เป็นทางการ ชัยชนะในการติดต่อและมีใจกว้างรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น

2.7 ความกล้า (Courage) จะต้องกล้าเสี่ยงพร้อมที่จะรับผิดชอบและกล้าเสี่ยงตัดสินใจในเรื่องสำคัญ ๆ แล้วแบ่งความดีความชอบให้ผู้อื่น กล้ารับผิดเมื่อจำเป็น

2.8 ความมั่นใจ (Confidence) ต้องแสดงความมั่นใจ และมีลักษณะของการเป็นผู้นำ นักธุรกิจที่ดีจะต้องเริ่มทำงานด้วยสมมติฐานว่าจะต้องบรรลุถึงเป้าหมายของงานนั้น ๆ ได้²⁷

ซึ่งได้สอดคล้องกับ คลีเมนต์ สโติน ซึ่งอ้างจากชม ภูมิภาคได้เสนอหลักการที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการประกอบอาชีพไว้ดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

1. มีทัศนคติในทางบวก
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุผลประกอบเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน

3. ทำงานมากขึ้น

4. มีความคิดที่ถูกต้องชัดเจน
5. มีวินัยในตนเอง
6. มีจิตที่เป็นนาย คือจิตควบคุมกาย
7. มีความเชื่อที่ประยุกต์ใช้ได้
8. มีบุคลิกภาพที่น่าพึงพอใจ
9. มีความคิดริเริ่ม
10. มีความกระตือรือร้น
11. มีความตั้งใจที่ควบคุมได้
12. ทำงานเป็นคณะ
13. ใช้ข้อผิดพลาดเป็นบทเรียน
14. มีทัศนริเริ่มสร้างสรรค์
15. จัดแบ่งเวลาและเงิน
16. มีสุขภาพกายและจิตใจดี
17. ใช้หลักสากล²⁸

และได้สอดคล้องกับความเห็นของผู้เข้าร่วมสัมมนาการส่งเสริมการทำงานนอกระบบในเมือง เกี่ยวกับคุณสมบัติเฉพาะตัว ของผู้ประกอบการอาชีพส่วนตัวที่จะประสบผลสำเร็จ

1. ต้องเป็นคนที่สามารถทำงานหนักได้เกินกว่าบุคคลปกติ
2. เป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้นอยู่เสมอ
3. มีความเชื่อมั่นในตนเอง และมีความมุ่งมั่นที่จะทำ
4. ในการประกอบกิจการใด ๆ มักจะตั้งเป้าหมายสูง แต่สามารถปฏิบัติได้ไวเสมอ
5. ไม่เบื่อง่าย ไม่ชอบทิ้งอะไรกลางคันเมื่อพบอุปสรรค
6. เห็นคุณค่าของเงิน
7. มีพลังในการแก้ปัญหา อย่างไม่เสื่อมถอย
8. ไม่ใช่คนเสียงแบบหลับตาเสียง และเป็นนักเก่งที่มีความสามารถ
9. รู้จักใช้ความผิดพลาดแห่งหนึ่งเป็นบทเรียน
10. รู้จักใช้คำวิพากวิจารณ์ของผู้อื่นให้เป็นประโยชน์
11. มีความคิดริเริ่มและกล้ารับผิดชอบต่อการริเริ่มต่าง ๆ เหล่านั้น
12. รู้จักใช้ทรัพยากรที่จำกัด (รวมทั้งเวลา) ได้อย่างเป็นประโยชน์
13. ในการทำงานชอบตั้งเกณฑ์สูงเข้าไว้ แต่ต้องทำได้เสมอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีก

มนัส ภาคภูมิ ได้สรุปปัจจัยที่เกื้อหนุนให้การประกอบอาชีพอิสระประสบความสำเร็จไว้ในรายงานการวิจัยโครงการวิจัยการติดตามผลผู้จบการศึกษาระดับประถมศึกษาไว้ดังนี้

1. คุณลักษณะส่วนตัว ได้แก่ ความขยัน อดทน ความมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ความประหยัด ความรอบรู้ในงานอาชีพ ความเป็นผู้ทำด้วยความเชื่อมั่นในตัวเอง ความกระตือรือร้น และการเป็นผู้มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง

2. องค์ประกอบด้านสังคม ได้แก่

2.1 งานหรือสินค้าที่ให้บริการแก่ลูกค้าต้องมีคุณสมบัติเสมอต้นเสมอปลาย เป็นลักษณะที่สำคัญแสดงถึงความซื่อตรงในการประกอบธุรกิจ ทำให้ประสบความสำเร็จในอาชีพ สมดังคำสุภาษิตที่ว่า "ชื่อกินไม่หมด คดกินไม่นาน"

2.2 ประสบการณ์ในงานอาชีพ ได้แก่ การผ่านงานมาหลายประเภท ทำให้เกิดความรู้กว้างขวางเกี่ยวกับการตลาด เทคนิคการขาย เป็นต้น ซึ่งเป็นส่วนช่วยในการดำเนินกิจการตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 บทบาทในสังคม ได้แก่ ตำแหน่งหน้าที่ในด้านสังคม เข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชนอย่างสม่ำเสมอ ทำให้เป็นที่รู้จักกว้างขวางในสังคม เป็นส่วนให้ลูกค้ารู้จัก เกิดความมั่นใจ เชื่อถือที่จะมาใช้บริการทำให้กิจการประสบความสำเร็จได้²⁹

ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ ที่พูดถึง นายชิน ไสภณพานิช นักธุรกิจผู้ประสบความสำเร็จในอาชีพว่า "เก่งเกือบทุกด้าน" เอาใจเพื่อนฝูง รู้จักเอาใจลูกค้า ขยันหมั่นเพียร ทำงานแทบไม่มีเวลา ลุยงานไปจนสว่าง ยันไม่รู้เมื่อไหร่ จนหมดงาน แก่ทำงาน ตั้งแต่เข้างานจนเสร็จเป็นหลัก นี่เป็นพื้นฐานของคนที่จะก้าวหน้าไปต้องมีสิ่งเหล่านี้พร้อม³⁰

สุวรรณ ประวรรณจะ ได้สรุปผลสำเร็จในการประกอบอาชีพช่างเสริมสวยของรายกรณีศึกษาผู้ประกอบอาชีพในภาคพาณิชย์กรรมและบริการของผู้จบการศึกษาระดับประถมศึกษาที่มีปัจจัยที่ส่งผลให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพบริการเสริมสวยดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ สถานที่ตั้งอยู่ในย่านที่เหมาะสม มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ทางสังคมที่เอื้อต่ออาชีพบริการเสริมสวย ลูกค้ามาใช้บริการได้ ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น สะดวก ไม่ต้องเสียเวลาในการเดินทางเป็นแหล่งชุมชน สารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ช่างเสริมสวย ช่างเสริมสวยต้องมีฝีมือดี นิสัยสุภาพเรียบร้อย รักความเป็นระเบียบ แต่งตัวสะอาด ปราณีต สุขภาพดี ตรงต่อเวลา เอาใจลูกค้า ให้เกียรติและบริการเอาใจลูกค้าเป็นพิเศษอย่างเท่าเทียมกัน เป็นกันเอง อุดหนุนใจเย็น ต้อนรับลูกค้าด้วยความเต็มใจ

3. คุณลักษณะของนักธุรกิจ มีความมุ่งมั่นอย่างจริงจัง กระตือรือร้น กล้าเสี่ยงต่อการลงทุน อุดหนุน กล้าตัดสินใจในทางบวก เห็นคุณค่าของเงิน

4. การสร้างขวัญและกำลังใจ จะเห็นได้จากการยินยอมถนอมน้ำใจ เอาใจต่อช่างเสริมสวยที่มีฝีมือดี ให้ประจำอยู่กับร้าน เพราะรู้ตนเองดีว่ามีมือสู้ไม่ได้ ยอมจ่ายค่าอำนวยความสะดวก ให้รวมไปถึงญาติพี่น้องของช่างด้วย เพราะมองเห็นทางว่าคุ้มค่ากับการจ่ายไป

5. บรรยากาศภายในร้าน การจัดตกแต่งอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นระเบียบ สะอาดภายในร้านสะอาด อุปกรณ์เครื่องใช้ สำหรับบริการลูกค้าสะอาด

6. การใฝ่หาประสบการณ์และความรู้ใหม่เพิ่มเติมกรณีศึกษาพยายาม ไปฝึกอบรมเพิ่มเติม ไปเองไม่ได้ก็ยินดีส่งช่างไปอบรมแทนและออกค่าใช้จ่ายให้ทั้งหมด โดยมุ่งหวังความก้าวหน้าในงานอาชีพ มีบริการแก่ลูกค้าที่ใหม่และทันสมัยอยู่เสมอ คือบริการกิจการเป็นกันเอง³¹

บรรจง ชูสกุลชาติ ได้สรุปคุณสมบัติอาชีพศึกษาตัวอย่าง 5 ปีที่ผ่านมาใน อาชีวศึกษาตัวอย่าง 34 ดังนี้

สิ่งที่เราค้นพบจากการเสาะแสวงหา อาชีวะตัวอย่าง จากทิศเหนือ ทิศใต้ ทิศตะวันออก และทิศตะวันตกของประเทศเราได้ศึกษาและวิเคราะห์ อาชีวะตัวอย่างแต่ละคนแล้ว พบว่า

1. อาชีวะตัวอย่าง นั้น แต่ละคนมีความศรัทธาในอาชีพของตนเองมั่นคงและคงมั่น อย่างไม่ผันแปร

2. อาชีวะตัวอย่าง นั้น แต่ละคนได้สำแดงความอดทนและทนอดในอาชีพแห่งตน อย่างหนักแน่นและแน่นหนัก

3. อาชีวะตัวอย่าง นั้น แต่ละคนได้ระลึกถึงวิชาชีพแห่งตนอย่างแจ่มแจ้ง และเกิดความภูมิใจในอาชีพนั่น

4. อาชีวะตัวอย่างนั้น แต่ละคนมีความตั้งใจอันแน่วแน่ในวิชาชีพแห่งตน อย่างเต็มเปี่ยม

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีทัศนคติปลงเนื้อนา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. อาชีวะตัวอย่าง นั้นแต่ละคนใช้เหตุผลในการประกอบการอาชีพ การประกอบ กิจการงานและการดำเนินชีวิตอย่างสุจริตและอิสระ³²

ด้วยความศรัทธา ความอดทน การระลึกถึงวิชาชีพ ความตั้งใจและการใช้
เหตุผล เหล่านี้ เป็นกำลังอันสำคัญและยิ่งใหญ่ ที่บันดาลให้เขาประสบความสำเร็จ

นอกจากนั้นเราได้ศึกษา และวิเคราะห์ อาชีวะตัวอย่างแต่ละคน แล้วพบว่า

1. อาชีวะตัวอย่าง แต่ละคน นั้น มีความขยันหมั่นเพียรและไม่ย่อท้อต่อความ
ยากลำบาก
2. อาชีวะตัวอย่าง แต่ละคน นั้น รู้จักการประหยัดและไม่เป็นคนสุรุษสุราย ไม่ทำ
ตนเป็นคนทรูหระ พุ่มเพื่อย
3. อาชีวะตัวอย่าง แต่ละคน นั้น รู้จักคบเพื่อน รู้จักคบคนดี พยายามหนีคนพาล
และคนชั่ว
4. อาชีวะตัวอย่าง นั้น แต่ละคน นั้น เป็นผู้ดำเนินชีวิต อย่างเรียบง่าย ไม่เป็นคน
นิ่งดูตายต่อปัญหา

จากการศึกษาทฤษฎี เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้สร้างกรอบของ
การวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาปัจจัยที่เกื้อหนุนการเข้าสู่อาชีพอิสระ และปัจจัยที่เกื้อหนุนให้เกิดความ
สำเร็จในการประกอบอาชีพอิสระของผู้สำเร็จระดับ ปวช. วิทยาลัยเทคนิคคนราธิวาสไว้ 2 แผนภูมิ
แผนภูมิที่ 1 คือแสดงความสัมพันธ์ ปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลให้การประกอบอาชีพอิสระของผู้สำเร็จ
การศึกษาในระดับ ปวช. แผนภูมิที่ 2 คือแสดงปัจจัยที่เกื้อหนุนให้ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับ
ปวช. ประกอบอาชีพประสบความสำเร็จ ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำไปเป็นแนวทางในการวิจัยต่อไป

**วัตถุประสงค์ นโยบาย และแผนงานหลักการพัฒนาศึกษา ของแผนพัฒนาศึกษา
แห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544)**

จากการพิจารณาวิสัยทัศน์โลก วิสัยทัศน์สังคมไทย สังคมไทยที่พึงประสงค์
วิสัยทัศน์การศึกษาไทยในอนาคต รวมทั้งการศึกษาวเคราะห์สภาพและปัญหาการศึกษาที่ผ่านมา
จึงได้กำหนดวัตถุประสงค์ นโยบาย แผนงานหลักเป้าหมาย และมาตรการของแผนพัฒนาศึกษา
ศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ซึ่งนโยบายที่นำเสนอมี 5 ด้าน และแต่ละด้านมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อน
กว่ากัน มีความเกี่ยวพันและเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน เป็นแนวทางการดำเนินงานที่สำคัญและมีผล
มากที่สุดต่อการแก้ปัญหาโดยรวมและการพัฒนาศึกษาในอนาคต ซึ่งจำเป็นต้องระดมความ
ร่วมมือจากทุก ๆ ส่วนในสังคม ตั้งแต่ครอบครัว ชุมชน เอกชน สถาบันต่าง ๆ ในสังคมเข้ามาร่วม
จัดการศึกษา สำหรับภาครัฐจะต้องทำหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาอย่างเต็มที่

และลงทุนจัดการศึกษาโดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในทุกระดับและประเภทการศึกษา รวมทั้งการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อปวงชน การสร้างและพัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้แก่ชุมชนและประชาชน และการจัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาในสาขาที่ขาดแคลนและจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ ส่วนการศึกษาที่สูงกว่าการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่การอาชีวศึกษาและการอุดมศึกษา ควรส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมจัดการศึกษามากขึ้น โดยรัฐให้การสนับสนุนด้วยมาตรการและวิธีการต่าง ๆ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อขยายและยกระดับความรู้พื้นฐานของประชาชนทั้งมวลให้กว้างขวางและสูงขึ้นถึงระดับมัธยมศึกษาอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน
2. เพื่อพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพ สอดคล้องสัมพันธ์กับความต้องการของบุคคล ชุมชนและประเทศ ให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ
3. เพื่อให้การศึกษาไทยสร้างศักยภาพของประเทศในการพึ่งพาตนเอง และสร้างความก้าวหน้าและมั่นคงของเศรษฐกิจไทยในประชาคมโลกบนฐานแห่งความเป็นไทย

นโยบายการพัฒนาการศึกษา

เพื่อให้การพัฒนาการศึกษาของประเทศในช่วงปี 2540 - 2544 เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ จึงกำหนดนโยบายการพัฒนาการศึกษาเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. เร่งขยายและยกระดับความรู้พื้นฐานของประชาชนทั้งมวล มุ่งให้ประชาชนเข้าถึงการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างกว้างขวางโดยเสมอภาคและเท่าเทียมกัน
2. ปฏิรูประบบการเรียนการสอน มุ่งปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการพัฒนาขีดความสามารถของผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ ตามจุดประสงค์ของแต่ละระดับและประเภทการศึกษา โดยมีพื้นฐานความรู้ความสามารถและทักษะพื้นฐานที่ดีและเข้มแข็งพอที่จะออกไปประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ใฝ่การเรียนรู้ มีระเบียบวินัยและมีคุณธรรมในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม
3. ปฏิรูประบบการผลิตและพัฒนาครู มุ่งปรับปรุงและพัฒนากระบวนการผลิต การฝึกอบรมและการพัฒนาครูประจำการ ให้ครูมีศักยภาพเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้และอบรม

สั่งสอนผู้เรียนให้มีคุณภาพสามารถดำรงชีวิตในสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างเป็นสุขรวมทั้งพัฒนาวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูงเป็นที่ยอมรับและยกย่องในสังคม โดยสร้างและปรับปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกื้อหนุนต่อการประกอบวิชาชีพครู

4. เร่งผลิตและพัฒนากำลังคนระดับกลางและสูง มุ่งสร้างศักยภาพของประเทศในการพึ่งพาตนเอง และสร้างความก้าวหน้าและมั่นคงของเศรษฐกิจไทยในประชาคมโลกบนฐานแห่งความเป็นไทย

5. ปฏิรูประบบการบริหารและการจัดการการศึกษา มุ่งปรับเปลี่ยนแนวความคิดเกี่ยวกับการบริหารและการจัดการของรัฐใหม่ เพื่อให้การจัดการศึกษามีอิสระและเสรีมากขึ้น ปรับเปลี่ยนการตัดสินใจจากกรมในส่วนกลางเป็นการตัดสินใจในพื้นที่ทุกส่วนของสังคม ตั้งแต่ประชาชน ครอบครัว ชุมชน สถาบันทางสังคม องค์กรพัฒนาเอกชน ธุรกิจเอกชน และองค์กรภาครัฐ มีส่วนร่วมและรับผิดชอบการจัดการศึกษาอย่างเต็มศักยภาพ มีรูปแบบการจัดการศึกษาที่หลากหลาย มีการจัดการศึกษาที่ได้คุณภาพและสร้างความเป็นธรรมแก่คนในสังคมมากขึ้น สามารถสนองตอบความต้องการของบุคคล สังคม และประเทศได้อย่างรวดเร็วตามสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป³³

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชิงอรรถ

1 Hoppack , "Occupational Information", (New York : MeGrdw - Hill, 1967) หน้า 87.

2 Holland , John L. " The Psychotogy of Vacational Choice " (New York : Blaisdell Publishing Company , 1966) หน้า 132.

3 ณรงค์ ศรีสวัสดิ์ , " สังคมวิทยาชนบท " (กรุงเทพ : โรงพิมพ์คุรุสภา , 215) หน้า 39.

4 สมุทรา นุชนาด , " ค่านิยมทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีการศึกษา 2513 " วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท วิทยาลัยการศึกษาประสานมิตร , 2513, หน้า 10.

5 Beach,Paul Robert " Value System Attijudes and Interperronal AtJaction" (Dissertation Abstraets : 1967) หน้า 28.

6 ยุพวรรณ สุขสมบัติ " ค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา" วิทยานิพนธ์ปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510, หน้า 4.

7 เฉลียว บุรีรักษ์ และคณะ " แนวโน้มการทำงานของเยาวชนไทย 2526 " สรุปผลการวิจัยเชิงสำเร็จทั่วประเทศ พ.ศ. 2526. 2527 , (อัสสัมชัญ) หน้า 104-166.

8 จิตรอารีย์ เนตรหิน " การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3" (วิทยาลัยการศึกษาประสานมิตร.2513) หน้า 8.

9 ประมวล วิทยากร " ค่านิยมในอาชีพและการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่

3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลจังหวัดนครสวรรค์ " วิทยานิพนธ์ ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520 (อัสสัมชัญ) หน้า 103.

10 จิตรา วสุวานิช " จิตวิทยาการศึกษา " ภาควิชาจิตวิทยาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2514 (อัดสำเนา) หน้า 44.

11 Marvin , Powell. " The psychology of Adleseence " (New York : The Boffs Merrill Company, 1963) sohk 337 - 338.

12 Eaddy , Vanik siles " The Influence of seleted Factors on the Vocational Choiees of Vocational Aguculture Student in Louisiance " (Disseration Abstrechts : 1969) sohk 29 - 59.

13 เพียงใจ พึ่งพระเกียรติ " การสำรวจความสนใจ ของนักเรียนในชั้นมัธยมปลาย ". วิทยานิพนธ์ปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2500 (อัดสำเนา) หน้า 63.

14 ถนอม อินทรกำเนิด " คำนิยมทางการศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใน 14 จังหวัดภาคใต้ " วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร" , 2514 (อัดสำเนา) หน้า 102 - 104.

15 มัทนา พนานิรามัย "วิจัยการศึกษา" (กรุงเทพ; ห้างหุ้นส่วนจำกัด. เจเอ็น.ที.2532) หน้า 10.

16 ผลการสำรวจแรงงานทั่วราชอาณาจักร (รอบที่ 1) มกราคม - มีนาคม 2526 (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานของรัฐบาล ; 2527) หน้า 3.

17 เยาวลักษณ์ ราชแพทยาคม, "ภาวะตลาดแรงงานและการทำงานนอกระบบในประเทศไทย" วารสารการศึกษาแห่งชาติ ปีที่ 22, ฉบับที่ 1 (ตุลาคม - พฤศจิกายน 2530, (อัดสำเนา) หน้า 57- 62.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 18 ประดิษฐ์ ขาสมบัติ และผาสุข พงษ์ไพจิตร "การประกอบอาชีพส่วนตัวใน
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดเบแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 กรุงเทพมหานคร" เอกสารประกอบการสัมมนาการส่งเสริมการทำงานนอกระบบในเมือง 2530,
 (อัดสำเนา) หน้า 6.

19 เฉลียง บุรีรักษ์ และคณะ "แนวโน้มการทำงานของเยาวชนไทย 2562 " สรุปผลการวิจัยเชิงสำรวจทั่วประเทศ พ.ศ. 2526, 2527 (อัดสำเนา) หน้า 164 - 166.

20 ชุตริรัตน์ วัชรจรัสกุล "การศึกษาค่านิยมในอาชีพผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดชลบุรี", (ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523), หน้า 8.

21 จิตรอารีย์ เนตรหิน, "การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิทยาลัยการศึกษาประสานมิตร 2513), หน้า 8.

22 อุมพร หล่อสมฤดี, "การสังเคราะห์ กรณีศึกษาหาผู้ประกอบการอาชีพในภาคพาณิชย์กรรมและบริการ" (กรุงเทพมหานคร : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์ , 2532) หน้า 112 - 115.

23 นงราม เศรษฐพานิช , " การส่งเสริมเพื่อการประกอบอาชีพส่วนตัวและการก้าวเข้าสู่การประเมินผู้ประกอบการขนาดเล็ก" (กรุงเทพมหานคร : ที ที พรินซ์ จำกัด, 2536) หน้า 101 - 102.

24 กรมอาชีวศึกษา อาชีวตัวอย่าง 29 (กรุงเทพ : พิมพ์วรรณการพิมพ์ , 2529) หน้า 153 - 160.

25 กรมอาชีวศึกษา อาชีวตัวอย่าง 34 (กรุงเทพ : ครูสภา 2535) 100 - 104

26 สมยศ นารีการ และมุสดี สุนาคม การบริหารธุรกิจ (กรุงเทพ : ดวงกมล , 2522) หน้า 438 - 441

27 ชม ภูมิภาค , " การศึกษาเพื่องานอาชีพ", ศูนย์ศึกษา. ปีที่ 29, ฉบับที่ 1 (กรกฎาคม - กันยายน 2527) : หน้า 145.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาก่อนนี้ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

28 ประดิษฐ์ ขาสมบัติ และ ผาสุข พงษ์ไพจิตร "การประกอบอาชีพส่วนตัวใน กรุงเทพมหานคร "เอกสารประกอบการสัมมนาการส่งเสริมการทำงานนอกระบบในเมือง 2530, (อัดสำเนา) หน้า 6.

29 มนัส ภาคภูมิ " การศึกษารายกรณีผู้ประกอบการอาชีพในภาคพาณิชย์กรรม และ บริการ ของผู้จบการศึกษาระดับประถมศึกษา , 2531 (อัดสำเนา) หน้า 49 - 50.

30 เรื่องเดียวกัน ; หน้า 65.

31 สุวรรณ ประวรรณจะ - การศึกษารายกรณีผู้ประกอบการอาชีพในภาคพาณิชย์กรรม และบริการของผู้จบการศึกษาระดับประถมศึกษา , 2531 (อัดสำเนา) หน้า 31.

32 กรมอาชีวศึกษา , อาชีวะตัวอย่าง 34, หน้า 3 - 4.

33 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 2540 - 2544 กรุงเทพฯ, 2539 หน้า 56 - 58.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้การศึกษาเป็นรายกรณี (CASE STUDY) โดยมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มประชากร

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกประชากรตัวอย่างจากผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. จากวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมาที่ประกอบอาชีพอิสระประสบความสำเร็จซึ่งวิทยาลัยเทคนิค นครราชสีมาได้ทำการสำรวจเมื่อ พ.ศ. 2534 จำนวน 17 ราย ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์คัดเลือกผู้ จะเป็นกรณีศึกษาดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้สำเร็จการศึกษาในระดับ ปวช. สาขาต่าง ๆ จากวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา
 2. เป็นผู้ประกอบอาชีพอิสระหรือส่วนตัวด้วยตนเองหรือครอบครัวตามสาขา วิชาชีพที่เรียน
 3. เป็นผู้ประกอบอาชีพอิสระหรือส่วนตัวไม่น้อยกว่า 3 ปีหลังจบการศึกษา
- พิจารณาผู้ที่เป็นรายกรณีศึกษา จากแบบสำรวจอาชีพะตัวอย่าง ปี 2534 ของวิทยาลัยเทคนิค นครราชสีมา

จากเกณฑ์การคัดเลือกประชากรตัวอย่างตามเกณฑ์ที่กำหนดได้กรณีศึกษา 10 ราย ดังแสดงไว้ในตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2

แสดงกรณีศึกษาตามเกณฑ์ที่จะทำการศึกษา

ที่	ชื่อ - สกุล	แผนก	ชื่อ/ที่ตั้งสถานประกอบการ
1.	นายสุริธรรม น้อยสุข	ช่างเชื่อม	สุริธรรมการช่าง 300/1 ถนนโคกเคียน อ.เมือง จ.นครราชสีมา
2.	นายสัจจะ แสงสุวรรณ	ช่างเชื่อม	สัจจะทอไอเสีย ถ.สถิตยาราย อ.เมือง จ.นครราชสีมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี การนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ที่	ชื่อ - สกุล	แผนก	ชื่อ/ที่ตั้งสถานประกอบการ
3.	นายนิมิตร แซ่ตั้ง	ช่างไฟฟ้า	นิมิตรมอเตอร์ ถ.พิชิตบำรุง อ. เมือง จ. นราธิวาส
4.	นายกมล พงษ์สุวรรณ	ช่างไฟฟ้า	ก.การไฟฟ้า เลขที่ 71/9 ถ. ระแงะมรรคา อ.เมือง จ. นราธิวาส
5.	นางสาวอิฐินิ เจริญ	คนกรรมทั่วไป	รับจัดดอกไม้ในงานต่าง ๆ เลขที่ 150/3 ถ.โคกเคียน อ. เมือง จ. นราธิวาส
6.	นางเสาวนิตย์ ณ สงขลา	คนกรรมทั่วไป	รับจัดดอกไม้ในงานต่าง ๆ เลขที่ 1 ซ.ธรรมจิวา ถ.ประชา ภิรมย์ อ.เมือง จ.นราธิวาส
7.	นางพรรณี โอชาพงศ์	ผ้าและเครื่องแต่งกาย	ตัดเย็บเสื้อผ้า เลขที่ 3/28 ถ. ณ นคร อ.เมือง จ.นราธิวาส
8.	นางประจวบ แก้วประสิทธิ์	ผ้าและเครื่องแต่งกาย	17 หมู่ 1 ต.ศาลาใหม่ (บ้านโคกมะเฟือง) อ.ตากใบ จ.นราธิวาส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น | ก่อนดาวน์โหลดให้แนบใบแจ้งประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ที่	ชื่อ - สกุล	แผนก	ชื่อ/ที่ตั้งสถานประกอบการ
9.	นางสาวเพ็ญศิริ ด่านนราชัยมงคล	อาหารและโภชนาการ	สวนอาหารนัดพบทุ่งทอง เลขที่ 162 ถ.นรา-ตากใบ อ.ตากใบ จ.นราธิวาส
10.	นางสาวศิริลักษณ์ นราวิทยานุรักษ์	อาหารและโภชนาการ	เลขที่ 20/1 ถ.ระแงะมรรคา อ.เมือง จ.นราธิวาส

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

1. ผู้วิจัย
2. แบบสัมภาษณ์ ดังแสดงไว้ในภาคผนวกที่ 4
3. เอกสารหลักฐานและสถิติต่าง ๆ ของสถานศึกษา อำเภอ จังหวัดนราธิวาส
เช่น ระเบียบสะสม ประวัติสถานศึกษา
4. เครื่องบันทึกเสียง
5. กล้องถ่ายรูป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้เป็นกรณีศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยเริ่มเก็บตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2538 ถึงเดือน ตุลาคม 2538 วิธีการที่ใช้มีดังนี้

1. ศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสภาพทั่วไปทางเศรษฐกิจและ สังคมทางการศึกษาของชุมชนที่เกี่ยวข้องกับผู้เป็นกรณีศึกษาทั้ง 10 ราย เพื่อดูปัจจัยสภาพแวดล้อม

อันส่งผลต่อการประกอบอาชีพของผู้เป็นกรณีศึกษา ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การปฏิบัติงานภาคสนาม หลังจากผู้วิจัยได้คัดเลือกกรณีศึกษาที่จะทำการศึกษาจากเกณฑ์การคัดเลือกได้ทำหนังสือขออนุมัติวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมาเพื่อขอสัมภาษณ์ในการเก็บข้อมูลเพื่อทำการวิจัยและแจ้งผู้ที่เป็นกรณีศึกษาทราบ โดยผู้วิจัยจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับผู้ที่เป็นกรณีศึกษาทั้ง 10 ราย โดยใช้วิธีสัมภาษณ์เป็นรายกรณีและ บุคคลที่เกี่ยวข้อง และเขียนประวัติของผู้เป็นกรณีศึกษาต่อรวมไปถึงการสังเกตการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง (participant observation) และบันทึกข้อมูลทั้งที่ได้จากการสังเกตการณ์ และสัมภาษณ์จากผู้ที่เป็นกรณีศึกษาทั้ง 10 ราย ที่เคยศึกษาอยู่ในสถานศึกษาที่ผู้วิจัยปฏิบัติราชการอยู่มาก่อน ทำให้เกิดความมั่นใจว่าข้อมูลที่ได้จะใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากผู้วิจัยได้ข้อมูลจากการเก็บข้อมูลภาคสนามที่ได้จากการสัมภาษณ์ การสังเกตจากกรณีศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ และตีความหมายข้อมูลที่เก็บได้ในขณะที่ปฏิบัติงานภาคสนามตลอดเวลา นอกจากนั้นยังได้มีโอกาสทบทวน และตรวจสอบความเที่ยงของข้อมูลความสมบูรณ์ของข้อมูลเป็นระยะ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในเรื่องที่อยู่ในกรอบความคิดของการ วิจัย และสอดคล้องกันทุกกรณีศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูลนี้กระทำตลอดระยะเวลาของการเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2538 ถึงเดือน ตุลาคม พ.ศ. 2538 ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ข้อมูลและแยกประเภทข้อมูลออกเป็นด้าน ๆ เมื่อเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานภาคสนาม แล้วจึงมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด เพื่อนำไปประกอบการเขียนรายงานโดยแบ่งวิเคราะห์เป็นลำดับขั้นตอนตามลักษณะข้อมูลดังนี้

- 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะชุมชน สภาพเศรษฐกิจ สังคม การศึกษาใช้วิธีศึกษาจากเอกสาร
- 2 ข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติต่ออาชีพ
- 3 ข้อมูลที่ได้จากการสังเกต สัมภาษณ์ และแบบสอบถามจากผู้ที่เป็นกรณีศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องแล้วผู้วิจัยก็จะดำเนินการดังต่อไปนี้
 - 3.1 ถอดข้อความสัมภาษณ์จากเทปบันทึกเสียง
 - 3.2 จัดเรียงลำดับข้อมูล
 - 3.3 ตรวจสอบข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการสัมภาษณ์และการสังเกต
 - 3.4 ทำการสัมภาษณ์ใหม่ในกรณีที่ข้อมูลไม่ชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในงานเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ข้อมูลนี้ถูกเผยแพร่และข้อมูลนี้จะถูกถอดถอนและนำออกไปใช้

- 4 รวบรวมข้อมูลขั้นสุดท้ายในเรื่องเกี่ยวกับปัจจัยที่มีส่วนเกื้อหนุนการเข้าสู่ อาชีพอิสระและปัจจัยที่ส่งผลให้ประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพอิสระ

การนำเสนอข้อมูล

รายงานการวิจัยนี้จะนำเสนอข้อมูลเป็นเชิงพรรณนา การนำเสนอผลของงานวิจัย จะนำเสนอออกเป็น 2 ตอนหลัก ๆ ได้แก่

ตอนที่ 1 สภาพท้องถิ่นหรือชุมชนของผู้ที่เป็นกรณีศึกษา

ตอนที่ 2 การนำเสนอแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ประวัติส่วนตัว และการประกอบอาชีพในอดีตและปัจจุบัน

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่เกื้อหนุนผู้สำเร็จการศึกษา ระดับ ปวช. วิทยาลัย

เทคนิคนราธิ-วาส เข้าสู่การประกอบอาชีพอิสระ

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่เกื้อหนุนให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปวช. วิทยาลัย

เทคนิคนราธิ-วาส ประกอบ อาชีพอาชีพอิสระประสบผลสำเร็จ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษาแบบรายกรณีเฉพาะผู้สำเร็จการศึกษาระดับปวช. จากวิทยาลัย-เทคนิคนครราชสีมาทั้ง 10 ราย แยกเป็นชาย 4 ราย และแยกเป็นหญิง 6 ราย ที่ประกอบอาชีพอิสระด้วยการบริการงานโลหะ 2 ราย บริการงานซ่อม อุปกรณ์ไฟฟ้า 2 ราย งานบริการจัดดอกไม้ 2 ราย งานบริการด้านอาหารและโภชนาการ 2 ราย และงานบริการตัดเย็บเสื้อผ้า 2 ราย โดยเสนอผลการศึกษาเป็นตอน ๆ ดังนี้คือ

ตอนที่ 1 สภาพท้องถิ่นหรือชุมชนที่อยู่ของผู้ที่เป็นกรณีศึกษา

ตอนที่ 2 การนำเสนอในตอนนี้นำออกเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนตัวและการประกอบอาชีพในอดีตและปัจจุบัน

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่เกื้อหนุน ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปวช. เข้าสู่การประกอบอาชีพอิสระ

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่เกื้อหนุนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปวช. ประกอบอาชีพอิสระให้ประสบผลสำเร็จ

ตอนที่ 1 สภาพท้องถิ่นหรือชุมชนที่เกี่ยวข้องกับผู้ที่เป็นกรณีศึกษา

การศึกษาเกี่ยวกับสภาพท้องถิ่นหรือชุมชนที่เกี่ยวข้องกับผู้ที่เป็นกรณีศึกษา ทั้ง 10 ราย ในส่วนนี้จะกล่าวถึงประวัติชุมชน สภาพทั่วไปทางเศรษฐกิจสังคมและการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในท้องถิ่น เพื่อให้เข้าใจถึงโครงสร้างทางสังคมของชุมชน ซึ่งมีผลโดยตรงกับการประกอบอาชีพของกรณีศึกษา

ข้อมูลที่น่าสนใจในส่วนนี้ได้จากการศึกษาเอกสารและจากการสัมภาษณ์ผู้นำในชุมชนที่ทำการศึกษา ซึ่งจากข้อมูลดังกล่าวถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งในการอธิบายถึงการเข้าสู่การประกอบอาชีพอิสระและปัจจัยที่ส่งผลให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพอิสระมีดังนี้

สภาพทั่วไปของจังหวัดนครราชสีมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับเอาไว้ใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ การเปลี่ยนแปลงออนไลน์ไปขึ้นกับเมืองระแงะ ซึ่งเป็นเมืองหนึ่งในการปกครอง 7 หัวเมือง โดยมีประวัติศาสตร์ของจังหวัดนครราชสีมาดังนี้

ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ได้แบ่งเขตการปกครอง เมืองปัตตานีออกเป็น 7 หัวเมือง คือ เมืองปัตตานี เมืองหนองจิก เมืองยะลา เมืองรามัญ เมืองระแงะ เมืองสายบุรีและเมืองยะหริ่ง โดยมีเจ้าเมืองเป็นผู้ปกครอง ในปี พ.ศ. 2444 (ร.ศ.120) รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้เปลี่ยนแปลงการปกครองมาเป็นแบบมณฑลเทศาภิบาล และให้หัวเมือง 7 อยู่ในความปกครองของเทศาภิบาล เมื่อปี 2449 (ร.ศ. 125) พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้โปรดเกล้าฯ ให้ยุบหัวเมืองทั้ง 7 เหลือแค่เพียง 4 หัวเมือง และให้ขึ้นอยู่กับมณฑลปัตตานี คือ (1) เมืองปัตตานี ประกอบด้วย หนองจิก ยะหริ่ง และปัตตานี (2) เมืองยะลาประกอบด้วย รามัญ และยะลา (3) เมืองสายบุรี (4) เมืองระแงะ หมู่บ้านมะนาลอ ซึ่งขึ้นอยู่กับเมืองระแงะมีความเจริญ และเป็นชุมชนที่หนาแน่นมากกว่าตัวเมืองระแงะ ต่อมาพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 ได้เสด็จพระราชดำเนินเยี่ยมราษฎรภาคใต้และทรงมีพระราชดำริให้ย้ายศาลากลางว่าการเมืองระแงะมาตั้งอยู่บ้านมะนาลอ และได้พระราชทานชื่อเมืองว่า "เมืองนราธิวาส" มาจากคำผสมระหว่าง นรา+อิธิวาส ซึ่งแปลว่า ที่อยู่ของคนดี

ในปี พ.ศ. 2476 ได้มีการตราพระราชบัญญัติว่าด้วยระเบียบบริหารแห่งราชอาณาจักรสยาม "เมืองนราธิวาส" จึงได้รับการจัดตั้งเป็น "จังหวัดนราธิวาส" มาจนถึงปัจจุบัน (ปี 2537) เป็นเวลา 60 ปี มีเจ้าเมืองและผู้ว่าราชการจังหวัดนราธิวาส จำนวน 35 คน

นราธิวาสปัจจุบัน

ที่ตั้งและอาณาเขต

เป็นจังหวัดชายแดน ตั้งอยู่บนฝั่งทะเลด้านตะวันออกของแหลมมะลายู ห่างจากกรุงเทพมหานคร โดยทางรถยนต์ 1,149 กิโลเมตร และทางรถไฟ 1,116 กิโลเมตร ทิศเหนือจดจังหวัดปัตตานีและอำเภอไทย ทิศตะวันออกจดอำเภอไทย และประเทศมาเลเซีย ทิศใต้จดประเทศมาเลเซียและทิศตะวันตกจดจังหวัดยะลา

ภูมิประเทศ

เป็นป่าและภูเขาประมาณ 2/3 ของพื้นที่ทั้งหมด มีภูเขาหนาแน่นแถบทิศตะวันตกเฉียงใต้จดเทือกเขาสันกาลาคีรี ซึ่งเป็นแนวกันพรมแดนไทย - มาเลเซีย ลักษณะของพื้นที่มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ความลาดเอียงจากทิศตะวันตกไปสู่ทิศตะวันออก พื้นที่ราบส่วนใหญ่อยู่บริเวณติดกับอำเภอไทย
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องแจ้งเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
และที่ราบลุ่มบริเวณแม่น้ำ 4 สาย คือ แม่น้ำสายบุรี แม่น้ำบางนรา แม่น้ำตากใบ และปลาย

แม่น้ำโก - ลก มีพื้นที่เป็นพรุจำนวนประมาณ 320,000 ไร่

จำนวนเนื้อที่ ประชากร ศาสนา และภาษา

จังหวัดนราธิวาส มีเนื้อที่ทั้งหมด 4,475.30 ตารางกิโลเมตร มีประชากร จากการสำรวจของที่ทำการปกครองจังหวัดนราธิวาส เมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2536 จำนวน 598,015 คน จำแนกเป็นผู้ชาย 197,324 คน ผู้หญิง 300,691 คน

ประชากรจังหวัดนราธิวาส ร้อยละ 82.12 นับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ 17.32 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 0.34 นับถือศาสนาคริสต์ และร้อยละ 0.22 นับถือศาสนาอื่น ๆ (สำรวจเมื่อเดือนมิถุนายน 2536 ตามแบบรายงานการศึกษาส่วนภูมิภาค ภาคสถิติ (รศ.ภ.) ปี 2536 ของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนราธิวาส) มีมัสยิด 486 มัสยิด วัด 65 วัด ที่พักสงฆ์ 19 แห่ง และโบสถ์คริสต์ 3 แห่ง

สภาพเศรษฐกิจและการคลัง

รายได้ประชากร

เศรษฐกิจโดยทั่วไปของจังหวัดขึ้นอยู่กับผลผลิตทางด้านการเกษตรเป็นสำคัญ อาชีพหลักคือการทำสวนยางพารา การทำสวนมะพร้าว และผลไม้ต่าง ๆ การทำนา การประมง และการเลี้ยงสัตว์ ฯลฯ ผลผลิตทางด้านการเกษตรจึงทำรายได้ให้จังหวัดเป็นอันดับหนึ่ง การค้าขายและการบริการ ทำรายได้ให้จังหวัดเป็นอันดับสอง จากการสำรวจประชาชน ในปี 2534 จากการสำรวจประชาชนมีรายได้เฉลี่ยต่อคน ต่อปี เท่ากับ 20,327 บาท อย่างไรก็ตาม จากการสำรวจของสำนักงานสรรพากรจังหวัดนราธิวาส เมื่อเดือนกันยายน 2536 พบว่ารายได้ของประชาชนจังหวัดนราธิวาส เฉลี่ยต่อคน ต่อปี เท่ากับ 23,966 บาท

การอุตสาหกรรม

จังหวัดนราธิวาส มีโรงงานอุตสาหกรรม รวมทั้งสิ้นจำนวน 649 โรงเงินทุน 492.074 ล้านบาท มีคนงาน 4,101 คน ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็ก เพื่อรองรับผลผลิตทางการเกษตร ส่วนอุตสาหกรรมขนาดกลาง มีจำนวน 9 โรง

ทรัพยากรแร่

จังหวัดนราธิวาสมีแหล่งแร่ที่สำคัญ คือ
 ดินบุก มีที่อำเภอหรือเสาะ และอำเภอระแงะ
 ดินขาว มีที่อำเภอสูไหงปาตี และอำเภอระแงะ
 ทองคำ มีที่บ้านโต๊ะโม๊ะ อำเภอสุคิริน

มังกานิส มีที่รอยต่ออำเภอสุโขทัย และอำเภอวัง

เหล็ก มีที่อำเภอระแงะ

แร่ทองแดง มีที่รอยต่ออำเภอสุโขทัย และอำเภอวัง

การคมนาคมและการขนส่ง

จังหวัดนราธิวาสมีการคมนาคมและขนส่ง จำนวน 3 ทาง คือ ทางรถไฟ ทางรถยนต์ ทางอากาศ

การพาณิชย์

จังหวัดนราธิวาสมีการพาณิชย์ซึ่งได้แก่ การค้าส่งและค้าปลีกเป็นสาขาเศรษฐกิจสำคัญรองลงมา จากสาขาเกษตรกรรม โดยการค้าส่วนใหญ่จะเป็นการค้าเกี่ยวกับผลผลิตทางการเกษตรและการประมงเนื่องจากจังหวัดนราธิวาส มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศมาเลเซีย ดังนั้น การค้าในจังหวัดจึงเป็นไปในรูปแบบคือ

1. การประกอบธุรกิจการค้าและบริการภายในจังหวัด อันได้แก่ การค้าส่งและการค้าปลีก
2. การค้าชายแดน

การคลังและการธนาคาร

ปัจจุบันมีสาขาธนาคารต่าง ๆ ตั้งอยู่ในจังหวัดนราธิวาส รวม 28 แห่ง เป็นธนาคารออมสิน 5 แห่ง ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร 3 แห่ง และธนาคารพาณิชย์ 20 แห่ง ในปี 2536 สำนักงานคลังจังหวัดนราธิวาส ได้รับฝากเงินจากธนาคารต่าง ๆ เป็นเงินทั้งสิ้น 10,510,377,292.54 บาท

การจัดเก็บเงินรายได้แผ่นดินในรอบปี 2536 สำนักงานสรรพากรในเขตท้องที่จังหวัดนราธิวาสจัดเก็บภาษีอากรประเภทต่าง ๆ ได้เป็นเงินทั้งสิ้น 301,472,099.34 บาท

สภาพทางสังคม การศึกษา และแรงงาน

สภาพสังคม

ประชากรจังหวัดนราธิวาส ส่วนใหญ่เป็นชาวไทย ที่นับถือศาสนาอิสลาม อ่านและเขียนภาษาไทยได้น้อย การติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน จึงใช้ภาษามลายูท้องถิ่นเกือบทั้งหมดประกอบด้วยชาวไทยที่นับถือศาสนาอิสลามในจังหวัดนราธิวาส ยึดมั่นในหลักคำสอน

ของศาสนาอิสลามอย่างเคร่งครัดโดยถือว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของศาสนาและสืบทอดวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีที่เคยปฏิบัติสืบต่อกันมาไปยังผู้อื่นหรืออนุชนรุ่นหลัง หากผู้ใดละเว้นถือว่าเป็นบาป อย่างไรก็ตามปรากฏว่าชาวไทยมุสลิมบางส่วน ยังมีความเชื่อและทัศนคติบางอย่าง ที่ไม่ถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลาม จึงทำให้ไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงใดๆ ที่ต่างไปจากวิถีชีวิตดั้งเดิม เพราะเกรงว่า จะเป็นอันตรายต่อวัฒนธรรม และความเชื่อในศาสนาอิสลามที่ตนเชื่ออยู่และไม่นิยมส่งบุตรหลานของตนเข้าเรียนในโรงเรียนรัฐบาล แต่กลับนิยมให้เข้าเรียนเฉพาะทางด้านศาสนา ในโรงเรียนศาสนาอิสลาม (ปอเนาะ)

การศึกษา

การพัฒนาทางการศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดชายแดนภาคใต้รัฐบาลมีนโยบายที่จะให้ประชาชนพูดและใช้ภาษาไทย เพราะเป็นภาษาประจำชาติ การให้การศึกษาจึงดำเนินการทุกระดับตั้งแต่ อนุบาล ชั้นเด็กเล็ก ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญและสายอาชีพ (ระดับ ปวช. ปวท. และปวส.) สำหรับการให้บริการด้านการศึกษาแก่เด็กและเยาวชนในจังหวัดนราธิวาส ซึ่งมีแนวโน้มว่าเด็กมีความสนใจจะเข้ารับการศึกษาระดับสูงกว่าภาคบังคับ ดังรายละเอียดปรากฏตามข้อมูลการศึกษาของจังหวัดนราธิวาส สถานศึกษา จำนวนนักเรียน ฯลฯ

สำหรับข้อมูลสภาพการศึกษาในปี 2536 มีดังนี้

สถานศึกษามีจำนวนรวมทั้งสิ้น 451 โรง เป็นสถานศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ 437 โรงและสังกัดกระทรวงอื่น 14 โรง

ด้านแรงงาน

โครงสร้างประชากร

จังหวัดนราธิวาส มีประชากรตามประกาศสำนักงานกลางทะเบียนราษฎร เมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2536 จำนวน 598,015 คน จำแนกเป็นชาย 297,325 คน หญิง 300,691 คน

โครงสร้างประชากรในปี 2536 ของจังหวัดนราธิวาส ประมาณการโดยอาศัย

เอกสารนี้ ข้อมูลตามโครงสร้างกำลังแรงงานในฤดูกาลเกษตรของประเทศไทย ได้ดังต่อไปนี้

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีก จากจำนวนประชากร 598,015 ประกอบด้วย กำลังแรงงาน รวมจำนวน 300,540

คน ผู้มีอายุต่ำกว่า 13 ปี จำนวน 161,583 คน และผู้มีอายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน

จำนวน 86,892 คน จากกำลังแรงงานรวมมีผู้มีงานทำรวมจำนวน 341,885 คน และผู้ไม่มีงานทำหรือว่างงาน จำนวน 7,655 คน

การมีงานทำในภาคอุตสาหกรรม

จังหวัดนราธิวาส มีสถานประกอบการทั้งสิ้น จำนวน 1,309 แห่ง มีลูกจ้างจำนวน 12,294 คน สถานประกอบการส่วนใหญ่เป็นกิจการประเภท ขายปลีก ขายส่ง ภัตตาคารและโรงแรม จำนวน 729 แห่ง และ 193 แห่ง ตามลำดับอำเภอที่มีสถานประกอบการมากที่สุดได้แก่ อำเภอเมืองนราธิวาส จำนวน 479 แห่ง รองลงมา ได้แก่อำเภอสุโขทัยโก-ลก อำเภอระแงะ จำนวน 429 แห่ง และ 86 แห่ง ตามลำดับ อำเภอจะนะมีสถานประกอบการน้อยที่สุด จำนวน 2 แห่ง

ปัญหาด้านแรงงาน

1. ภาวะการลงทุนและการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ในพื้นที่จังหวัดนราธิวาส ค่อนข้างต่ำเป็นเหตุให้การจ้างงานมีน้อย
2. แรงงานในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นแรงงานภาคเกษตรยังคงผูกพันกับการทำงานในภาคเกษตรแต่จะปรากฏข้อเท็จจริงว่า ในบางพื้นที่ หรือบางฤดูกาล จะประสบกับปัญหาด้านผลผลิตและราคาหรือรายได้
3. ลักษณะสังคมของประชาชนในพื้นที่ ส่วนใหญ่เป็นสังคมเกษตรกรรม ยึดมั่นในศาสนาและวัฒนธรรมท้องถิ่น ขาดความรู้และข้อมูลข่าวสาร ความกระตือรือร้นในการประกอบอาชีพมีน้อย ทำให้การเปลี่ยนทัศนคติ หรือการพัฒนาแนวความคิดจากงานอาชีพเกษตร ไปสู่อาชีพอื่นทำได้ค่อนข้างยาก
4. การบรรจุนาน ยังทำได้ในอัตราต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับตำแหน่งงานว่าง และจำนวนผู้สมัครงาน
5. งานในบางสาขาวิชาชีพ ประชาชนในพื้นที่ไม่นิยมทำเนื่องจากค่านิยมทางวัฒนธรรมท้องถิ่น
6. ปัญหาการขาดแคลนแรงงานฝีมือดี ประชาชนส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 70 เอกสารนี้อยู่ในภาคเกษตรกรรม และเป็นชาวไทยอิสลาม ซึ่งนิยมส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนเอกชน การค้าไม่ว่ากรณีสอนศาสนาอิสลามเมื่อจบการศึกษาออกไปแล้วก็กลับไปสู่ภาคเกษตรกรรมช่วยครอบครัวหรือทำงานเป็นแรงงานรับจ้าง เป็นแรงงานไร้ฝีมือทำให้โอกาสในการมีงานทำมีน้อย ถ้ามีงานทำสภาพการทำงานและรายได้อยู่ในเกณฑ์ต่ำ

7. ปัญหาการไปทำงานในประเทศมาเลเซีย ปัจจุบันมีคนไทยเข้าไปทำงานในประเทศมาเลเซียประมาณ 30,000 คน ทั้งที่เดินทางเข้าไปทำงานโดยถูกต้องตามกฎหมาย จากการดำเนินการให้นายจ้างนำลูกจ้างไปลงทะเบียน ในปี 2535 มีลูกจ้างคนไทยไปลงทะเบียน 22,000 คน ได้รับอนุญาต ให้อยู่ทำงานต่อจำนวน 12,300 คน ดังนั้นจึงมีลูกจ้างอีกเกือบ 10,000 คน ที่อยู่ต่อไปในมาเลเซียอย่างผิดกฎหมายและคนไทยที่เข้าไปทำงานในประเทศมาเลเซียเหล่านี้ส่วนใหญ่ ประมาณร้อยละ 95.4 หรือประมาณ 11,743 คน เป็นราษฎรที่มีภูมิลำเนาในเขตจังหวัดภาคใต้ โดยจะเป็นราษฎรในพื้นที่จังหวัดปัตตานีร้อยละ 52.1 หรือประมาณ 6,410 คน นราธิวาสร้อยละ 33.3 หรือประมาณ 4,097 คน และอื่น ๆ อีกร้อยละ 10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2

รายการนักศึกษา รายที่ 1

ส่วนที่ 1 ประวัติส่วนตัวและการประกอบอาชีพในอดีตและปัจจุบัน

- ประวัติชีวิต

อาชีพ	นายสุริธรรม น้อยสุข อายุ 36 ปี
ภูมิลำเนาเดิม	ช่างเชื่อมโลหะ
ปัจจุบัน	อำเภอเวียง จังหวัดนราธิวาส
ประวัติการศึกษา	เปิดร้านสุริธรรมการช่าง เลขที่ 300/1 ถนนโคกเคียน อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส
	สำเร็จชั้นประถมศึกษา จากโรงเรียนนิคมสร้างตนเอง อำเภอเวียง และสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียน เวียงสุวรรณวิทยาคม อำเภอเวียง จังหวัดนราธิวาส และสำเร็จวิชาซีพระดับปวช. จากวิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส สาขาวิชาช่างเชื่อมและโลหะแผ่น เมื่อปี พ.ศ. 2524
- งานที่ทำตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

ภายหลังสำเร็จระดับ ปวช. ไปทำงานเป็นช่างเชื่อมอยู่ประเทศมาเลเซีย เป็นเวลา 1 ปี แล้วกลับมาทำสวนยางส่วนตัว ที่ภูมิลำเนาเดิมคือ อำเภอเวียง จังหวัดนราธิวาส โดยมาช่วยบิดามารดาขยายพื้นที่เพาะปลูกยางพาราเพิ่มขึ้น ทำให้ระยะเวลา 1 ปีได้พื้นที่การปลูกยางพาราเพิ่มเป็น 150 ไร่ ช่วงระยะเวลาที่ต้นยางพารากำลังเติบโตนั้นจำต้องใช้เวลานานพอสมควร จึงไปสมัครงานเป็นช่างเชื่อมร้านตัดเหล็กประตูหน้าต่าง ในตัวเมืองจังหวัดนราธิวาส ในขณะที่เป็นคนงานอยู่ที่ร้านนั้น ได้พยายามศึกษาวิธีการรับงานจากลูกค้า การสั่งซื้อวัสดุต่าง ๆ จากร้านค้า เช่น เหล็กเส้น แก๊ส ลวดเชื่อมและสิ่งของอื่น ๆ บางครั้งเจ้าของร้านก็ให้ช่วยรับงานและรับสั่งของแทน เนื่องจากกรณีศึกษาเป็นผู้ที่จบสาขาวิชาช่างเชื่อมโดยตรง ทำงานได้ 2 ปี เจ้าของร้านก็ได้ย้ายไปเปิดกิจการจังหวัดอื่น ซึ่งเป็นภูมิลำเนาเดิมของภรรยา ซึ่งในขณะนั้นงานในจังหวัดนราธิวาสเริ่มมากขึ้น เนื่องจากมีการพัฒนาที่ดิน มีการก่อสร้างบ้านจัดสรรขยายเพิ่มมากขึ้น และเจ้าของร้านเดิมได้บอกขายกิจการเดิมให้ จึงเป็นโอกาสที่จะมีกิจการเป็นของตนเอง จึงไปขอเงินจากบิดา-มารดามาซื้อกิจการ รวมทั้งขอกู้ยืมจากญาติพี่น้องเพิ่มเติม จึงเพียงพอในการจัดซื้อกิจการร้านเดิมทั้งหมด

ในช่วงเริ่มแรกมีปัญหาในด้านการรับงานเนื่องจากระบบเพื่อนฝูงเข้ามาเกี่ยวข้อง เพราะว่าการณีศึกษาเป็นคนท้องถิ่นมาก่อน ถึงแม้ว่าจะเคยศึกษากับเจ้าของร้านเดิมมาก่อน จึงเปลี่ยนวิธีการรับงานใหม่โดยใช้ให้ลูกน้องซึ่งมีอยู่ 3 คน ซึ่งเคยอยู่ด้วยกันมาตั้งแต่เจ้าของร้านเดิมเลือกคนที่ถนัดและชำนาญเป็นคนรับงานแทน สามารถรับงานได้ในราคาท้องตลาดและขยายงานเพิ่มขึ้นจากหลักตัดเป็นประตูเลื่อน ประตูรั้ว และปัจจุบันรับจัดทำโครงหลังคาทั่ว ๆ ไป ไม่ว่าจะเป็นบ้านหรือโรงงานทำให้กิจการมั่นคงมากขึ้นจากรายได้เฉลี่ย 30,000 บาทต่อเดือน เป็น 50,000 บาทต่อเดือน ถึง 100,000 บาทต่อเดือนหรือมากกว่าต่อเดือน

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่เกื้อหนุนผู้สำเร็จการศึกษา ระดับ ปวช. เข้าสู่ การประกอบอาชีพอิสระ

ปัจจัยตามกรอบแนวคิด

การเข้าสู่อาชีพหลังจบการศึกษาระดับ ปวช. ของผู้ที่เป็นกรณีศึกษานั้น จากการศึกษาพอจะสรุปเหตุผลการเข้าสู่การประกอบอาชีพอิสระของนายสุริธรรม น้อยสุข เกิดจากปัจจัยหลายอย่าง เช่น ความพร้อมในด้านทุน ในด้านประสบการณ์ เห็นคุณค่าของผู้เป็น นายจ้างและการรู้จักกับบุคคลหลายวงการ และความต้องการมีปัจจัย 4 ของการครองชีพอัน ได้แก่ อาหาร , เครื่องนุ่งห่ม , ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค ซึ่งเป็นที่ต้องการของทุก ๆ คน สำหรับปัจจัยตามกรอบแนวคิดนั้น นายสุริธรรม น้อยสุขให้ความเห็นดังนี้

1. ปัจจัยด้านชุมชน

ชุมชน หมายถึง ลูกค้ารายใหญ่ ถ้าชุมชนเล็กทำให้รับงานน้อยดังนั้น ชุมชนจึงเป็นปัจจัยของงาน ชุมชนสร้างงาน เราเป็นผู้บริการ ยิ่งจำนวนคนขยายตัวมากขึ้น งานก็เพิ่มขึ้นด้วย งานเพิ่มหมายถึงรายได้ก็เพิ่มขึ้นด้วย ดังนั้นการจะทำการค้าขายอะไร เราต้องศึกษาการขยายตัวของชุมชนในอนาคตว่ามีอะไรที่จะทำให้ชุมชนขยายตัว สำหรับจังหวัด นราธิวาสหลังจาก ขบวนการก่อการร้ายของขบวนการต่าง ๆ เริ่มสงบลง ทำให้ชุมชนเริ่มสนใจที่ อยู่อาศัยมากขึ้น ดังนั้นอาชีพที่ทำอยู่จึงน่าจะดำเนินการได้และดำเนินมาจนถึงปัจจุบัน

2. ปัจจัยด้านครอบครัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ในการดำเนินการด้านธุรกิจหรือการลงทุนนั้น ปัจจัยที่สำคัญก็คือการ ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ ลงทุนต้องอาศัยมีทุนเดิมอยู่บ้าง นายสุริธรรม น้อยสุข กรณีศึกษาก็เช่นเดียวกัน เมื่อเจ้าของร้านเดิมขายกิจการให้ ก็มีครอบครัวรองรับในเรื่องเงินทุนซึ่งอาชีพในการทำสวนยางถือว่ามีราย

ได้ดีพอสมควร จึงสามารถนำเงินจากบิดา-มารดา มาลงทุนก่อน และจะต้องได้รับการเห็นชอบจากครอบครัวด้วย ทั้งนี้กรณีศึกษาเองก็มีประสบการณ์โดยเป็นลูกจ้างของเจ้าของร้านเดิมมานานจนสามารถมั่นใจว่าจะดำเนินกิจการเองได้ กรณีศึกษายอมรับว่า ครอบครัวเป็นปัจจัยที่สำคัญและต้องยินยอมด้วย

3. ปัจจัยด้านสถานศึกษา

นายสุริธรรม น้อยสุข กรณีศึกษาหลังจากสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ จากวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา ก็ได้ประกอบอาชีพจากที่ได้เรียนมาโดยการไปทำงานในประเทศมาเลเซีย กรณีศึกษามีความคิดว่า เป็นลูกจ้างนี้ลำบาก ทำได้ระยะเวลาหนึ่งก็กลับมาทำสวนยางพารา ช่วยบิดา-มารดา ในระหว่างนั้นได้เข้าปรึกษาหารือกับครู-อาจารย์ผู้สอนอยู่เสมอๆ ในการประกอบอาชีพจนกระทั่งมีโอกาสจึงเข้าดำเนินการต่อจากเจ้าของร้านเดิมต่อทันที กรณีศึกษายอมรับว่าสถานศึกษาเป็นที่ปรึกษาได้ดีมาก และชุมชนยอมรับสถาบันนี้ จึงศรัทธาในฝีมือสามารถดำเนินการมาได้จนถึงปัจจุบัน

4. ปัจจัยด้านส่วนตัว

นายสุริธรรม น้อยสุข กรณีศึกษาได้ความเห็นว่าเป็นปัจจัยด้านส่วนตัวนั้นมีผลอย่างมากในการดำเนินการธุรกิจ ต้องเป็นคนที่มีเหตุมีผล มีมนุษยสัมพันธ์ดี มีความสามารถและเชื่อมั่นในตนเอง ต้องเป็นคนที่วิธีการแก้ปัญหาได้ดีด้วย คือจะต้องเอาใจทั้งลูกค้าและปกครองลูกน้องที่ต้องทำงานให้เราอย่างดีและมีคุณภาพ

5. ปัจจัยเสริมด้านอื่น ๆ

กรณีศึกษากล่าวถึงปัจจัยเสริมที่สำคัญที่สุดคือ ความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการทำงาน การศึกษางานล่วงหน้า การตัดสินใจและรู้จักการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี โดยคำนึงถึงงานในอนาคตและมีสำคัญที่สุดคือ ต้องรู้ขนาดของการสร้างงานในชุมชน จึงจะได้ชื่อว่ารบชนะศึกก่อนออกศึกแล้วนายสุริธรรม น้อยสุข กรณีศึกษากล่าว

6. ปัจจัยด้านทัศนคติต่ออาชีพ

จากผลการสอบถาม กรณีศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่ออาชีพที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน พบว่ากรณีศึกษามีทัศนคติต่ออาชีพในปัจจุบันว่า เป็นอาชีพที่ทำงานไปด้วย ศึกษางานไปด้วย เพราะเป็นงานที่ไม่มีรูปแบบในบทเรียนมาก่อน ต้องตามใจลูกค้า ถ้าผลงานออกไม่ดี ถูกใจลูกค้า รายได้ก็ดีด้วย อาชีพที่ทำอยู่ในปัจจุบันตรงกับสาขาวิชาที่เรียนมา ไม่ว่าจะใครใจทำทั้งคืน อีกทั้งห้ามไปใช้อุปกรณ์ และต้องคำนึงถึงเจ้าของเอกสารทุกอันมีใครนำไปใช้ และสามารถสร้างรายได้ให้กับตนเองได้สูงและงานไม่มีหมด เพราะงานไหนวันนั้นวันนั้นจะมีมากขึ้น ในด้านที่อยู่อาศัยและสิ่งต่าง ๆ แทนไม้มากขึ้น สามารถประกอบอาชีพนี้ไปอีกนาน

ผลจากการสังเกตของผู้วิจัย

ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของกรณีศึกษาในด้านต่าง ๆ ซึ่งมีส่วนทำให้กรณีศึกษาเกิดความมั่นใจในการตัดสินใจประกอบอาชีพอิสระดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม

นายสุริธรรม น้อยสุข กรณีศึกษา เป็นบุคคลที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี ต่อลูกค้า และคนทั่วไปโดยเฉพาะที่ตนเองเป็นคนท้องถิ่นและรู้จักอยู่ร่วมกับสังคม เป็นคนที่มีความซื่อสัตย์สุจริตกับลูกค้า ทำธุรกิจไม่ผิดกฎหมาย และไม่ขัดต่อส่วนรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นคนที่ไม่เสียผลประโยชน์อยู่เสมอ ๆ เมื่อมีโอกาส

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่สนับสนุนผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. ประกอบอาชีพอิสระให้ประสบความสำเร็จ

ปัจจัยตามกรอบแนวความคิด

การประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพอิสระนั้น ย่อมเกิดจากปัจจัยหลาย ๆ ด้านด้วยกันซึ่งสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ไปสู่ความสำเร็จได้ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์นายสุริธรรม น้อยสุข กรณีศึกษาตามกรอบแนวความคิดตามปัจจัยต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยด้านคุณสมบัติส่วนตัว

นายสุริธรรม น้อยสุข กรณีศึกษา มีคุณสมบัติส่วนตัว ที่ทำให้ประกอบอาชีพอิสระประสบความสำเร็จดังนี้ เป็นคนขยันอดทน สู้งาน เป็นกันเองกับลูกน้อง และลูกค้าทั่วไป นำความรู้ที่ได้เรียนมาใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพ เป็นคนรู้จักใช้จ่าย เป็นคนประหยัด

2. ปัจจัยด้านสังคม

กรณีศึกษาได้กล่าวถึงผลที่ได้จากการสนับสนุนด้านสังคม ซึ่งได้แก่

2.1 บิดา-มารดา

บิดา-มารดาของกรณีศึกษา ให้คำปรึกษาหารือ ให้การ

สนับสนุนในเรื่องเงินทุน ช่วยเหลือเมื่อยามทุกข์ยาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

2.2 ครอบครัว

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ ให้คำปรึกษาเมื่อมีปัญหา ให้ความคิดเห็น และความเห็นอก

เห็นใจดูแลเอาใจใส่เมื่อมีปัญหาและอุปสรรค

2.3 ทำเลที่ตั้งของกิจการ

การคมนาคมสะดวก,สถานที่กว้างขวางลูกค้าสามารถพบเห็น
สถานประกอบการได้ง่าย

3. ปัจจัยเสริมด้านอื่น ๆ

3.1 การบริการ

มีการบริการที่ดี สามารถทำงานที่ลูกค้าต้องการได้,สินค้าที่
ทำต้องมีคุณภาพ,พูดจาสุภาพอ่อนหวาน เอาใจลูกค้า

3.2 การบริหารงาน

รู้จักการวางแผนล่วงหน้า,รู้ถึงผลกระทบที่ได้รับ,ปรึกษากับผู้
ร่วมงาน

3.3 การใช้เทคนิควิธีการกำหนดราคา

รู้จักชนิดของสินค้า,รู้ถึงต้นทุนและการเอากำไร,รู้จักวิธีจูงใจ
ลูกค้า

3.4 รายได้

กรณีศึกษาพูดถึงรายได้ ของอาชีพที่ทำอยู่ในปัจจุบันว่า เป็น
อาชีพที่สร้างความสำเร็จให้กับตนเองมากที่สุดและยังสามารถดำเนินกิจการไปได้อีกนาน

4. ปัจจัยเสริม

กรณีศึกษาได้กล่าวเสริมถึง ปัจจัยอื่น ๆ ที่มีส่วนทำให้การประกอบอาชีพอิสระ
เพิ่มเติมว่าในการทำงานทุกครั้งจะต้องนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาเล่าเรียนมาใช้ประโยชน์ใน
การลงทุน รู้จักการวางแผน รู้จักการให้ความรู้แก่ลูกน้อง ใฝ่ใจซึ่งกันและกันและจะต้องมี
ความขยันอดทน เพื่อเอาชนะสิ่งนั้นได้ ความสำเร็จก็จะตามมาเอง

ผลจากการสังเกตของผู้วิจัย

1. ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ

จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า บุคลิกภาพของกรณีศึกษา เป็นผู้ที่แต่งกาย
เอกสารนี้เรียบร้อยเหมาะสมทุกโอกาส ภริยาทำทางเรียบร้อย เป็นที่ชื่นชอบของผู้ที่ได้ใกล้ชิด รู้จักอ่อนน้อมการค้า
ไม่ว่ากรณีนั้นมตมตกับลูกค้าและรู้จักเอาใจลูกค้าและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การสร้างแรงจูงใจแก่ลูกค้า

กรณีศึกษา มีความซื่อสัตย์ต่อลูกค้า ทำสินค้าที่มีคุณภาพให้แก่ลูกค้า ตรงต่อเวลาเสมอ อำนวยความสะดวกและบริการลูกค้าที่มาติดต่อเป็นอย่างดี

3. ปัจจัยอื่น ๆ ที่ประสบความสำเร็จ

- สภาพสถานประกอบการมีการต่อเติมและขยายกิจการออกมาเรื่อย ๆ แสดงว่ากิจการเจริญตามไปด้วย

- จำนวนผู้มาใช้บริการ ส่วนใหญ่จะเป็นลูกค้าประจำที่ให้ความไว้วางใจและลูกค้าใหม่ที่ลูกค้าประจำแนะนำมา งานใหม่ที่มีสร้างรายได้ให้กับกรณีศึกษาก็คือ การรับเหมาในการทำโครงหลังคาโรงงาน , ทำประตู , เหล็กตัดบ้านจัดสรร ซึ่งกรณีศึกษาคิดว่าประสบผลสำเร็จ อย่างมากในการประกอบอาชีพอิสระของช่างโลหะตามที่ได้ศึกษามา และได้ยึดถือเป็นอาชีพหลักจนถึงปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการศึกษา รายที่ 2

ส่วนที่ 1 ประวัติส่วนตัวและการประกอบอาชีพในอดีตและปัจจุบัน

1. ประวัติชีวิต	นายสัจจะ แสงสุวรรณ อายุ 27 ปี
อาชีพ	ช่างทำท่อไอเสียรถยนต์
ภูมิลำเนาเดิม	78 หมู่ที่ 5 ตำบลเจ๊ะเห อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส
ปัจจุบัน	“ร้านสัจจะท่อไอเสีย 11/7 ซอยสุขเกษม ถนนตรีรัตน์ ตำบลบางนาค อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส
ประวัติการศึกษา	สำเร็จชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านตาบา อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนตากใบ อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส และสำเร็จวิชาชีพ ระดับ ปวช. สาขาช่างเชื่อมและโลหะแผ่น เมื่อปี พ.ศ. 2532 จากวิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส

2. งานที่ทำตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

เมื่อสำเร็จการศึกษาก็ทำงานรับจ้างเป็นพนักงานบัญชีด้านท่อไอเสียประมาณ 3 เดือน ก็เปลี่ยนงานเป็นช่างท่อไอเสียอยู่ 3 ปี ก็เปิดกิจการเป็นของตนเอง บิดา-มารดาเป็นผู้ช่วยเหลือในด้านการเงินในระยะแรก ด้วยใจรักในด้านนี้ ตรงกับความรู้ที่ได้เรียนมาและอีกส่วนหนึ่งเป็นความฝันของตนเอง ว่าจะต้องมีกิจการเป็นของตนเองและเป็นงานที่ตลาดต้องการมากจึงทำให้กิจการเจริญขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้มีรายได้เฉลี่ย 30,000 - 40,000 บาท ต่อเดือน

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่เกื้อหนุนการเข้าสู่อาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช.

ปัจจัยตามกรอบแนวความคิด

1. ปัจจัยด้านชุมชน

กรณีศึกษาให้ความเห็นกรณีปัจจัยด้านชุมชนมีส่วนช่วยหนุนให้เข้าสู่อาชีพอิสระว่า เป็นปัจจัยหนึ่งในการประกอบอาชีพช่างท่อไอเสีย เพราะหากเป็นชุมชนใหญ่ มีคนไม่ว่ากรณี ได้ทั้งสิน อีกทั้งยังมีให้คิดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้อาศัยอยู่มากเศรษฐกิจดี การใช้จ่ายยานพาหนะ ไม่ว่าจะป็นรถยนต์ จักรยานยนต์ ก็จะทำให้กิจการเจริญรุ่งเรือง เพราะมีคนมาใช้บริการมาก

2. ปัจจัยด้านครอบครัว

นายสัจจะ แสงสุวรรณ กรณีศึกษา ได้กล่าวถึงปัจจัยด้านครอบครัวเหมือนกรณีศึกษารายอื่น ๆ คือมีส่วนช่วยอย่างมากในการตัดสินใจ ในด้านการเงิน เพราะช่วยลงทุนในระยะเริ่มแรกและคอยให้กำลังใจในการทำงาน

3. ปัจจัยด้านสถานศึกษา

สถานศึกษาที่กรณีศึกษาได้ศึกษาวิชาชีพด้านนี้มา ย่อมเป็นปัจจัยแรกที่ปลูกฝังในการประกอบอาชีพโดยเฉพาะอย่างยิ่งสาขาช่างเชื่อมและโลหะแผ่น ในการลงทุนทำกิจการไม่สูงข้อสำคัญอยู่ที่ฝีมือมากกว่า กรณีศึกษายังมีความเห็นว่า สถานศึกษาช่วยให้ความรู้ด้านที่ประกอบกิจการอยู่ในขณะนี้ แต่ในขณะที่ศึกษาอยู่ได้แต่ความรู้ แต่ขาดประสบการณ์ ในการฝึกหัดให้นักศึกษาประกอบอาชีพ เพราะไม่สามารถให้นักศึกษาได้ปฏิบัติเหมือนทำงานจริง ๆ

4. ปัจจัยด้านส่วนตัว

นายสัจจะ แสงสุวรรณ กรณีศึกษาได้พูดถึงคุณสมบัติส่วนตัวที่นำเข้าสู่อาชีพ อธิصرةว่า ตนเองมีใจรักในด้านนี้ เป็นคนที่ชอบต่อสู้ อดทน และต้องการมีกิจการเป็นของตนเอง ข้อสำคัญก็คือ เป็นคนมัธยัสถ์ รู้จักใช้จ่าย เพราะอาชีพงานบริการนั้น ผู้ใช้ต้องการใช้ของถูก เพราะเปลี่ยนอยู่เสมอ ๆ รายได้ต่อวันจึงน้อย แต่อาศัยจำหน่ายจำนวนมากฉะนั้นการเป็นคนมัธยัสถ์จึงช่วยได้มาก

5. ปัจจัยอื่น ๆ

5.1 ด้านทัศนคติต่ออาชีพ

5.1.1 ความสนใจต่อการประกอบอาชีพ กรณีศึกษากล่าวว่า มีความสนใจและต้องการที่จะพัฒนาการประกอบการในอาชีพที่ทำอยู่ให้มีความเจริญก้าวหน้า และต้องการเงินทุนในการพัฒนากิจการให้สูงขึ้น เช่น ต้องการเปิดเป็นกิจการแบบครบวงจร ผลิตเอง ขายเองและบริการเอง

5.1.2 ความสมหวังในการประกอบอาชีพ ความคาดหวังที่กรณีศึกษาหวังไว้ก็คือ การทำงาน เพราะใจรักและต้องการให้งานมีคุณภาพ และตนเองก็สมหวังเพราะสามารถมีทั้งงานและชื่อเสียง ให้กับตัวเองคือได้รับรางวัลนักรุกกิจดีเด่น ประจำปี 2536

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ **ผลจากการสังเกตของผู้วิจัย** การศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม

1.1 สภาพแวดล้อมทั่วไปทางสังคม

นายสัจจะ แสงสุวรรณ กรณีศึกษาในสังกัดของผู้วิจัย สภาพแวดล้อมทั่วไปทราบว่า ร้านที่เปิดกิจการอยู่ในตัวเมือง ชุมชนจึงหนาแน่น มีลูกค้ามาติดต่อตลอดเวลาเนื่องจากร้านอยู่ติดกับถนนใหญ่ มองเห็นได้ง่าย และคมนาคมสะดวก การประกอบกิจการ ครอบครัวยุติภาติพี่น้องให้การสนับสนุนช่วยเหลือ ตลอดจนเพื่อนฝูง นักเรียนร่วมรุ่น ให้คำปรึกษาหารือในเวลาที่ปัญหาจึงนับว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมสังคมมีส่วนชักชวนให้กรณีศึกษาเข้าสู่การประกอบอาชีพอิสระอยู่มาก

1.2 การประกอบอาชีพ ของคนในชุมชน

ชุมชนที่ประกอบอาชีพนี้ ส่วนมากจะมีปะปนกันไป ทั้งมีร้านเป็นของตนเองและรับจ้างหรืออาชีพอื่นๆ ส่วนใหญ่เห็นว่าอาชีพช่างท่อไอเสียที่กรณีศึกษาประกอบอาชีพอยู่เป็นอาชีพที่มีรายได้ดี เนื่องจากตลาดรถขยายเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ และเป็นงานที่ทำหาย และกรณีศึกษาได้ศึกษาด้านนี้มาโดยเฉพาะ จึงได้นำความรู้ทางด้านเทคนิคเข้าช่วย จึงทำได้ดีเป็นสาเหตุหนึ่งที่กรณีศึกษาตั้งใจประกอบอาชีพอิสระ

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่สนับสนุนผู้สำเร็จการศึกษา ระดับ ปวช. ประกอบอาชีพอิสระประสบผลสำเร็จ

ปัจจัยตามกรอบแนวความคิด

1. ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนตัว

1.1 ความขยัน อดทน

จากงานอาชีพที่ทำมาในอดีต จนถึงปัจจุบันจะเห็นได้ว่า นายสัจจะ แสงสุวรรณ กรณีศึกษา เคยผ่านงานการทำบัญชีและรับจ้างเป็นช่างทำท่อไอเสียอยู่มาหลายเดือน ด้วยความเป็นคนขยัน อดทน และได้ศึกษาวิธีการทำกิจการด้านนี้มา ตลอดจนกระทั่งออกมาทำกิจการเป็นของตนเอง กรณีศึกษา ให้เหตุผลว่า ต้องมีความขยันและอดทน ก็เนื่องจากมีความรักงานในด้านนี้มาก และสามารถยึดเป็นอาชีพได้

1.2 ความรู้และทักษะ

สำหรับนายสัจจะ แสงสุวรรณ กรณีศึกษาแล้วมีความจำเป็นมากในการประกอบอาชีพ เนื่องจากกรณีศึกษา ได้ศึกษาวิชาชีพนี้มาจากสถานศึกษา วิชาชีพการศึกษา ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุผลเบื้องเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติย่อมจำกัด พอเป็นพื้นฐานจากพื้นฐานที่มีอยู่ที่หาประสบการณ์เองจาก

สถานประกอบการที่เข้าไปทำงาน จึงสามารถออกมาทำธุรกิจด้วยตนเองได้ ทำให้คนทั่ว ๆ ไป เชื่อมมั่นในฝีมือและคุณภาพของงาน จึงทำกิจการรุ่งเรืองมาจนถึงปัจจุบัน

1.3 ความมีมนุษยสัมพันธ์

นายสังจะ แสงสุวรรณ กรณีศึกษา นอกจากเป็นช่างท่อไอเสียที่ชำนาญแล้ว ยังมีความสามารถหลายอย่าง เช่น ชอบเล่นกีฬา พุดแก่ง จึงมีเพื่อนฝูงมากมาย มีบุคลิกการเป็นผู้นำ ชอบช่วยเหลือผู้อื่น รวมไปถึงการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน ในด้านลูกค้า ก็มีน้ำใจและเป็นกันเองกับลูกค้า ให้ความจริงใจในการบริการแก่ลูกค้า ให้คำแนะนำที่ถูกต้องแก่ลูกค้า ลูกค้าจึงเกิดความเชื่อถือและไว้วางใจในผลงาน

1.4 ทักษะติดต่อวิชาชีพ

เนื่องจาก กรณีศึกษาได้ศึกษาวิชาชีพมา โดยเฉพาะดั่งนั้น ย่อมมีทัศนคติต่ออาชีพที่ประกอบอยู่ ซึ่งกรณีศึกษาถือว่า เป็นอาชีพที่ต้องการของตลาดแรงงาน และต้องให้ความสำคัญต่อวิชาชีพว่า ต้องสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ ซึ่งได้มีแนวความคิดนี้มาตลอดตั้งแต่สมัยเป็นนักเรียนแล้ว จึงทำให้เกิดความมั่นใจในการประกอบอาชีพและก็ประสบผลสำเร็จจนถึงปัจจุบัน

2. ปัจจัยด้านสังคม

2.1 บิดา-มารดา

นายสังจะ แสงสุวรรณ กรณีศึกษา ได้รับการช่วยเหลือเงินทุนจากบิดา-มารดา มาตั้งแต่ต้นนั้น บิดา-มารดา ต้องมีความเห็นชอบด้วยมาตลอด และกรณีศึกษายังให้ความเห็นว่า บิดา-มารดา ของกรณีศึกษาเอง ต้องการให้ลูก ๆ ทุกคนเลือกทางเดินของชีวิตและให้การสนับสนุนทุก ๆ คน บิดา-มารดาจึงมีส่วนช่วยในด้านต่าง ๆ สถานประกอบการอาชีพที่ตนเองชอบและเจริญรุ่งเรืองมาจนถึงปัจจุบัน

2.2 ครอบครัว

ครอบครัวของกรณีศึกษา ญาติพี่น้อง มีส่วนช่วยให้การสนับสนุนและให้กำลังใจตลอดจนให้คำปรึกษาหารือในการดำเนินงาน เพราะครอบครัวเห็นว่า การประกอบอาชีพอิสระฝึกฝนให้คนทำงาน ไม่อยู่เนิ่งอีกทั้งเป็นอาชีพที่สุจริต จึงได้ให้การสนับสนุนมาก

2.3 ทำเลที่ตั้งสถานประกอบการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ร้านของนายสังจะ แสงสุวรรณ กรณีศึกษา ถือได้ว่าทำเลดี ที่อยู่ตั้งอยู่ในตัวเมือง ติดถนนใหญ่ มองเห็นได้ง่าย และสะดวกต่อการใช้บริการแก่ลูกค้าและชุมชน รู้จักดีเป็นเส้นทางไปสู่ชุมชนหลายชุมชน เช่น อำเภอตากใบ อำเภอสุโขทัย เป็นต้น

3. ปัจจัยเสริมอื่น ๆ

3.1 การบริการ

นายสัจจะ แสงสุวรรณ กรณีศึกษา ได้กล่าวถึงปัจจัยเสริมอื่น ๆ คือ เอาใจใส่แก่ลูกค้าและถือคติว่า การบริการเป็นที่พอใจของลูกค้า เพราะถ้าหากลูกค้าไม่พอใจ ก็คงจะไม่มาใช้บริการอีก ทำให้กิจการดำเนินการต่อไปไม่ได้อย่างแน่นอน

3.2 การบริหารงาน

กรณีศึกษา ได้ยึดถือ บริหารงานตามความถนัดของตนเอง ให้ความสำคัญเป็นกันเองกับลูกค้าที่มาใช้บริการเท่าเทียมกัน และให้ความสำคัญกับลูกค้าทุก ๆ คน ในด้านการจัดการได้วางระบบการผลิตไว้ว่า วัสดุชิ้นหนึ่งพยายามผลิตงานให้ได้มากที่สุด จะเป็น การลดต้นทุนการผลิตและให้ความรู้เกี่ยวกับการบริการแก่ลูกน้อง และมีความไว้วางใจซึ่งกัน และกัน

3.3 การใช้เทคนิควิธีกำหนดราคา

นายสัจจะ แสงสุวรรณ กรณีศึกษา ให้ความเห็นว่า เทคนิคการ กำหนดราคามีผลทำให้ร้านอยู่ได้ หรืออยู่ไม่ได้ และได้อาศัยวิธีการกำหนดราคาจากที่ได้ศึกษา จากสถานศึกษา โดยคิดค่าแรงเป็นเปอร์เซ็นต์ ตามสัดส่วนของวัสดุ ซึ่งคิดว่า เป็นการคิดค่าแรงที่ ถูกวิธี ส่วนใหญ่ก็ได้ค่าแรงมาก ตามตัวแปร ทำให้ดำเนินการมาได้จนถึงปัจจุบัน

ผลจากการสังเกตของผู้วิจัย

1. ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ

นายสัจจะ แสงสุวรรณ กรณีศึกษา เป็นคนที่มีบุคลิกภาพเป็นผู้นำ เป็นคน ใจกว้างเอาการ เล่นเป็นเล่น พุดจาจะฉานชัดเจน แต่อ่อนน้อม เป็นกันเองกับคนทั่วไป มักยึด ถือวาจาเป็นตัวกำหนดงาน เป็นคนตรงต่อเวลา และยึดถือคุณภาพของงาน กรณีศึกษาถือคติ ว่า ซื่อกินไม่หมด คดกินไม่นาน ซึ่งเป็นคำสอนทั่ว ๆ ไปมายึดถือในการทำงาน

2. ปัจจัยเครื่องวัดความสำเร็จ

สภาพของสถานประกอบการเป็นอาคารถาวร แข็งแรง มั่นคง เป็นอาคารที่ นิยมสร้างกันทั่ว ๆ ไป ลักษณะอาคารเป็นอาคาร 2 ชั้น แสดงถึงความมั่นคงในอาชีพ ในด้าน จำนวนของลูกค้าที่มาใช้บริการมีจำนวนมาก จะเห็นได้จากลูกค้าที่มาติดต่อธุรกิจตลอดเวลา ไม่ว่าจะกรณีใด ๆ ทั้งสิ้น ลูกค้าที่มาใช้บริการมีให้คิดแบบลงมือทำ และต้องอยู่จริงถึงใจเองเออใจเร่ทุกครั้งที่มีกรีนไปเซ บางครั้งที่มาเป็นกลุ่ม ๆ รถหลาย ๆ คัน แสดงถึงความเชื่อถือของเจ้าของกิจการ ทำกิจการ

เจริญรุ่งเรืองซึ่งกรณีศึกษา ที่เป็นเจ้าของกิจการย่อมมีความมั่นใจ ในด้านรายได้จากการ ประกอบอาชีพอิสระอาชีพช่างและบริการและจัดทำท่อไอเสียรถยนต์และจักรยานยนต์มาจนถึง ทุกวันนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการศึกษา รายที่ 3

ส่วนที่ 1 ประวัติส่วนตัวและการประกอบอาชีพในอดีตและปัจจุบัน

1. ประวัติชีวิต	นายนิมิตร แซ่ตั้ง อายุ 31 ปี
อาชีพ	ช่างพันมอเตอร์และซ่อมอุปกรณ์ไฟฟ้า
ภูมิลำเนาเดิม	ถนนภูผาก๊กดี ตำบลบางนาค อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส
ปัจจุบัน	ร้านนิมิตรมอเตอร์ 348 ถนนพิชิตบำรุง อำเภอเมือง
จังหวัดนราธิวาส
ประวัติการศึกษา	สำเร็จระดับประถมศึกษา โรงเรียนเมืองนราธิวาส
อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียน
นราธิวาส อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส วิชาสี่พระดับ ปวช.
วิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส
เมื่อปี พ.ศ. 2528 ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสุโขทัย-
ธรรมาธิราช สาขาวิทยาการจัดการ
2. งานที่ทำแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน	

เนื่องจากเป็นคนรักงานช่างมาตั้งแต่เด็ก ๆ ซึ่งชอบรื้ออุปกรณ์ไฟฟ้าต่าง ๆ ออกมาดูและพิจารณาเสมอ ๆ จนกระทั่งศึกษาในชั้นมัธยมศึกษา มีความรู้บ้างและสอบถามจากครูอาจารย์ที่สอนและร้านที่อยู่ใกล้บ้านเคยไปช่วยงานรื้อประกอบชิ้นส่วนอุปกรณ์ไฟฟ้าต่าง ๆ บ้าง เมื่อเข้าศึกษาวิชาช่างไฟฟ้าในระดับ ปวช. ที่วิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส ก็รับงานซ่อมจากคนที่รู้จักกันเช่น เพื่อน ๆ หรือญาติพี่น้องบ้าง แล้วนำมาซ่อมที่บ้าน พอปิดภาคเรียนก็ไปเป็นลูกน้องร้านซ่อม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในอาชีพ พอสำเร็จระดับ ปวช. จากวิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส ก็ออกมาเปิดร้านเองที่อยู่ในปัจจุบัน ซึ่งรับพันมอเตอร์และซ่อมอุปกรณ์ไฟฟ้าทั่ว ๆ ไป ในปัจจุบัน อุปกรณ์ไฟฟ้ามีมากมายหลายชนิด ร้านซ่อมในจังหวัดนราธิวาสมีไม่มากนัก ทำให้งานมาก พอมีรายได้เฉลี่ย 12,000 บาทต่อเดือน

เอกสารนี้ **ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่เกื้อหนุนผู้จบการศึกษาระดับ ปวช. เข้าสู่อาชีพอิสระ** ไขชนด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัจจัยตามกรอบแนวความคิด

1. ปัจจัยด้านชุมชน

นายนิมิตร แซ่ตั้ง กรณีศึกษา ได้กล่าวถึงชุมชนมีส่วนที่นำเข้าสู่การประกอบอาชีพอิสระช่วงไฟฟ้าว่า ชุมชนมีส่วนทำให้มีส่วนช่วยในการกระตุ้นในการประกอบอาชีพอิสระเนื่องจากตนเองเคยเป็นคนงานของร้านบริการซ่อมและติดตั้งอุปกรณ์ไฟฟ้ามาก่อน ย่อมรู้ความต้องการของผู้ใช้ไฟฟ้าดี อีกประการหนึ่งชุมชนกำลังตื่นตัวและขยายตัวในด้านการลงทุนประเภทต่าง ๆ เป็นต้นว่า บ้านจัดสรร อาคารพาณิชย์ และโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งในขณะนั้นอาชีพที่ตนเองทำอยู่ไม่มีคนทำมากนัก ทำให้การแข่งขันมีไม่มาก

2. ปัจจัยด้านครอบครัว

กรณีศึกษาให้ความเห็นว่า ด้านครอบครัวนั้นดูเหมือนเป็นปัจจัยหลักก่อนจะประกอบอาชีพ เช่น ด้านการเงิน ค่าแนะนำและกำลังใจกับสิ่งอื่น ๆ ที่ตามมามากมาย ทางด้านครอบครัวไม่เห็นด้วย ย่อมไม่ได้รับการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ อีกประการหนึ่งครอบครัวคงเห็นว่าตนเองมีความรู้และมีความชำนาญในด้านช่างไฟฟ้ามีประสบการณ์ทั้งด้านการศึกษาและการทำงาน ขณะที่ศึกษาอยู่ในระดับ ปวช. ที่วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา ดังนั้น ปัจจัยหลักในการประกอบอาชีพอิสระน่าจะเป็นปัจจัยทางด้านครอบครัว

3. ปัจจัยด้านสถานศึกษา

กรณีศึกษาให้ความเห็นว่าสถานศึกษาเป็นพื้นฐานในการให้ตนเองเลือกประกอบอาชีพ ซึ่งตนเองก็มีใจรักในด้านช่างไฟฟ้ามาก่อน ตั้งแต่สมัยที่เรียนอยู่ในโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษาและอาจารย์ที่สอนวิชาชีวะมักจะพูดถึงรายได้ในการประกอบอาชีพส่วนตัว ซึ่งแนวโน้มจะมีงานเกิดขึ้นมากขึ้นในอนาคต การลงทุนค่อนข้างต่ำ ซึ่งปัจจัยด้านสถานศึกษาให้ความรู้ในด้านวิชาชีพแล้วยังสร้างกระแสให้เข้าสู่การประกอบอาชีพอิสระอีกด้วย

4. ปัจจัยด้านส่วนตัว

ส่วนตัวของกรณีศึกษา เป็นคนชอบงานด้านช่างไฟฟ้ามาตั้งแต่เด็ก ๆ และไม่ชอบเป็นผู้ใต้บังคับบัญชา ไม่ชอบฟังคำสั่งของใคร เพราะได้เรียนรู้ในอาชีพลูกจ้างตอนปิดเทอมขณะเรียน ซึ่งลำบากมาก และตนเองเป็นคนที่อดทน ขยัน และเป็นคนที่เชื่อมั่นในตนเองว่าสามารถทำได้แน่ จึงทำกิจการส่วนตัว ซึ่งก็ประสบผลสำเร็จ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ปัจจัยเสริมด้านอื่น ๆ

ได้รับคำสปรมาทในความสามารถจากเพื่อนฝูงว่า ไม่รอดแน่ ถ้าเปิดร้านเอง และชอบคำว่าเจ้าแก๊ ซึ่งเป็นเจ้าของร้านและมีฐานะดี ได้รับการเคารพนับถือจากลูกค้า จึงทำให้มีความอดทน ขยัน เพื่อจะหนีคำสปรมาทของเพื่อนและอยากเป็นเจ้าแก๊

ผลจากการสังเกตของผู้วิจัย

จากการสัมภาษณ์ของผู้วิจัยพบว่า นายนิมิตร แซ่ตั้ง เป็นบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง และจิตใจแน่วแน่ถ้าจะทำอะไรแล้ว คิดว่าต้องทำให้สำเร็จถึงจะใช้เวลานานก็ตาม เมื่อทำสำเร็จแล้วหมายถึงว่าเขาเป็นผู้ชนะทั้งปวง สิ่งนี้เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เข้าสู่อาชีพอิสระ เมื่อเพื่อนสปรมาท

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่สนับสนุนผู้สำเร็จการศึกษา ระดับ ปวช. ประกอบอาชีพอิสระให้ประสบผลสำเร็จ

ปัจจัยตามกรอบแนวความคิด

1. ปัจจัยคุณสมบัติด้านส่วนตัว

นายนิมิตร แซ่ตั้ง กรณีศึกษาให้ความเห็นตามกรอบแนวความคิดที่ให้ประเด็นไว้ดังนี้

1.1 ความขยันและอดทน มีความจำเป็นอย่างมาก ถ้าไม่มีงานต้องรีบออกไปหาลูกค้า ถ้ามีงานอยู่ต้องทำให้เสร็จทันเวลา เพื่อพบว่งานที่ส่งให้ลูกค้าแล้วนั้นแต่กลับใช้ไม่ได้ ทำให้ลูกค้าไม่พอใจส่งกลับมาให้ทางร้านแก๊ไซ่ ต้องรีบแก๊ไซ่ทันที พยายามปรับปรุงให้ดีขึ้นและทำให้ลูกค้าใหม่ทันที ไม่ย่อท้อและหาวิธีทำให้ดีกว่าเดิม ซึ่งต้องไม่ทอดยหรือบ่ายเบียง ต้องรับผิดชอบถึงแม้ว่าจะเสียเวลาอีกเท่าตัวก็ต้องทำ ต้องอดทนและขยัน

1.2 ความรู้ทักษะ ทักษะหรือความชำนาญมีส่วนทำให้ประสบผลสำเร็จ เนื่องจากงานที่ทำเป็นงานที่ตนเองเคยศึกษาจากสถานศึกษาและเคยทำงานเป็นคนงานในร้านซ่อมอุปกรณ์ไฟฟ้ามาก่อนและงานที่ทำก็เป็นงานต่อเนื่อง เช่น พันมอเตอร์ มอเตอร์ต้องใช้งานเป็นเวลานาน ๆ ต้องฝึกทักษะในการทำงานให้งานที่ทำออกมาดีใช้งานได้ทนทาน ลูกค้ายอมรับซึ่งต้องใช้ความรู้และความชำนาญเป็นอย่างสูงในการออกแบบและการคำนวณ ความมี

มนุษย์สัมพันธ์ มีความจำเป็นอย่างสูงในงานต่าง ๆ ที่ชุมชนจัดกิจกรรม เราก็ต้องเข้าไปมีส่วนร่วมให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ ด้านลูกค้าที่มาติดต่อหรือเวลาออกไปหาลูกค้าต้องเอาใจใส่ต่อลูกค้า ไม่อวดดี วางฟอร์ม ไม่อวดตัวเป็นผู้พิเศษ พุดจากับลูกค้า ต้องมีธรรมาศัยดี และติดตามผลงานกับลูกค้าที่นางานไปใช้งานแล้วผลเป็นประการใดบ้าง ให้คำแนะนำแก่ลูกค้าอย่างสม่ำเสมอ เป็นการสร้างความคุ้นเคยและเอาใจใส่ทำให้ลูกค้ามาติดต่อเสมอ ๆ

1.3 ทศนคติต่อวิชาชีพ กรณีศึกษาได้ให้ความเห็นว่า อาชีพช่างซ่อมเป็นอาชีพที่สังคมยังไม่ค่อยไว้วางใจและบางคนยังเรียกอาชีพนี้ว่า เป็นอาชีพรับจ้าง เป็นกรรมกรไม่มีศักดิ์ศรี ซึ่งยังเป็นความเชื่อถือเช่นนี้อยู่ และบางคนที่จบด้านช่างซ่อมก็ดูถูกอาชีพตัวเองไม่ยอมยี่ดอาชีพด้านนี้ ทั้ง ๆ ที่ตัวเองมีความชอบและรักในวิชาชีพด้านนี้ แต่ด้วยสภาพทางสังคมจึงกลัวถูกกล่าวหาว่าตนเองไม่มีศักดิ์ศรี ถ้าพิจารณาให้ดี อาชีพนี้ทำรายได้มีศักดิ์ศรีดีกว่าอาชีพอื่น ๆ อีกหลายอาชีพ เพราะเป็นการสร้างงาน และช่วยเหลือลูกค้าให้ได้ใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่มีอายุการทำงานออกไปอีก

2. ปัจจัยทางด้านสังคม

2.1 บิดา-มารดา กรณีศึกษามีความเชื่อว่า คำพังเพยสมัยก่อนที่ว่า “สิบพ่อค้าไม่เท่าหนึ่งพระยาเลี้ยง บิดา-มารดา จึงอยากให้ตนเองรับราชการ แต่เห็นว่าตนเองนั้นไม่ยอมรับราชการแน่นอนแล้วก็สนับสนุนให้ทำการเปิดร้านซ่อม จากการที่บิดา-มารดาของกรณีศึกษาเป็นคนท้องถิ่นมีชุมชนรู้จักมากและมีการแนะนำกันต่อ ๆ กันไป ก็ทำให้คิดว่า บิดา-มารดามีส่วนทำให้การประกอบอาชีพนี้ประสบผลสำเร็จ

2.2 ครอบครัว ภรรยาญาติพี่น้อง ก็เคยรังเกียจที่จะประกอบอาชีพนี้ แต่มาเห็นตนเองประกอบอาชีพนี้แล้วมีรายได้ดีขึ้น ก็ให้การสนับสนุนในด้านเงินทุนเพื่อขยายกิจการให้คำแนะนำต่าง ๆ ซึ่งก็เป็นผลดีต่อการขยายกิจการต่อไป

2.3 ทำเลที่ตั้ง มีส่วนช่วยมาก แต่ทำเลดี ค่าเช่าก็แพง ทำให้หลาย ๆ คนย่อห้อย เมื่อมาเปรียบเทียบแล้วก็คิดว่า เช่าที่ถูกอยู่ในซอยเดือนละ 2,000 บาท/เดือน กับทำเลอยู่ติดถนนใหญ่ค่าเช่าเดือนละ 4,000 บาท/เดือน จะทำให้มีงานเข้ามามากกว่า ซึ่งก็คิดว่าทำเลที่ตั้งก็มีส่วนช่วยให้ประสบผลสำเร็จเช่นเดียวกัน

3. ปัจจัยอื่น ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

3.1 การบริการ การบริการนั้น กรณีศึกษายอมรับว่ามีส่วนช่วยได้มากที่สุด ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้คิดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ ถ้าการบริการบางครั้งถูกใจลูกค้า ลูกค้าก็ต้องบอกกล่าวกันต่อ ๆ ไป ทำให้ลูกค้ามีมากขึ้น ถ้าบริการไม่ดีก็มีผลทำให้ลูกค้าลดน้อยลง แต่การบริการบางครั้งจะทำให้ถูกใจทุก ๆ คนนั้นย่อม

เป็นไปได้ แต่ก็ต้องพยายามทำให้ลูกค้าถูกใจมากที่สุด เพราะอาชีพช่างบริการนี้ งานจะมากหรือไม่มากก็ขึ้นอยู่กับบริการ ความสามารถของตนเองเป็นเครื่องวัด จะประกอบอาชีพด้านนี้ประสบผลสำเร็จหรือไม่จึงนับว่า การบริการมีส่วนช่วยมากเพราะตนเองก็เคยเป็นคนงานในร้านซ่อมมาก่อน เช่นกันจึงเข้าใจได้ดี

3.2 การบริหารงาน ด้านการบริหารงาน ถ้าใครได้ศึกษามาก่อนย่อมได้เปรียบในสถานศึกษาระดับ ปวช. ไม่มีการสอนได้อาศัยสังเกตวิธีการทำงานของนายจ้างสมัยเมื่อเป็นคนงานในร้านซ่อม เมื่อมาเปิดกิจการของตนเองก็นำวิธีการต่าง ๆ มาใช้ บางอย่างก็ศึกษาด้วยตัวเองเพิ่มเติม การเข้าใจหลักการบริหารทำได้ยากมาก เพราะมีหลาย ๆ เรื่องมาเกี่ยวข้อง ถ้าบริหารดีมีส่วนช่วยลดต้นทุนการผลิต เป็นผลผลิตและมีกำไร การบริหารจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การประกอบอาชีพอิสระประสบผลสำเร็จ

3.3 เทคนิคการกำหนดราคา การกำหนดราคาเป็นเครื่องชี้ว่ากิจการของเราจะโปรดหรือไม่รอด กำหนดราคาสูงไปลูกค้าก็หนีหมด กำหนดราคาถูกไปเราก็ขาดทุน ทำอย่างไรกิจการของเราจึงจะอยู่รอด มีรายได้ ใช้จ่ายและเก็บเป็นเงินทุน จึงคิดว่าการกำหนดราคาเป็นส่วนเสริมที่สำคัญอีกเช่นกันเพื่อที่จะทำให้กิจการประสบผลสำเร็จต่อไป

3.4 รายได้ รายได้จัดว่าเป็นปัจจัยแรกที่ทำให้มีการคาดคะเนว่า กิจการนี้จะอยู่รอดหรือไม่รอด สำหรับงานบริการซ่อมอุปกรณ์ไฟฟ้านี้ มีรายได้ดีงานเพิ่มมากขึ้นจากผลการประกาศนโยบายการส่งเสริมการลงทุนของรัฐบาล ทำให้การประกอบอาชีพนี้เกิดผลสำเร็จ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการนักศึกษา รายที่ 4

ส่วนที่ 1 ประวัติส่วนตัวและการประกอบอาชีพในอดีตและปัจจุบัน

1. ประวัติชีวิต นายกมล พงษ์สุวรรณ อายุ 34 ปี
 อาชีพ ช่างซ่อมอุปกรณ์ไฟฟ้าและเดินสายไฟ
 ภูมิลำเนา ตำบลบางนาค อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส
 ปัจจุบัน ร้าน ก.การไฟฟ้า เลขที่ 71/9 ถนนระแงะมรรคา ตำบลบางนาค
 อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส เมื่อปี พ.ศ. 2527

ประวัติการศึกษา สำเร็จระดับชั้นประถมศึกษาจากโรงเรียนราษฎรวิทยา อำเภอเมือง
 จังหวัดนราธิวาส ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนนราธิวาส
 ตำบลโคกเคียน อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส ระดับมัธยมศึกษา
 ตอนปลาย จากโรงเรียนนราธิวาส สาขาวิทยาศาสตร์ จบสาขา
 วิชาชีพ ระดับ ปวช. จากวิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส

2. งานที่ทำตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

เมื่อสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนนราธิวาส ได้เข้า
 ทำงานเป็นลูกจ้างการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในแผนกพนักงานเดินสายไฟ จังหวัดนราธิวาส เป็น
 เวลา 2 ปี ไม่ได้รับการบรรจุ จึงศึกษาต่อระดับ ปวช. ที่วิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส ซึ่งยังทำงาน
 เป็นลูกจ้างของการไฟฟ้าอยู่ เมื่อสำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. แล้วทำงานที่การไฟฟ้าต่ออีก 2 ปี
 จึงสอบเข้าบรรจุเป็นพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค แต่ปรากฏว่าสอบไม่ได้ เนื่องจากมีสาเหตุ
 หลายประการจึงลาออก และเปิดรับงานติดตั้งไฟฟ้าภายในอาคาร 1 ปี แล้วจึงเปิดร้านขาย
 อุปกรณ์ไฟฟ้า พร้อมกับรับงานติดตั้งไฟฟ้าไปด้วย ในปัจจุบันกิจการบ้านจัดสรรเกิดขึ้นมาก
 มากและอาศัยที่เคยทำงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดนราธิวาสมาก่อนจึงเป็นที่ไว้วางใจของเจ้า
 ของกิจการและรับติดตั้งการตรวจสอบการติดตั้งระบบไฟฟ้าในบ้านจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคซึ่ง
 เคยทำงานและคุ้นเคยทำให้การประมาณงานสะดวกและรวดเร็ว ทำให้รับงานเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ
 จนถึงปัจจุบันประกอบกับขายอุปกรณ์การไฟฟ้าด้วย ทำให้เกิดการรองรับกันทำกิจการร้าน
 ขยายเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ สามารถทำรายได้ประมาณ 30,000 บาท/เดือน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับกรณีที่มีการศึกษาต่อกับหน่วยงานใดให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่เกื้อหนุนการเข้าสู่อาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษา ระดับ ปวช.

ปัจจัยตามกรอบแนวความคิด

1. ปัจจัยด้านชุมชน

นายกมล พงษ์สุวรรณ กรณีศึกษาให้ความเห็นว่าชุมชนน่าจะเป็นตัวชี้นำมากกว่าว่าจะประกอบอิสระ อะไรที่ประสบผลสำเร็จ ถ้าชุมชนหนาแน่นก็คิดว่าทำอะไรก็น่าจะสำเร็จ แต่ถ้าชุมชนน้อยแนวโน้มของการทำธุรกิจคิดว่าจะก้ำก้ำน้ำจืด จังหวัดนราธิวาสเป็นชุมชนขนาดกลาง กำลังจะกลายเป็นชุมชนขนาดใหญ่เนื่องจากการขยายตัวด้านการลงทุน กิจกรรมของตนเองซึ่งเป็นงานบริการด้านอุปกรณ์ไฟฟ้าและจัดจำหน่ายตลอดจนการรับงานเดินสายไฟทั่วไปจนถึงรับซ่อมเครื่องปรับอากาศ และรับผิดชอบกำลังขยายกิจการบ้านจัดสรร มีโครงการมากมายก็ทำให้งานมีมากขึ้นไปด้วย ชุมชนมีบทบาทที่ทำให้เข้าสู่การประกอบอาชีพอิสระมาก

2. ปัจจัยด้านครอบครัว

ในทางส่วนตัวของ กรณีศึกษาแล้ว ปัจจัยด้านครอบครัว ไม่มีผลมากนัก สิ่งที่ผลักดันก็คือ การเป็นคนงานของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคแล้วไม่ได้บรรจุ ทำงานลำบากมากจึงคิดมาทำงานส่วนตัวเป็นเจ้าของ ดำเนินการเอง โดยกู้เงินคนอื่นมาลงทุน

3. ปัจจัยด้านสถานศึกษา

กรณีศึกษาให้ความเห็นว่าสถานศึกษาให้ความรู้ความสามารถด้านวิชาชีพ ตลอดจนเสนอแนะต่าง ๆ ในการประกอบอาชีพซึ่งมีทางเลือกหลาย ๆ ทางด้วยกัน ในระยะเริ่มแรกสถานศึกษานั้นจะเป็นผู้ปลูกฝังให้ โดยเฉพาะความชำนาญด้านต่าง ๆ เพื่อใช้ในการประกอบอาชีพ ดังนั้น สถานศึกษาจึงเป็นแห่งแรกที่ให้แนวความคิดนี้

4. ปัจจัยด้านส่วนตัว

ด้านส่วนตัวแล้วมีผลกระทบจากการทำงานเป็นคนงานที่เคยกล่าวมาแล้ว ไม่ได้ได้รับการบรรจุ จึงมีความมานะพยายาม ที่จะประกอบอาชีพของตนเอง อาศัยที่เคยทำงานการไฟฟ้าฯ ทำให้มีประสบการณ์ในการซื้อการรับงานมาด้วย ทำให้คิดว่า ถ้าประกอบอาชีพนี้พอจะไปได้จึงตัดสินใจประกอบอาชีพนี้ เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ปัจจัยเสริมด้านอื่น ๆ

กรณีศึกษากล่าวว่า ตนเองเคยทำงานในวงการติดตั้งไฟฟ้ามาก่อน มีคนรู้จักมาก ถ้าดำเนินกิจการด้านนี้ ก็คงจะสำเร็จและเคยรู้จักร้านขายอุปกรณ์ไฟฟ้ามาก่อน ก็ทำให้เกิดความมั่นใจมากขึ้น

ผลจากการสังเกตของผู้วิจัย

1. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม

1.1 สภาพแวดล้อมทั่วไปทางสังคม

นายกมล พงษ์สุวรรณ กรณีศึกษาเป็นคนที่มีความสามารถในการทำงานและเคยเป็นพนักงานของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัดนครราชสีมา และไม่ได้รับการบรรจุ จึงคิดว่าการออกมากำหนดกิจการเป็นของตนเองเป็นสิ่งที่แน่นอนกว่า เพราะมีประสบการณ์ในด้านนี้มากพอสมควรและสภาพทางสังคมในปัจจุบันก็เอื้ออำนวยเพราะจังหวัดนครราชสีมา กำลังขยายตัวมีบ้านจัดสรรหลายโครงการ และกรณีศึกษาก็คือเป็นคนในพื้นที่ อีกทั้งมีมนุษย์สัมพันธ์ดี มีเพื่อนฝูงมากมายทำให้ดำเนินกิจการไปได้ดี

1.2 การประกอบอาชีพของคนในชุมชน ร้านส่วนใหญ่จะเป็นร้านขายอุปกรณ์ แต่ร้านการบริการซ่อมอุปกรณ์ไฟฟ้าขนาดใหญ่ยังไม่มีการดำเนินการมากนัก แม้แต่การติดตั้ง ทำให้มีคู่แข่งค่อนข้างน้อยและโดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีศึกษาเคยเป็นลูกจ้างของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค มาก่อนย่อมได้เปรียบผู้ประกอบการรายอื่นๆ ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่กรณีศึกษาเข้าสู่การประกอบอาชีพอิสระด้านบริการซ่อมและจำหน่ายอุปกรณ์ไฟฟ้า

1.3 อื่น ๆ ของกรณีศึกษา ไม่ค่อยจะชัดเจนนัก ด้านครอบครัวก็สนับสนุนน้อยเท่าที่สังเกตแล้วเป็นความตั้งใจของกรณีศึกษาที่จะประกอบอาชีพอิสระเพื่อจะเปลี่ยนสถานะจากคนงานเป็นเจ้าของกิจการมากกว่า

2. ปัจจัยด้านทัศนคติต่ออาชีพ

2.1 ความสนใจในการประกอบอาชีพ จากการที่สังเกตของกรณีศึกษา ผู้วิจัยพบว่า กรณีศึกษาได้ศึกษาวิชาชีพนี้จากสถาบันการศึกษา มุ่งที่จะทำงานในองค์การของรัฐวิสาหกิจ เพราะมีรายได้ดี แต่ไม่ได้รับการบรรจุ จึงคิดจะเปลี่ยนจากการเป็นลูกจ้างมาเป็นนายจ้าง ก็เป็นแนวความคิดดี กรณีศึกษาก็มีความชำนาญทางด้านช่างไฟฟ้าอยู่แล้ว เป็นเหตุผลที่จะประกอบอาชีพอิสระได้

2.2 ความสมหวังในอาชีพ ก็นับว่ากรณีศึกษามีความสมหวังในอาชีพ ถือว่าประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพอิสระตามแนวความคิดเดิมที่จะเปลี่ยนจากสภาพคนเป็นลูกจ้างมาเป็นนายจ้าง และกิจการยังสามารถดำเนินการอยู่ได้

3. ความคาดหวังในการประกอบอาชีพ ซึ่งคาดหวังจากคนงานมาเป็นนายจ้าง และจากคนงานเป็นเจ้าของกิจการ สังคมยอมรับก็เป็นผลที่คิดว่าจะได้รับจากการตัดสินใจเข้าสู่การประกอบอาชีพอิสระ ซึ่งกรณีศึกษาได้คาดหวังไว้

4. ค่านิยมในการประกอบอาชีพ ในสังคมนักธุรกิจ ดำเนินอยู่ในขณะนั้นเป็นตัวอย่างที่ดีที่มีผลทำให้การตัดสินใจค่อนข้างชัดเจนว่าการประกอบอาชีพอิสระเป็นการสร้างฐานของตนเองได้ดีมีความเป็นอยู่ที่สะดวก สบายขึ้น มีสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งเป็นปัจจัยที่ทุก ๆ คนต้องการมีพร้อม เช่น รถยนต์ การที่ได้อบรมงานกับสังคมทุกระดับชั้น ย่อมเป็นสิ่งที่ดีกระตุ้นให้ประกอบอาชีพอิสระ

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่สนับสนุนผู้สำเร็จการศึกษา ระดับ ปวช. ประกอบอาชีพอิสระให้ประสบความสำเร็จ

ปัจจัยตามกรอบแนวความคิด

1. ปัจจัยคุณลักษณะส่วนตัว

1.1 ความขยันอดทน กรณีศึกษาได้กล่าวว่า ความขยันอดทน เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำกิจการอะไรก็ได้ ไม่ว่าจะเป็ลูกจ้างหรือนายจ้าง ย่อมอาศัยปัจจัยนี้เป็นพื้นฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประกอบอาชีพอิสระที่เป็นของตนเอง ทำงานมากก็ย่อมมีรายได้มาก ตนเองต้องเป็นนายของตนเอง ถ้าไม่ขยันก็มีรายได้น้อย ส่วนความอดทนต้องมีความอดทนต่อลูกค้า และจากคู่แข่งของผู้ประกอบอาชีพเดียวกัน ปัจจัยเหล่านี้คิดว่าจะอยู่ในตัวของผู้ประกอบอาชีพทุกคน

1.2 ความรู้ด้านทักษะ ความรู้ความสามารถ และความชำนาญ ย่อมเป็นปัจจัยหลักของผู้ประกอบอาชีพอิสระที่จะกำหนดให้ตนเองว่าเราจะประกอบอาชีพอะไร เช่น จะทำงานรับจ้างติดตั้งไฟฟ้าภายในอาคาร ต้องมีความรู้เรื่องของวงจรไฟฟ้าและต้องศึกษาเพิ่มเติมในการติดตั้งอุปกรณ์ไฟฟ้า แต่ละชนิดด้วย เพราะแต่ละอย่างแต่ละชนิดจะติดตั้งไม่เหมือนกัน จึงต้องอาศัยความชำนาญซึ่งได้มาจากการศึกษาในสถานศึกษา และประสบการณ์จากการ

ทำงานเป็นลูกจ้างของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัดนราธิวาส จึงทำให้ดำเนินกิจการเป็นผลสำเร็จ

1.3 ความมีมนุษยสัมพันธ์

นายกมล พงษ์สุวรรณ กรณีศึกษาได้กล่าวว่าตนเองมีประสบการณ์มากเป็นผู้ที่มีความชำนาญในด้านการติดตั้งอุปกรณ์ไฟฟ้า ได้ให้ความช่วยเหลือเพื่อนบ้านอยู่เสมอ ๆ มีผลต่อการดำเนินกิจการของตนเอง เพื่อนบ้านได้กลายมาเป็นลูกค้าและยังช่วยในการบอกกล่าวคนต่อ ๆ ไปด้วย ซึ่งการมีมนุษยสัมพันธ์นี้ส่งผลให้การดำเนินกิจการได้ดำเนินต่อไปจนถึงปัจจุบัน

1.4 ทักษะคิดต่อวิชาชีพ กรณีศึกษาได้กล่าวถึงกิจการของตนเองว่า ถึงแม้ว่าในขั้นต้นงานจะมีน้อย แต่ด้วยความเชื่อมั่นของตนเองในอาชีพนี้ ที่มีความชำนาญอยู่แล้วได้สร้างความศรัทธาให้แก่ลูกค้า และพยายามปรับปรุงงานบริการบางส่วนให้ดีขึ้นกว่าเดิม และคิดว่าการยึดการประกอบอาชีพงานช่างบริการอุปกรณ์ไฟฟ้า จะสร้างฐานะตนเองให้ดีขึ้นได้

2. ปัจจัยด้านสังคม

2.1 บิดา-มารดา นายกมล พงษ์สุวรรณ ได้กล่าวตั้งแต่ตอนต้นแล้วว่าครอบครัวของตนเองไม่ได้ให้ความสนับสนุนในเรื่องทุนแต่อย่างใด แต่ก็ให้คำแนะนำและกำลังใจอยู่เสมอ ๆ

2.2 ครอบครัว นายกมล พงษ์สุวรรณ กรณีศึกษาให้ความเห็นว่า ถ้าครอบครัวหมายถึงภรรยาและญาติพี่น้องแล้ว ย่อมเป็นปัจจัยที่อยู่ใกล้ชิด คอยให้กำลังใจและที่ปรึกษาตลอดจนคอยดูแลกิจการยามที่ต้องออกไปติดตั้งอุปกรณ์ภายนอก และครอบครัวจะต้องแสดงออกให้ลูกค้าได้เห็นถึงความจริงใจและให้ความเป็นธรรมแทนตนเองด้วย จึงจะมีผลต่อการประกอบอาชีพนี้ในทางที่ดีขึ้นย่อมแสดงว่า ครอบครัวก็มีส่วนทำให้ประกอบอาชีพประสบผลสำเร็จได้

2.3 ทำเลที่ตั้ง กรณีศึกษาได้กล่าวทำเลที่ตั้งของกิจการว่า จังหวัดนราธิวาสยังเป็นเมืองท่องเที่ยว และที่อยู่อาศัย กิจการด้านอุตสาหกรรมยังไม่เกิดขึ้นชัดเจน แต่ร้านของกรณีศึกษาอยู่ติดถนนใหญ่ มีโครงการบ้านจัดสรรเกิดขึ้นในบริเวณข้างเคียงมาก จึงมีงานมาก และร้านก็สามารถมองเห็นได้ง่าย จึงจัดว่าอยู่ในทำเลที่ดี

3. ปัจจัยเสริมอื่น ๆ

3.1 การบริการมีความจำเป็นและสำคัญ การบริการดีลูกค้าก็ย่อมมีมากขึ้น กิจการก็มีความก้าวหน้าและรายได้ก็สูงขึ้นด้วย

3.2 การบริหารงาน ไม่ค่อยมีความรู้แต่ถือคติว่า ทำงานให้เร็วและถูกต้องสวยงาม ลูกค้าถูกใจ ลูกน้องร่วมใจกันทำงาน

3.3 เทคนิคการกำหนดราคา เป็นรายได้ของร้าน อย่าคิดราคาสูงจนลูกค้าเห็นว่าเอาเปรียบ

3.4 รายได้ เป็นปัจจัยที่ทำให้การประกอบการประสบผลสำเร็จในหน้าที่การงานมาก รายได้มาก ทำให้ประสบผลสำเร็จ

ผลจากการสังเกตของผู้วิจัย

1. ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ

นายกมล พงษ์สุวรรณ เป็นบุคคลที่มีลักษณะการทำงานจริงจัง มีความจริงใจต่อลูกค้า ลักษณะเด่นเป็นคนอ่อนน้อม มีน้ำใจต่อลูกค้าในด้านการต้อนรับ จะเป็นกันเองและเป็นคนตรงต่อเวลาเป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับจากลูกค้า

2. ปัจจัยเครื่องวัดแห่งความสำเร็จ

จากการสังเกตของผู้วิจัยลักษณะของร้านค้าเป็นอาคารถาวรจัดร้านออกเป็น ส่วน ๆ ส่วนซ่อมอุปกรณ์และส่วนที่นำอุปกรณ์มาจำหน่าย จัดแยกกันมีบริเวณที่จัดไว้ต้อนรับสำหรับลูกค้า ถ้าถือว่าเป็นเครื่องวัดแห่งความสำเร็จจะได้ 3 กรณีคือ

2.1 ลักษณะอาคารเป็นอาคารถาวรที่มั่นคง มีทั้งหมด 2 คูหา 2 ชั้น

2.2 สินค้าเป็นอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้ามีเต็มร้านที่จัดไว้แสดงถึงความมั่นคงของกิจการ

2.3 ลูกค้าที่มาใช้บริการมีจำนวนพอสมควร ไม่มากจนเกินไปและไม่น้อยจนเกินไป ย่อมแสดงถึงการยอมรับของลูกค้าเป็นอย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการนักศึกษา รายที่ 5

ส่วนที่ 1 ประวัติส่วนตัวและการประกอบอาชีพในอดีตและปัจจุบัน

- ประวัติชีวิต นางสาวอิฐนิ เจริญ อายุ 26 ปี
อาชีพ ร้านจัดดอกไม้ในงานทั่ว ๆ ไป
ภูมิลำเนาเดิม 61 ถนนโคกเคียน อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส
ที่อยู่ปัจจุบัน 59 ถนนโคกเคียน อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส
ประวัติการศึกษา สำเร็จระดับประถมศึกษาจากโรงเรียนราษฎรวิทยา อำเภอเมือง
จังหวัดนราธิวาส สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียน
นราสิกขาลัย อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส และสำเร็จวิชาชีพ
ระดับ ปวช. จากวิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส เมื่อปี พ.ศ. 2529 สาขา
คหกรรมทั่วไป และระดับ ปวส. จากสถาบันราชมงคลวิทยาเขตพระ-
นครใต้ กรุงเทพมหานคร และศึกษาจนสำเร็จปริญญาตรี จาก
วิทยาลัยครูยะลา

2. งานที่ทำตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

หลังจากสำเร็จการศึกษาในระดับปวช. ไปทำงานเป็นพนักงานจัดดอกไม้ในสีลม-วิลเลจ ร้านแกรนฟลาวเวอร์เอกซเพรส ในขณะนั้นได้ศึกษาต่อที่ สถาบันราชมงคลวิทยาเขตพระนครใต้ ภาคค่ำไปด้วย ทำอยู่ 2 ปี จึงออกมาเปิดร้านของตนเองที่ จังหวัดนราธิวาส ซึ่งในตอนแรกเปิดที่บ้านเดิม ซึ่งอยู่ในซอยลึกไม่สะดวกแก่ลูกค้า จึงออกมาเปิดร้านใหม่ที่ถนนโคกเคียน ซึ่งเดิมนั้นบิดา-มารดา ได้มีอาชีพขายของมาก่อน เมื่อมาเปิดร้านที่แห่งใหม่ก็รับงานจัดดอกไม้ในงานต่าง ๆ ซึ่งในขณะนั้นยังไม่มีมากนัก แต่งานน้อยมากซึ่งต้องอาศัยขายดอกไม้ที่ร้านไปด้วย เพื่อช่วยหารายได้ เมื่อเปิดร้านมาได้ 2 ปีกว่า งานก็มีมากขึ้น เทศกาลงานของดีเมืองนรา เป็นระยะที่งานมากและล้นมือ จึงขยายออกมาเปิดอีกหนึ่งร้าน ในตลาดสดเทศบาลเมืองนราธิวาส ชื่อร้าน “บ้านดอกไม้” ขายดอกไม้และจัดดอกไม้ทุกชนิด ซึ่งร้านเดิมที่ตั้งอยู่ถนนโคกเคียน ให้มารดาเป็นผู้ดูแลโดยรับงานจัดดอกไม้ ร้อยพวงมาลัยและขายดอกไม้ไปด้วย ทั้งสองร้านได้ทำรายได้เข้าร้านประมาณ 10,000 - 15,000 บาท/เดือน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานานาชาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่เกื้อหนุน ผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช.เข้าสู่การประกอบอาชีพอิสระ

ปัจจัยตามกรอบแนวความคิด

1. ปัจจัยด้านชุมชน

นางสาวอิฐนิ เจริญ กรณีศึกษา ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องชุมชนที่มีส่วนกระตุ้นให้ประกอบอาชีพอิสระ เนื่องจากบิดา-มารดา ได้ทำกิจการนี้มาก่อน โดยเริ่มจากที่บ้าน แล้วขยายขยายสู่ชุมชน ซึ่งในปัจจุบันร้านที่ดำเนินกิจการอยู่ในตลาดที่เป็นแหล่งชุมชนและหาได้ง่าย จึงเป็นจุดที่นำลงทุน จึงได้ปรึกษาหารือกับครอบครัว ซึ่งตนเองได้จบการศึกษามาใหม่ ๆ และเคยผ่านงานด้านการจัดดอกไม้มาบ้างแล้ว ซึ่งก็เป็นไปตามที่คาดหมาย งานเข้ามามาก และก็คิดว่า ชุมชนน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่เข้าสู่อาชีพอิสระตั้งแต่ต้น

2. ปัจจัยด้านครอบครัว

ครอบครัวของนางสาวอิฐนิ เจริญ กรณีศึกษา ได้ดำเนินกิจการเกี่ยวกับการขายและบริการการจัดดอกไม้มาก่อนแล้ว จึงเป็นการเกื้อหนุนให้ตนเองดำเนินกิจการต่อและได้ศึกษาเรื่องการจัดดอกไม้มาแล้ว โดยเฉพาะตั้งแต่ในระดับ ปวช. และระดับ ปวส. และอาศัยทางครอบครัวแนะนำบ้าง ช่วยงานบ้างก็เป็นปัจจัยที่ดึงดูดเข้าสู่การประกอบอาชีพอิสระ

3. ปัจจัยด้านสถานศึกษา

กรณีศึกษา ให้ความคิดเห็นว่า สถานศึกษามีส่วนสำคัญมากในการแนะนำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจารย์ที่สอนในสถานศึกษา ได้รับงานมาให้ทำเสมอ ๆ ทำให้เห็นรายได้ที่ได้รับ ก็ได้ตั้งใจไว้ว่าจะทำงานด้านนี้ แต่สถานศึกษาน่าจะกำหนดเป็นรายวิชาเสริมทักษะที่เหมาะสมกับการประกอบอาชีพอิสระจะทำให้เกิดความชำนาญและรู้ทิศทางการทำงานมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับ ปวช. น่าจะสอนวิชาการจัดดอกไม้เข้าไปด้วยก็จะเป็นการดีมาก

4. ปัจจัยด้านส่วนตัว

กรณีศึกษาให้ความคิดเห็นว่า การจัดดอกไม้ เป็นงานที่อิสระและประกอบกับตนเองช่วยบิดา-มารดามาตั้งแต่เด็ก และได้รับการปลูกฝังเรื่องการทำมาหากินมาโดยตลอด พอมีโอกาสเข้าศึกษาต่อก็ได้เลือกสาขาคุณธรรมศาสตร์ทั่วไป เกี่ยวกับการจัดดอกไม้ ซึ่งตรงกับที่ตนเองชอบเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว จึงดำเนินกิจการในด้านนี้

เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ปัจจัยเสริมด้านอื่น ๆ

ที่บ้านของนางสาวอิฐนิ เจริญ กรณีศึกษา เดิมนี้เป็นร้านขายดอกไม้มาก่อนแล้ว จึงคิดที่จะขยายงานให้ใหญ่ขึ้น และเพิ่มการรับงาน เช่น การจัดแจกัน ช่อดอกไม้ในงานต่าง ๆ ตลอดทั้งร้อยพวงมาลัยและการจัดดอกไม้ในงานศพ , งานแต่งงาน ซึ่งเป็นงานที่ทำหาย จึงเข้ามาดำเนินการ

ผลจากการสังเกตของผู้วิจัย

1. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม

นางสาวอิฐนิ เจริญ เป็นสุภาพสตรีที่มีโอกาสได้ศึกษาในระดับสูงกว่า ปวช. ย่อมเป็นคนที่มีเพื่อนฝูงมาก ซึ่งกรณีศึกษาโดยปกติเป็นคนที่มีมนุษยสัมพันธ์ดีอยู่แล้ว จึงได้รับคำแนะนำและช่วยเหลือจากญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง กรณีศึกษาจึงตัดสินใจเข้าดำเนินกิจการ เพราะเห็นว่าสังคมให้การเกื้อกูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งญาติและเพื่อนฝูงที่ประกอบอาชีพหรือทำงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดดอกไม้ในงานเลี้ยงต่าง ๆ เช่น งานเลี้ยงตามโรงแรมต่าง ๆ เป็นต้น

2. ปัจจัยด้านทัศนคติต่ออาชีพ

กรณีศึกษา ได้กล่าวตั้งแต่ต้นแล้วว่า มีความตั้งใจสูงในการที่จะประกอบอาชีพอิสระและมีการยึดมั่นต่ออาชีพที่บิดา-มารดาดำเนินกิจการอยู่ จึงเข้าศึกษาในสาขาวิชาชีพที่ครอบครัวประกอบอาชีพอยู่แล้ว ซึ่งกรณีศึกษาได้พบเห็นตั้งแต่เด็กจึงเกิดความเชื่อมั่นว่าอาชีพที่บิดา-มารดาหรือครอบครัวประกอบอาชีพอยู่นี้เป็นอาชีพที่ดี สามารถสร้างความมั่นคงให้กับตนเองได้ จึงเข้าสู่การประกอบอาชีพอิสระดังกล่าว

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่สนับสนุนผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. ประกอบอาชีพอิสระให้ประสบผลสำเร็จ

ปัจจัยตามกรอบแนวความคิด

1. ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ซึ่งมีเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุผลขงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นางสาวอิฐนิ เจริญ กรณีศึกษาได้กล่าวถึงในเรื่องนี้ว่า ตนเองมีความตั้งใจทำงานด้านนี้มาก่อนแล้ว จึงมีความขยันและอดทนเป็นพิเศษ โดยเฉพาะในการ

ดำเนินการเรื่องดอกไม้ ซึ่งจัดส่งจากกรุงเทพฯ โดยทางรถไฟและรถยนต์บางวันไม่มีดอกไม้ก็ต้องรอ บางครั้งต้องจัดดอกไม้ให้ลูกค้า ถ้าไม่มีดอกไม้ก็ต้องรับหาดอกไม้ในจังหวัดใกล้เคียงเอง ดังนั้น ปัจจัยที่มีความสำคัญมาก คือความอดทนทำให้เราไม่เสียลูกค้าและทำให้งานของเราดียิ่งขึ้น

1.2 ความรู้ทางด้านทักษะ กรณีศึกษาได้ให้ความคิดเห็นว่า มีส่วนสำคัญมากในการเปิดร้านขายดอกไม้และการจัดดอกไม้ โดยเฉพาะตนเองได้ศึกษาและได้ทำงานด้านการจัดดอกไม้มาก่อนในโรงแรมใหญ่ ๆ ในกรุงเทพมหานคร ย่อมมีความชำนาญเป็นพิเศษ ทำให้ลูกค้ามาติดต่อมากขึ้น งานก็มีมาก เงินก็ดี มาจากความชำนาญของเรานั้นเอง

1.3 ความมีมนุษยสัมพันธ์ กรณีศึกษาเป็นผู้หญิงที่ค่อนข้างพูดจาอ่อนหวาน ย่อมเป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี ประทับใจแก่ลูกค้า ทำให้มีการบอกต่อ ๆ กันไปเป็นการเพิ่มลูกค้าให้กับร้านด้วย ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ตนเองประสบผลสำเร็จ

1.4 ทศนคติต่อวิชาชีพ กรณีศึกษากล่าวว่า วิชาชีพเกี่ยวกับการจัดดอกไม้ เป็นสิ่งที่ชอบมาก เพราะการอยู่กับดอกไม้สวย ๆ งาม ๆ ทำให้จิตใจสดชื่นแจ่มใส และได้เงินอีก ซึ่งอยู่ได้นาน ๆ และชอบวิชาชีพที่สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ด้วยความมั่นใจว่าจะประสบผลสำเร็จ

2. ปัจจัยด้านสังคม

2.1 บิดา-มารดา

นางสาวอิฐนิ เจริญ กล่าวว่าบิดา-มารดา เป็นคนท้องถิ่น รู้จักคนมากจึงทำให้กิจการของท่านประสบผลสำเร็จ เมื่อเข้ามาดำเนินกิจการเองก็มีบิดา-มารดา คอยดูแลลูกค้า ก็ให้การอุดหนุนอยู่และตนเองก็มีพรรคพวกเพื่อนฝูงมาก จึงทำให้การดำเนินกิจการดีขึ้นไปเรื่อย ๆ จนถึงปัจจุบัน

2.2 ครอบครัว

กรณีศึกษา ให้ความเห็นว่า ญาติพี่น้องซึ่งช่วยกันมาตั้งแต่ต้นแล้วเมื่อมีครอบครัวออกไปก็ยังให้การสนับสนุนอยู่ บางครั้งงานมากก็มาช่วยทำ ช่วยส่งของให้และบางครั้งก็หาดอกไม้ให้ ซึ่งก็มีผลให้การดำเนินกิจการเป็นไปด้วยความราบรื่นและประสบผลสำเร็จ

2.3 ทำเลที่ตั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
กรณีศึกษากล่าวว่า เป็นส่วนที่ช่วยได้มาก เนื่องจากร้านที่อยู่ใน
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ปัจจุบันตั้งอยู่ในตลาดสด ซึ่งมีผู้คนพลุกพล่าน จึงถือว่าเป็นทำเลที่ดีมากที่หนึ่ง คนส่วนใหญ่เมื่อ
มาตลาดสดมาซื้อกับข้าว หรือซื้อของต่าง ๆ ไปปรุงอาหารในแต่ละวัน ก็จะมองเห็นร้านขายดอก

ไม่ได้ง่าย และจัดหาซื้อได้สะดวก ทำให้ขายได้ดีมากในแต่ละวัน ดังนั้น ท่าเลที่ตั้งจึงนับได้ว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ประสบผลสำเร็จในด้านนี้

3. ปัจจัยเสริมด้านอื่น ๆ

3.1 การบริการ

นางสาวอิฐนิ เจริญ กรณีศึกษาได้พูดถึง การบริการนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ต้องตรงต่อเวลา งานที่ออกมาต้องเรียบร้อยสวยงาม ทำอย่างปราณีต เพื่อให้เกิดความพึงพอใจแก่ลูกค้า และบริการถึงที่ ลูกค้าก็จะพอใจในการบริการนั้น

3.2 การบริหารงาน

นางสาวอิฐนิ เจริญ กรณีศึกษาได้กล่าวถึง การบริหารงานว่า ถ้าสำเร็จในระดับ ปวช. จะไม่รู้เรื่องการบริหารงาน แต่ตนเองได้ศึกษาถึงขั้นปริญญาตรีและมีการเรียนการสอนในระดับนี้ จึงได้เข้าใจและนำมาใช้ แต่ส่วนใหญ่แล้วได้รับประสบการณ์จากการทำงานอยู่กับครอบครัวมาก่อน จะเน้นเรื่องการจัดการมากกว่า แต่ก็คิดว่าความรู้จักหลักการบริหารงาน เป็นปัจจัยที่สำคัญปัจจัยหนึ่งในการประกอบอาชีพอิสระแบบให้บริการแก่ลูกค้า

3.3 เทคนิคการกำหนดราคา

นางสาวอิฐนิ เจริญ กรณีศึกษาได้กล่าวถึง การเทคนิคการกำหนดราคาว่า ตนเองได้ดูจากราคาดอกไม้ เพราะดอกไม้ส่งมาจากกรุงเทพมหานคร หรือต่างจังหวัด จะราคาแพงมาก ถ้าขายดอกไม้ก็จะไม่แพงนัก แต่ถ้ารับงานจัดดอกไม้ก็จะให้ลูกค้าเลือกดอกไม้และแบบเอง คิดค่าดอกไม้ต่างหาก และคิดค่าแรงต่างหาก ทำให้มีรายได้ดีมากขึ้น

3.4 รายได้

นางสาวอิฐนิ เจริญ กรณีศึกษา ยอมรับว่า รายได้ดี สามารถทำให้ครอบครัวมีฐานะความเป็นอยู่ดีขึ้นในระดับหนึ่ง และเปิดร้านดอกไม้และจัดดอกไม้อยู่ได้อีกนาน

ผลจากการสังเกตของผู้วิจัย

1. ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ

นางสาวอิฐนิ เจริญ เป็นสุภาพสตรี หน้าตาดี มารยาทเรียบร้อย พูดจาไพเราะ แสดงออกต่อลูกค้าด้วยดีเสมอ ทำให้เกิดความประทับใจแก่ลูกค้า ดังนั้นจึงเกิดแรงดึงดูดใจลูกค้าให้เข้ามาใช้บริการมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ ใช้งานด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีข้อสงสัยหรือข้อผิดพลาด กรุณาแจ้งไปยังเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ปัจจัยเครื่องวัดความสำเร็จ

ร้านของนางสาวอิฐนิ เจริญ กรณีศึกษา เป็นร้านที่มั่นคงถาวร เป็นร้านที่ซื้อต่อจากคนอื่นและได้ปรับปรุงเพื่อให้เหมาะสมกับร้านขายดอกไม้ทำให้ลูกค้าที่มาซื้อดอกไม้สามารถเดินเลือกดอกไม้ได้สะดวกและทั่วถึง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีศึกษา มีความรู้จากการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงานย่อมเป็นสิ่งที่เรียกลูกค้าได้มาก อันแสดงถึงความสำเร็จในการประกอบอาชีพการขายและจัดดอกไม้อย่างแท้จริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการศึกษา รายที่ 6

ส่วนที่ 1 ประวัติส่วนตัวและการประกอบอาชีพในอดีตและปัจจุบัน

- ประวัติชีวิต นางสาวเสาวนิตย์ ณ สงขลา อายุ 30 ปี
อาชีพ ร้านขายดอกไม้และจัดดอกไม้ในงานต่าง ๆ
ภูมิลำเนาเดิมและปัจจุบัน ซอยธรรมจิวา ถนนประชาภิรมย์
อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส
ประวัติการศึกษา สำเร็จระดับประถมศึกษา จากโรงเรียนเทศบาล 5 อำเภอเมือง
จังหวัดนราธิวาส ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนนราสิกขาลัย
ลย์ และสำเร็จวิชาชีพระดับ ปวช. สาขาคนกรรมทั่วไป จากวิทยาลัย-
เทคนิคนราธิวาส อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส เมื่อปี พ.ศ. 2527
- งานที่ทำตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว สอบเข้าทำงานเป็นข้าราชการไม่ได้ ซึ่งในขณะนั้น บิดา-มารดา และครอบครัวได้ทำอาชีพขายและจัดดอกไม้มาก่อนแล้ว เมื่ออยู่ว่าง ๆ ก็ช่วยบิดา-มารดาทำงาน เมื่อทำไปก็สังเกตเห็นว่า มีรายได้ดีและตรงกับวิชาความรู้ที่ได้ศึกษามาทำให้ชอบและเพลิดเพลินในการทำงาน แต่บิดา-มารดา อยากให้รับราชการ เมื่อเห็นว่าตนเองไม่ชอบ และบิดา-มารดาอายุมากแล้ว และอยากหยุดพักผ่อนด้วย จึงให้ดูแลและจัดการแทน ซึ่งจัดทำได้รวดเร็วลูกค้ามากขึ้นกว่าแต่ก่อน เห็นว่าเป็นอาชีพที่ดี สามารถทำรายได้ให้ถึง 20,000 บาทต่อเดือน

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่เกื้อหนุนผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. เข้าสู่การประกอบอาชีพอิสระ

ปัจจัยตามกรอบแนวความคิด

1. ปัจจัยด้านชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ด้านการค้า
นางสาวเสาวนิตย์ ณ สงขลา ได้กล่าวถึง ปัจจัยชุมชนว่า ชุมชนได้มีส่วนช่วย
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้คิดแก้ปัญหา และต้องคำนึงถึง คำของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
เกื้อหนุนให้ตนเองได้ประกอบอาชีพอิสระเนื่องจากเดิมโตที่นี่ และอีกอย่างก็เป็นชุมชนขนาดใหญ่
ใหญ่ ผู้คนคุ้นเคยเป็นอย่างดี คิดว่าถ้าประกอบอาชีพส่วนตัวที่นี่ก็จะดี และอีกอย่างหนึ่งในย่าน

ที่ร้านตั้งอยู่ห่างจากตลาดที่มีดอกไม้ขาย ระยะทางไกลพอสมควร ในย่านที่ทำอยู่ไม่มีจึงเป็นโอกาสที่จะตั้งร้านของตนเองได้

2. ปัจจัยด้านครอบครัว

ครอบครัวของกรณีศึกษา จากการบอกเล่า ทราบว่าครอบครัวได้มีส่วนช่วยในการตัดสินใจในการดำเนินธุรกิจส่วนตัวเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะบิดา-มารดาได้ปูพื้นฐานให้ตั้งแต่ยังเล็ก เพราะทางบิดา-มารดาค้าขายดอกไม้มาก่อน และได้คลุกคลีกับการขายของมาตลอด จึงเป็นแรงผลักดันให้ตนเองประกอบอาชีพส่วนตัว

3. ปัจจัยด้านสถานศึกษา

นางสาวเสาวนิตย์ ณ สงขลา ได้พูดถึงสถานศึกษามีส่วนช่วยให้ประกอบอาชีพอิสระว่า เป็นสาขาที่ทางบ้านค้าขายอยู่จึงทำให้ชำนาญในการจัดดอกไม้ ซึ่งมักจะได้เปรียบเพื่อน ๆ ร่วมห้องเสมอ เพราะสถานศึกษาไม่ได้เน้นว่า เมื่อจบการศึกษาแล้วให้ทำอะไร สถานศึกษาน่าจะฝึกความชำนาญให้ประกอบอาชีพอิสระได้ แต่การที่ได้ศึกษาจากสถานศึกษาก็ได้รับความรู้ด้านอื่น ๆ เพิ่มขึ้น อันเป็นปัจจัยเสริมได้เป็นอย่างดี

4. ปัจจัยด้านส่วนตัว

กรณีศึกษารายนี้ แตกต่างจากรายอื่น ๆ คือ นางสาวเสาวนิตย์ ณ สงขลา เล่าว่าตนเองไม่ชอบอาชีพนี้ แต่ที่เข้าทำธุรกิจด้านขายและจัดดอกไม้ก็เนื่องจาก รายได้ดีและตนเองได้ศึกษามาทางด้านนี้มาด้วย ตลอดจนบิดา-มารดาก็ให้การสนับสนุน

5. ปัจจัยเสริมด้านอื่น ๆ

กรณีศึกษากล่าวว่าสังคมก็มีส่วนผลักดันให้ประกอบอาชีพอิสระด้านการจัดดอกไม้เนื่องจากสถานที่ร้านค้าตั้งอยู่ติดกับวัด หาดดอกไม้ได้ยาก ชุมชนจึงสนับสนุนให้ดำเนินการ

ผลจากการสังเกตของผู้วิจัย

1. ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางสังคม

ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของกรณีศึกษาในด้านต่าง ๆ ซึ่งมีส่วนทำให้กรณีศึกษาหันมาประกอบอาชีพอิสระก็เพราะว่า ได้รับความช่วยเหลือจากบิดา-มารดาและชุมชนรอบข้างจึงทำให้กรณีศึกษาตัดสินใจดำเนินกิจการอีกทั้งรายได้จากการขายและจัดดอกไม้มีราย

ได้ดีมาก ประกอบกับร้านค้าของกรณีศึกษาตั้งอยู่ใกล้วัด ซึ่งเป็นแหล่งที่ต้องใช้ดอกไม้อยู่เป็นประจำ ทำให้เกิดรายได้ดีมาก

2. ปัจจัยด้านทัศนคติต่ออาชีพ

กรณีศึกษา ได้กล่าวตั้งแต่ต้นว่า ไม่ค่อยพอใจในอาชีพนี้ แต่ที่ทำเพราะธุรกิจการขายและจัดดอกไม้มีรายได้ดีและตนเองก็ศึกษามาทางด้านนี้ด้วย อีกทั้งบิดา-มารดาก็ให้คำแนะนำจึงเข้ามาดำเนินกิจการเองจึงมองเห็นรายได้จากการดำเนินกิจการซึ่งสามารถสร้างความมั่นคงให้กับตนเองได้ จึงเข้าสู่การประกอบอาชีพอิสระดังกล่าว

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่สนับสนุนผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. ประกอบอาชีพอิสระให้ประสบความสำเร็จ

ปัจจัยตามกรอบแนวความคิด

1. ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนตัว

1.1 ความขยัน อดทน กรณีศึกษาให้ความเห็นว่าการจะประกอบอาชีพอิสระให้สำเร็จจะต้องมีความขยัน อดทน เป็นทุนเดิม เพราะจะต้องตื่นเช้าและนอนดึก โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วงเทศกาลทำบุญต่าง ๆ ทำให้ลูกค้ามากและลูกค้าก็มาซื้อตั้งแต่เช้า หรือบางครั้งก็มาถึงก็จะรับของไปเลยจึงทำให้ตัวเองต้องเตรียมพร้อมกับดอกไม้ที่จะขายเพื่อไม่ให้ลูกค้าเสียกำลังใจ ทำให้ได้รับการยอมรับถึงความรวดเร็วและทันใจลูกค้ามาก

1.2 ความรู้ทักษะ

กรณีศึกษาได้ให้แนวความคิดว่า ความรู้ด้านทักษะมีส่วนช่วยให้การทำธุรกิจส่วนตัวเป็นไปอย่างเรียบร้อยและสวยงามในเรื่องการจัดดอกไม้ซึ่งเป็นงานละเอียดอ่อน ต้องอาศัยความชำนาญ จึงจะจัดดอกไม้ได้ดี ที่ตนเองมีทักษะเนื่องจากได้เรียนรู้มาตั้งแต่เด็ก ๆ จากบิดา-มารดาและได้ศึกษาเล่าเรียนจากสถานศึกษาในระดับ ปวช. จึงทำให้ลูกค้าไว้ใจได้

1.3 ความมีมนุษยสัมพันธ์

กรณีศึกษาได้แสดงความคิดเห็นว่า การมีมนุษยสัมพันธ์มีความจำเป็นมากต่ออาชีพด้านการค้าขาย เพราะต้องรู้จักกับบุคคลทุกเพศทุกวัย และหน้าที่การงานที่แตกต่างกัน เพราะฉะนั้นต้องใจเย็น สุขุมรอบคอบ รู้จักใช้คำพูดและอ่อนน้อมถ่อมตน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 ทศนคติต่ออาชีพ

กรณีศึกษาได้กล่าวว่า ตนเองไม่ชอบวิชาชีพที่เรียนมาเลย เป็นเพราะ อ่อนภาษาอังกฤษจึงมาเรียนวิชาคหกรรมการจัดดอกไม้และเรียนตามเพื่อน แต่เมื่อเรียนจบแล้วก็สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ และมีรายได้ดีจึงทำให้เกิดรักในวิชาชีพนี้ตามมา

2. ปัจจัยด้านสังคม

2.1 บิดา-มารดา

กรณีศึกษาได้ใช้ความเห็นว่าเป็นบิดา-มารดาไม่ชอบให้ประกอบอาชีพการค้าขายดอกไม้ อยากให้ประกอบอาชีพราชการมากกว่า เพราะอาชีพค้าขายเป็นอาชีพที่ต้องมีความอดทนสูงและเป็นงานที่หนักพอสมควร และมีเวลาให้กับครอบครัวน้อยแต่เมื่อเข้ามาประกอบอาชีพทางด้านนี้แล้ว บิดา-มารดาก็คอยดูแลและแนะนำให้อยู่เสมอ ๆ ตั้งแต่เด็กจนถึงปัจจุบัน ถึงแม้จะไม่อยากให้ประกอบอาชีพนี้ก็ตาม

2.2 ครอบครัว

กรณีศึกษามีความเห็นว่าคุณค่าในครอบครัวมองอาชีพนี้ที่ตนเองทำอยู่เป็นอาชีพที่ดีและมีรายได้ ไม่อยากให้ไปทำอาชีพอื่น ยามว่างบิดา-มารดาก็ได้มาช่วยดูแลอยู่เสมอ ๆ

2.3 ทำเลที่ตั้ง

กรณีศึกษาให้ความเห็นว่า ทำเลเป็นปัจจัยแรกในการพิจารณาตั้งร้านในการประกอบอาชีพธุรกิจ ไม่ว่าจะเป็นกิจการอะไรก็ตาม ส่วนร้านของตนนั้นอยู่ชุมชนใหญ่ ผู้คนที่สัญจรไปมาพบเห็นได้ง่าย ถือว่าเป็นทำเลที่ดีมาก

3. ปัจจัยเสริมอื่น ๆ

3.1 การบริการ

กรณีศึกษาให้ความเห็นว่า เป็นจุดสำคัญมาก บุคคลที่จะประกอบอาชีพการค้าขายจะต้องมีหน้าตาอิมแยมแจ่มใส ต้อนรับลูกค้าด้วยอัธยาศัยไมตรี ให้เกียรติกับลูกค้าทุก ๆ คน การบริการของตนเองที่ผ่านมาคิดว่า ดีพอสมควร แต่ก็ต้องปรับปรุงอยู่เรื่อย ๆ และให้ทันกับยุคสมัยและเหตุการณ์อยู่เสมอ ๆ

3.2 การบริหารงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับเอาไว้ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปโปรโมตด้วยการค้า
 กรณีศึกษาจบการศึกษาระดับ ปวช. พูดถึงเรื่องการบริหารไม่ค่อยเข้าใจ ส่วนใหญ่จะจัดการเกี่ยวกับเรื่องการเงินมากกว่าการจัดการ เพราะอาชีพจัดดอกไม้เป็นงานเฉพาะ สิ่งที่สำคัญต้องคอยควบคุมด้านการเงินมากกว่า เพราะเป็นหัวใจสำคัญที่มีส่วนทำให้

การดำเนินกิจการประสบผลสำเร็จ ถ้าการดูแลการควบคุมเป็นเรื่องของการบริหารตนเองก็ยอมรับว่ามีส่วนช่วยให้ประสบผลสำเร็จเหมือนกัน

3.3 เทคนิคการกำหนดราคา

กรณีศึกษาได้ใช้วิธีคิดเป็นร้อยละ 10,20,30 ของราคาทุน ถ้าดอกไม้ไม่มีการสูญเสียได้ง่ายก็คิดร้อยละ 10-20 บาทต่อราคาทุน ถ้าดอกไม้เป็นชนิดที่สูญเสียได้ง่ายก็ต้องคิดร้อยละ30-50 บาทต่อราคาทุน ทำให้มีรายได้พอกับรายจ่ายและเป็นเงินสะสมได้บ้าง

3.4 รายได้

กรณีศึกษาได้พูดถึงรายได้ของอาชีพการขายและจัดดอกไม้ว่า ไม่ค่อยแน่นอนขึ้นอยู่กับช่วงเวลาและฤดูกาลที่ลูกค้าเกิดความต้องการใช้ดอกไม้ แต่อย่างไรก็ตามรายได้ก็ดีพอสมควรที่จะดำเนินกิจการต่อไปได้

4. จากแนวความคิดของกรณีศึกษา

นางสาวเสาวนิตย์ ณ สงขลา ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ตนเองประกอบอาชีพอิสระประสบผลสำเร็จว่า มีความขยัน อดทน มีความประพฤติดี ซื่อสัตย์กับลูกค้า และมีความกระตือรือร้นอยู่เสมอตลอดเวลา ต้องทันสมัย รู้จักใช้จ่ายให้พอเหมาะกับรายรับและประหยัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการนักศึกษา รายที่ 7

ส่วนที่ 1 ประวัติส่วนตัวและการประกอบอาชีพในอดีตและปัจจุบัน

1. ประวัติชีวิต	นางพรรณี ผิวเหมาะ (โอชาพงศ์) อายุ 36 ปี
อาชีพ	ช่างตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี
ภูมิลำเนาเดิม	อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี
ปัจจุบัน	เลขที่ 11 ซอยสุขอนุสรณ์ ตำบลบางนาค อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส
ประวัติการศึกษา	สำเร็จชั้นประถมศึกษาจากโรงเรียนบ้านโคกโพธิ์ อำเภอโคก โพธิ์ จังหวัดปัตตานี ระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนนราสิกขาลัย จังหวัดนราธิวาส ระดับอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส ระดับ ปวช. สาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย เมื่อปี พ.ศ. 2524

2. งานที่ทำแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

เนื่องจากเป็นคนที่ชอบอาชีพอิสระตั้งแต่ยังศึกษาอยู่ เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว จึงออกไปตั้งร้านรับจ้างตัดเย็บเสื้อผ้าสตรีมาจนถึงปัจจุบัน มีรายได้ประมาณ 7,500 บาทต่อเดือน สามารถดำเนินการอยู่ได้จนถึงปัจจุบัน

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่เกื้อหนุนผู้จบการศึกษาเข้าสู่การประกอบอาชีพอิสระ

ปัจจัยตามกรอบแนวคิด

1. ปัจจัยด้านชุมชน

นางพรรณี ผิวเหมาะ (โอชาพงศ์) กรณีศึกษาพูดถึงปัจจัยด้านชุมชนในการที่เกื้อหนุนเข้าสู่การประกอบอาชีพตัดเย็บเสื้อผ้าว่า ในขณะที่ศึกษาระดับ ปวช. ที่วิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส อาจารย์ได้ให้ฝึกตัดเสื้อผ้าสตรีในชุดต่าง ๆ โดยให้นักศึกษาไปหาแบบจากบุคคลภายนอก โดยให้บุคคลที่เป็นแบบซื้อเฉพาะผ้ามาให้และเลือกแบบให้ ตัดเสื้อแล้วนำมาตัดเย็บที่วิทยาลัย ตอนแรก ๆ ก็หายากเนื่องจากไม่เชื่อมั่นในฝีมือ เมื่อผลงานตัวแรกออกมาไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีผู้คนในท้องถิ่นและอำเภอรอบข้างของเอกสารทดลองที่มีภาระนำไปใช้บุคคลภายนอกรับได้จึงมีบุคคลอื่น ๆ สนใจให้ตัดให้มากขึ้นเรื่อย ๆ บางคนได้ให้ค่าแรงบ้างเล็กน้อย

น้อย จึงคิดว่าถ้าตั้งร้านตัดเย็บเสื้อผ้าก็คงมีลูกค้ามาสืบสนุนมาก และบ้านที่อยู่ก็ทำเลเหมาะสมที่จะตั้งร้าน เพราะติดถนนใหญ่ จึงคิดตั้งร้านขึ้นมาเนื่องจากชุมชนสืบสนุนแต่แรก

2. ปัจจัยด้านครอบครัว

ด้านครอบครัว กรณีศึกษาให้ความเห็นว่า สืบสนุนโดยให้ความช่วยเหลือในการตัดแปลงบ้านให้เป็นร้านสำหรับบริการตัดเย็บเสื้อผ้า ลงทุนให้ในการซื้ออุปกรณ์ต่าง ๆ และให้คำแนะนำในเรื่องต่าง ๆ ก่อนที่จะทำกิจการ จึงเห็นว่าน่าจะไปได้ดีเพราะครอบครัวเห็นด้วย และเป็นกำลังใจให้

3. ด้านสถานศึกษา

ด้านสถานศึกษานั้นเป็นปัจจัยที่กระตุ้นตั้งแต่แรกเนื่องจากสถานศึกษาให้วิชาชีพอิสระและความชำนาญ นอกจากนี้ยังแนะนำวิธีการหาลูกค้าตั้งแต่มัธยมศึกษา นับว่าสถานศึกษาและครู-อาจารย์เป็นปัจจัยที่ให้ประกอบอาชีพอิสระอย่างแท้จริง

4. ปัจจัยด้านส่วนตัว

นางพรรณนิ มิวเหมาะ (โอชาพงศ์) กรณีศึกษากล่าวว่า มีความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพอิสระมาตั้งแต่แรกแล้ว เพราะชอบและมีอิสระรายได้ดี เป็นเสื้อผ้าโหล ไม่ได้ขนาดตามที่ต้องการและคิดว่าตนเองมีความรู้ความชำนาญด้านการตัดเย็บเพียงพอที่จะประกอบอาชีพได้และได้รับแรงศรัทธาจากลูกค้ามาแล้ว จึงคิดว่าสามารถดำเนินการได้

5. ปัจจัยเสริมด้านอื่น ๆ

สังคมทั่วไปให้การยอมรับและสืบสนุนให้เปิดร้านและเพื่อนร่วมรุ่นหรือรุ่นหลังให้การสืบสนุนและช่วยเหลือโดยได้ไปฝึกงานที่ร้านภายหลังที่ได้ดำเนินกิจการแล้ว

ผลจากการสังเกตของผู้วิจัย

1. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม

ร้านของกรณีศึกษาดังอยู่ในชุมชนที่อยู่อาศัยของบุคคลทั่วไป มีความคุ้นเคยกันและรู้จักกันย่อมมีความเชื่อมั่นในฝีมือเนื่องจากได้รับการยอมรับตั้งแต่ยังเป็นนักศึกษาอยู่กรณีศึกษาจึงเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป

2. ปัจจัยด้านทัศนคติต่ออาชีพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
กรณีศึกษาคิดว่า วิชาชีพที่ตนเองศึกษาอยู่สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ และสร้างรายได้ให้กับตนเองได้ อันผลมาจากการได้รับการสืบสนุนจากลูกค้าในระยะแรก ๆ ซึ่ง

รายได้ยังไม่เป็นไปตามราคาท้องตลาด ดังนั้นเมื่อออกมาประกอบอาชีพแล้ว คิดว่าอาชีพการตัดเย็บเสื้อผ้าสตรีสามารถยึดเป็นอาชีพที่สร้างรายได้ให้ตนเองมั่นคงได้

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่สนับสนุนผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. ประกอบอาชีพ อิสระให้ประสบผลสำเร็จ

ปัจจัยตามกรอบแนวความคิด

1. ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนตัว

1.1 ความขยัน อดทน

กรณีศึกษากล่าวว่า การจะทำอะไรให้ประสบผลสำเร็จ ความขยันต้องเป็นเลิศ ส่วนความอดทนนั้นไม่ค่อยมีปัญหาแต่จะต้องตรงต่อเวลา ซื่อสัตย์ต่อลูกค้า มีความกระตือรือร้นในการทำงานอยู่ตลอดเวลา ต้องจัดหาแบบเสื้อจากหนังสือต่าง ๆ ไว้ให้ลูกค้าได้เลือกมาก ๆ และให้งานออกมาดี

1.2 ความรู้ทักษะ

กรณีศึกษากล่าวว่า เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้ตนเองประกอบอาชีพอิสระประสบผลสำเร็จ เพราะตั้งแต่ยังศึกษาอยู่ ถ้าลูกค้าได้เชื่อฝีมือย่อมได้รับการสนับสนุนและให้กำลังใจในการตั้งร้านแน่นอน

1.3 ความมีมนุษยสัมพันธ์

นางพรรณิ ผิวเหมาะ กรณีศึกษาได้ให้ความคิดเห็นว่า การตัดเย็บเสื้อผ้าเป็นงานที่รับจ้างจากลูกค้าความมีมนุษยสัมพันธ์จึงเป็นคุณสมบัติของผู้ที่จะประกอบอาชีพอิสระ และต้องร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของสังคมและสร้างความคุ้นเคยกับคนอื่น ๆ ให้มาก ๆ จึงจะประสบผลสำเร็จ

1.4 ทักษะติดต่อวิชาชีพ

นางพรรณิ ผิวเหมาะ กรณีศึกษากล่าวว่า ชอบในวิชาชีพที่ได้ศึกษา มาเพราะเชื่อว่าสามารถนำไปประกอบอาชีพได้

2. ปัจจัยด้านสังคม

2.1 บิดา-มารดา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ได้ให้การสนับสนุนในการลงทุนซื้ออุปกรณ์ให้คำแนะนำและช่วยเหลือ ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแบบสงวนเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งหาก ไรนา ไปใช้ในด้านต่าง ๆ ตลอดจนกำลังใจและช่วยแนะนำคนที่คุ้นเคยมาให้ใช้บริการ

2.2 ครอบครัว

ครอบครัวมีส่วนที่สนับสนุนเนื่องจากเป็นอาชีพที่ทำที่บ้าน และเป็นอาชีพที่เสริมรายได้ให้กับครอบครัว เพราะสามีเป็นข้าราชการ และมีเพื่อนฝูงมาก จึงได้รับการสนับสนุนให้มาใช้บริการ ซึ่งเป็นการให้กำลังใจและช่วยเหลือให้ประสบผลสำเร็จเช่นกัน

2.3 ทำเลที่ตั้ง

เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ประสบผลสำเร็จ ถ้าที่ตั้งร้านอยู่ติดถนนใหญ่ ลูกค้ามาใช้บริการได้สะดวก ลูกค้าจะมาก แต่ถ้าอยู่ในซอยลึก ๆ ลูกค้าจะน้อย ถึงแม้ว่ามีผู้คนส่วนใหญ่จะไปใช้บริการเนื่องจากไม่สะดวก ร้านของตนเองก็ถือว่าอยู่ในชุมชนลูกค้า พอใช้ได้ไม่ถึงกับมากและสามารถดำเนินกิจการมาได้จนถึงทุกวันนี้

3. ปัจจัยเสริมด้านอื่น ๆ

3.1 การบริการ

นับว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญเช่น การเป็นกันเอง ตรงต่อเวลา รูปแบบได้ตามที่ต้องการให้ความสำคัญกับลูกค้าและมีการพิจารณาปรับปรุง การออกแบบให้ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบันเสมอ ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้ขนาดและเข้ากับรูปร่าง ทรวดทรงของลูกค้า จึงถือว่าประสบผลสำเร็จ

3.2 การบริหารงาน

นางพรรณี ผิวเหมาะ กรณีศึกษาไม่ทราบว่า การบริหารงาน คืออะไร เพราะไม่ได้เรียนมาในการจัดการ แต่ก็ทำตามแนวความคิดของตนเอง อาจจะถูกต้องหรือไม่ถูกต้องก็ได้

3.3 เทคนิคการกำหนดราคา

ขึ้นอยู่กับแบบและชนิดของผ้า โดยได้บอกราคาและกำหนดไว้ในแบบ ถ้าลูกค้านำผ้ามาเองก็คิดค่าแรงและค่าใช้จ่ายอุปกรณ์ แต่ไม่แพงมากนัก ลูกค้าสามารถรับได้

3.4 รายได้

กรณีศึกษากล่าวว่า ไม่แน่นอน แต่ก็พออยู่ได้ คิดว่าที่ทำอยู่ก็เนื่องมาจากการชอบในอาชีพการตัดเย็บมากกว่า และได้อยู่กับบ้าน สามารถดูแลบ้านได้ โดยเฉพาะครอบครัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลจากการสังเกตของผู้วิจัย

1. ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ

กรณีศึกษาเป็นคนร่าเริง มีน้ำใจ นิสัยอ่อนโยน ให้ความช่วยเหลือสังคมโดยร่วมกิจกรรมทุกครั้งเมื่อมีโอกาส แต่งกายสะอาดอยู่เสมอ ๗ มีความรอบรู้ในเรื่องแบบเสื้อ สามารถพูดคุยให้ลูกค้าฟังและชอบได้เป็นอย่างดี

2. ปัจจัยเครื่องวัดความสำเร็จ

ร้านของกรณีศึกษา มีอุปกรณ์ครบถ้วน มีลูกมืออยู่ 3 คน มีลูกค้ามาใช้บริการเป็นระยะ ๆ ส่วนใหญ่จะเป็นลูกค้าประจำและเพื่อนฝูงของกรณีศึกษาเอง และสามีนำมาใช้บริการ ส่วนลูกค้าอื่น ๆ ก็มีบ้างแต่ไม่มากส่วนใหญ่แล้วลูกค้าประจำจะแนะนำมา รายได้ของกรณีศึกษาสามารถดำรงอยู่ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการศึกษา รายที่ 8

ส่วนที่ 1 ประวัติส่วนตัวและการประกอบอาชีพในอดีตและปัจจุบัน

- ประวัติชีวิต

นางประจวบ แก้วประสิทธิ์ (พันธุ์วิเศษ) อายุ 33 ปี
อาชีพ รับจ้างเย็บเสื้อผ้าสตรี
ภูมิลำเนาเดิม 15/1 หมู่ 1 ตำบลศาลาใหม่ อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส
ที่อยู่ปัจจุบัน 118/10 หมู่ 3 ตำบลเจ๊ะเห อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส
ประวัติการศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาจากโรงเรียนศาลาใหม่ อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส ระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนตากใบ อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส และสำเร็จวิชาชีพระดับ ปวช. จากวิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส สาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย เมื่อปี พ.ศ. 2527

2. งานที่ทำแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

หลังจากที่สำเร็จวิชาชีพระดับ ปวช. ได้สมัครเป็นลูกจ้างร้านตัดเสื้อสตรีอยู่ 2 ปี โดยได้ค่าแรงเป็นรายตัว ๆ ละ 10 บาท และได้กลับเข้าไปศึกษาต่อระดับ ปวส. ที่วิทยาลัยเทคนิค-นราธิวาส เมื่อสำเร็จแล้วไปศึกษาต่อการศึกษาวิชาครู (ปม.) ที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตสงขลา เมื่อสำเร็จแล้ว กลับเปิดร้านเย็บเสื้อผ้าที่บ้าน ซึ่งเป็นอาชีพที่ชอบมาตั้งแต่เด็ก ๆ และจะวิชาชีพสาขาผ้าและเครื่องแต่งกายโดยตรง ตลอดจนเคยทำงานร้านตัดเย็บเสื้อผ้ามาก่อนจึงเกิดความชำนาญและรู้ลู่ทางการเปิดร้านของตนเอง เปิดร้านของตนเองมา 8 ปี และในปัจจุบันเป็นวิทยากรสอนการตัดเย็บเสื้อผ้าของการศึกษานอกโรงเรียนของอำเภอตากใบ อีกรางหนึ่งด้วย ใช้เวลาตอนบ่ายหรือเย็น ซึ่งทำมาประมาณ 5 ปีแล้ว สำหรับกิจการของร้านเย็บเสื้อผ้านั้น เนื่องจากชุมชนเป็นเมืองชายแดน งานส่วนใหญ่ที่รับตัดเย็บเสื้อผาก็คจะเป็นเสื้อคลุมของชาวมาเลเซีย สำหรับคนในชุมชนลูกค้าส่วนใหญ่จะเป็นผู้สูงอายุมากกว่า ส่วนวัยรุ่นนั้นจะมีเสื้อผ้าสำเร็จรูปจำหน่ายมากอยู่แล้วดังนั้นลูกค้าประเภทวัยรุ่นจึงไม่ค่อยมีมากนัก และลูกค้าประเภททำงานรับราชการหรือพนักงาน คนงาน ที่ทำงานในสถานประกอบการของรัฐ และเอกชนทำให้มีรายได้ดีพอสมควร ตกประมาณ 9,000 - 12,000 บาทต่อเดือน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำให้มีรายได้ดีพอสมควร ตกประมาณ 9,000 - 12,000 บาทต่อเดือน
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่เกื้อหนุนผู้สำเร็จการศึกษา ระดับ ปวช. เข้าสู่การประกอบอาชีพอิสระ

ปัจจัยตามกรอบแนวความคิด

1. ปัจจัยด้านชุมชน

นางประจวบ แก้วประสิทธิ์ (พันธุวิเศษ) กรณีศึกษาได้พูดถึงปัจจัยด้านชุมชนที่ทำให้สู่อาชีพอิสระว่า ที่อยู่ของตนเองนั้นอยู่อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส อยู่ห่างจากจังหวัดนราธิ-วาส ประมาณ 30 กิโลเมตร เป็นอำเภอที่อยู่ชายแดนไทย-มาเลเซีย ผู้คนหนาแน่นทั้งสองฝั่งผู้คนส่วนใหญ่ไปมาซื้อหาเครื่องอุปโภคและบริโภคอยู่ตลอดเวลา ที่อยู่ปัจจุบันเป็นบ้านที่อยู่ติดกับถนนใหญ่ไปฝั่งมาเลเซีย มีผู้คนผ่านแต่ละวันมากมาย จึงคิดว่าน่าจะใช้อาชีพที่ตนศึกษาด้านการตัดเย็บเสื้อผ้านี้มาเปิดร้านบริการรับตัดเย็บเสื้อผ้าสตรีทั่วไป ในระยะแรกจะมีลูกค้าเฉพาะคนไทย ระยะต่อมาคนไทยที่อยู่มาเลเซียก็เข้ามาใช้บริการ จึงมีความเห็นว่า ชุมชนเป็นปัจจัยเบื้องต้นที่สำคัญในการพิจารณาประกอบอาชีพอิสระ

2. ปัจจัยด้านครอบครัว

กรณีศึกษาได้ให้ความเห็นว่ามีส่วนช่วยในการประกอบอาชีพส่วนตัวนี้มาก โดยเฉพาะด้านทุน ด้านอุปกรณ์และร้านก็ใช้บ้านดัดแปลงเป็นร้านตัดเย็บเสื้อผ้าตลอดจนเรื่องลูกค้าก็ช่วยบอกกล่าวกับคนที่รู้จักต่อ ๆ กันไป

3. ปัจจัยด้านสถานศึกษา

นางประจวบ แก้วประสิทธิ์ กรณีศึกษา ได้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. จากวิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส สาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย ได้กล่าวถึงปัจจัยด้านสถานศึกษาถึงการเข้าสู่การประกอบอาชีพอิสระว่า ทางสถานศึกษาช่วยให้ความรู้พื้นฐานในอาชีพเป็นอย่างมาก และเน้นในเรื่องการตัดเย็บ ส่วนที่สำคัญ ๆ ของเสื้อผ้าสตรี ซึ่งจะเป็นพื้นฐานของการออกไปประกอบอาชีพเป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางวิทยาลัยฯ ได้นำเสื้อผ้าที่นักศึกษาได้ฝึกการตัดเย็บนำออกขายในสถานชุมชนต่าง ๆ ขายได้ดีมากจึงคิดว่า น่าจะเป็นแนวทางที่ดีในการประกอบอาชีพอิสระได้ดี ซึ่งทำให้เกิดแนวความคิดที่จะประกอบอาชีพอิสระ เมื่อสำเร็จการศึกษาซึ่งก็ได้ผลดีเมื่อมาประกอบอาชีพจริง ๆ

4. ปัจจัยด้านส่วนตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
กรณีศึกษาได้กล่าวถึงปัจจัยด้านส่วนตัวว่าในส่วนตัวแล้วชอบและรักที่จะ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้คิดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ทำงานในส่วนนี้มาก ตั้งแต่สมัยยังเล็ก โดยเฉพาะตนเองเป็นผู้หญิง จึงชอบในการตัดเย็บมาตั้งแต่ก่อนเข้าศึกษาในสถานศึกษาเมื่อมาศึกษาต่อในระดับปวช.ในสาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย

จึงเพิ่มความชอบในวิชาชีพนี้ และยังคงใฝ่ใจในวิชามากขึ้น ส่วนรายได้นั้นสามารถทำรายได้ดีมาก และยึดเป็นอาชีพหลักได้

ผลจากการสังเกตของผู้วิจัย

ปัจจัยด้านทัศนคติต่ออาชีพ

กรณีศึกษาได้มีแนวความคิดถึงอาชีพที่ประกอบอยู่ในปัจจุบันนี้ว่า สามารถทำกิจการให้เจริญรุ่งเรืองได้ โดยการพยายามแสวงหาความรู้เรื่องใหม่ ๆ เข้ามาปรับปรุงกิจการของตนเองได้ และคิดว่าอาชีพนี้ทำให้สมหวังกับกรณีศึกษาโดยเฉพาะ สังเกตจากความเจริญรุ่งเรืองและความก้าวหน้าของร้านค้า มีอุปกรณ์และเครื่องมือที่ทันสมัย นำมาใช้ในการประกอบอาชีพของตนเองเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ แสดงว่ากรณีศึกษามีความหวังในอาชีพนี้ตั้งแต่ต้นก่อนที่จะเข้าสู่อาชีพอิสระ เพราะมีความเชื่อมั่นว่าตนเองทำได้

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่สนับสนุนผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. ประกอบอาชีพอิสระให้ประสบผลสำเร็จ

ปัจจัยตามกรอบแนวความคิด

1. ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนตัว

1.1 ความขยัน อดทน

กรณีศึกษาได้กล่าวว่า มีส่วนช่วยได้เป็นอย่างมากในการประกอบอาชีพนี้ ถ้าขาดความขยัน อดทนไป งานทุกอย่างไม่ประสบผลสำเร็จแน่นอน ถ้ามีความมานะอดทน คิดว่าจะทำให้ทุกคนประสบผลสำเร็จในทุก ๆ อาชีพเลย

1.2 ความรู้ทักษะ

ความรู้ทักษะที่ได้ศึกษาเล่าเรียนมา สามารถนำมาประกอบอาชีพได้เป็นอย่างมาก นำมาปรับปรุงเสริมเข้าไปในการทำงาน ถ้าขาดทักษะไปงานที่ออกมาจะไม่ดีเท่าที่ควร และจากการเคยศึกษาด้านนี้มาก่อน และได้รับการฝึกงานช่วยให้การทำงานอาชีพอิสระประสบผลสำเร็จ

1.3 ความมีมนุษยสัมพันธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรณีศึกษาให้ความเห็นว่า เป็นปัจจัยสำคัญมากในการประกอบอาชีพอิสระ ต้องใช้มนุษย์สัมพันธ์ควบคู่กันไปกับการทำงานและคุณภาพของผลงานทำให้ลูกค้ามาใช้บริการมากขึ้น ถ้าขาดสิ่งนี้ไปเชื่อว่าคงจะไม่ประสบผลสำเร็จเหมือนกัน

1.4 ทศนคติต่อวิชาชีพ

กรณีศึกษากล่าวว่า ตลอดมาคิดว่ามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพมาตลอด เวลาถือเป็นอาชีพที่ชอบมาก ตั้งแต่เด็กพอได้มีโอกาสเรียนก็เรียนจนสำเร็จ และออกมาประกอบอาชีพก็ตรงกับงานและวิชาชีพที่เรียนมา เพราะเมื่อเราชอบงานนั้นแล้วผลของงานเหล่านั้นก็จะออกมาดีและเมื่อมีปัญหาต่าง ๆ ก็สามารถตรวจแก้ไขได้ตลอด

2. ปัจจัยด้านสังคม

2.1 บิดา-มารดา

กรณีศึกษาให้ความเห็นว่า ตอนแรกจะไปเรียนสายอาชีพ บิดา-มารดาไม่ค่อยชอบนัก แต่ตนเองก็บอกบิดา-มารดาว่าชอบทางด้านนี้ ส่วนบิดา-มารดาก็อยากให้ทำงานรับราชการแต่ตนเองไม่ชอบ พอระยะหลัง ๆ บิดา-มารดาก็มองเห็นผลงานตอนเรียนที่ตัดเย็บให้บิดา-มารดาใส่บ้าง และพอออกมาประกอบอาชีพท่านก็ให้การสนับสนุนตลอดมา

2.2 ครอบครัว

ในครอบครัวของกรณีศึกษานั้น มีความเข้าใจดีอยู่แล้ว จากคำบอกเล่าของนางประจวบ แก้วประสิทธิ์ และเห็นชอบด้วย เพราะสามีเป็นข้าราชการจะได้อยู่ดูแลบ้านด้วยและก็สนับสนุนมาตลอด จึงสามารถดำเนินกิจการมาจนถึงปัจจุบัน

2.3 ทำเลที่ตั้ง

นางประจวบ แก้วประสิทธิ์ กล่าวว่า เป็นปัจจัยที่สำคัญในอันแรก ถ้าทำเลที่ตั้งไม่เอื้ออำนวยก็ประสบผลสำเร็จยาก สำหรับร้านของตนเองอยู่ใกล้ชุมชนและคนรู้จักมาก เพราะอยู่ติดถนนใหญ่ ผู้คนผ่านไปมามากมาย จึงช่วยทำให้ลูกค้ามาร้านได้สะดวก

3. ปัจจัยเสริมอื่น ๆ

3.1 การบริการ

ด้านการบริการกับลูกค้าที่มาใช้บริการ คิดว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องทำให้เขาพอใจแต่จะต้องพยายามแก้ไขไปเรื่อย ๆ

3.2 ด้านการบริหารงาน

แม้ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้คิดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงเงินจากเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำไปใช้ คิดว่าช่วยได้แต่ตนเองไม่มีความรู้ด้านนี้เพียงแต่ทำตามที่ตนคิดและคำแนะนำซึ่งไม่คิดว่าเป็นการบริหาร

3.3 เทคนิคการกำหนดราคา

ในด้านราคา คิดราคาเป็นกันเอง ค่าผ้ารวมกับค่าแรง ซึ่งลูกค้าก็พอใจในราคาที่เป็นปัจจุบันมาก

3.4 รายได้

รายได้ดี แต่ไม่ค่อยแน่นอน กำหนดว่าเดือนนี้จะได้เท่านี้ เท่านั้นจะกำหนดแน่นอนไม่ได้ แต่รายได้ก็มีส่วนจูงใจให้ประกอบอาชีพนี้มาจนถึงปัจจุบัน

ผลจากการสังเกตของผู้วิจัย

1. เครื่องวัดแห่งความสำเร็จ

สังเกตได้จากลูกค้า ถึงแม้ว่าจะย้ายร้านใหม่ ลูกค้าก็ไปใช้บริการมาก กรณีศึกษาอาศัยชื่อเสียงในด้านฝีมือและเป็นธรรมกับลูกค้า ลูกค้าจึงติดตามมา

2. ปัจจัยเสริม

กรณีศึกษากล่าวว่า คิดว่าทางวิทยาลัยเทคนิคคนราธิวาส ครู-อาจารย์ทุก ๆ ท่านได้ให้ความรู้ทั้งในด้านวิชาชีพ และวิชาสามัญที่สามารถนำไปผสมผสานกับการประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดีจนประสบผลสำเร็จ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการนักศึกษา รายที่ 9

ส่วนที่ 1 ประวัติส่วนตัวและการประกอบอาชีพในอดีตและปัจจุบัน

1. ประวัติชีวิต	นางสาวเพ็ญศิริ ด่านนราชัยมงคล อายุ 30 ปี
อาชีพ	ขายอาหาร
ภูมิลำเนาเดิม	47 ถนนป้อมนรภัย อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส
ที่อยู่ปัจจุบัน	162 ถนนนราธิวาส-ตากใบ อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส
ประวัติการศึกษา	สำเร็จระดับประถมศึกษาจากโรงเรียนวัดชลธาราสিংเห อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียนตากใบ อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส และสำเร็จการศึกษาวิชาชีพระดับ ปวช. จากวิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส สาขาอาหารและโภชนาการ เมื่อปี พ.ศ. 2525

2. งานที่ทำแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

เนื่องจากครอบครัวได้ประกอบอาชีพ ขายอาหารมาก่อนโดยมีร้านเป็นของตนเองพอสำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส ก็รับงานต่อจากครอบครัวโดยดูแลกิจการด้วยตนเอง บิดา-มารดา ก็แนะนำการทำงานไปด้วยและเรียนสาขานี้มาโดยตรง จึงทำให้เข้าใจในการดำเนินกิจการซึ่งต่อมาได้ย้ายจากที่เดิมซึ่งกับแคบมาทำร้านใหม่ ซึ่งอยู่ติดกับถนนใหญ่และสภาพแวดล้อมดีจัดคล้าย ๆ สวนอาหาร ซึ่งสามารถรองรับลูกค้าจากอำเภอตากใบ จากตัวเมืองนราธิวาสหรืออำเภอสุไหงโก-ลกและที่มาจากจังหวัดอื่น ๆ ได้ เนื่องจากบ้านติดกับถนนใหญ่ ทำให้มีรายได้ประมาณ 90,000 - 120,000 บาท/เดือน

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่เกื้อหนุนการเข้าสู่อาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช.

ปัจจัยตามกรอบแนวความคิด

1. ปัจจัยด้านชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่สู่สาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาต
นางสาวเพ็ญศิริ ด่านนราชัยมงคล ภาควิชาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ปัจจัยด้านชุมชนว่า ชุมชนอำเภอตากใบเป็นชุมชนที่มีการทำธุรกิจเกี่ยวกับการค้าอุปโภคและ

บริโภคมากเพราะอยู่ติดกับชายแดน การเงินจึงสะดวก มีคนอพยพเข้ามาอยู่ในท้องถิ่นมากขึ้น ประชาชนทำงานมีรายได้พอสมควร การค้าขายเจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว ประกอบกับ อาชีพนี้เป็นอาชีพที่บิดา-มารดาทำมาก่อนและมีคุณภาพ และมีอาหารบางอย่างที่สร้างชื่อเสียง ให้กับร้านเป็นที่รู้จักแก่ประชาชนทั่วไป การประกอบกิจการนี้จึงอยู่อย่างมั่นคงในชุมชนนี้

2. ปัจจัยด้านครอบครัว

เนื่องจากครอบครัว ของกรณีศึกษา ประกอบอาชีพนี้มาก่อน หลังจาก ที่นางสาวเพ็ญศิริ ดำเนินรายชยมงคล ได้สำเร็จการศึกษาแล้ว จึงมารับช่วงต่อ กรณีศึกษากล่าวว่า ตนเองเพียงแต่เข้ามาดำเนินงานเท่านั้น ส่วนอุปกรณ์ต่าง ๆ ตลอดจนทั้งร้านบิดา-มารดาดำเนินงานมาก่อนทั้งสิ้น ก็หมายความว่า ครอบครัวมีส่วนช่วยตั้งแต่ต้นในเรื่องทุก ๆ สิ่ง ทุก ๆ อย่าง ตลอดจนให้คำแนะนำในเรื่องการจัดการด้วย จึงคิดว่าการเข้ามาประกอบอาชีพนี้คงจะประสบผลสำเร็จ มีสิ่งต่าง ๆ คอยรองรับอยู่แล้ว

3. ปัจจัยด้านสถานศึกษา

ปัจจัยทางด้านสถานศึกษาที่ช่วยกระตุ้นให้ประกอบอาชีพอิสระก็คือ วิทยาลัยฯ มีการรับงานภายนอกมากในช่วงนั้นและออกร้านในงานต่าง ๆ บ่อยในการจำหน่ายอาหาร ทำให้มองเห็นรายได้ดีและมีเงินหมุนทุกวัน อีกทั้งได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ประจำแผนกเกี่ยวกับการประกอบอาชีพส่วนตัวว่าเป็นอิสระดีอีกด้วย

4. ปัจจัยด้านส่วนตัว

กรณีศึกษาให้ความเห็นว่า ตนเองชอบอาชีพนี้มาก่อนและตรงกับสาขาวิชาชีพที่เรียนมาและพยายามพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ อีกทั้งได้อยู่ร่วมกับบิดา-มารดา ซึ่งทำธุรกิจด้านนี้มาก่อนจึงฝังใจต่ออาชีพนี้

ผลจากการสังเกตของผู้วิจัย

1. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม

สังคมทั่วไปของอำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส เป็นอำเภอที่มีคนไทยนับถือศาสนาพุทธอยู่มาก ดังนั้น การทำกิจการร้านอาหาร ซึ่งร้านของกรณีศึกษาส่วนใหญ่จะทำอาหารทะเลเป็นส่วนใหญ่ จึงได้รับการอุดหนุนดีมาก โดยเฉพาะร้านของกรณีศึกษาอยู่ติดถนนใหญ่ ซึ่งจะเข้าอำเภอตากใบและไปอำเภอสุไหงโก-ลก นักท่องเที่ยวหรือผู้คนที่จะไปอำเภอดังกล่าว ก็จะต้องแวะทานอาหารร้านนี้ก่อน อีกประการหนึ่งก็คือ ประชาชนในอำเภอตากใบ ทำ

การค้าบริโภคเป็นส่วนใหญ่ เพื่อจัดส่งไปยังประเทศมาเลเซีย ทำให้เศรษฐกิจในอำเภอตากใบดีมาก ธุรกิจทำร้านอาหารจึงนับว่าเป็นธุรกิจที่ต้องอยู่กับแหล่งชุมชนนี้

2. ปัจจัยด้านทัศนคติต่ออาชีพ

บิดา-มารดา เป็นผู้ประกอบอาชีพนี้มาก่อน ซึ่งย่อมได้รับการปลูกฝังมาตั้งแต่ยังอยู่ในวัยเด็ก จึงมีใจแนบแน่นกับธุรกิจทำร้านอาหาร และมองเห็นความเป็นปึกแผ่นของครอบครัวซึ่งมีความเจริญก้าวหน้าธุรกิจทำร้านอาหารมาเรื่อย ๆ จนสามารถขยายร้านได้ใหญ่โต ย่อมมีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพที่ตนเองทำอยู่ ซึ่งตรงกับสาขาที่เรียนมาด้วย

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่สนับสนุนผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. ประกอบอาชีพ อิสระให้ประสบความสำเร็จ

ปัจจัยตามกรอบแนวความคิด

1. ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนตัว

1.1 ความขยัน อดทน

กรณีศึกษากล่าวว่า ความขยัน อดทน เป็นสิ่งที่ช่วยให้ตนเองประสบความสำเร็จ มีการต่อสู้กับอุปสรรคต่าง ๆ โดยไม่ถอยถอย ใช้แนวความคิดของตนเองที่เรียนมาช่วยในการแก้ปัญหา ทำให้กิจการเจริญรุ่งเรืองขึ้นเรื่อย ๆ และตลอดไป

1.2 ความรู้ทักษะ

ความรู้ในด้านทักษะที่ตนเองศึกษามานั้นก็ช่วยให้นำมาปรับปรุงสิ่งต่าง ๆ โดยผสมผสานกับประสบการณ์ของตนเองและบิดา-มารดา ทำให้เกิดอาหารใหม่ ๆ สำหรับใช้บริการกับลูกค้าและเป็นอาหารประจำร้าน ซึ่งได้รับการต้อนรับจากลูกค้ามากพอสมควร

1.3 ความมีมนุษยสัมพันธ์

กรณีศึกษากล่าวว่า ความมีมนุษยสัมพันธ์ต่อลูกค้าเป็นสิ่งที่ดีมาก ธุรกิจทำร้านอาหารเป็นธุรกิจบริการ การบริการจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญไปสู่ความสำเร็จ การพูดคุยกับลูกค้า การเอาใจต่อลูกค้าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง

1.4 ทัศนคติต่อวิชาชีพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
กรณีศึกษากล่าวว่า วิชาชีพที่ตนเองได้ศึกษามานั้น ชอบมากเพราะไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีวทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้เรียนวิชาชีพนี้มาก็ได้นำมาประกอบอาชีพได้เลย และทำให้ฐานะของตนเองมั่นคงขึ้น

2. ปัจจัยทางด้านสังคม

2.1 บิดา-มารดา

บิดา-มารดา มีความภาคภูมิใจกับอาชีพที่ตนเองทำอยู่และให้คำแนะนำ สนับสนุนและเมื่อเจอกับปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ ก็ช่วยแก้ไขปัญหาและอุปสรรคนั้น ๆ ด้วยดี เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ตนเองประสบผลสำเร็จ

2.2 ครอบครัว

กรณีศึกษากล่าวว่าตนเองไม่มีครอบครัวดังนั้นส่วนใหญ่จะมีเฉพาะ บิดา-มารดาและญาติพี่น้อง ซึ่งได้ร่วมกันทำกิจการร้านอาหารนี้มาตั้งแต่ต้น ถึงแม้ว่าจะมีครอบครัวกันออกไปแล้วก็ยังให้การสนับสนุนอยู่และมีความยินดีที่ตนเองเข้ามาทำกิจการนี้ต่อบิดา-มารดา ซึ่งทำให้ประสบผลสำเร็จมากขึ้น

2.3 ทำเลที่ตั้ง

กรณีศึกษากล่าวว่า ทำเลที่ตั้งร้านอาหารของตนเองไม่ได้อยู่ในที่ชุมชน แต่คนส่วนใหญ่มักจะรู้จัก เพราะทำกิจการนี้มานานและสถานที่ตั้งร้านก็เงียบสงบ ร่มรื่น มีธรรมชาติที่สวยงามไปมาสะดวก เพราะติดถนนใหญ่ ผู้คนที่ใช้เส้นทางนี้สัญจรไปมาก็สามารถมองเห็นได้ง่ายและมีที่จอดรถกว้างขวางและปลอดภัย ดังนั้น จึงทำให้ผู้คนที่มาใช้บริการจึงมากพอสมควร

3. ปัจจัยเสริมด้านอื่น ๆ

3.1 การบริการ

นางสาวเพ็ญศิริ ด้านนราชย์มงคลให้ความคิดเห็นว่า การบริการเป็นสิ่งที่สำคัญมาก สำหรับร้านอาหารที่ตนเองทำอยู่ในปัจจุบันนี้คิดว่า ในด้านการบริการยังไม่เป็นที่พอใจของลูกค้า เพราะลูกค้านั้นมีมากมาย จะทำให้ถูกใจทุกคนคงเป็นไปได้แต่ก็พยายามแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้นไปเรื่อย ๆ

3.2 การบริหารงาน

กรณีศึกษาได้เสนอแนะว่า ในการศึกษาในระดับ ปวช. น่าจะจัดวิชา การบริหารงานเบื้องต้นให้กับนักศึกษาที่จะสำเร็จออกไปประกอบอาชีพของตนเองจะได้มีแนวทางในการจัดการและแก้ปัญหาได้ ส่วนการประกอบอาชีพของตนเองนั้นเป็นกิจการภายในครอบครัว การบริหารจึงไม่ค่อยจำเป็นมากนัก แต่ก็พยายามทำให้มีระบบระเบียบมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 เทคนิควิธีการกำหนดราคา

กรณีศึกษากล่าวถึงวิธีการกำหนดราคาว่า จะคิดจากอาหารสด และค่าแรง แต่จะต้องไม่แพงกว่าร้านอาหารทั่ว ๆ ไป ยกเว้นอาหารเฉพาะที่ร้านทำเป็นพิเศษเนื่องจากวัตถุดิบหายากและลูกค้าก็ต้องสั่งล่วงหน้าด้วยเพราะสิ่งของบางอย่างหายาก

3.4 รายได้

กรณีศึกษากล่าวว่า รายได้ขึ้นอยู่กับลูกค้า บางวันก็สูง บางวันก็ต่ำเฉลี่ยแล้วรายได้ต่อเดือนอยู่ในเกณฑ์ดี สามารถประกอบอาชีพนี้ต่อไปได้อีกนาน เพราะอาหารเป็นหนึ่งในปัจจัย 4 ที่ทุก ๆ คนต้องบริโภค

ผลจากการสังเกตของผู้วิจัย

1. ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ

นางสาวเพ็ญศิริ ด้านนราชัยมงคล สถาปนปัจจุบันโสด นับว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่ดึงดูดลูกค้าให้มาประกอบกับกรณีศึกษาเป็นคนค่อนข้างหน้าตาดี มีการศึกษาระดับ ปวช. นับว่าสูง จึงปรับปรุงบุคลิกภาพของตนเองให้เหมาะสมกับอาชีพในเรื่องของการต้อนรับลูกค้า การพูดคุยกับลูกค้าอย่างเป็นกันเอง ทักทายลูกค้าเมื่อมีโอกาส เป็นที่ประทับใจของลูกค้าโดยทั่วไป

2. ปัจจัยเครื่องวัดความสำเร็จ

สวนอาหารยูงทองเป็นส่วนอาหารที่มีลักษณะเป็นภัตตาคาร แยกออกเป็น 2 ส่วน ส่วนหนึ่งเป็นที่พัก อีกส่วนหนึ่งเป็นร้านอาหาร มองเห็นได้ชัดเจนจากถนนใหญ่เมื่อขับรถผ่านลูกค้าจากจังหวัดหรืออำเภอใกล้เคียงก็จะมาใช้บริการเสมอ ๆ เมื่อมีแขกสำคัญ แสดงถึงระดับของร้านอาหารว่าอยู่ในระดับแนวหน้าของความนิยมในรสชาติของอาหารและประเภทของอาหาร ทำให้ลูกค้ามาใช้บริการมาก

3. ปัจจัยเสริมอื่น ๆ

นางสาวเพ็ญศิริ ด้านนราชัยมงคล ได้แสดงความคิดเห็นว่า ความรู้ที่ได้ศึกษามาจากวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา รวมกับความอดทน ความขยันและต่อสู้กับงานของตนเอง และครอบครัวที่ช่วยส่งเสริมให้คำแนะนำตลอดมา ทำให้ตนเองประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพอิสระมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการนักศึกษา รายที่ 10

ส่วนที่ 1 ประวัติส่วนตัวและการประกอบอาชีพในอดีตและปัจจุบัน

- ประวัติชีวิต

นางศิริลักษณ์ นราวิทยานุรักษ์ อายุ 32 ปี
อาชีพ ขายอาหาร
ภูมิลำเนาเดิม 63 หมู่ 1 ตำบลมะนังตายอ อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส
ที่อยู่ปัจจุบัน 20/1 ถนนระแงะมรรคา อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส
ประวัติการศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาจากโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียน และระดับวิชาชีพ สาขาอาหารและโภชนาการ จากวิทยาลัย เทคนิคนราธิวาส อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส เมื่อปี พ.ศ. 2524 และการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี สาขาอาหารและ โภชนาการ คณะคหกรรมศาสตร์ จากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ กรุงเทพมหานคร
- งานที่ทำแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว ได้สมัครเป็นพนักงานประกอบอาหารในโรงแรม

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่เกื้อหนุนผู้จบการศึกษาระดับ ปวช.เข้าสู่อาชีพอิสระ

ปัจจัยตามกรอบแนวคิด

1. ปัจจัยด้านชุมชน

นางศิริลักษณ์ นราวิทยานุรักษ์ กรณีศึกษา ได้กล่าวถึงปัจจัยด้านชุมชนถึงกรณีที่ทำให้ตนเองเข้าสู่อาชีพอิสระ ซึ่งเป็นเจ้าของกิจการร้านอาหาร “ราตรีสวรรค์ซีฟู้ด” ว่า จังหวัดนราธิวาสเป็นชุมชนที่อยู่ติดกับทะเล เป็นชุมชนที่หนาแน่นประกอบไปด้วยชุมชนที่นับถือศาสนาพุทธและชุมชนที่นับถือศาสนาอิสลาม ซึ่งมีข้อแตกต่างกันในเรื่องอาหาร ซึ่งส่วนใหญ่นิยมบริโภคอาหารทะเล ซึ่งในจังหวัดนราธิวาสมีร้านอาหารประเภทอาหารทะเลน้อยมาก จึงคิดว่าน่าจะเป็นอาชีพที่ดี จึงทำให้เข้ามาดำเนินการตั้งร้านอาหารทะเลโดยเฉพาะ

2. ปัจจัยด้านครอบครัว

กรณีศึกษาได้กล่าวถึงครอบครัวว่าครอบครัวมีส่วนช่วยในการสนับสนุนให้ประกอบอาชีพนี้ โดยเฉพาะตนเองเรียนสำเร็จด้านอาหารมาโดยเฉพาะ และครอบครัวก็ปลูกฝังนิสัยการค้าขายมาแต่วัยเด็ก ซึ่งต่อมาพอมีครอบครัว สามารถทำธุรกิจด้านนี้มาก่อน จึงร่วมกันทำธุรกิจด้านนี้โดยเฉพาะ

3. ปัจจัยด้านสถานศึกษา

สถานศึกษามีส่วนช่วยมากในเรื่องความรู้ด้านการประกอบอาหารและได้รับคำแนะนำแนะจากครู-อาจารย์ผู้สอนอยู่เสมอ ๆ ถึงแนวทางในการประกอบอาชีพอิสระ เช่น การออกร้านของวิทยาลัยฯ ในงานต่าง ๆ เห็นว่ามีรายได้ดีและเป็นอิสระจึงคิดว่าเมื่อมีโอกาสก็น่าจะทำ

4. ปัจจัยด้านส่วนตัว

นางศิริลักษณ์ นราวิทยานุรักษ์ กรณีศึกษากล่าวว่า ชอบการค้าขายมาตั้งแต่ยังเด็กเพราะเห็นว่ามีรายได้ดี และเมื่อจบการศึกษาก็ได้มีโอกาสทำงานในโรงแรมมาก่อนทำให้มีประสบการณ์มากขึ้นในเรื่องการประกอบอาหารและการจัดการซึ่งในสถานศึกษาไม่มีหลักสูตรนี้ ต้องคอยสังเกตและศึกษางานด้วยตนเอง

ผลจากการสังเกตของผู้วิจัย

1. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม

จากการสังเกตของผู้วิจัยเห็นด้วยจากการให้สัมภาษณ์ของกรณีศึกษา ที่กล่าวว่า สังคมเมืองนราธิวาสชอบบริโภคอาหารทะเลและไม่ชอบบริโภคปลาน้ำจืด อาชีพของชาวมุสลิมส่วนใหญ่ทำการประมงขนาดเล็กมีปลาขึ้นทุกวัน จึงเป็นชุมชนที่เหมาะสมกับการประกอบอาชีพร้านอาหารทะเล โดยเฉพาะการทำร้านอาหารมีปัจจัยหลายอย่างประกอบโดยเฉพาะจะต้องเป็นบุคคลที่ชอบและมีความอดทนเท่านั้นจึงจะดำเนินการได้ ดังนั้นคนส่วนใหญ่ในจังหวัดจึงไม่ค่อยมีใครชอบทำธุรกิจร้านอาหาร นอกจากคนในต่างจังหวัดมาประกอบอาชีพเอง ส่วนใหญ่จะทำธุรกิจในด้านอื่น ๆ

2. ปัจจัยด้านทัศนคติต่ออาชีพ

กรณีศึกษากล่าวตั้งแต่ต้นว่า ชอบการค้ามาตั้งแต่เด็ก และครอบครัวก็สนับสนุนในขณะที่ยังศึกษาอยู่ กรณีศึกษาก็ให้ความคิดเห็นว่า อาชีพการทำร้านอาหารรายได้ดี แม้ว่ากรณีได้ทั้งนี้ อีกทั้งยังมีเหตุผลปลงเมื่อทำ และต้องอึ้งอึ้งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีคนไปใช้ และงานที่ทำก็เหมาะกับท้องถิ่น คนชอบบริโภคอาหารทะเลและอาหารสดก็สามารถจัดหาได้

ง่าย เพราะจังหวัดนครราชสีมาอยู่ติดกับทะเล จึงเห็นว่าเป็นอาชีพที่มีรายได้ดีมาก จึงเข้าสู่การประกอบอาชีพการทำธุรกิจด้านร้านอาหารทะเล

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่สนับสนุนผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. ประกอบอาชีพ อิสระให้ประสบความสำเร็จ

ปัจจัยตามกรอบแนวความคิด

1. ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนตัว

1.1 ความขยัน อดทน

กรณีศึกษาให้ความเห็นว่า ความขยัน อดทน ชื่อสัตย์ สุจริต เป็นคุณสมบัติของผู้ที่จะทำธุรกิจด้านร้านอาหารเพราะต้องอดทนต่อการทำงาน ต่อลูกค้า ต่อลูกน้อง ข้อสำคัญต้องชื่อสัตย์สุจริตต่อลูกค้าที่มาใช้บริการ จึงจะประสบความสำเร็จได้

1.2 ความรู้ทักษะ

นางศิริลักษณ์ นราวิทยานุรักษ์ กรณีศึกษาได้กล่าวว่า ทักษะเป็นปัจจัยที่สำคัญเรื่องรสชาติของอาหาร ความนิยมรสชาติของอาหารต่าง ๆ ของผู้บริโภค แต่กรณีศึกษาอาศัยที่ตนเองเคยศึกษามาทางด้านนี้และเคยทำงานในโรงแรมย่อมรู้และเข้าใจว่าลูกค้ามีความต้องการรสชาติอาหารอย่างไร โดยเฉพาะคนในท้องถิ่นจึงจะพอใจลูกค้าได้

1.3 ความมีมนุษยสัมพันธ์

โดยส่วนตัวของตนเองแล้ว มีความเป็นกันเองกับลูกค้ามาก เพราะตนเองเป็นคนท้องถิ่น ลูกค้าส่วนใหญ่ที่มาใช้บริการก็เป็นคนท้องถิ่นและรู้จักกันดี สิ่งที่สำคัญก็คือให้ความสำคัญกับลูกค้าทุก ๆ คนเท่าเทียมกัน

1.4 ทศนคติต่อวิชาชีพ

วิชาชีพเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ตนเองศึกษาเล่าเรียนมาเพื่อประกอบอาชีพ จะพูดว่าไม่ดีไม่ได้เพราะตนเองเลือกเรียนมา ข้อสำคัญอยู่ที่ว่า เราจะนำวิชาชีพนี้ไปประกอบอาชีพอย่างไรจึงจะประสบความสำเร็จ ขึ้นอยู่กับตัวเราทั้งสิ้น ดังนั้น วิชาชีพจึงมีส่วนทำให้ตนเองประสบความสำเร็จในชีวิต มีหลักฐานของครอบครัวที่มั่นคง กรณีศึกษากล่าว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ปัจจัยด้านสังคม

2.1 บิดา-มารดา

กรณีศึกษา กล่าวว่า ให้การสนับสนุนมาตั้งแต่ต้นและให้การสนับสนุนในเรื่องเงินทุนบางส่วนและให้ใช้ที่ดินในการจัดตั้งร้านทำให้คล่องตัวในการดำเนินงานและพอใจในการประกอบอาชีพของตนเองที่ประกอบอาชีพอยู่ เพราะเห็นว่ามีรายได้ดี

2.2 ครอบครัว

นางศิริลักษณ์ นราวิทยานุรักษ์ กรณีศึกษา กล่าวว่า เห็นด้วยและได้ร่วมกันทำตั้งแต่เริ่มแรก เพราะเห็นว่าเป็นอาชีพที่ดีเหมาะกับความต้องการของชุมชนและเห็นว่าเจริญก้าวหน้า และรายได้ดีอีกด้วย

2.3 ทำเลที่ตั้ง

ทำเลที่ตั้งของร้านอยู่ใกล้กับแหล่งชุมชนเป็นที่รู้จักของคนในท้องถิ่น เป็นทำเลที่เหมาะสมสะดวกแก่ลูกค้า อยู่ใกล้กับสถานศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา และสถานที่ราชการหลายแห่ง ซึ่งเป็นแหล่งชุมชนของคนขนาดใหญ่ ติดกับถนนใหญ่ มีที่จอดรถสะดวกสบายเป็นที่ไว้ใจของลูกค้าและโดยเฉพาะอย่างยิ่งร้านอาหารประเภทนี้ไม่มีวัยรุ่นเข้ามาใช้บริการ ลูกค้าส่วนใหญ่จึงเป็นคนที่เป็นผู้ใหญ่ จึงทำให้มีลูกค้าเข้ามาใช้บริการมาก

3. ปัจจัยเสริมอื่นๆ

3.1 การบริการ

ให้ความสำคัญกันเองกับลูกค้าประจำ เช่น ลดเปอร์เซ็นต์อาหารและหากมีปัญหาเรื่องอาหารไม่สดก็ไม่คิดเงิน

3.2 การบริหารงาน

ธุรกิจที่ทำอยู่ ทำในระบบครอบครัว การบริหารไม่จำเป็นมากนัก ช่วยกันดูแลโดยแบ่งงานกันทำ ตนเองเป็นผู้ประกอบอาหารและกำหนดราคา ส่วนสามีเป็นผู้ดูแลเรื่องภายในร้านและการบริการแขกและเก็บเงิน ก็สามารถดำเนินงานอยู่ได้ถึงปัจจุบัน

3.3 เทคนิควิธีกำหนดราคา

กรณีศึกษา กล่าวว่า ขึ้นอยู่กับราคาอาหารในท้องตลาดและเทศกาล

การคิดราคาจะคิดต้นทุนรวมกับค่าแรงแต่จะไม่เอาเปรียบกับลูกค้าจนเกินไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

3.4 รายได้

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเผยแพร่ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
รายได้ดีเป็นที่พอใจของตนเองและครอบครัว

ผลจากการสังเกตของผู้วิจัย

1. ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ

บุคลิกภาพของนางศิริลักษณ์ นราวิทยานุรักษ์ กรณีศึกษาเป็นคนที่มีความดี ยิ้มแย้มแจ่มใสกับลูกค้าถึงแม้ว่าตนเองจะเป็นผู้ประกอบการเองก็เป็นคนที่สะอาดอยู่เสมอ ทั่ว ทักทายกับลูกค้าที่มาใช้บริการอย่างเป็นกันเอง เมื่อว่างจากการปรุงอาหารก็จะทักทายสอบถาม ถึงรสชาติของอาหารว่าเป็นอย่างไรบ้าง อร่อยหรือไม่ ซึ่งสร้างความพอใจให้กับลูกค้าเป็นอย่าง ยิ่ง

2. ปัจจัยเครื่องวัดความสำเร็จ

ร้านอาหาร “ราตรีสวรรค์ซีฟู้ด” ตั้งมานานหลายปี จะเริ่มบริการตั้งแต่ 10 โมง เข้าไปจนถึง 24 นาฬิกา วันธรรมดาลูกค้าไม่มากนักในตอนกลางวัน ถ้าเป็นวันหยุดราชการ ลูกค้าแน่นมาก ส่วนตอนกลางคืนลูกค้าจะแน่นทุกวัน บางวันลูกค้าที่มาทีหลังโต๊ะจะไม่มีที่นั่ง ต้องนั่งรอ แสดงให้เห็นว่า ประสบผลสำเร็จมากของคุณศิริลักษณ์ นราวิทยานุรักษ์ ที่ประกอบ อาชีพอิสระ จำหน่ายอาหารทะเลชื่อร้าน “ราตรีสวรรค์ซีฟู้ด” จังหวัดนราธิวาส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีส่วนเกื้อหนุนผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. เข้าสู่อาชีพอิสระ และปัจจัยที่มีส่วนเกื้อหนุนผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. ประกอบอาชีพอิสระให้ประสบผลสำเร็จในสาขาวิชาชีพที่ศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จากวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา โดยทำการศึกษาจาก กรณีศึกษาที่ให้การคัดเลือกจากวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา ให้เป็นอาชีพะศึกษาตัวอย่าง ปี พ.ศ. 2534 จำนวน 10 ราย ได้แก่ นายสุริธรรม น้อยสุข อาชีพ ช่างเชื่อมโลหะ , นายสังจะ แสงสุวรรณ อาชีพ ช่างเชื่อมโลหะ , นายนิมิตร แซ่ตั้ง อาชีพ ช่างไฟฟ้า , นายกมล พงษ์สุวรรณ อาชีพ ช่างไฟฟ้า , นางสาวอิฐนิ เจริญ อาชีพ รับผิดชอบดอกไม้และขายดอกไม้ , นางสาวเสาวนิตย์ ณ สงขลา อาชีพ รับผิดชอบดอกไม้ , นางพรรณิ โอชาพงศ์อาชีพ ช่างตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี , นางประจวบ แก้วประสิทธิ์ อาชีพ ช่างตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี , นางเพ็ญศิริ ด่านราชัยมงคล อาชีพขายอาหาร , นางศิริลักษณ์ นราวิทยานุรักษ์ อาชีพขายอาหาร วิธีการเก็บข้อมูล โดยใช้วิธีสัมภาษณ์และสังเกต ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาจะวิเคราะห์ทันทีที่ได้ข้อมูลและสามารถปรับได้เมื่อค้นพบสาเหตุเพิ่มเติม ระยะเวลา 3 เดือนที่ทำการศึกษา ผลการศึกษา สรุปได้ดังนี้

1. สภาพท้องถิ่น หรือชุมชนที่เกี่ยวข้องกับผู้ที่เป็นกรณีศึกษา

อาชีพส่วนใหญ่ของประชาชนในชุมชน ซึ่งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองนครราชสีมา และชุมชนเมือง คือการค้าขาย ส่วนเศรษฐกิจโดยทั่วไปของจังหวัดนครราชสีมาขึ้นอยู่กับผลผลิตทางด้านการเกษตรกรรมเป็นสำคัญ อาชีพหลักคือการทำสวนยางพารา การทำสวนมะพร้าวและผลไม้ต่าง ๆ การทำนา การประมง การเลี้ยงสัตว์ เช่น หมู , ปลา , วัว ซึ่งแยกออกได้เป็น

1. การเกษตรกรรมมีพื้นที่ 1,509,940 ไร่ จากพื้นที่ทั้งหมด 2,797,143 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 57.98 ของเนื้อที่ทั้งหมด พืชเศรษฐกิจที่สำคัญได้แก่ ยางพารา ข้าว ผลไม้ต่าง ๆ เช่นลองกอง ทูเรียน เงาะ มังคุด

2. การประมง จังหวัดนครราชสีมา มีประชากรที่เป็นชาวประมง จำนวน 13,446 คน 2,504 คริวเรือน พื้นที่ที่มีการหาและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ประมาณ 4,500 ไร่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานี้เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระจายอยู่ใน 12 อำเภอ สัตว์น้ำที่มีการเพาะเลี้ยงได้แก่ กุ้ง ปลานิล ปลาดุก ปลาตะเพียนขาว ปลาไน ปลานิลแดงปลาดุก ปลากะพงขาว ปลากะพงแดง กุ้งก้ามกรามและกุ้งกุลาดำ

3. การปศุสัตว์ จังหวัดนราธิวาส มีการทำปศุสัตว์ประมาณ 27,680 ครัวเรือนเกษตรกรส่วนใหญ่เป็นชาวไทยมุสลิม มีการเลี้ยงสัตว์เป็นอาชีพรอง วิธีการเลี้ยงยังอยู่ในสภาพล้าหลัง สายพันธุ์ที่เลี้ยงส่วนใหญ่เป็นพันธุ์พื้นเมือง

4. การอุตสาหกรรม จังหวัดนราธิวาส มีโรงงานอุตสาหกรรมทั้งสิ้น 649 โรงงาน เงินทุน 492.074 ล้านบาท มีคนงานประมาณ 4,101 คน ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็ก เพื่อรองรับผลผลิตทางการเกษตร นอกจากนี้แล้วยังมีสถานประกอบการอื่น ๆ อีกพอสมควร จำนวนทั้งสิ้น 1,309 แห่ง มีแรงงาน จำนวน 12,294 คน ประกอบการส่วนใหญ่เป็นกิจการประเภทร้านขายปลีก , ขายส่ง และธุรกิจบริการ

รายได้ประชากรของจังหวัดนราธิวาส จากการสำรวจของสำนักงานสรรพากรจังหวัดนราธิวาส เมื่อเดือนกันยายน 2534 พบว่าผลผลิตทางด้านการเกษตรทำรายได้ให้จังหวัดนราธิวาสเป็นอันดับที่ 1 และการค้าขายและการบริการเป็นอันดับที่ 2 รายได้เฉลี่ยประมาณ 23,946 บาทต่อคน/ต่อปี

2. ประวัติส่วนตัวและการประกอบอาชีพในอดีต และปัจจุบัน

จากกรณีศึกษาทั้ง 10 ราย แยกเป็นเพศชาย 4 ราย เพศหญิง 6 ราย บิดา-มารดากรณีศึกษาประกอบอาชีพค้าขาย 6 ราย ตรงกับสาขาของกรณีศึกษาที่ประกอบอาชีพอยู่ 3 ราย คือ นางสาวเสาวนิตย์ ณ สงขลา นางสาวอิฐินิ เจริญ นางสาวเพ็ญศิริ ด้านนราชัยมงคล และประกอบอาชีพเกษตรกร 4 ราย จากการศึกษาทำให้พบว่าการเข้าสู่อาชีพอิสระของกรณีศึกษา มีอยู่ 4 รูปแบบด้วยกัน รูปแบบที่ 1 ประกอบอาชีพตามอย่างบิดา-มารดา 3 ราย คิดเป็น 30 เปอร์เซ็นต์ รูปแบบที่ 2 เกิดจากแรงผลักดันภายนอก 1 ราย คิดเป็น 10 เปอร์เซ็นต์ รูปแบบที่ 3 การประกอบอาชีพเกิดจากความบังเอิญ 3 รายคิดเป็น 30 เปอร์เซ็นต์ รูปแบบที่ 4 ตั้งใจประกอบอาชีพอิสระโดยตรง 3 ราย คิดเป็น 30 เปอร์เซ็นต์ และจากกรณีศึกษาประกอบอาชีพในอดีต เป็นแรงกระตุ้นที่เกิดจากกรณีศึกษาได้รับประสบการณ์ตรงในการประกอบอาชีพอิสระเป็นอย่างดีสามารถนำมาเป็นแบบอย่างในการประกอบอาชีพอิสระได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ปัจจัยที่เกื้อหนุนการเข้าสู่อาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา

การศึกษาผู้เป็น กรณีศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปวช.จากวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมาทั้ง 10 ราย 5 สาขาวิชาชีพ พอสรุปได้จากกรอบแนวคิด ดังนี้

3.1 ปัจจัยด้านชุมชน

ชุมชนเป็นปัจจัยเบื้องต้นที่จะพิจารณาถึงที่ตั้งของสถานประกอบการ ในการประกอบอาชีพอิสระ เพราะชุมชนเป็นลูกค้าของทุกธุรกิจ ถ้าชุมชนใดเป็นชุมชนใหญ่ เศรษฐกิจของชุมชนนั้นก็จะมีดี หมายถึง การเงินของชุมชนนั้นก็ดีไปด้วย ทำให้เกิดแรงจูงใจในการทำธุรกิจนอกจากนี้แล้วถ้าสถานที่ตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสมเป็นศูนย์กลางของชุมชน สะดวกในการบริการแก่ลูกค้าก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่มีส่วนช่วยเกื้อหนุนให้เข้าสู่การประกอบอาชีพอิสระ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดที่ผู้วิจัยได้สรุปไว้ดังนี้ คือ สภาพทางเศรษฐกิจสังคมของชุมชนและทำเลที่ตั้งในชุมชนมีส่วนในการตัดสินใจเข้าสู่การประกอบอาชีพอิสระ เพราะถ้าชุมชนใดเป็นชุมชนใหญ่ กำลังซื้อในด้านบริโภคและอุปโภคของคนในชุมชนนั้นก็สูง ทำให้มองเห็นความเป็นไปได้ในการประกอบอาชีพนั้น ๆ ในชุมชนนั้น ทำให้เกิดการตัดสินใจในการประกอบอาชีพอิสระ

3.2 ปัจจัยด้านครอบครัว

จากการศึกษากรณีศึกษา 10 ราย พบว่า กรณีศึกษา 3 ราย คิดเป็น 30 เปอร์เซ็นต์ที่บิดา-มารดาประกอบอาชีพที่กรณีศึกษาประกอบอาชีพอยู่ในปัจจุบันมาก่อน จึงเป็นการสืบทอดธุรกิจจากบิดา-มารดา หรือครอบครัว กรณีศึกษาอีก 6 ราย คิดเป็น 60 เปอร์เซ็นต์ที่บิดา-มารดาไม่ได้ประกอบอาชีพเดียวกันกับกรณีศึกษามาก่อนก็ให้การสนับสนุนในเรื่องเงินทุน สถานที่ คำแนะนำและกำลังใจ ซึ่งครอบครัวก็อาจมีส่วนสนับสนุนให้กรณีศึกษาเข้าสู่อาชีพอิสระได้ และมีอีก 1 รายคิดเป็น 10 เปอร์เซ็นต์ที่เป็นแนวความคิดของตนเองโดยได้รับแรงกดดันจากภายนอกจึงทำให้เข้าสู่อาชีพอิสระ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดที่ผู้ศึกษาสรุปไว้ คือ อาชีพครอบครัวย่อมเป็นแบบอย่างและบทเรียนที่ดีตลอดจนช่วยเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้กรณีศึกษาเข้าสู่อาชีพอิสระได้เพื่อสืบทอดกิจการของครอบครัวได้สะดวก ถึงแม้ว่าครอบครัวจะไม่ได้ประกอบอาชีพส่วนตัวอยู่ก็ตาม แต่ครอบครัวก็อาจสนับสนุนให้กรณีศึกษาเข้าสู่การประกอบอาชีพอิสระได้ เช่น ช่วยเหลือด้านเงินทุน คำแนะนำและกำลังใจ เป็นต้น ส่วนกรณีศึกษาอีก 1 ราย ที่ครอบครัวบิดา-มารดา ไม่ได้มีส่วนสนับสนุนการเข้าสู่

อาชีพอิสระเนื่องมาจากได้รับการดูถูกเหยียดหยามจากเพื่อนร่วมงาน ที่ทำงานเดิม จึงทำให้เป็นแรงผลักดันให้เข้าสู่การประกอบอาชีพอิสระซึ่งไม่เหมือนกับรายอื่นๆ ซึ่งครอบครัวมีส่วนสนับสนุนให้เข้าสู่การประกอบอาชีพอิสระ

2.3 ปัจจัยด้านสถานศึกษา

สถานศึกษาเป็นปัจจัยที่เกื้อหนุนในด้านความรู้ ความชำนาญในสาขาวิชาชีพ และสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ กรณีศึกษาทั้ง 10 ราย ให้ความเห็นสอดคล้องกันในการเกื้อหนุนให้เข้าสู่อาชีพอิสระ โดยสถานศึกษาได้สร้างแรงกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจ โดยเริ่มต้นที่อาจารย์ผู้สอน สิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา โดยเฉพาะรายได้ ทำให้เกิดจินตนาการ ภาพลักษณ์ที่มีต่อการประกอบอาชีพอิสระ แต่อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าสถานศึกษาจะเป็นแรงกระตุ้นในเบื้องต้นก็มีกรณีศึกษาหลายราย ที่เสนอแนะในการปรับปรุง ในด้านการจัดการศึกษา โดยเน้นในเรื่องการฝึกปฏิบัติเพื่อให้สอดคล้องในการประกอบอาชีพอิสระมากกว่า ในปัจจุบันควรจัดรายวิชาเกี่ยวกับ การจัดการให้นักศึกษาได้เรียนจะได้นำไปใช้ในการประกอบอาชีพอิสระได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิด ที่สถานศึกษามีอิทธิพลต่อการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และทักษะตลอดจนทัศนคติที่ดีต่ออาชีพ สามารถสร้างแรงกระตุ้นให้ตัดสินใจในการประกอบอาชีพอิสระได้

3.4 ปัจจัยด้านส่วนตัวและอื่น ๆ

ปัจจัยด้านส่วนตัวและอื่น ๆ ซึ่งได้รับการปลูกฝังจากสถานศึกษา และจากสภาพแวดล้อม อันได้แก่ ความรู้ ความชำนาญด้านวิชาชีพ ความรักอิสระ ไม่ชอบรับคำสั่งหรือเป็นลูกจ้างของคนอื่น ชอบทำงานที่เป็นของตนเอง มีความอดทน ขยันขันแข็ง ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีอยู่ในกรณีศึกษาทั้ง 10 ราย มากน้อยแตกต่างกันขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมของแต่ละคน ซึ่งหลายอย่างเป็นปัจจัยเกื้อหนุนให้เข้าสู่การประกอบอาชีพอิสระ ภายหลังสำเร็จการศึกษาระดับ ปวช.

4. ปัจจัยที่สนับสนุนให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. ประกอบอาชีพอิสระให้ประสบความสำเร็จ

ในการประกอบอาชีพอิสระ จะประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลวย่อมมีปัจจัยต่าง ๆ เป็นตัวชี้ที่ให้เกิดขึ้น จากการศึกษางานวิจัยต่าง ๆ ของผู้วิจัย ได้สรุปเป็นกรอบแนวความคิดเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา ผู้สำเร็จระดับ ปวช. จากวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา ที่ประกอบอาชีพอิสระประสบผลสำเร็จ 10 ราย พอสรุปได้ดังนี้ คือ

4.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว

ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ ความขี้ขลาด อคติ ความรอบรู้ในงาน อาชีพ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความกระตือรือร้น ตลอดจนความมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี คุณสมบัติดังกล่าว มีอยู่ในกรณีศึกษาทั้ง 10 ราย ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการประกอบอาชีพอิสระ และอีกสิ่งหนึ่งที่มีความเห็นสอดคล้องกันคือ ความเป็นอิสระเสรี ไม่ชอบรับคำสั่ง หรือเป็นลูกจ้างคนอื่น จึงมีความบากบั่นในการทำกิจการด้วยความอดทนหาวิธีหา ทำให้กิจการต่าง ๆ ดำเนินไปด้วยดี ลูกค้ามีความเชื่อถือ มั่นใจที่จะมาติดต่อทำธุรกิจขยายขอบข่ายงานกว้างออกไปเรื่อย ๆ ด้วยความมั่นคง มีการวางแผนที่ดี ทำให้ธุรกิจประสบผลสำเร็จ

4.2 ปัจจัยด้านสังคม

กรณีศึกษาทั้ง 10 ครอบครัว เป็นคนจังหวัดนราธิวาสโดยกำเนิด ทำให้เป็นที่รู้จักกันในชุมชนมีการเกื้อกูลซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะกรณีศึกษาทั้ง 10 รายเป็นคนที่มื่อธยาศัยไมตรีดี มีความเป็นธรรมกับลูกค้า ย่อมเป็นที่เชื่อถือของคนในชุมชนนั้น ๆ ซึ่งมีญาติมิตรคอยช่วยเหลือ ให้การสนับสนุน ทำให้กิจการต่าง ๆ เป็นไปด้วยดีและชุมชนในจังหวัดนราธิวาส ก็กำลังจะกลายเป็นชุมชนใหญ่ มีการขยายการลงทุน ในเรื่องที่อยู่อาศัย และโรงงานอุตสาหกรรมด้านต่าง ๆ ซึ่งจะส่งผลให้กิจการของกรณีศึกษาทั้ง 10 รายได้รับผลประโยชน์จากงานเหล่านี้มากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิด ปัจจัยด้านสังคมเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การประกอบอาชีพประสบผลสำเร็จ

4.3 ปัจจัยด้านอื่น ๆ

ปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่กรอบแนวความคิดได้สรุปเอาไว้คือ การบริหาร การบริการ เทคนิคการกำหนดราคา จากการศึกษาจากกรณีศึกษาทั้ง 10 ราย พบว่าไม่เคยรู้จักการบริหาร รู้จักเฉพาะทำตามแนวความคิดของตนเองและคำแนะนำ ซึ่งเรียกว่า “จัดการด้วยตนเอง” ส่วนทางด้านบริการนั้น กรณีศึกษาทั้ง 10 ราย ซึ่งประกอบอาชีพอิสระด้านบริการ ซึ่งคิดว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญและนำไปสู่ความสำเร็จในการประกอบอาชีพ ส่วนการกำหนดราคานั้น ส่วนใหญ่จะกำหนดราคาเป็นกันเอง โดยคิดเฉพาะค่าแรง โดยคิดจากร้อยละจากคาคาของวัสดุ ซึ่งเป็นเทคนิควิธีที่ใช้กันทั่ว ๆ ไป ซึ่งเป็นหลักการคิดราคาที่เป็นมาตรฐานซึ่งกรณีศึกษาได้รับคำแนะนำมาใช้ บางรายก็ได้รับประสบการณ์มาจากการเป็นลูกจ้างในสถานประกอบการมาก่อน และนำมาใช้ ทำให้มีหลักเกณฑ์ที่ดีในการกำหนดราคา ไม่ขึ้นลงตามกระแส ทำให้ราคามั่นคง เป็นการซื้อสัตย์ต่อลูกค้า ลูกค้าจึงเกิดความมั่นใจและสนับสนุนตลอดมา ทำให้กิจการประสบผลสำเร็จได้

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผล เพื่อสนับสนุนข้อค้นพบเรียงลำดับดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยที่เกื้อหนุนการเข้าสู่อาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปวช.วิทยาลัยเทคนิค นราธิวาส

ผลจากการศึกษาปัจจัยตามกรอบแนวคิด พบว่ากรณีศึกษามีความเห็นตรงกันและแตกต่างกันดังนี้

1.1 ปัจจัยด้านชุมชน จากการศึกษากรณีศึกษาเห็นตรงกันว่าชุมชนเป็นปัจจัยเบื้องต้นในการพิจารณาจัดตั้งสถานประกอบการที่จะประกอบอาชีพอิสระ เพราะชุมชนเป็นฐานเศรษฐกิจที่สำคัญของธุรกิจ ชุมชนใดเป็นชุมชนใหญ่และเศรษฐกิจของชุมชนนั้นดี การเงินหมุนเวียนดี กำลังจัดซื้อสูงตามไปด้วยทำให้เกิดแรงจูงใจในการประกอบอาชีพอิสระ ตรงกับข้อสรุปรายงานของ นงราม เศรษฐพานิช ตามที่กล่าวไว้แล้วในบทที่ 2

1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว กรณีศึกษาที่ประกอบอาชีพอิสระตามแนวทางเดิมของบิดามารดายอมมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของกรณีศึกษา ซึ่งส่วนใหญ่มักจะดำเนินการในลักษณะช่วยเหลืออย่างค่อยเป็นค่อยไป จนกระทั่งดำเนินการเองทั้งหมด เมื่อครอบครัวเห็นว่ากรณีศึกษาสามารถดำเนินการต่อไปได้ดี ซึ่งเป็นการเข้าสู่อาชีพอิสระแบบอัตโนมัติ ไม่ได้ใช้ความสามารถมากนัก ซึ่งกรณีศึกษาได้พบเห็นการดำเนินการเช่นนี้มาตั้งแต่เล็กจนสำเร็จการศึกษา ซึ่งได้มีส่วนร่วมดำเนินการอย่างจริงจัง แต่สิ่งที่แตกต่างคือ นำความรู้ที่ได้จากการศึกษานำมาปรับปรุงพัฒนากิจการ ระบบงานให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น จากข้อค้นพบนี้ ตรงกับข้อค้นพบของ อูมาภรณ์ หล่อสมฤดี, มนัส ภาคภูมิ, นงราม เศรษฐพานิชย์ ฯลฯ ซึ่งได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 2

1.3 ปัจจัยด้านสถานศึกษา จากการศึกษากรณีศึกษาทั้ง 10 ราย พบว่า สถานศึกษาเกื้อหนุนในด้านความรู้ความชำนาญในสาขาวิชาชีพ และสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ เพราะสถานศึกษาได้สร้างแรงกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจ โดยเฉพาะอาจารย์ผู้สอน การฝึกงานในสถานประกอบการทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อการประกอบอาชีพอิสระ ซึ่งตรงกับข้อค้นพบของ นงราม เศรษฐพานิช ซึ่งได้รายงานการวิจัยการส่งเสริมเพื่อการประกอบอาชีพส่วนตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ ซึ่งเป็นการกีดกันไม่ให้ผู้อื่นทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต การนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมายและจะฟ้องร้องดำเนินคดีกับผู้ที่ทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต

วิจัยการสังเคราะห์กรณีศึกษา ผู้ประกอบอาชีพในภาคพาณิชยกรรมและบริการผู้จบการศึกษา
ประถมศึกษาซึ่งได้กล่าวไว้ในบทที่ 2

1.4 ปัจจัยด้านส่วนตัวและอื่น ๆ เป็นปัจจัยด้านบุคลิกภาพและความ
สามารถเฉพาะของรายกรณีศึกษาแต่ละรายไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับ การได้รับการปลูกฝังจาก
ครอบครัวและสถานศึกษาตลอดจนจากสถาบันอื่น ๆ อันได้แก่ ความรู้ ความสามารถ ความ
ขยันอดทน ความซอบอิสระ เพราะปัจจัยเหล่านี้เป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการประกอบอาชีพ
อิสระ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ จิตรอารีย์ เนตรหิน ซึ่งได้สรุปการศึกษาการคัดเลือก
อาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 3 และมนัส ภาคภูมิ ซึ่งได้สรุปจากการศึกษาปัจจัยการเข้าสู่
อาชีพอิสระของผู้จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ซึ่งได้นำมากล่าวไว้ในบทที่ 2

2. ปัจจัยที่สนับสนุนให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช.วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมาประสบ
ผลสำเร็จ

2.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว

การเข้าสู่อาชีพอิสระของกรณีศึกษาทั้ง 10 รายต่างมีความความหวังว่า
จะมีรายได้มีเงินเป็นอยู่ในสภาพที่ดี แต่ความสำเร็จในการประกอบอาชีพของกรณีศึกษา
เหล่านี้ใช้เวลาไม่น้อยไม่เท่ากัน แต่อย่างน้อย 3 - 5 ปี จากการค้นพบปัจจัยที่ทำให้กรณีศึกษา
เหล่านี้ประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพที่ตรงกัน 3 ด้านด้วยกันคือ ด้านปัจจัยขั้นพื้นฐาน
ซึ่งเป็นปัจจัยที่เป็นลักษณะเฉพาะบุคคล เช่น ความขยัน อดทน ประหยัด ฉลาด มีไหวพริบ ซื่อ
สัตย์และมีคุณธรรม มีมนุษยสัมพันธ์ดี มีสุขภาพดี ซึ่งตรงกับข้อค้นพบของ สุมนา อยู่โพธิ์,
คลี เมนท์ สโตน ซึ่งอ้างจาก ชม ภูมิภาค ด้านที่ 2 ด้านการผ่านขบวนการศึกษาที่กรณีศึกษาได้
ศึกษามาในระดับหลักสูตรต่าง ๆ ซึ่งในปัจจุบัน ได้พยายามที่จะตอบสนองให้ผู้สำเร็จการศึกษา
ได้เข้าสู่อาชีพอิสระได้อย่างมั่นคง ซึ่งจากการค้นพบนี้ได้ตรงกับสมยศ นาวิการ, วราพร ตรีเพชร
และบรรจง ชูสกุลชาติ ซึ่งได้กล่าวไว้ในบทที่ 2 แล้ว ส่วนด้านที่ 3 เป็นด้านสิ่งแวดล้อม เช่น
ทำเลที่ตั้งเหมาะสมกับการประกอบอาชีพ องค์ประกอบของชุมชนในขณะเดียวกันถ้ากรณีศึกษา
รายใดที่สภาพครอบครัวที่มีความพร้อมในด้านเศรษฐกิจ มีกำลังคนที่จะช่วยเหลือเกื้อกูลกันจะ
ทำให้ประสบผลสำเร็จเร็วขึ้น ซึ่งขึ้นอยู่กับกรณีศึกษาแต่ละรายเองจะเป็นแรงช่วยเสริมให้เกิด
ความทะเยอทะยานมุ่งมั่นที่จะทำงานให้ประสบผลสำเร็จเร็วขึ้น

2.2 ปัจจัยด้านสังคม สังคมเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การประกอบอาชีพอิสระของ
กรณีศึกษาทั้ง 10 ราย ประสบผลสำเร็จมากน้อยแตกต่างกัน เพราะขึ้นอยู่กับพื้นฐานทางสังคม

ของกรณีศึกษานั้น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบิดา-มารดา ญาติพี่น้อง ที่ได้สร้างความมั่นใจให้กับสังคมในอดีต ย่อมได้รับการเกื้อกูลจากสังคมนั้น ๆ และถ้าสถานที่ตั้งของสถานประกอบการอยู่ในทำเลที่เหมาะสมเป็นส่วนเสริมให้การประกอบอาชีพอิสระประสบความสำเร็จได้อย่างมั่นใจซึ่งตรงกับข้อสรุปของ สุวรรณ ประวรรณจะ จากการศึกษาผู้ประกอบการอาชีพช่างเสริมสวย ของผู้จบการศึกษาระดับประถมศึกษา และนงราม เศรษฐพานิช ซึ่งได้ศึกษาจากกรณีศึกษา การส่งเสริมผู้ประกอบการอาชีพอิสระ ของผู้ประกอบการขนาดเล็ก ที่ธุรกิจประสบผลสำเร็จซึ่งได้กล่าวไว้ในบทที่ 2

2.3 ปัจจัยด้านอื่น ๆ ยังมีปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่เกื้อหนุนให้ผู้ประกอบการอาชีพอิสระประสบผลสำเร็จ เช่น การกำหนดราคา การบริการ การบริหาร และการจัดการ ซึ่งทุกปัจจัยจะต้องมีหลักเกณฑ์ที่ถูกต้องชัดเจน มีความยุติธรรมทั้ง 2 ฝ่าย เพื่อเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน มีความซื่อสัตย์ต่อกันทั้งผู้ประกอบการและผู้ให้บริการ ซึ่งตรงกับการศึกษาของ สมยศ นาวิการ และมุสดี สุนาคม ซึ่งได้สรุปคุณสมบัติทั่ว ๆ ไปของบุคคลที่ประสบผลสำเร็จในการประกอบธุรกิจซึ่งได้กล่าวไว้ในบทที่ 2

ข้อสรุปการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษารายกรณีศึกษาตามกรอบแนวคิดแสดงความสอดคล้องและข้อแตกต่างของกรณีศึกษาทั้ง 10 รายไว้ในตารางภาคผนวกที่ 5

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัย ไปใช้ประโยชน์

1. ข้อเสนอแนะระดับสถานศึกษา

1.1 การจัดการศึกษาด้านวิชาชีพบางสาขาควรจัดรายวิชาที่สำเร็จหลักสูตรแล้วสามารถประกอบอาชีพอิสระได้

1.2 การจัดการเรียนการสอน ควรสอดแทรกและปลูกฝังค่านิยมในการสร้างงาน โดยเน้นการประกอบอาชีพอิสระ ไม่มุ่งเน้นให้ขายแรงงาน

1.3 การจัดการศึกษาควรเน้นในการสร้างคุณสมบัติที่ดี ที่เป็นแนวทางในการประกอบอาชีพ เช่น ความซื่อสัตย์ ขยัน อดทน การมีวินัย รักการทำงาน มนุษย์สัมพันธ์และคุณธรรมอื่น ๆ เพื่อเป็นลักษณะนิสัยที่ดีในการประกอบอาชีพอิสระ

1.4 การบริหารหลักสูตร ควรปรับปรุงการเรียนการสอนให้เปลี่ยนแปลงไปตามความเจริญก้าวหน้าของเศรษฐกิจและให้ทันต่อความเจริญก้าวหน้าของตัวเมือง ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกเรียนได้ตามความถนัดและตามความประสงค์ของผู้เรียน

1.5 สถานศึกษาควรมีการติดตามผลผู้ที่สำเร็จการศึกษา ที่ประกอบอาชีพอิสระ เพื่อให้คำแนะนำและช่วยเหลือด้านวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาจากกรณีศึกษาที่ได้รับรางวัลอาชีพะตัวอย่างของแต่ละปีตามประกาศของกรมอาชีวศึกษา เพื่อเป็นการศึกษาข้อมูลที่ไม่ซ้ำห้ง

2.2 ควรศึกษาโดยแยกกรณีศึกษาที่สำเร็จการศึกษาสาขาเดียวกัน โดยใช้กรณีศึกษาจำนวนหลายราย เพื่อศึกษาเปรียบเทียบถึงปัจจัยต่าง ๆ

2.3 ควรศึกษาจากกรณีศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับสูงกว่าระดับปวช.ที่ประกอบอาชีพอิสระประสบผลสำเร็จ เพื่อศึกษานหาปัจจัยที่แตกต่างกันออกไปเพื่อนำออกเผยแพร่ให้หลากหลายยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กรมอาชีวศึกษา. **ก้าวไปในแผนกฯ 7.** กรุงเทพฯ : องค์การส่งเสริมกิจการอาชีวศึกษา, 2533

กรมอาชีวศึกษา. **อาชีพตัวอย่าง 29.** กรุงเทพมหานคร : พิมพ์พรณาการพิมพ์, 2529

กรมอาชีวศึกษา. **อาชีพตัวอย่าง 34.** กรุงเทพมหานคร : ครูสภา, 2535

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. **แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6.**

2530 - 2534. กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี, 2529.

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. “การส่งเสริมการทำงานนอกระบบในเมือง.” เอกสารประกอบการสัมมนา (2530)

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. **แผนพัฒนาเศรษฐกิจ**

และสังคมแห่งชาติ. ฉบับที่ 6 2530 - 2534. กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี, 2529

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. **แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ.** ฉบับที่ 8 2540 -

2544, กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี, 2539.

จิตรา วสุวานิช. **จิตวิทยาการศึกษา.** ภาควิชาจิตวิทยาคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2514 (อัดสำเนา)

จิตอารี เนตรหิน. “การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยม

ปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมแบบประสม ภาคการศึกษา 11 ปีการศึกษา 2531.”

ปริญญาานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2531

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จินตนา บุญบงการ. **ธุรกิจและสังคม.** กรุงเทพมหานคร : เจ้าพระยาการพิมพ์, 2527

เจลิยว บุรีรักษ์ และคณะ. “แนวโน้มการทำงานของเยาวชนไทย 2526.” **สรุปการวิจัยเชิงสำรวจทั่วประเทศ 2526, 2527.**

ชม ภูมิภาค. “การศึกษาเพื่องานอาชีพ.” **ศูนย์ศึกษา. ฉบับที่ 1 (2527).**

ชุตีรัตน์ วัชรจรัลกุล, “การศึกษาค่านิยมในอาชีพผู้ปกครองกับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดราชบุรี.” **ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.**

ณรงค์ ศรีสวัสดิ์. **สังคมวิทยาชนบท. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2515.**

ถนอม อินทรกำเนิด. “ค่านิยมทางการศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใน 14 จังหวัดภาคใต้” **วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2514.**

ธงชัย สุวัฒน์เมฆินทร์. **หลักสูตรอาชีพศึกษาศึกษา. 2533. (อัดสำเนา)**

นงราม เศรษฐพานิช. **การส่งเสริมเพื่อการประกอบอาชีพส่วนตัว และการเข้าสู่การประเมินผู้ประกอบการขนาดเล็ก. กรุงเทพมหานคร : ทีทีพรินท์จำกัด, 2536.**

ประดิษฐ์ ยลสมบัติ และผาสุก พงษ์ไพจิตร. “การประกอบอาชีพส่วนตัวในกรุงเทพมหานคร.” **เอกสารประกอบการสัมมนาการส่งเสริมการทำงานนอกระบบในเมือง 2530.**

ประมวล วิทยาการ. “ค่านิยมในอาชีพ และการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล จังหวัดนครสวรรค์.” **ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2520.**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภายในฉบับเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ไปใช้โดยไม่มีการค้า
 เพียงใจ พึ่งพระเกียรติ. “การสำรวจความสนใจของนักเรียนในชั้นมัธยมปลาย” **วิทยานิพนธ์
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 การศึกษามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2500.**

มัทนา พนานิรามย์. **วิจัยการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัด. เจเอ็นที, 2532.

ยุพรรณี สุขสมบัติ. “ค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา.” วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2510

เยาวลักษณ์ ราชแพทยาคม. “ภาวะตลาดแรงงานและการทำงานนอกระบบในประเทศไทย.”
วารสารการศึกษาแห่งชาติ ปีที่ 22 ฉบับที่ 1 , 2530 (อัดสำเนา)

วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา. **ข้อมูลปี 2534**. (อัดสำเนา)

วิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี. **พิธีเปิดสำนักงานโครงการพัฒนาผู้ประกอบการขนาดย่อม
สำหรับช่างอุตสาหกรรม** วันที่ 17 พฤษภาคม 2532. อุดรธานี : อีสาน (2532).

วิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง. **รายงานการประชุมผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดกรมอา
ชีวศึกษา** วันที่ 15 - 22 ตุลาคม 2533. (อัดสำเนา).

สมยศ นารีการ และผุสดี สุมาคม. **การบริหารธุรกิจ**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ดวงกมล,
2522.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, **วารสารการศึกษาแห่งชาติ**. ฉบับที่ 1 (2530).

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. “**วิจัยการศึกษา**.” **ข่าวสาร**
ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 - 3 ,2533 (อัดสำเนา).

สำนักงานจังหวัดนครราชสีมา. **ข้อมูลทั่วไปจังหวัดนครราชสีมาปี 2537**. , 2538 (อัดสำเนา)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาหรือกระทำการใดๆที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์

สุวรรณ ประวรรณจะ. “**การศึกษากิจกรรมผู้ประกอบการอาชีพในภาคพาณิชย์กรรมและบริการ
ของผู้จบการศึกษา ระดับประถมศึกษา**, 2531 (อัดสำเนา).

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. **ผลสำรวจแรงงานทั่วราชอาณาจักร.** (รอบที่ 1), 2526.

อาชีวศึกษา, กรม. กองแผนงาน. **ภาวะการมีงานทำผู้สำเร็จอาชีวศึกษา 2532.**

กรุงเทพมหานคร : องค์การส่งเสริมการค้าผ่านศึก, 2533.

อุมาพร หล่อสมฤดี. **การสังเคราะห์กรณีศึกษาหาผู้ประกอบอาชีพในภาคพาณิชยกรรม
และบริหาร** กรุงเทพมหานคร : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์, 2532.

Beach, Paul Robert. **Value System Attitudes and Interpersonal Attraction.** 1967

(Dissertation Abstracts)

Eaddy, Vanik Siles. **The influence of selected factors on the Vocational Choices of
Vocational Agriculture Student in Louisiana** 1969 (Dissertation Abstracts)

Holland, John L. **The Psychology of Vocational Choice.** 1966. (New York : Blaisdell
Publishing Company)

Hoppack. **Occupational Information.** 1967. (New York : McGraw - Hill)

Marvin, Powell. **The psychology of Adolescence.** 1963. (New York : The Boff's Merrill
Company)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ 131/2535

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อ
และโครงการวิทยานิพนธ์ของ นายคำรงค์ บำรุงตา

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นายคำรงค์ บำรุงตา เป็นไปด้วยความ
เรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งให้มีคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและ
โครงการวิทยานิพนธ์ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ดร.รวิวรรณ ชินะตระกูล

ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

นายอำนาจ สวัสดิวงศ์

ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์

ดร.รวิวรรณ ชินะตระกูล

ประธานกรรมการ

นายอำนาจ สวัสดิวงศ์

กรรมการ

ดร.รัชณี พรธมพานิช

กรรมการ

รศ.ดร.เมธี ปิณฑนานนท์

กรรมการ

นางโสภณา ตาแก้ว

กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. 2535

W. P. 1

(นางปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษายเท่านั้น ไม่ควรนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการ ดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2538

1. นายดำรงค์ บำรุงตา ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาเจาะลึกการประกอบอาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา” โดยมี ผศ.ดร.รวีวรรณ ชินะตระกูล เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ นายอำนาจ สวัสดิวิงษ์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2538

(รศ.ดร.มนัส สังวรศิลป์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายชื่อศิษย์เก่าวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมาที่เป็นกรณีศึกษา

1. นายสุริธรรม	น้อยสุข	แผนกช่างเชื่อมโลหะ
2. นายสัจจะ	แสงสุวรรณ	แผนกช่างเชื่อมโลหะ
3. นายนิมิตร	เซ่ตั้ง	แผนกช่างไฟฟ้า
4. นายกมล	พงษ์สุวรรณ	แผนกช่างไฟฟ้า
5. นางสาวอิฐินี่	เจริญ	แผนกคหกรรมทั่วไป
6. นางสาวเสาวนิตย์	ณ สงขลา	แผนกคหกรรมทั่วไป
7. นางพรณี	โอชาพงศ์	แผนกผ้าและเครื่องแต่งกาย
8. นางประจวบ	แก้วประสิทธิ์	แผนกผ้าและเครื่องแต่งกาย
9. นางสาวเพ็ญศิริ	दानนราชัยมงคล	แผนกอาหารและโภชนาการ
10. นางสาวศิริลักษณ์	นราวิทยานุรักษ์	แผนกอาหารและโภชนาการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0907.25/ ๑๐5

วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา

อ.เมือง จ.นครราชสีมา 96000

๗ มิถุนายน 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์

เรียน คุณสุริธรรม น้อยสุข

ด้วยนายดำรงดี บำรุงตา ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา ได้ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาการบริหารอาชีวศึกษา ที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้จัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การเจาะลึกการประกอบอาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา” ได้คัดเลือกศิษย์เก่าวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา ที่ประกอบอาชีพอิสระ ประสบผลสำเร็จ จำนวน 10 ราย เป็นกรณีพิเศษ ได้ขออนุญาตสัมภาษณ์รายกรณีศึกษาดังกล่าว และท่านเป็นรายกรณีศึกษาหนึ่งที่ให้สัมภาษณ์ วิทยาลัยฯ จึงขอความร่วมมือมายังท่านในการสัมภาษณ์ครั้งนี้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายศราวุฒิ จินตมากุล)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการ รักษาการในตำแหน่ง

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา

ฝ่ายกิจการนักศึกษา

โทร. 073-511174,511192

โทรสาร 073-511905

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ให้บริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีข้อสงสัยหรือต้องการให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0907.25/๖๐5

วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา

อ.เมือง จ.นครราชสีมา 96000

๖ มิถุนายน 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์

เรียน คุณสัจจะ แสงสุวรรณ

ด้วยนายดำรงค์ บำรุงตา ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา ได้ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาการบริหารอาชีวศึกษา ที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้จัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การเจาะลึกการประกอบอาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา” ได้คัดเลือกศิษย์เก่าวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา ที่ประกอบอาชีพอิสระ ประสบผลสำเร็จ จำนวน 10 ราย เป็นกรณีพิเศษ ได้ขออนุญาตสัมภาษณ์รายกรณีศึกษาดังกล่าว และท่านเป็นรายกรณีศึกษารายหนึ่งที่ให้สัมภาษณ์ วิทยาลัยฯ จึงขอความร่วมมือมายังท่านในการสัมภาษณ์ครั้งนี้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายศราวุฒิ จินตมากุล)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการ รักษาการในตำแหน่ง

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา

ฝ่ายกิจการนักศึกษา

โทร. 073-511174, 511192

โทรสาร 073-511905

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้ให้บริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีข้อผิดพลาดประการใด ขออภัยเป็นอย่างสูง และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0907.25/ ๑๐๕

วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา
อ.เมือง จ.นครราชสีมา 96000

๑ มิถุนายน 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์

เรียน คุณนิมิตร แซ่ตั้ง

ด้วยนายดำรงค์ บำรุงตา ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา ได้ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาการบริหารอาชีวศึกษา ที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้จัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การเจาะลึกการประกอบอาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา” ได้คัดเลือกศิษย์เก่าวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา ที่ประกอบอาชีพอิสระ ประสบผลสำเร็จ จำนวน 10 ราย เป็นกรณีพิเศษ ได้ขออนุญาตสัมภาษณ์รายกรณีศึกษาดังกล่าว และท่านเป็นรายกรณีศึกษารายหนึ่งที่ให้สัมภาษณ์ วิทยาลัยฯ จึงขอความร่วมมือมายังท่านในการสัมภาษณ์ครั้งนี้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายศราวุฒิ จินตมากุล)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการ รักษาการในตำแหน่ง

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา

ฝ่ายกิจการนักศึกษา

โทร. 073-511174, 511192

โทรสาร 073-511905

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีข้อผิดพลาดหรือข้อสงสัย กรุณาติดต่อแจ้งให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0907.25/ ๗๐๕

วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา

อ.เมือง จ.นครราชสีมา 96000

๗ มิถุนายน 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์

เรียน คุณกมล พงษ์สุวรรณ

ด้วยนายดำรงค์ บำรุงตา ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา ได้ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาการบริหารอาชีวศึกษา ที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้จัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การเจาะลึกการประกอบอาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา” ได้คัดเลือกศิษย์เก่าวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา ที่ประกอบอาชีพอิสระ ประสบผลสำเร็จ จำนวน 10 ราย เป็นกรณีพิเศษ ได้ขออนุญาตสัมภาษณ์รายกรณีศึกษาดังกล่าว และท่านเป็นรายกรณีศึกษารายหนึ่งที่ให้สัมภาษณ์ วิทยาลัยฯ จึงขอความร่วมมือมาซึ่งท่านในการสัมภาษณ์ครั้งนี้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายศรวุฒิ จินตมากุล)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการ รักษาการในตำแหน่ง

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา

ฝ่ายกิจการนักศึกษา

โทร. 073-511174, 511192

โทรสาร 073-511905

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบให้รับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0907.25/ ๗๐๕

วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา
อ.เมือง จ.นครราชสีมา ๙๖๐๐๐

๗ มิถุนายน ๒๕๓๘

เรื่อง ขอความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์

เรียน คุณอิฐนิ เจริญ

ด้วยนายดำรงค์ บำรุงตา ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา ได้ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาการบริหารอาชีวศึกษา ที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้จัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การเจาะลึกการประกอบอาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา” ได้คัดเลือกศิษย์เก่าวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา ที่ประกอบอาชีพอิสระ ประสบผลสำเร็จ จำนวน 10 ราย เป็นกรณีพิเศษ ได้ขออนุญาตสัมภาษณ์รายกรณีศึกษาดังกล่าว และท่านเป็นรายกรณีศึกษารายหนึ่งที่ให้สัมภาษณ์ วิทยาลัยฯ จึงขอความร่วมมือมายังท่านในการสัมภาษณ์ครั้งนี้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายศราวดี จินตมากุล)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการ รักษาการในตำแหน่ง

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา

ฝ่ายกิจการนักศึกษา

โทร. 073-511174, 511192

โทรสาร 073-511905

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบให้รับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีข้อผิดพลาดหรือข้อสงสัยให้ติดต่อแจ้งมาเพื่อแก้ไข และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0907.25/๗๐๕

วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา
อ.เมือง จ.นครราชสีมา 96000

๔ มิถุนายน 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์

เรียน คุณเสาวนิตย์ ฌ สงขลา

ด้วยนายดำรงค์ บำรุงตา ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา ได้ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาการบริหารอาชีวศึกษา ที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้จัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การเจาะลึกการประกอบอาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา” ได้คัดเลือกศิษย์เก่าวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา ที่ประกอบอาชีพอิสระ ประสบผลสำเร็จ จำนวน 10 ราย เป็นกรณีพิเศษ ได้ขออนุญาตสัมภาษณ์รายกรณีศึกษาดังกล่าว และท่านเป็นรายกรณีศึกษารายหนึ่งที่ให้สัมภาษณ์ วิทยาลัยฯ จึงขอความร่วมมือมายังท่านในการสัมภาษณ์ครั้งนี้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายศราวุฒิ จินตมากุล)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการ รักษาการในตำแหน่ง

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา

ฝ่ายกิจการนักศึกษา

โทร. 073-511174, 511192

โทรสาร 073-511905

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อให้บริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีข้อผิดพลาดหรือข้อสงสัย กรุณาแจ้งให้ทราบเพื่อแก้ไข และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0907.25/ ๗๐๕

วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา
อ.เมือง จ.นครราชสีมา 96000

๗ มิถุนายน 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์

เรียน คุณพรณี โอชาพงศ์

ด้วยนายดำรงค์ บำรุงตา ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา ได้ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาการบริหารอาชีวศึกษา ที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้จัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การเจาะลึกการประกอบอาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา” ได้คัดเลือกศิษย์เก่าวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา ที่ประกอบอาชีพอิสระ ประสบผลสำเร็จ จำนวน 10 ราย เป็นกรณีพิเศษ ได้ขออนุญาตสัมภาษณ์รายกรณีศึกษาดังกล่าว และท่านเป็นรายกรณีศึกษารายหนึ่งที่ให้สัมภาษณ์ วิทยาลัยฯ จึงขอความร่วมมือมายังท่านในการสัมภาษณ์ครั้งนี้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

๑๑

(นายศราวุฒิ จินตมากุล)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการ รักษาการในตำแหน่ง

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา

ฝ่ายกิจการนักศึกษา

โทร. 073-511174, 511192

โทรสาร 073-511905

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีข้อสงสัย กรุณาติดต่อฝ่ายกิจการนักศึกษาเพื่อขอข้อมูลเพิ่มเติม และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0907.25/ ๗๐๕

วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา

อ.เมือง จ.นครราชสีมา ๙๖๐๐๐

๗ มิถุนายน ๒๕๓๘

เรื่อง ขอความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์

เรียน คุณประจวบ แก้วประสิทธิ์

ด้วยนายดำรงค์ บำรุงตา ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา ได้ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาการบริหารอาชีวศึกษา ที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้จัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การเจาะลึกการประกอบอาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา” ได้คัดเลือกศิษย์เก่าวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา ที่ประกอบอาชีพอิสระ ประสบผลสำเร็จ จำนวน 10 ราย เป็นกรณีพิเศษ ได้ขออนุญาตสัมภาษณ์รายกรณีศึกษาดังกล่าว และท่านเป็นรายกรณีศึกษารายหนึ่งที่ให้สัมภาษณ์ วิทยาลัยฯ จึงขอความร่วมมือมายังท่านในการสัมภาษณ์ครั้งนี้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายศรวุฒิ จินตมากุล)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการ รักษาการในตำแหน่ง

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา

ฝ่ายกิจการนักศึกษา

โทร. 073-511174, 511192

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทรสาร 073-511905

ที่ ศธ 0907.25/๑๐๕

วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา

อ.เมือง จ.นครราชสีมา 96000

๗ มิถุนายน 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์

เรียน คุณเพ็ญศิริ คำนนราชขยมงคล

ด้วยนายดำรงต์ บำรุงตา ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา ได้ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาการบริหารอาชีวศึกษา ที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้จัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การเจาะลึกการประกอบอาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา” ได้คัดเลือกศิษย์เก่าวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา ที่ประกอบอาชีพอิสระ ประสบผลสำเร็จ จำนวน 10 ราย เป็นกรณีพิเศษ ได้ขออนุญาตสัมภาษณ์รายกรณีศึกษาดังกล่าว และท่านเป็นรายกรณีศึกษารายหนึ่งที่ให้สัมภาษณ์ วิทยาลัยฯ จึงขอความร่วมมืออย่างท่านในการสัมภาษณ์ครั้งนี้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายศรวุฒิ จินตมากุล)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการ รักษาการในตำแหน่ง

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา

ฝ่ายกิจการนักศึกษา

เอกสาร โทร: 073-511174, 511192 ทรัพยากรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าจะ โทรสาร 073-511905 เมิมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0907.25/๑๐๕

วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา
อ.เมือง จ.นครราชสีมา 96000

๗ มิถุนายน 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์

เรียน คุณศิริลักษณ์ นราวิทยานุรักษ์

ด้วยนายดำรงค์ บำรุงตา ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา ได้ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาการบริหารอาชีวศึกษา ที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้จัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การเจาะลึกการประกอบอาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา” ได้คัดเลือกศิษย์เก่าวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา ที่ประกอบอาชีพอิสระ ประสบผลสำเร็จ จำนวน 10 ราย เป็นกรณีพิเศษ ได้ขออนุญาตสัมภาษณ์รายกรณีศึกษาดังกล่าว และท่านเป็นรายกรณีศึกษารายหนึ่งที่ให้สัมภาษณ์ วิทยาลัยฯ จึงขอความร่วมมือมาช่วยท่านในการสัมภาษณ์ครั้งนี้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายศราวุฒิ จินตมากุล)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการ รักษาการในตำแหน่ง

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา

ฝ่ายกิจการนักศึกษา

เอกสาร โทร. 073-511174, 511192 หรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าจะ โทรสาร 073-511905 จะมีให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 1
สรุปการติดตามผลการปฏิบัติงานทำ(หลักสูตร ปวช. ปวส. และ ปวท.)
ตั้งแต่ พ.ศ. 2531-2535

สรุปที่ได้จากการติดตามผล	พ.ศ.2531		พ.ศ.2532		พ.ศ.2533		พ.ศ.2534		พ.ศ.2535	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด(ร้อยละของผู้เข้าสอบ)	64,604	86.22	63,924	83.9	59,509	87.83	58,208	85.88	64,293	87.28
ติดตามนักเรียนนักศึกษาได้ (ร้อยละของผู้สำเร็จ)	50,145	77.61	53,058	83	50,902	85.53	50,025	85.94	52,442	81.56
1. สภาพหลังจากจบการศึกษาของผู้สำเร็จ										
1.1 ศึกษาต่อ	21,529	42.93	24,059	45.34	26,131	51.33	27,907	55.78	29,922	57.05
1.2 เข้าสู่ตลาดแรงงาน	27,782	55.4	28,201	53.15	23,780	46.72	21,290	42.56	21,565	41.13
1.3 อื่น ๆ หมายถึงไปราชการไปต่างประเทศถึงแก่กรรม ฯลฯ	835	1.67	789	1.15	991	1.95	828	1.66	955	1.82
2. สภาพการเข้าสู่ตลาดแรงงานของผู้สำเร็จ										
2.1 มีงานทำ ในกลุ่มมีงานทำมีสภาพการจ้างงานดังนี้	8,810	67.81	22,513	79.83	20,443	85.97	18,415	86.5	18,584	86.17
รับราชการ	1,679	6.04	1,496	5.3	1,308	5.5	1,276	5.99	1,187	5.5
ทำงานเอกชน	13,498	48.59	17,556	62.25	16,518	69.46	14,982	70.37	15,442	71.6
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	3,663	13.18	3,461	12.27	2,617	11	2,157	10.13	1,955	9.06
2.2 ไม่มีงานทำ	8,941	32.18	5,688	20.17	3,337	14.03	2,875	13.5	2,981	13.82
จำแนกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้										
อยู่ในระหว่างรองาน	2,645	9.52	1,697	6.02	1,256	5.28	1,116	5.24	1,095	5.07
ว่างงาน	6,296	22.66	3,991	14.15	2,081	8.75	1,759	8.26	1,886	8.74

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นสำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเผยแพร่ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกานำไปใช้

ตารางภาคผนวก 1 (ต่อ)

สรุปที่ได้จากการติดตามผล	พ.ศ.2531		พ.ศ.2532		พ.ศ.2533		พ.ศ.2534		พ.ศ.2535	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
3. การปฏิบัติงานของ ผู้ปฏิบัติงานและไม่มี งานทำที่ต้องการให้ สถานศึกษาทางาน										
3.1 ลักษณะการ ปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงาน										
- ปฏิบัติงานตรงตามวุฒิ	12,989	68.94	15,808	70.21	14,154	69.23	12,198	66.23	13,647	73.43
- ปฏิบัติงานไม่ตรงตามวุฒิ	4,306	22.85	4,616	20.51	4,168	20.39	3,319	18.03	3,094	16.65
- ไม่ทราบ	1,545	8.21	2,089	9.28	2,121	10.38	2,898	15.74	1,843	9.92
3.2 ผู้ไม่มีงานทำมีความ ประสงค์ให้สถานศึกษา ทางาน ดังนี้										
- ต้องการให้สถาน ศึกษาทางานให้	6,337	70.87	3,878	68.17	1,960	58.73	1,502	52.25	2,356	79.03
- ไม่ต้องการ	2,604	29.13	1,810	31.83	1,377	41.26	1,373	47.75	625	20.97
4. เงินเดือนขั้นต้นในภาค เอกชนของผู้มีงานทำอยู่ ระหวาง	270-4,370 บาท		1,000-5,350 บาท		1,160-6,000 บาท		1,000-8,066 บาท		1,000-9,800 บาท	
5. ความรู้ที่เรียนได้นำ ไปใช้ประโยชน์ในการ ทำงานดังนี้										
5.1 นำไปใช้ ประโยชน์25%	2,646	14.04	2,156	9.57	2,224	10.87	1,802	9.79	1,331	7.17
5.2 นำไปใช้ ประโยชน์25%	4,968	26.36	4,895	21.75	3,847	18.81	3,003	16.31	2,931	15.77
5.3 นำไปใช้ ประโยชน์25%	5,430	28.82	7,407	32.9	6,948	33.98	5,872	31.88	6,104	32.84
5.4 นำไปใช้ ประโยชน์25%	3,770	20.02	5,566	24.72	5,231	25.58	4,879	26.49	6,179	33.25
5.5 นำไปใช้ ประโยชน์25%	2,026	10.76	2,489	11.06	2,193	10.72	2,859	15.53	2,039	10.97

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสำนักงานวิจัยแห่งชาติ (วช.) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม มีสงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อประโยชน์ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ผู้ที่ขโมยหรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตจะมีความผิดตามกฎหมายและต้องชดเชยค่าเสียหายของเอกสารฉบับนี้ที่ผู้วิจัยได้ไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 2

การติดตามผลภาวะการปฏิบัติงานทำผู้สำเร็จอาชีวศึกษา 2533 เข้าสู่ตลาดแรงงานปี 2534
ระดับปวช. วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา

ระดับชั้น แผนกวิชา	เข้าสอบ	สำเร็จ	ติดตามได้	ไม่มีงานทำ		มีงานทำ			อื่น ๆ ไม่ตอบ	การปฏิบัติงาน			รายได้
				รองาน	ว่างงาน	ราชการ	เอกชน	ส่วนตัว		ตรงวุฒิ	ไม่ตรงวุฒิ	ไม่ตอบ	
ช่างก่อสร้าง	65	54	44	33	-	-	4	4	10	10	-	-	3,000
ช่างยนต์	81	70	51	37	1	2	8	3	19	9	2	-	2,400
ช่างเชื่อม	25	14	12	6	1	-	6	-	2	6	-	-	2,800
ช่างไฟฟ้า	58	36	25	25	-	-	-	-	11	-	-	-	-
ช่างอิเล็กทรอนิกส์	42	38	32	23	2	3	4	-	6	-	-	-	2,000
พาณิชยกรรม	107	94	75	59	3	1	10	-	15	-	-	-	3,800
ผ้าและเครื่องแต่งกาย	15	12	11	8	-	-	-	-	4	-	-	-	-
อาหารและโภชนาการ	9	9	6	5	-	-	1	-	3	-	-	-	3,000
คหกรรมศาสตร์	8	8	8	8	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวมทั้งสิ้น	410	334	204	204	6	6	33	7	71	25	2	-	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 3
แบบสำรวจอาชีพะตัวอย่าง ปี 2534 วิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส

ที่	ชื่อ - สกุล	ชื่อ/ที่ตั้งสถานประกอบการ	กำหนดวันเวลาเยี่ยม	หมายเหตุ
1.	นายสุริธรรม น้อยสุข	สุริธรรมการช่าง เลขที่ 300/1 ถนนโคกเคียน อ. เมือง จ. นราธิวาส		ช่างเชื่อม
2.	นายสัจจะ แสงสุวรรณ	สัจจะท่อไอเสีย ถนนสถิตยรายน อ. เมือง จ. นราธิวาส		ช่างเชื่อม
3.	นายนิมิตร แข่งตั้ง	นิมิตรมอเตอร์ ถนนพิชิตบำรุง อ. เมือง จ. นราธิวาส		ช่างไฟฟ้า
4.	นายกมล พงษ์สุวรรณ	ก. การไฟฟ้า เลขที่ 71/9 ถ. ระแงะมรรคา อ.เมือง จ. นราธิวาส		ช่างไฟฟ้า
5.	นางสาวอิฐินิ เจริญ	รับจัดดอกไม้ในงานต่าง ๆ เลขที่ 150/3 ถ.โคกเคียน อ.เมือง จ.นราธิวาส		คหกรรม- ทั่วไป
6.	นางเสาวนิตย์ ณ สงขลา	รับจัดดอกไม้ในงานต่าง ๆ เลขที่ 1 ซ. ธรรมจิรา ถ. ประชาภิรมย์ อ. เมือง จ. นราธิวาส		คหกรรม ทั่วไป
7.	นางพรรณี ศรีแก้ว	ตัดเสื้อสตรี 17 ซ.อดุลย์ อ. เมือง จ. นราธิวาส		ผ้าและ-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับศึกษาคำแนะนำ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้หรือ
 1. เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้หรือ
 2. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 3. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 4. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 5. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 6. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 7. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 8. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 9. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 10. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 11. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 12. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 13. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 14. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 15. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 16. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 17. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 18. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 19. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 20. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 21. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 22. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 23. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 24. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 25. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 26. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 27. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 28. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 29. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 30. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 31. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 32. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 33. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 34. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 35. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 36. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 37. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 38. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 39. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 40. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 41. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 42. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 43. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 44. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 45. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 46. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 47. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 48. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 49. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 50. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 51. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 52. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 53. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 54. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 55. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 56. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 57. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 58. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 59. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 60. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 61. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 62. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 63. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 64. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 65. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 66. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 67. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 68. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 69. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 70. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 71. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 72. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 73. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 74. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 75. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 76. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 77. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 78. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 79. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 80. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 81. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 82. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 83. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 84. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 85. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 86. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 87. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 88. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 89. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 90. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 91. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 92. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 93. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 94. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 95. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 96. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 97. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 98. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 99. เครื่องขึ้นด้านการค้า
 100. เครื่องขึ้นด้านการค้า

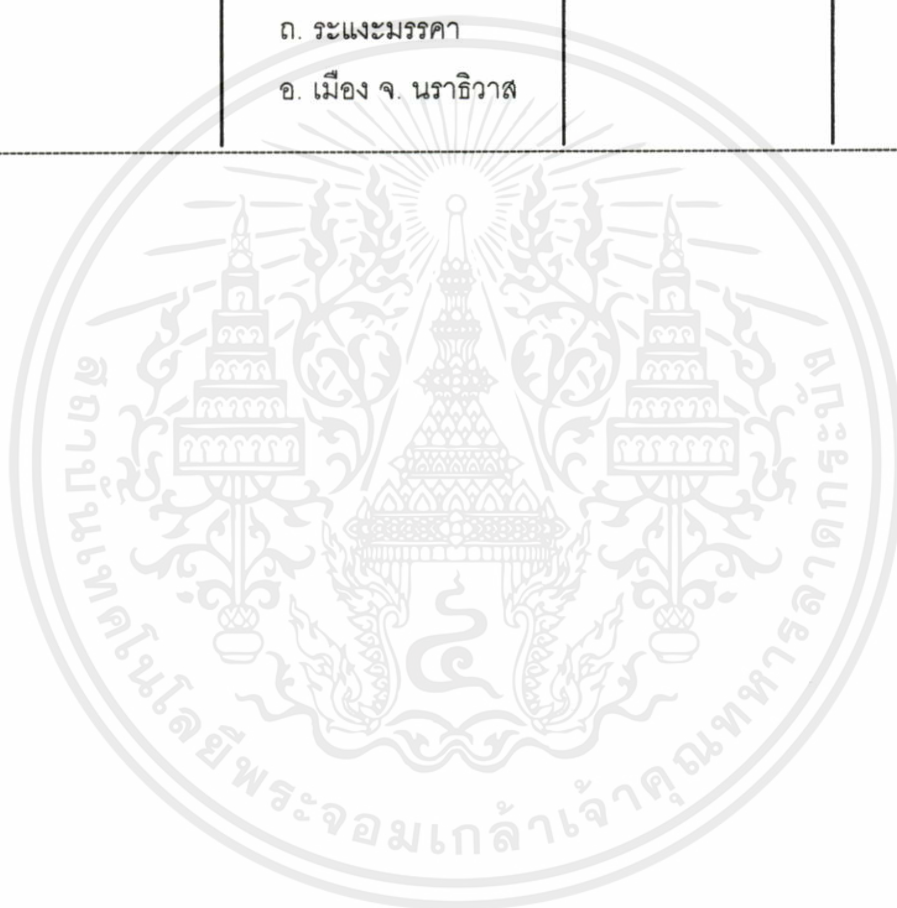
ตารางภาคผนวกที่ 3 (ต่อ)

ที่	ชื่อ - สกุล	ชื่อ/ที่ตั้งสถานประกอบการ	กำหนดวันเวลาเยี่ยม	หมายเหตุ
8.	นางพรรณิ โอชาพงศ์	ตัดเย็บเสื้อสตรี 3/28 ถ. ณ นคร อ.เมือง จ.นราธิวาส		ผ้าและ- เครื่อง แต่งกาย
9.	นางประจวบ แก้วประ- สิทธิ์	ตัดเย็บเสื้อสตรี 17 หมู่ 1 ต.ศาลาใหม่ อ.ตากใบ จ. นราธิวาส		ผ้าและ- เครื่อง แต่งกาย
10.	นางพรรณิ บุญนำ	ตัดเสื้อสตรี อ. เมือง จ. นราธิวาส		ผ้าและ- เครื่องแต่งกาย
11.	นายสุทัศน์ บุญนำ	ธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์เพื่อการเกษตร อ. เมือง จ. นราธิวาส		การบัญชี
12.	นายวิสิทธิ์ เปาะซา	คลังจังหวัดนราธิวาส อ. เมือง จ. นราธิวาส		การบัญชี
13.	นายพงษ์ศักดิ์ แซ่เลียง	ธนาคารกสิกรไทย อ. เมือง จ.นราธิวาส		การบัญชี
14.	นางสาวกมลชนก เกิด	หัวหน้าฝ่ายบุคคลากร โรงแรมตันหยง อ. เมือง จ. นราธิวาส		เลขานุการ
15.	นายอิทธิชัย ศิริยกุล	ห้างหุ้นส่วนจำกัดสุรินทร์ อ. เมือง จ. นราธิวาส		
16.	นางสาวเพ็ญศิริ ด่านนร ชัยมงคล	สวนอาหารนัดพบbungทอง เลขที่ 162 ถ.นรา-ตากใบ อ. ตากใบ จ. นราธิวาส		อาหารและ โภชนาการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเปลี่ยนแปลง และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 3 (ต่อ)

ที่	ชื่อ - สกุล	ชื่อ/ที่ตั้งสถานประกอบการ	กำหนดวันเวลาเยี่ยม	หมายเหตุ
17.	นางสาวศิริลักษณ์ นราวิทยานุรักษ์	ร้านอาหารราตรีสวรรค์ เลขที่ 20/1 ถ. ระแงะมรรคา อ. เมือง จ. นราธิวาส		อาหารและ โภชนาการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวกที่ 4

1. ภูมิลำเนา

- 1.1 ท่านเคยอยู่ที่ใดมาก่อนหรือไม่
- 1.2 ท่านอยู่ในภูมิลำเนานี้มากี่ปี
- 1.3 ท่านอยู่กับครอบครัวมานานกี่ปี
- 1.4 ท่านมีสาเหตุอะไรในการย้ายภูมิลำเนา
- 1.5 สถานที่ที่ท่านต้องการไปประกอบอาชีพมีลักษณะอย่างไร
- 1.6 ที่อยู่ปัจจุบันของท่านเป็นไปตามที่ท่านต้องการหรือไม่ เพราะเหตุใด

2. ประวัติการศึกษา

- 2.1 ท่านสำเร็จการศึกษาก่อนระดับ ปวช. จากที่ใด
- 2.2 เหตุใดท่านจึงไม่ศึกษาต่อเมื่อสำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. แล้ว
- 2.3 ท่านได้รับการอบรม เรียนรู้ หรือฝึกฝนเพิ่มเติมจากที่อื่นอีกหรือไม่หลังจากสำเร็จการศึกษาระดับ ปวช.
- 2.4 สิ่งที่ท่านได้รับการอบรมมีผลต่อการประกอบอาชีพอิสระส่วนตัวหรือไม่
- 2.5 ท่านได้รับประสบการณ์จากญาติพี่น้อง หรือคนรู้จักหรือไม่
- 2.6 ท่านคิดว่าการศึกษาในแนวใด ที่สามารถนำมาประกอบอาชีพได้มากที่สุด

3. อาชีพการงาน

- 3.1 หลังจากท่านจบการศึกษาระดับ ปวช. แล้วท่านได้งานทำเลยหรือไม่
- 3.2 ท่านทำงานเดิมเป็นเวลากี่ปี จึงเปลี่ยนงานใหม่ (กรณีที่เคยทำงานอื่นมาก่อน)
- 3.3 ท่านมีแนวความคิดในการเลือกประกอบอาชีพอย่างไร
- 3.4 ท่านมีเหตุผลอย่างไร ในการเปลี่ยนงานมาประกอบอาชีพส่วนตัว (กรณีที่เคยทำงานอื่นมาก่อน)
- 3.5 มีแรงผลักดันอะไรบ้าง ที่ทำให้ท่านเปลี่ยน (หรือ) มาประกอบอาชีพอิสระ
- 3.6 สาขาวิชาชีพที่ท่านสำเร็จการศึกษาในระดับ ปวช. เหมาะสมกับการนำไปประกอบอาชีพหรือไม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. สภาพครอบครัว

- 4.1 ครอบครัวของท่านมีพี่น้องทั้งหมดกี่คน
- 4.2 พี่น้องของท่านมีการศึกษาระดับใดบ้าง
- 4.3 เดิมครอบครัวของท่านประกอบอาชีพอะไร
- 4.4 ท่านมีส่วนร่วมในการประกอบอาชีพของครอบครัวหรือไม่
- 4.5 ท่านได้นำประสบการณ์ที่ได้รับจากการมีส่วนร่วมในการประกอบอาชีพของครอบครัวไปใช้ในการประกอบอาชีพอิสระส่วนตัวหรือไม่

5. สภาพแวดล้อมทางสังคม

- 5.1 ชุมชนที่ท่านอาศัยอยู่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพอะไร
- 5.2 ชุมชนที่ท่านอาศัยอยู่เหมาะสมกับการประกอบอาชีพอิสระส่วนตัวที่ท่านทำอยู่หรือไม่
- 5.3 ท่านคิดว่าชุมชน มีความสำคัญในการเลือกใช้เป็นสถานที่ประกอบอาชีพอิสระส่วนตัวหรือไม่
- 5.4 ชุมชนมีผลกระทบต่อการประกอบอาชีพอิสระส่วนตัวของท่านอย่างไรบ้าง

6. ด้านบุคลิกภาพ

- 6.1 ท่านคิดว่าบุคลิกภาพ เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ท่านประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพหรือไม่
- 6.2 ท่านต้องปรับปรุงบุคลิกภาพของท่าน เพื่อปฏิบัติต่อลูกค้าหรือไม่
- 6.3 ท่านเห็นว่าลักษณะบุคลิกท่าทางใดบ้าง ที่มีผลต่อความสำเร็จในการประกอบอาชีพ

7. ด้านทัศนคติ

- 7.1 ท่านมีความสนใจในการประกอบอาชีพอิสระมาก่อนหรือไม่
- 7.2 ท่านประกอบอาชีพอิสระ เนื่องจากท่านไม่มีงานอื่นทำใช่หรือไม่
- 7.3 อาชีพที่ท่านทำอยู่ตรงกับอาชีพที่ท่านชอบใช่หรือไม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 7.4 ท่านนำความรู้ ความเข้าใจ และทักษะจากการเรียนวิชาชีพมาใช้ในการประกอบอาชีพหรือไม่
- 7.5 อาชีพของท่านจำเป็นต้องใช้เงินลงทุนสูงหรือไม่

- 7.6 อาชีพของท่านมีรายได้ดีกว่า การทำงานราชการ หรืองานเอกชนหรือไม่
- 7.7 ท่านคิดว่าอาชีพของท่านสามารถทำรายได้ และสร้างความมั่นคงให้กับท่าน และครอบครัวของท่านหรือไม่
- 7.8 ท่านคิดว่าท่านเลือกประกอบอาชีพได้ถูกต้องแล้วหรือไม่

8. สภาพการประกอบอาชีพในปัจจุบันและอนาคต

- 8.1 ท่านคิดว่าท่านประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพในปัจจุบันหรือไม่
- 8.2 ท่านคิดว่าอาชีพของท่านเป็นอาชีพที่มีเกียรติหรือไม่
- 8.3 ท่านคิดว่าอาชีพของท่านเป็นอาชีพที่ท่านจะยึดเป็นอาชีพของครอบครัวตลอดไปหรือไม่
- 8.4 ท่านคิดว่าจำนวนผู้ที่มาใช้บริการจากสถานประกอบการของท่านมีมากเพียงพอแล้วหรือไม่
- 8.5 มูลเหตุที่ทำให้ท่านยึดที่จะประกอบอาชีพอิสระตลอดไป มีอะไรบ้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 5

ตารางสรุปการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาปัจจัยตามกรอบแนวความคิดของกรณีศึกษาจำนวน 10 ราย

กรณีศึกษารายที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	หมายเหตุ
ปัจจัยตามกรอบแนวความคิด											
1. ปัจจัยเกื้อหนุนฯ การเข้าสู่การประกอบอาชีพอิสระ											
1.1 ด้านชุมชน	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	
- ขนาดของชุมชน	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	
- การขยายตัวของชุมชน	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	
- เศรษฐกิจของชุมชน	/	/	/	/	/	/	-	-	/	/	
1.2 ด้านชุมชน											
- สนับสนุนเรื่องทุนและอื่น ๆ	/	/	/	-	/	/	/	/	/	/	
- เป็นอาชีพเดิมของบิด-มารดา	-	-	-	-	-	-	/	/	-	/	
1.3 สถานศึกษา											
- ให้ความรู้ด้านวิชาชีพ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	
- ปลูกฝังการประกอบอาชีพอิสระ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	
1.4 ด้านส่วนตัว และอื่น ๆ											
- ขอบอาชีพนี้มาก่อน	-	-	/	-	/	/	/	/	/	/	
- ได้รับผลกระทบจากภายนอก	-	-	/	/	-	-	-	-	-	-	
- ต้องการมีกิจการของตนเอง	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	
- รักอิสระ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	
2. ปัจจัยเกื้อหนุนการประกอบอาชีพ											
ประสบความสำเร็จ											
2.1 คุณลักษณะส่วนตัว											
- ขยันอดทน	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	
- ความรู้ ทักษะ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	
- ประสิทธิภาพในอาชีพ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	
- ทัศนคติต่ออาชีพ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธานี ใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ห้ามมิให้คัดลอก/เนื้อหาและสิ่งต่างๆอื่นใดจากเอกสารฉบับนี้ไปใช้

กรณีศึกษารายที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	หมายเหตุ
ปัจจัยตามกรอบแนวคิด											
2.2 ด้านสังคม											
- บิดา - มารดา	/	/	/	-	/	/	/	/	/	/	
- ครอบครัว	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	
- ทำเลที่ตั้ง	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	
2.3 อื่น ๆ											
- การบริการ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	
- การบริหาร	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	
- เทคนิคการกำหนดราคา	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	
- ฐานะทางเศรษฐกิจ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - สกุล	นายดำรงค์ บำรุงตา
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 8 มกราคม 2488
สถานที่เกิด	อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	86/7 ถนนระแงะมรรคา ตำบลบางนาค อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา 96000
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา ถนนระแงะมรรคา ตำบลบางนาค อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา 96000
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2505 โรงเรียนสีคิ้ว “สวัสดีผดุงวิทยา” พ.ศ. 2508 มศ. 6 โรงเรียนการช่างนครราชสีมา พ.ศ. 2512 ปม.วส วิทยาลัยครูอาชีวศึกษา พ.ศ. 2522 คอบ. วิทยาลัยเทคโนโลยีและ อาชีวศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้